

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

SÉANCE PLÉNIÈRE

PLENUMVERGADERING

jeudi

04-12-2003

Après-midi

donderdag

04-12-2003

Namiddag

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders en Spirit</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	<i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>
<i>PLEN</i>	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>	<i>PLEN</i>	<i>Plenum (witte kaft)</i>
<i>COM</i>	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>	<i>COM</i>	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE**INHOUD**

Excusés 1
 Agenda 1
Orateur: Alfons Borginon

Berichten van verhindering 1
 Agenda 1
Spreker: Alfons Borginon

QUESTIONS 2
 Question de Mme Hilde Claes à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la propagation de l'idéologie nazie via internet" (n° P099) 2
Orateurs: Hilde Claes, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de la Justice

VRAGEN 2
 Vraag van mevrouw Hilde Claes aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de verspreiding van het nazistische gedachtegoed via internet" (nr. P099) 2
Sprekers: Hilde Claes, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Justitie

Question de M. Bart Tommelein à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "les plaintes collectives (class actions)" (n° P100) 4
Orateurs: Bart Tommelein, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de la Justice

Vraag van de heer Bart Tommelein aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "groepsklachten (class actions)" (nr. P100) 4
Sprekers: Bart Tommelein, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Justitie

Questions jointes de 5
 - M. Geert Bourgeois à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la nouvelle prise d'otage dans le cadre d'un conflit social" (n° P101) 5
 - M. Daniel Bacquelaïne à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la séquestration à Beyne-Heusay" (n° P102) 5
Orateurs: Geert Bourgeois, Daniel Bacquelaïne, président du groupe MR, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de la Justice, Pieter De Crem, président du groupe CD&V

Samengevoegde vragen van 5
 - de heer Geert Bourgeois aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de nieuwe gijzelingsactie in het kader van een sociaal conflict" (nr. P101) 5
 - de heer Daniel Bacquelaïne aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de gijzelingsactie in Beyne-Heusay" (nr. P102) 5
Sprekers: Geert Bourgeois, Daniel Bacquelaïne, voorzitter van de MR-fractie, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Justitie, Pieter De Crem, voorzitter van de CD&V-fractie

Questions jointes de 10
 - M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre du Budget et des Entreprises publiques sur "la sécurité des accompagnateurs de train" (n° P103) 10
 - M. Guido De Padt au vice-premier ministre et ministre du Budget et des Entreprises publiques sur "la multiplication des agressions à l'encontre des accompagnateurs de train" (n° P104) 10
Orateurs: Bart Laeremans, Guido De Padt, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Samengevoegde vragen van 9
 - de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Begroting en Overheidsbedrijven over "de veiligheid van de treinbegeleiders" (nr. P103) 9
 - de heer Guido De Padt aan de vice-eerste minister en minister van Begroting en Overheidsbedrijven over "de toenemende agressie ten aanzien van treinbegeleiders" (nr. P104) 10
Sprekers: Bart Laeremans, Guido De Padt, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Question de M. Geert Lambert au vice-premier ministre et ministre du Budget et des Entreprises publiques sur "la suppression du service de mini-bar sur le réseau ferroviaire" (n° P105) 13
Orateurs: Geert Lambert, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Vraag van de heer Geert Lambert aan de vice-eerste minister en minister van Begroting en Overheidsbedrijven over "het afschaffen van de minibardienst op het treinnet" (nr. P105) 13
Sprekers: Geert Lambert, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Question de M. Hagen Goyvaerts au ministre des Finances sur "les problèmes relatifs à Eurostat dans le cadre de l'opération Belgacom" (n° P106) 14

Vraag van de heer Hagen Goyvaerts aan de minister van Financiën over "de problemen bij Eurostat in verband met de Belgacom-operatie" (nr. P106) 14

Orateurs: **Hagen Goyvaerts, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Sprekers: **Hagen Goyvaerts, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Question de Mme Nahima Lanjri au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'école de police de la ville d'Anvers et son financement" (n° P107)

Orateurs: **Nahima Lanjri, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Vraag van de mevrouw Nahima Lanjri aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de politieschool van de stad Antwerpen en de financiering ervan" (nr. P107)

Sprekers: **Nahima Lanjri, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Question de M. Francis Van den Eynde à la ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale et de la Politique des grandes villes sur "l'opportunité d'un gel des inscriptions à la lumière de l'exemple de Rotterdam" (n° P110)

Orateurs: **Francis Van den Eynde, Marie Arena**, ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et l'Égalité des chances

Vraag van de heer Francis Van den Eynde aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie en Grootstedenbeleid over "de opportuniteit van een inschrijvingsstop in het licht van het Rotterdamse voorbeeld" (nr. P110)

Sprekers: **Francis Van den Eynde, Marie Arena**, minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen

Question de Mme Catherine Doyen-Fonck à la ministre de l'Environnement, de la Protection de la consommation et du Développement durable sur "le respect par la Belgique des objectifs définis par le protocole de Kyoto" (n° P111)

Orateurs: **Catherine Doyen-Fonck, Kathleen Van Brempt**

Vraag van mevrouw Catherine Doyen-Fonck aan de minister van Leefmilieu, Consumentenzaken en Duurzame Ontwikkeling over "de naleving door België van de doelstellingen in het Kyoto-protocol" (nr. P111)

Sprekers: **Catherine Doyen-Fonck, Kathleen Van Brempt**

Incident de procédure

Orateur: **Pieter De Crem**, président du groupe CD&V

Procedure-incident

Spreker: **Pieter De Crem**, voorzitter van de CD&V-fractie

QUESTIONS (CONTINUATION)

Question de Mme Karine Lalieux à la ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la politique scientifique sur "la position de la Belgique sur le mandat de la Commission européenne à l'OMC" (n° P109)

Orateurs: **Karine Lalieux, Fientje Moerman**, ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique

VRAGEN (VOORTZETTING)

Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid over "het Belgische standpunt over het mandaat van de Europese commissie bij de WHO" (nr. P109)

Sprekers: **Karine Lalieux, Fientje Moerman**, minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid

Question de Mme Zoé Genot au ministre de la Coopération au développement sur "le financement de Fedasil par le budget de la coopération" (n° P108)

Orateurs: **Zoé Genot, Fientje Moerman**, ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique

Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over "de financiering van Fedasil via de begroting van ontwikkelingssamenwerking" (nr. P108)

Sprekers: **Zoé Genot, Fientje Moerman**, minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid

PROJETS ET PROPOSITIONS

Projet de loi modifiant l'article 627, 6°, du Code judiciaire (303/1-2)

Discussion générale

Orateur: **Melchior Wathelet**, rapporteur

ONTWERPEN EN VOORSTELLEN

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 627, 6°, van het Gerechtelijk Wetboek (303/1-2)

Algemene bespreking

Spreker: **Melchior Wathelet**, rapporteur

Discussion des articles

Projet de loi portant assentiment au Traité entre

Bespreking van de artikelen

Wetsontwerp houdende instemming met het

le Royaume de Belgique, le Royaume de Danemark, la République fédérale d'Allemagne, la République hellénique, le Royaume d'Espagne, la République française, l'Irlande, la République italienne, le Grand-Duché de Luxembourg, le Royaume des Pays-Bas, la République d'Autriche, la République portugaise, la République de Finlande, le Royaume de Suède, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (Etats membres de l'Union européenne) et la République tchèque, la République d'Estonie, la République de Chypre, la République de Lettonie, la République de Lituanie, la République de Hongrie, la République de Malte, la République de Pologne, la République de Slovénie, la République slovaque relatif à l'adhésion de la République tchèque, de la République d'Estonie, de la République de Chypre, de la République de Lettonie, de la République de Lituanie, de la République de Hongrie, de la République de Malte, de la République de Pologne, de la République de Slovénie et de la République slovaque à l'Union européenne, et à l'Acte final, faits à Athènes le 16 avril 2003 (336/1-2)

Discussion générale

Orateur: **Pieter De Crem**, président du groupe CD&V

Proposition de loi modifiant la loi du 22 mars 1995 instaurant des médiateurs fédéraux (502/1-2)

Discussion générale

Orateurs: **Raymond Langendries**, président du groupe cdH, **Jacqueline Galant**

Discussion des articles

Orateurs: **Raymond Langendries**, président du groupe cdH, **Muriel Gerken**, **Liesbeth Van der Auwera**, **Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Projet de loi portant assentiment au Traité entre le Royaume de Belgique, le Royaume de Danemark, la République fédérale d'Allemagne, la République hellénique, le Royaume d'Espagne, la République française, l'Irlande, la République italienne, le Grand-Duché de Luxembourg, le Royaume des Pays-Bas, la République d'Autriche, la République portugaise, la République de Finlande, le Royaume de Suède, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (Etats membres de l'Union européenne) et la République tchèque, la République d'Estonie, la République de Chypre, la République de Lettonie, la République de Lituanie, la République de Hongrie, la République de Malte, la République de Pologne, la République de Slovénie, la République slovaque relatif à l'adhésion de la République tchèque, de la République d'Estonie, de la République de Chypre, de la République de Lettonie, de la

Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek betreffende de toetreding van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek tot de Europese Unie, en met de Slotakte, gedaan te Athene op 16 april 2003 (336/1-2)

Algemene bespreking

Spreker: **Pieter De Crem**, voorzitter van de CD&V-fractie

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen (502/1-2)

Algemene bespreking

Sprekers: **Raymond Langendries**, voorzitter van de cdH-fractie, **Jacqueline Galant**

Bespreking van de artikelen

Sprekers: **Raymond Langendries**, voorzitter van de cdH-fractie, **Muriel Gerken**, **Liesbeth Van der Auwera**, **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek betreffende de toetreding van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de

République de Lituanie, de la République de Hongrie, de la République de Malte, de la République de Pologne, de la République de Slovénie et de la République slovaque à l'Union européenne, et à l'Acte final, faits à Athènes le 16 avril 2003 (336/1-2)

Discussion générale (Continuation) 33
Orateurs: **Pieter De Crem**, président du groupe CD&V, **Herman Van Rompuy**, rapporteur, **Elio Di Rupo**

Agenda 40
Orateurs: **Pieter De Crem**, président du groupe CD&V, **Gerolf Annemans**, **Claude Eerdekens**, président du groupe PS, **Guido Tastenhoye**, **Raymond Langendries**, président du groupe cdH, **Daniel Bacquelaine**, président du groupe MR

Discussion générale (Continuation) 44
Orateurs: **Hilde Vautmans**, **Daniel Bacquelaine**, président du groupe MR, **Dirk Van der Maelen**, président du groupe sp.a-spirit, **Louis Michel**, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères, **Raymond Langendries**, président du groupe cdH, **Guido Tastenhoye**, **Marie Nagy**, **Stef Goris**, **Daniel Féret**, **Geert Lambert**, **Annemie Neyts**, **Pieter De Crem**, président du groupe CD&V, **Herman Van Rompuy**

Discussion des articles 87
Agenda 87
Orateurs: **Pieter De Crem**, président du groupe CD&V, **Claude Eerdekens**, président du groupe PS

QUESTIONS (CONTINUATION) 90
 Question de Mme Liesbeth Van der Auwera à la secrétaire d'Etat aux Familles et aux Personnes handicapées, adjointe au ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur "les Etats-généraux de la famille" (n° P112)
Orateurs: **Liesbeth Van der Auwera**, **Isabelle Simonis**

ANNEXE 93
DECISIONS INTERNES 93
 COMMISSION PARLEMENTAIRE DE CONCERTATION 93
 DECISIONS 93
 COMMISSIONS 93
 COMPOSITION 93
 DEMANDES D'INTERPELLATION 94
 DEMANDES 94
PROPOSITIONS 95
 DEMANDE D'AVIS AU CONSEIL D'ETAT 96
 AUTORISATION D'IMPRESSION 96
COMMUNICATIONS 100
 COMMISSIONS 100
 RAPPORTS 100

Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek tot de Europese Unie, en met de Slotakte, gedaan te Athene op 16 april 2003 (336/1-2)

Algemene bespreking (Voortzetting) 33
Sprekers: **Pieter De Crem**, voorzitter van de CD&V-fractie, **Herman Van Rompuy**, rapporteur, **Elio Di Rupo**

Agenda 40
Sprekers: **Pieter De Crem**, voorzitter van de CD&V-fractie, **Gerolf Annemans**, **Claude Eerdekens**, voorzitter van de PS-fractie, **Guido Tastenhoye**, **Raymond Langendries**, voorzitter van de cdH-fractie, **Daniel Bacquelaine**, voorzitter van de MR-fractie

Algemene bespreking (Voortzetting) 44
Sprekers: **Hilde Vautmans**, **Daniel Bacquelaine**, voorzitter van de MR-fractie, **Dirk Van der Maelen**, voorzitter van de sp.a-spirit-fractie, **Louis Michel**, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken, **Raymond Langendries**, voorzitter van de cdH-fractie, **Guido Tastenhoye**, **Marie Nagy**, **Stef Goris**, **Daniel Féret**, **Geert Lambert**, **Annemie Neyts**, **Pieter De Crem**, voorzitter van de CD&V-fractie, **Herman Van Rompuy**

Bespreking van de artikelen 87
Agenda 87
Sprekers: **Pieter De Crem**, voorzitter van de CD&V-fractie, **Claude Eerdekens**, voorzitter van de PS-fractie

VRAGEN (VOORTZETTING) 90
 Vraag van mevrouw Liesbeth Van der Auwera aan de staatssecretaris voor het Gezin en Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over "de staten-generaal van het gezin" (nr. P112)
Sprekers: **Liesbeth Van der Auwera**, **Isabelle Simonis**

BIJLAGE 93
INTERNE BESLUITEN 93
 PARLEMENTAIRE OVERLEGCOMMISSIE 93
 BESLISSINGEN 93
 COMMISSIES 93
 SAMENSTELLING 93
 INTERPELLATIEVERZOEKEN 94
 INGEKOMEN 94
VOORSTELLEN 95
 VERZOEK OM ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE 96
 TOELATING TOT DRUKKEN 96
MEDEDELINGEN 100
 COMMISSIES 100
 VERSLAGEN 100

SENAT	100	SENAAT	100
PROJETS DE LOI TRANSMIS	100	OVERGEZONDEN WETSONTWERPEN	100
PROJETS DE LOI ADOPTES	100	AANGENOMEN WETSONTWERPEN	100
EVOCATION	101	EVOCATIE	101
GOUVERNEMENT	101	REGERING	101
DEPENDSES FAITES EN MARGE DU BUDGET	101	UITGAVEN GEDAAN BUITEN DE BEGROTING	101
BUDGET GENERAL DES DEPENSES 2003	101	ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 2003	101
PLAN DIRECTEUR DE LA DEFENSE	102	STUURPLAN VAN DEFENSIE	102
COUR D'ARBITRAGE	102	ARBITRAGEHOF	102
ARRETS	102	ARRESTEN	102
RECOURS EN ANNULATION	103	BEROEPEN TOT VERNIETIGING	103
QUESTIONS PREJUDICIELLES	103	PREJUDICIËLE VRAGEN	103
COUR DES COMPTES	104	REKENHOF	104
OBSERVATIONS	104	OPMERKINGEN	104
CAHIER D'OBSERVATIONS	105	BOEK VAN OPMERKINGEN	105
RAPPORTS ANNUELS	105	JAARVERSLAGEN	105
ASSOCIATION BELGE DES BANQUES	105	BELGISCHE VERENIGING VAN BANKEN	105
SELOR	105	SELOR	105
RESOLUTIONS	105	RESOLUTIES	105
PARLEMENT EUROPEEN	105	EUROPEES PARLEMENT	105
MOTIONS	105	MOTIES	105

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

JEUDI 04 DECEMBRE 2003

Après-midi

PLENUMVERGADERING

van

DONDERDAG 04 DECEMBER 2003

Namiddag

La séance est ouverte à 14.16 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 14.16 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Ministre du gouvernement fédéral présente lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Laurette Onkelinx.

Le **président**:
La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.
Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Excusés
Berichten van verhindering

Martine Payfa, pour raisons de santé / wegens ziekte;
André Perpète, funérailles / begrafenis;
Yolande Avontroodt, Jean-Jacques Viseur, en mission à l'étranger / met zending buitenlands;
Yves Leterme, à l'étranger / buitenslands.

01 Agenda
01 Agenda

Conformément à l'avis de la Conférence des présidents du 3 décembre 2003, je vous propose d'inscrire à l'ordre du jour de la séance plénière de cet après-midi, la proposition de loi de MM. Willy Cortois et André Frédéric modifiant la loi du 22 mars 1995 instituant des médiateurs fédéraux (n° 502/1).
Overeenkomstig het advies van de Conferentie van voorzitters van 3 december 2003, stel ik u voor op de agenda van de plenaire vergadering van deze namiddag het wetsvoorstel van de heren Willy Cortois en André Frédéric tot wijziging van de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen (nr. 502/1) in te schrijven.

C'est ce qui n'a pas pu être voté le 8 avril 2003, faute de quorum.

Pas d'observations? (*Non*)
Il en sera ainsi.

Geen bezwaar? (*Nee*)
Aldus zal geschieden.

01.01 Alfons Borginon (VLD): Mijnheer de voorzitter, mag ik aannemen dat het amendement nummer 44 op het wetsontwerp betreffende het Europees aanhoudingsbevel terug naar de
01.01 Alfons Borginon (VLD): Quel est l'avis du président au sujet de l'amendement technique

commissie is verwezen?

au projet 279/1 relatif au mandat d'arrêt européen?

De **voorzitter**: Het gaat wel degelijk over het wetsontwerp nummer 279/1-7?

01.02 **Alfons Borginon** (VLD): Ja.

De **voorzitter**: U hebt in de Conferentie van voorzitters gezegd dat u een technisch amendement wenst in te dienen, dat – in voorkomend geval mits een mondeling verslag over de commissiewerkzaamheden – nog gevoegd zou kunnen worden aan de bespreking van vandaag. Ik zal het volgende doen.

Conformément à l'avis de la Conférence des présidents du 3 décembre 2003, je vous propose de renvoyer l'amendement déposé par la vice-première ministre et ministre de la Justice au projet de loi relatif au mandat d'arrêt européen (n° 279/1) en commission de la Justice qui se réunira immédiatement. Overeenkomstig het advies van de Conferentie van voorzitters van 3 december 2003, stel ik u voor het amendement ingediend door de vice-eerste minister en minister van Justitie op het wetsontwerp betreffende het Europees aanhoudingsbevel (nr. 279/1) terug naar de commissie voor de Justitie te zenden die onmiddellijk zal vergaderen.

Rapport oral de cette réunion sera fait.

Mondeling verslag van deze vergadering zal uitgebracht worden.

Nous entamerons l'examen du projet de loi dès que le texte adopté par la commission sera distribué sur les bancs.

Wij zullen de bespreking van het wetsontwerp beginnen zodra de aangenomen tekst op de banken zal rondgedeeld zijn.

Pas d'observation? (*Non*)

Il en sera ainsi.

Geen bezwaar? (*Nee*)

Aldus zal geschieden.

Je vous autorise donc à réunir la commission de la Justice afin d'examiner l'amendement technique qui n'est pas sans importance.

Is 14u45 goed? Dat is dan ook gebeurd.

Vragen

Questions

02 Vraag van mevrouw Hilde Claes aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de verspreiding van het nazistische gedachtegoed via internet" (nr. P099)

02 Question de Mme Hilde Claes à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la propagation de l'idéologie nazie via internet" (n° P099)

02.01 **Hilde Claes** (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, precies twee weken geleden stond ik hier ook op het spreekgestoelte om een vraag te stellen waarmee ik mijn ongerustheid uitdrukte tegenover het nazi-netwerk Blood & Honour of ook Combat 18. Dat zijn internationale nazi-netwerken met vertakkingen, actief in België. Ik heb u er twee weken geleden op gewezen dat zij actief zijn in België, in die zin dat zij plannen zouden hebben tot het plegen van aanslagen; doelwitten zouden zijn bekend; zij propageren nazi-ideologie; er zouden banden zijn met het Vlaams Blok en dergelijke meer. In mijn vraag van twee weken geleden wees

02.01 **Hilde Claes** (sp.a-spirit): Il y a deux semaines déjà, j'avais posé une question en séance plénière sur le réseau nazi international *Blood and Honour* qui est actif en Belgique. A l'époque, la ministre n'avait pu me rassurer, ni à propos de l'impact de la Sûreté de l'Etat, ni à propos de la politique de poursuites.

ik op de problematiek van de Veiligheid van de Staat. Die zou beschikken over zeer concrete informatie, maar zou, bij gebrek aan voldoende competent personeel, die informatie niet kunnen checken, laat staan bezorgen aan de plaatselijke autoriteiten, aan de burgemeesters. Dat was een aspect.

Een ander aspect was het vervolgingsbeleid terzake. Heel wat processen-verbaal zouden zijn opgesteld met aangetoonde inbreuken op de racismewetgeving. Die processen-verbaal zouden echter allen zonder gevolg blijven, dus er volgen geen veroordelingen.

Mevrouw de minister, in uw antwoord twee weken geleden kon u mij niet volledig geruststellen, aangezien u inzake het vervolgingsbeleid niet echt kon antwoorden. Op de vraag inzake de Veiligheid van de Staat antwoordde u dat u vandaag geen concrete aanwijzingen had dat er enig gevaar zou zijn voor de staatsveiligheid.

Vandaag sta ik hier opnieuw met een nog grotere ongerustheid, ditmaal naar aanleiding van een artikel dat deze week verscheen in de krant De Morgen. Uit dat artikel blijkt dat er problemen zijn wat het internet betreft.

De internetprovider Telenet verschaft webruimte aan het bewuste nazi-netwerk, dat daar dankbaar van gebruikmaakt om zijn nazi-ideologie te propageren. Het zou misschien goed zijn dat u eens naar die website surft. Het is onwaarschijnlijk, maar men vernoemt daar tijdschriften met verwijzingen naar de Waffen-SS, Rudolf Hess en Adolf Hitler en nazi-liederen kunnen worden gedownload via die website. U houdt het niet voor mogelijk.

Mevrouw de minister, wat gaat u met die website doen? Vorige week hebt u op een vraag over de Tuf Tuf Club, een organisatie van een heel ander pluimage, verklaard dat u desnoods zou gebruikmaken van uw positief injunctierecht. Het benieuwt mij of u dat ook in deze problematiek zult doen.

Volgens mijn informatie werd in de Kamer een wet goedgekeurd inzake de informaticacriminaliteit die u de mogelijkheid biedt om, na overleg en zonder dat u zich tot het parket hoeft te wenden, die website van het net te halen. Bent u bereid om van deze wet gebruik te maken?

02.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Inderdaad, mevrouw Claes, de internetprovider Telenet heeft een aangifte bij het Mechelse parket gedaan betreffende het bestaan van de bedoelde website. Het onderzoek werd reeds opgestart. Wij kennen nu de identiteit van de verantwoordelijken.

L'enquête est en cours. Il nous reste un problème à régler. En effet, nous connaissons maintenant l'identité du responsable mais il n'a pas son domicile dans l'arrondissement de Malines. C'est la raison pour laquelle le dossier a été transmis à un autre parquet. Toutefois, je puis vous assurer que ce dossier est et sera suivi, que je continuerai, bien entendu, à me tenir au courant des suites réservées par le parquet à l'existence du site nazi que vous avez cité. J'ai une confiance absolue dans la volonté du parquet de poursuivre et de ne

Selon un article paru dans *De Morgen*, il semble que Telenet héberge un site sur lequel ce réseau nazi publie des chants nazis ainsi que des informations sur les Waffen-SS, Rudolf Hess, Hitler,...

En l'espèce, la ministre utilisera-t-elle son droit d'injonction positive?

Va-t-elle recourir à la possibilité que lui offre la loi sur la criminalité informatique pour faire fermer ce site?

02.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: Le parquet de Malines a ouvert une enquête à la suite d'une dénonciation de Telenet et l'identité des responsables est déjà connue.

Het onderzoek loopt, maar over één zaak maken wij ons zorgen. Wij kennen de identiteit van de betrokkene, maar hij is niet in Mechelen gedomicilieerd. Wij hebben het dossier dan ook aan een ander parket overgezonden. Ik zal dat dossier van nabij

pas laisser une propagande pro-nazie s'étendre à travers des sites comme ceux que vous dénoncez.

volgen, maar ik vertrouw erop dat het parket de verspreiding van dergelijke nazipropaganda niet zal gedogen.

02.03 Hilde Claes (sp.a-spirit): Mevrouw de minister, ik dank u uiteraard voor uw antwoord. Het stemt mij enerzijds gelukkig dat het parket in dezen zijn werk aan het doen is, maar ik begrijp anderzijds uit uw antwoord dat u het initiatief volledig zal overlaten aan het parket en dat u dus geen gebruik zal maken van de bestaande wetgeving inzake informaticacriminaliteit. Ik meen dat die u de mogelijkheid heeft, naast het parket, al onmiddellijk de website van het net te halen, hetgeen uiteraard onmiddellijk gevolgen zou hebben, daar waar de procedure van het parket meer tijd in beslag zal nemen.

02.03 Hilde Claes (sp.a-spirit): Je me félicite d'entendre que le parquet fait son travail mais la ministre pourrait intervenir plus rapidement par le biais de la loi sur la criminalité informatique. Si je comprends bien, elle n'a pas l'intention d'user de cette option rapide pour interdire le site?

02.04 Laurette Onkelinx, ministre: J'ai pris contact avec le parquet afin de voir comment nous pourrions travailler ensemble pour mettre fin à ce site. Il faut laisser aboutir ce dialogue. Il ne faudra pas longtemps avant qu'une action concrète précise soit entreprise pour la fermeture de ce site. Mais il faut savoir que laisser un site en action permet parfois de retrouver celles et ceux qui se cachent derrière.

02.04 Minister **Laurette Onkelinx**: Ik ben samen met het parket aan het uitzoeken hoe wij deze website kunnen sluiten. Als wij de website echter laten bestaan, kunnen wij wellicht te weten komen wie erachter zit.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Vraag van de heer Bart Tommelein aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "groepsklachten (class actions)" (nr. P100)

03 Question de M. Bart Tommelein à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "les plaintes collectives (class actions)" (n° P100)

03.01 Bart Tommelein (VLD): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, in De Morgen van 3 december hield minister Van den Bossche een pleidooi voor het toestaan van groepsklachten. Het gaat hier over gebundelde klachten. Mensen die zich benadeeld voelen, zouden gezamenlijk klacht kunnen indienen. Ik denk dat dit een zeer goede benadering is. Gebundelde klachten verlagen de drempel tot het gerecht, maken het goedkoper en zorgen ervoor dat er minder rechtszaken zijn. Er rijst echter één probleem in deze zaak. Het systeem van groepsklachten bestaat namelijk niet in ons Belgisch justitiesysteem. Een class action suit bestaat bijvoorbeeld wel in de Verenigde Staten.

03.01 Bart Tommelein (VLD): La ministre Van den Bossche a plaidé dans le journal *De Morgen* du 3 décembre en faveur d'une légalisation des plaintes collectives. De telles plaintes groupées sont moins coûteuses, accroissent l'accessibilité de la justice et en réduisent la charge de travail. En Belgique, aucun fondement juridique n'étaye malheureusement ce type de plainte. Le système fonctionne à la satisfaction générale au sein de la Commission des litiges voyages.

Mevrouw de minister, kan u de intenties van minister Van den Bossche volgen en in de toekomst mogelijk maken dat gebundelde klachten zouden kunnen ingediend worden voor de rechtbank en dat dit voor alle sectoren toepasbaar is? Mevrouw Van den Bossche had het specifiek over de Geschillencommissie Reizen, waar dat systeem zeer goed werkt. Zij wil het echter ook mogelijk maken voor andere sectoren. Ik zou het ook mogelijk willen maken voor de overheid. Benadeelden zouden in alle privé-sectoren en ook ten opzichte de overheid gezamenlijk een klacht moeten kunnen indienen tegen een bepaalde instantie.

La ministre autoriserait-elle les plaintes collectives pour l'ensemble des secteurs privés ainsi que pour le secteur public?

03.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer

03.02 Laurette Onkelinx,

Tommelein, mevrouw Van den Bossche sprak over de class action in het kader van extra gerechtelijke geschillen. Het is misschien mogelijk.

Le dossier est complexe. J'attends l'analyse complète que j'ai demandée à mon administration, et notamment une comparaison entre ce qui existe en Belgique et dans d'autres pays.

En Belgique, il existe déjà certaines possibilités de "class action" à travers, par exemple, l'action d'intérêt collectif. Au cours des dernières années, nombre de législations ont d'ailleurs prévu la possibilité, pour des associations, d'intervenir en justice dans les matières liées, entre autres, à l'environnement, à la lutte contre le harcèlement et à la lutte contre la discrimination.

A chaque fois, on a donné à des groupements des possibilités d'intervention mais en prévoyant deux conditions, à savoir que les statuts prévoient qu'il s'agit d'associations de défense d'un intérêt et que la victime soit d'accord qu'on la représente en justice.

Dans la "class action" à l'américaine, on va au-delà. Je pense qu'il faut étudier de très près cette modalité car elle pourrait avoir des effets pervers. En effet, on ne doit plus prouver nécessairement l'intérêt à agir pour avoir un dédommagement au profit d'autres victimes et on privatise ainsi, en quelque sorte, l'action du ministère public, on se substitue à elle, ce qui peut avoir des effets tant favorables que néfastes. C'est pourquoi plutôt que de vous dire oui ou non d'emblée, j'ai demandé un dossier concret et précis à mon administration et j'espère que nous aurons l'occasion d'en reparler.

03.03 Bart Tommelein (VLD): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het verheugt me dat de prioriteiten voor Justitie onderzocht worden, onder meer de drempelverlaging voor het gerecht en minder rechtszaken.

ministre: La ministre Van den Bossche évoquait en fait les litiges extrajudiciaires, dans le cadre desquels de telles plaintes groupées pourraient en effet être envisagées.

Het gaat om een complex dossier. Ik wacht op een volledige analyse vanwege mijn departement en meer bepaald op een vergelijking tussen wat bij ons en wat in andere landen bestaat.

Een aantal wetgevingen voorziet in de mogelijkheid voor verenigingen om een geding aan te spannen, op voorwaarde weliswaar dat in de statuten van de vereniging wordt bepaald dat het om een belangenvereniging gaat en dat het slachtoffer ermee instemde.

Het Amerikaanse 'Class action' werkt op een andere manier. Het privatiseert de vordering van het openbaar ministerie, wat nefaste gevolgen kan hebben. Ik neem dus nog geen standpunt in, maar heb mijn administratie gevraagd het dossier grondig te analyseren.

03.03 Bart Tommelein (VLD): Je me réjouis d'entendre que cette possibilité sera examinée. Voilà qui est conforme aux priorités de la Justice : abaisser le seuil et diminuer le volume de travail.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Samengevoegde vragen van

- de heer Geert Bourgeois aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de nieuwe gijzelingsactie in het kader van een sociaal conflict" (nr. P101)
- de heer Daniel Bacquelaine aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de gijzelingsactie in Beyne-Heusay" (nr. P102)

04 Questions jointes de

- M. Geert Bourgeois à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la nouvelle prise d'otage dans le cadre d'un conflit social" (n° P101)
- M. Daniel Bacquelaine à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la séquestration à Beyne-Heusay" (n° P102)

04.01 Geert Bourgeois (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, u zult zich wel herinneren dat ik u vorige week ondervraagd heb naar aanleiding van de gijzeling van zes mensen in Manage, drie

04.01 Geert Bourgeois (N-VA): Le droit de grève constitue un droit fondamental mais il ne peut

dagen lang, van maandagmorgen tot donderdagmorgen, zonder dat Justitie ingegrepen heeft. Ik heb u toen gezegd – en ik denk dat ik de mening vertolkte van vele mensen – dat het stakingsrecht een fundamenteel recht is, een grondrecht is, maar dat geen enkel recht zo absoluut is dat het aan de fundamentele vrijheid van andere mensen mag raken. Met andere woorden, het mag niet aangewend worden in die mate dat mensen zoals in casu van hun vrijheid beroofd worden. Ik heb u gevraagd of u niet vond dat Justitie moest optreden. U vond dat niet nodig, u vond dat u daar terughoudend in moest zijn. U vond dat de minister van Justitie bij stilzitten van de procureur – want dat was het – niet moest optreden om de rechtsorde te herstellen en het vertrouwen in de rechtstaat te herstellen.

Ik heb u gezegd, mevrouw de minister, dat uw antwoord mij schokte en dat dit van aard was het wantrouwen in Justitie nog te versterken, en vooral dat dit een slecht signaal was. Wat zien wij, amper een week later? Gisteren vond opnieuw hetzelfde fenomeen plaats, deze keer in het bedrijf Alstom nabij Luik. Opnieuw was er een gijzeling van drie mensen, opnieuw zonder dat wij Justitie gehoord hebben. Uw collega van Binnenlandse Zaken heeft om de schijn te redden gezegd dat hij de manschappen klaar hield, dat er zou opgetreden worden, maar wij weten dat dit slechts dreigen was, dat dit de façade redden was. Binnenlandse Zaken kan niets doen. Collega's van de VLD, stel u voor dat dit zich voordoet in een Vlaams bedrijf, met een Vlaamse minister van Justitie. Ik denk dat de reactie dan totaal anders zou zijn.

Mevrouw de minister, vorige week heb ik, toen ik mijn vraag stelde, applaus gekregen vanop de banken van het MR. Ik stel vast dat straks collega Bacquelaine een vraag stelt. Mijn eerste vraag is nu of u bij uw standpunt blijft. Met andere woorden, staat de regering op dat standpunt? Als u spreekt, mevrouw de minister, vertolkt u het standpunt van de regering. Vindt de regering dat in zulke omstandigheden, bij stilzitten van het parket, het de minister van Justitie niet toekomt gebruik te maken van het positief injunctierecht?

Bent u van mening dat de politie in zulke zaken kan optreden, eventueel op bevel van de minister van Binnenlandse Zaken, zonder dat de politie gevorderd is door Justitie? Dat is mijn zeer concrete vraag.

De **voorzitter**: Dit is een vraag die vanuit de commissie werd doorgestuurd naar de plenaire vergadering.

04.02 Daniel Bacquelaine (MR): Monsieur le président, madame la vice-première ministre, chers collègues, la semaine dernière, vous vous êtes exprimée, madame la ministre, sur la séquestration qui s'était produite à Manage dans le cadre de l'entreprise Sigma et je m'étais fait la réflexion du danger de banalisation de ce type de pratique, avec les effets pervers que cette banalisation peut engendrer. Il n'a pas fallu attendre longtemps car, une semaine plus tard, nous sommes à nouveau confrontés à un phénomène de séquestration.

Cette réaction est parfaitement compréhensible, je peux concevoir l'émotion et la souffrance du personnel en cause dans ce conflit social. Cela étant, je suis bien obligé de considérer les éléments sur un plan plus formel. Il me semble que la situation, si elle devient véritablement répétitive, est extrêmement grave, non seulement pour

porter atteinte aux droits fondamentaux d'autres personnes, tels que leur liberté. A cet égard, les preneurs d'otages de Sigma à Manage ont largement dépassé les bornes. J'ai été choqué de constater que, lorsqu'il est apparu que le parquet ne prenait aucune mesure, la ministre de la Justice n'a pas souhaité intervenir, préférant 'aborder prudemment' les conflits sociaux. En outre, la ministre envoie un signal totalement erroné : sa passivité renforce le sentiment de méfiance à l'égard de la Justice.

Une semaine seulement après la première, nous sommes aujourd'hui confrontés à une deuxième prise d'otages à Alstom à Liège. Une nouvelle fois, la Justice n'intervient pas et le département de l'Intérieur déclare, pour sauver les apparences, que la police fédérale est prête à intervenir.

La ministre persiste-t-elle à adopter une attitude passive? L'ensemble du gouvernement partage-t-il son point de vue? La ministre ne juge-t-elle pas opportun de faire usage de son droit d'injonction positive? La police peut-elle intervenir sans avoir été saisie d'une demande en ce sens par le département de la Justice?

04.02 Daniel Bacquelaine (MR): Vorige week al werd dit soort gijzelingsacties aan de orde gesteld, naar aanleiding van de situatie bij de firma Sigma. Ik heb toen gewaarschuwd voor een banalisering van dergelijke praktijken. Lang hebben we niet hoeven te wachten: gisteren werd opnieuw de directie van een bedrijf gegijzeld. Ik kan er in komen dat het een begrijpelijke reactie is, maar als dit een repeterend gegeven wordt, is dit formeel gezien wel een zeer

la notion d'ordre public et d'Etat de droit mais aussi pour les travailleurs et tous ceux qui veulent travailler dans notre pays, et plus particulièrement en Wallonie.

Cette image est désastreuse et délétère pour le climat social et économique dans notre région. Se cela devait se poursuivre, nous serions confrontés à une véritable difficulté en termes d'attractivité et d'investissements. Nous nous battons tous les jours sur d'autres plans, notamment sur le plan local, afin de favoriser les investissements dans nos régions et dans nos communes. Si nous devons désormais vendre en même temps cette triste image, le travail devient véritablement mission impossible.

Il m'apparaît nécessaire de remettre de l'ordre en cette matière. J'ai entendu qu'un dossier avait été ouvert au parquet de Charleroi concernant les affaires de Sigma. J'aimerais connaître la suite de ce dossier et savoir dans quelle mesure, si ce dossier était classé, vous pourriez faire usage de votre droit d'injonction positive dans ce cadre.

D'autre part, il serait peut-être utile de provoquer une réunion ou une concertation entre le ministre de la Justice, le ministre de l'Emploi, les organisations syndicales et patronales afin de déterminer en commun les mesures préventives en la matière pour éviter que ce genre de climat ne s'installe de manière permanente.

04.03 Laurette Onkelinx, ministre: Premièrement, je vais être très claire: je l'ai dit voici une semaine et je le répète aujourd'hui, je n'accepte pas la séquestration. Ce n'est pas acceptable et il n'y a pas lieu de l'approuver. La séquestration est un délit pour lequel des sanctions sont prévues dans le Code pénal. Je le dis et je le redis, je ne peux pas être plus claire.

Deuxièmement, et là M. Bacquelaine a raison, il ne faut pas oublier que les deux événements qu'on cite aujourd'hui ont eu lieu à l'occasion d'un conflit collectif du travail et il ne faudrait pas que la séquestration devienne une modalité naturelle de gestion de la concertation sociale à l'occasion d'un conflit. J'ai déjà eu un contact avec mon collègue M. Vandenbroucke, ministre de l'Emploi, qui lui-même a pris l'initiative d'une concertation avec les organisations syndicales. Je trouve qu'il s'agit d'une bonne chose et je verrai comment y associer mon département.

Mais je voudrais soulever un troisième point qui me semble indispensable à affirmer: la réaction que nous devons avoir quand cela arrive. M. Bourgeois, lui, est clair: hij is een beetje als een Rambo die onmiddellijke actie wil.

Mais enfin, se rend-on bien compte?

Ces dernières heures, j'ai entendu des propos qui font parfois froid dans le dos. Les personnes qui ont séquestré ne sont pas des terroristes! Il ne faut pas l'oublier; or on a même osé comparer l'événement avec l'opération du week-end "Zaventem rouge", un exercice spécifique de prise d'otages. Ce ne sont pas des terroristes, mais des travailleurs qui risquent de perdre leur emploi, des personnes désespérées qui commettent donc des actes de désespoir.

ernstige zaak voor de openbare orde, maar ook voor wie in Wallonië wil werken. Dit soort praktijken trekt investeerders niet bepaald aan. Er moet orde op zaken gesteld worden.

Er werd in Charleroi een dossier geopend aangaande de zaak Sigma. Hoe staat het hiermee?

Als het dossier geseponneerd werd zou u dan geen gebruik kunnen maken van uw positief injunctierecht?

Ware het niet aangewezen een vergadering te beleggen met vertegenwoordigers van de werkgevers, de vakbonden en de bevoegde ministers om de nodige maatregelen te treffen opdat dergelijke gebeurtenissen zich niet zouden herhalen?

04.03 Minister Laurette Onkelinx: Ik wil in de eerste plaats klaar en duidelijk stellen dat ik me er niet kan bij neerleggen dat de opsluiting een algemeen aanvaarde techniek van conflictbeheersing zou worden. Vanmorgen had ik een vergadering met mijn collega Vandenbroucke om de mogelijke maatregelen te bespreken. Hij heeft het initiatief genomen om een overleg met de vakbondsorganisaties op poten te zetten.

De vraag is hoe men moet reageren wanneer dat gebeurt. Men mag niet vergeten dat de personen die de directieleden hebben gegijzeld geen terroristen zijn. Het zijn werknemers die hun baan dreigen te verliezen en uit wanhoop hebben gehandeld. Mijn collega en ikzelf hebben op die situatie ingespeeld door een overleg op te starten om ervoor te zorgen dat de actie werd stopgezet. Ik denk dat wij goed hebben gereageerd. Mochten wij hebben gereageerd zoals de heer Bourgeois voorstelt, dan zouden

Il faut le comprendre pour avoir une réaction par rapport à la séquestration. C'est ce que nous avons fait hier: pendant toute la journée, en contact avec mon collègue de l'Emploi, avec mon collègue de l'Intérieur, en contact sur place avec le parquet, avec les organisations syndicales, avec le bourgmestre, nous avons travaillé la concertation pour que cela s'arrête. Et cela s'est arrêté rapidement. Je pense que nous avons eu la bonne réaction.

Je suis persuadée que, si nous avons agi comme M. Bourgeois le voudrait tant, nous aurions non seulement enflammé les réactions dans l'usine, mais aussi dans l'ensemble de la région. Moi, je ne veux pas de ça!

Voilà pourquoi je dis et je répète que nous devons être fermes. La séquestration, évidemment non: évidemment que nous ne pouvons accepter que ce soit une modalité de la négociation collective du travail; évidemment que si ce procédé se poursuit et se banalise, il conviendra de prendre des mesures de plus grande ampleur pour l'arrêter.

Quand vous êtes confronté à une telle action, dans la phase de réaction immédiate, le "Rambo" est celui qui enflamme une région, les responsables sont ceux qui gèrent la situation rapidement, concrètement, sans négliger la nature des protagonistes du drame qui se déroule, en l'occurrence du drame de Beyne-Heusay ou de Manage.

04.04 Geert Bourgeois (N-VA): Mevrouw de minister, u bent nu uiteraard veel duidelijker dan vorige week in uw veroordeling van de gijzeling. Daar blijft het echter ook bij. Het blijft bij woorden. Voor het overige gaat u de demagogische toer op en maakt u er een karikatuur van door mij als het ware voor te stellen als een soort Rambo die de troepen van de groep Diane wil inzetten, hoewel ik vorige week zelfs uitdrukkelijk heb gezegd dat dit niet nodig was en dat zulks trouwens ook niet onmiddellijk gebeurt bij andere gijzelingen.

Ik heb wel gezegd dat het aan het parket is om op te treden, maar dat staat u niet toe omdat men dan volgens u het risico loopt de hele regio in vuur en vlam te zien staan. Dat is natuurlijk het verschil in cultuur tussen Wallonië en Vlaanderen. U cultiveert dat en tolereert de schending van de rechtsstaat.

04.05 Minister Laurette Onkelinx: Dat is niet waar!

04.06 Geert Bourgeois (N-VA): Mevrouw de minister, door uw antwoord, uw houding en uw passiviteit brengt u ons investeringsklimaat in het gedrang. U hypothekeert het sociaal overleg en brengt het vertrouwen in de rechtstaat in het gedrang.

Mevrouw de minister, de beelden van de gijzeling in Manage zijn de wereld rond gegaan. Het signaal is gegeven dat in dit land de minister van Justitie niet wil optreden. Dat wordt ervan onthouden.

Ik herhaal dat in deze zaak de VLD eigenlijk de gegijzelde is van de Waalse socialisten die dergelijke cultuur instandhouden.

wij de gemoederen in de fabriek en zelfs in de hele regio hebben opgehitst.

04.04 Geert Bourgeois (N-VA): La ministre condamne les faits bien plus clairement que la semaine dernière mais elle s'en tient à une déclaration d'intention. Pour le reste, sa vision demeure caricaturale. Je ne lui demande pas d'intervention spectaculaire à la Rambo mais le parquet doit cependant agir.

04.06 Geert Bourgeois (N-VA): La réaction de la ministre constitue un exemple édifiant des différences culturelles entre la Flandre et la Wallonie. Cette dernière tolère que l'Etat de droit soit violé. Les images de cette séquestration et la réaction de la ministre face à celle-ci ont fait le tour du monde. Le climat d'investissement en Belgique se

détérioré, la concertation sociale est hypothéquée, et cela sans que Mme Onkelinx ne s'en soucie. Dans ce dossier, le PS a clairement pris le VLD en otage.

04.07 Daniel Bacquelaine (MR): Madame la ministre, je reste un peu sur ma faim. Entendons-nous bien, je ne vous jette pas la pierre en ce qui concerne...

04.07 Daniel Bacquelaine (MR): De minister treft geen schuld, maar...

04.08 Laurette Onkelinx, ministre: Je voudrais simplement dire, puisque je n'ai pas répondu à une question de M. Bacquelaine, que, bien entendu, une enquête du parquet a aussi été ouverte à Liège.

04.08 Minister **Laurette Onkelinx:** Ik vergat nog te vermelden dat het parket van Luik uiteraard een onderzoek opende.

04.09 Daniel Bacquelaine (MR): C'est la réponse que je voulais entendre. Autant il m'apparaît que, dans la genèse de ces événements, on peut faire preuve d'une certaine compréhension et que la gestion de la crise doit être faite avec tact et nuance, autant il m'apparaît que, sur le plan du principe, on ne peut pas l'accepter. Cela peut être compréhensible mais cela n'est pas acceptable. A terme, cela ne peut pas se reproduire.

04.09 Daniel Bacquelaine (MR): Dat wilde ik inderdaad horen. Een dergelijke crisis moet met de nodige omzichtigheid worden beheerd, maar dergelijke praktijken zijn principieel gewoon onaanvaardbaar. De verantwoordelijkheden moeten worden vastgesteld, want op termijn dreigt dit gebeuren zich te keren tegen de werknemers, wier belangen men eigenlijk wilde verdedigen.

Il m'apparaît que, sur le plan judiciaire, l'enquête doit se poursuivre et il faut que des responsabilités soient établies. Cette méthode se retourne à terme contre ceux qu'on veut défendre au premier abord. Cela se retourne contre les travailleurs eux-mêmes. Je crois vraiment que la méthode n'est pas acceptable et doit être poursuivie

Je me réjouis donc qu'on recherche un moyen de prévention de ce type de méthode, de sorte qu'on en arrive à un retour au protocole relatif à la gestion des conflits sociaux qui a été signé le 15 février 2002 et qui exclut très clairement ce type d'action.

Sur le plan judiciaire, je le répète, des responsabilités doivent être clairement établies.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter:** Ik heb een probleem in verband met de vragen aan collega Vande Lanotte. Minister Vande Lanotte is ziek en bedlegerig. Heren Laeremans, De Padt, Lambert en Goyvaerts, gaat u ermee akkoord dat vice-eerste minister Dewael in zijn plaats antwoordt? C'est un cas de force majeure.

04.10 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, u spreekt over overmacht en force majeure. Welnu, onze fractie heeft ook een vraag aan mevrouw Simonis. Mevrouw Simonis laat "via het voetpad" weten dat zij hier niet aanwezig zou kunnen zijn.

04.10 Pieter De Crem (CD&V): J'ai appris que Mme Simonis, à qui nous voulons adresser une question, serait également absente.

De **voorzitter:** Ik heb daarover geen enkel bericht gekregen.

Le **président:** Je n'en ai pas été informé.

04.11 Pieter De Crem (CD&V): Ik ga er dan vanuit dat mevrouw Simonis aanwezig zal zijn voor het beantwoorden van de vraag van mevrouw Van der Auwera.

De **voorzitter**: Als ik het goed begrepen heb, is "het voetpad" wat men in Kinshasa Radio Trottoir noemt.

04.12 **Pieter De Crem** (CD&V): Inderdaad.

05 **Samengevoegde vragen van**

- de heer **Bart Laeremans** aan de vice-eerste minister en minister van Begroting en Overheidsbedrijven over "de veiligheid van de treinbegeleiders" (nr. P103)
- de heer **Guido De Padt** aan de vice-eerste minister en minister van Begroting en Overheidsbedrijven over "de toenemende agressie ten aanzien van treinbegeleiders" (nr. P104)

05 **Questions jointes de**

- M. **Bart Laeremans** au vice-premier ministre et ministre du Budget et des Entreprises publiques sur "la sécurité des accompagnateurs de train" (n° P103)
- M. **Guido De Padt** au vice-premier ministre et ministre du Budget et des Entreprises publiques sur "la multiplication des agressions à l'encontre des accompagnateurs de train" (n° P104)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken)
(La réponse sera fournie par le vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur)

05.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het Waalse landsgedeelte wordt blijkbaar op een heel andere manier gekeken naar de criminaliteit en de bestrijding ervan dan in Vlaanderen. Inzake de bestrijding van jeugdcriminaliteit is het verschil tussen VLD en PS, tussen Verwilghen en Onkelinx zeer duidelijk. Deze verschillende visie blijkt ook in de discussie met betrekking tot de gijzelingen. Gijzeling van ondernemers wordt in Wallonië bijna als een legitiem actiemiddel aanvaard. We stellen dit ook vast in de treinen. De criminaliteit is sterk toegenomen op de Waalse lijnen. Gesprekken met treincontroleurs leren ons dat Waalse controleurs op bepaalde trajecten een gedoogbeleid voeren en weinig of niet controleren. Vlaamse treinbegeleiders die op de treinen wel hun werk doen worden geconfronteerd met zware agressie. De feiten zijn heel duidelijk. Gedurende het eerste semester is een stijging met 126% vast te stellen.

Op 23 oktober 2001 heb ik over de criminaliteit op deze trajecten toenmalig minister Durant ondervraagd. Zij minimaliseerde de zaken. Ondertussen blijkt dat men dergelijke feiten niet mag minimaliseren omdat het ernstige vormen van criminaliteit betreft.

Oorspronkelijk was ik van plan deze vragen in de bevoegde commissie te stellen. De heer De Padt heeft de problematiek naar dit halfroond gebracht.

Mijnheer de minister, beschikt u op dit ogenblik over cijfers per Gewest?

Ten tweede, hoe reageert de NMBS op het grote verschil tussen Vlaanderen en Wallonië inzake agressiviteit?

Ten derde, wat zult u doen om ervoor te zorgen dat alle treinbegeleiders wel degelijk hun werk doen en geen gedoogbeleid voeren? Hoe gaat u die treinbegeleiders ondersteunen? Hoe gaat u – dat kunt u vanuit uw functie als minister van Binnenlandse Zaken zeker duidelijk beantwoorden – de spoorwegpolitie inschakelen om de plegers van criminaliteit aan te pakken en ervoor te zorgen dat ze uit de treinen worden gehaald?

05.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): La Wallonie aborde le problème de la criminalité de manière totalement différente que la Flandre. Il suffit de songer aux prises d'otages dans les entreprises. Cette différence est également perceptible dans les chemins de fer. Ces derniers temps, les cas de violences à l'encontre des accompagnateurs ont augmenté de manière spectaculaire sur les lignes wallonnes. Les accompagnateurs wallons font dès lors preuve d'une certaine tolérance et omettent souvent les contrôles. Les accompagnateurs flamands, qui font quant à eux leur travail, sont l'objet d'invectives et, dans le pire des cas, d'agressions. La ministre Durant a minimisé le problème à l'époque, le phénomène s'étant en conséquence encore amplifié.

Le ministre dispose-t-il de chiffres par Région? Comment la SNCB réagit-elle face à la différence que l'on peut constater entre la Flandre et la Wallonie? Que pense le ministre de la politique de tolérance qui est menée? Quelles initiatives le ministre compte-t-il prendre face à cette forme de criminalité et pour soutenir les accompagnateurs?

05.02 Guido De Padt (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook mij is het te doen om die agressie tegen de treinbegeleiders. Ik wil de tegenstellingen tussen Wallonië en Vlaanderen niet op de spits drijven omdat het even erg is als Franstalige dan wel Vlaamse treinconducteurs het slachtoffer van agressie worden. Ik heb vanmiddag de cijfers opgevraagd, mijnheer de minister, misschien beschikt u daar ook over. Ik meen dat de tegenstellingen niet zo groot zijn. Tussen november 2002 en november 2003 zijn 94 Nederlandstalige en 100 Franstalige treinbegeleiders slachtoffer geworden van agressie. Het is een beetje kif-kif, zoals men in de gebruikelijke taal zegt.

Ik ben bezorgd, mijnheer de minister, over het feit dat een overheidsinstelling als de NMBS jaarlijks tweehonderd mensen op pad stuurt die in de uitoefening van die functie het slachtoffer worden van agressie. Dat heeft niet alleen een persoonlijke shock tot gevolg. Zij zijn daarvan echt onder de indruk. Ik spreek ook af en toe met treinbegeleiders. Dit heeft tevens op jaarbasis een vijfhonderdtal dagen werkonbekwaamheid tot gevolg.

Ik heb ook van de NMBS vernomen dat er ondersteuning komt vanuit de administratie en dat die mensen daarvoor verzekerd en vergoed worden. Dit neemt echter niet weg dat het moeilijk werken moet zijn en dat het niet gemakkelijk moet zijn om in die omstandigheden het werk goed uit te oefenen.

Het heeft blijkbaar te maken met de controle van de vervoerbewijzen. Ik denk dat deze vaststelling in de toekomst nog iets gevoeliger zal worden. Hoe meer mensen gratis op de trein zullen zitten, hoe scherper de reactie waarschijnlijk zal zijn van degenen die wel moeten betalen en daar een zekere vorm van agressie tegenover veruiterlijken.

Mijnheer de minister, ik zou u willen vragen of er al een onderzoek werd ingesteld naar de oorzaken van die toenemende agressie tegenover treinbegeleiders. Wanneer dit nog niet zou zijn gebeurd, kunt u dan opdracht geven om dit te doen? Zijn er verschillen op de Waalse lijnen in vergelijking met de Vlaamse lijnen? Wat zou aan de basis daarvan kunnen liggen? Kan dit ook eens worden onderzocht? Welke maatregelen kunt u daarvoor nemen?

Ik heb de diensten ook ondervraagd over het seponeringsbeleid van de parketten maar daarover kon men mij geen cijfers geven. Het lijkt mij goed om met de minister van Justitie even na te gaan of terzake misschien het snelrecht kan worden toegepast zodat men daadwerkelijk ziet dat wat men doet ten aanzien van treinconducteurs niet door de beugel kan.

05.03 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, collega's, misschien kan ik in de volgorde van de vragen die werden gesteld een aantal antwoorden geven.

Ten eerste, de vraag of wij op de hoogte zijn van de oorzaken van de toenemende agressie tegenover treinbegeleiders. Uit de analyses blijkt dat de aanleiding tot agressie steeds het gevolg is van een onregelmatigheid van de reiziger. Dat wil ik benadrukken. Geen of een ongeldig vervoerbewijs, het niet willen kenbaar maken van de

05.02 Guido De Padt (VLD): Entre novembre 2002 et novembre 2003, 94 accompagnateurs de trains flamands et 100 accompagnateurs wallons ont été victimes d'agressions, soit environ le même nombre de chaque côté de la frontière linguistique. Il n'y a donc pas lieu d'en faire un dossier communautaire.

De tels faits sont non seulement traumatisants pour les accompagnateurs concernés, ils se traduisent également par 500 jours d'incapacité de travail par an. Bien que le personnel soit bien assuré contre ces incidents et soit toujours indemnisé, il est difficile de travailler dans ces conditions.

Les agressions ont essentiellement lieu lors du contrôle des titres de transport. Plus le nombre de personnes pouvant voyager en train gratuitement augmentera, plus les cas d'agressions se multiplieront, peut-être, parmi ceux qui doivent encore payer. Les causes des agressions ont-elles déjà été étudiées? Le ministre peut-il commander une telle étude? Observe-t-on des différences entre les lignes flamandes et wallonnes? Ces incidents sont-ils facilement classés sans suite ou utilisera-t-on la procédure accélérée pour lutter contre l'agressivité des voyageurs?

05.03 Patrick Dewael, ministre: Les agressions ont toujours leur source dans une irrégularité commise par le voyageur. La question de savoir s'il existe un rapport entre le fait de voyager gratuitement, d'une part, et l'augmentation du nombre de voyages sans titre de transport

identiteit, en ga zo maar verder.

Is het mogelijk dat een uitbreiding van het gratis rijden, het zwartrijden enzovoort een en ander in de hand zou werken? Welnu, de correlatie tussen gratis rijden, zwartrijden en fysieke agressie is tot op dit ogenblik niet bestudeerd. U gaat er van uit dat dit mogelijk in de toekomst in de hand zou kunnen worden gewerkt. Ik wil dit laten nagaan, uiteraard in overleg met de bevoegde collega.

Wat ligt er nu juist aan de basis van de verschillen tussen het Vlaamse en het Waalse Gewest? Uit de cijfers van agressie tegen NMBS-personeel in de treinen stellen we vast dat het fenomeen eigenlijk op praktisch alle spoorweglijnen aanwezig is. Het grootste aantal gevallen voor de eerste zes maanden van 2003 wordt genoteerd als volgt. Misschien kunnen een paar cijfers een en ander concreet maken. Er zijn een aantal lijnen met een stijgend aantal agressiegevallen: lijn 0 Brussel-Zuid-Brussel-Noord, plus 5; lijn 25 Mechelen-Antwerpen, plus 8; lijn Halle-Bergen, plus 12; lijn 124 Brussel-Zuid-Nijvel, plus 13. Er zijn ook een aantal lijnen met een dalend aantal agressiegevallen: Brussel-Noord-Mechelen, min 12; Schaarbeek-Ottignies, min 16. Ik denk dat het hier moet gaan over zowel fysieke als verbale agressie, maar dat men niet kan zeggen dat er communautair markante verschillen zouden kunnen worden genoteerd.

Welke maatregelen worden genomen om de agressie tegen treinbegeleiders tegen te gaan? Sinds 1999 zijn een aantal maatregelen doorgevoerd. Eerst en vooral werd er een centrale meldkamer opgericht, 24 uur op 24 te bereiken voor het personeel dat met agressie werd geconfronteerd, ten einde zo vlug mogelijk hulp te kunnen bieden. Ten tweede, heeft elke treinbegeleider een gsm ter beschikking. Oproepen vanuit de trein naar de centrale meldkamer worden daardoor onmiddellijk mogelijk. Ten derde, in samenwerking met de dienst Toegepaste Psychologie bij de NMBS werd gesleuteld aan verschillende trainingen van het personeel. Zowel een opleiding "omgaan met agressie" als "opvang na agressie" werd georganiseerd voor verschillende doelgroepen. Er kwam ook een permanente opvang door specialisten. Ten vierde, de oprichting van speciale controlebrigades ingezet in de treinen in en rond Brussel, werd doorgevoerd. Ten slotte, is er nog de oprichting van een treinbrigade B-security die werd ingezet op alle risicotreinen. Om al deze maatregelen te coördineren en een overlegplatform te creëren waaraan alle verschillende verantwoordelijken kunnen deelnemen, is er ook een nationaal veiligheids- en overlegcomité opgericht, waarin uiteraard ook vertegenwoordigers van de federale politie zitting hebben. Dat was een vraag van de heer Laeremans.

Ik kan aan de heer Laeremans een aantal cijfers bezorgen die de goede collega Vande Lanotte mij heeft gegeven.

05.04 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, ten eerste, het is uiteraard niet de eerste keer dat hierover vragen gesteld worden. Ik heb verwezen naar de vraag die ik in 2001 gesteld heb. Blijkbaar werd dus reeds een aantal maatregelen genomen. Dat valt op zichzelf alleen maar toe te juichen. Blijkbaar is er echter toch een zeer sterke stijging tegenover vorig jaar, met name van 126%. Dat is toch wel fenomenaal veel. Ik hoop dat u de zaak dan ook intensief zal volgen.

valable et d'agressions, d'autre part, n'a pas été étudiée.

On n'observe pas de différences sensibles entre la Flandre et la Wallonie : ce phénomène se manifeste sur toutes les lignes. Sur certaines, le nombre d'incidents s'est accru mais sur d'autres, il a diminué. Je communiquerai les chiffres aux auteurs des questions.

La SNCB a déjà pris différentes mesures pour lutter contre les agressions. Un centre d'appel joignable vingt-quatre heures sur vingt-quatre a été créé. Tous les accompagnateurs de train ont reçu un téléphone mobile qui leur permet d'entrer en contact avec ce centre d'appel. Le service de psychologie appliquée de la SNCB organise des formations sur la façon de se comporter face aux agressions et la façon de surmonter des traumatismes. En outre, des brigades spéciales de contrôle ont été créées et, sur les lignes à problèmes, la brigade B-security est appelée à intervenir. Pour coordonner toutes ces mesures, un comité national de sécurité et de concertation au sein duquel est aussi représentée la police fédérale, a été mis en place.

05.04 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Une augmentation de 126 pour cent en un an du nombre d'incidents ne peut en aucun cas être considérée comme insignifiante et j'espère dès lors que le ministre continuera de suivre cette question de très près.

Ten tweede, u zegt dat er op bepaalde lijnen een stijging is en op andere een daling. Dat heeft niet altijd een communautair aspect. Dat hangt blijkbaar niet altijd samen met bepaalde factoren. Het kan ook toeval zijn. Mijnheer de minister, het kan wel samenhangen met het feit dat controleurs op bepaalde en meer gevaarlijke trajecten gewoon niet meer controleren. Daardoor komen ze ook geen enkele agressie meer tegen. Dat is natuurlijk de verkeerde houding. U moet er uw collega-vice-eerste-minister Vande Lanotte, zeker op wijzen dat een gedoogbeleid op dat vlak niet kan. Elke treincontroleur of treinbegeleider moet overal zijn werk doen of kunnen doen. Hij moet ook overal kunnen rekenen op bijstand van de politie en van speciale brigades wanneer dat nodig is. Daaraan moet dus dringend iets gebeuren.

05.05 Guido De Padt (VLD): Mijnheer de minister, ik dank u uiteraard voor het antwoord. Toch wil ik er nog eens de nadruk op leggen dat we deze zaak niet mogen minimaliseren. Het probleem leeft zeer erg bij de treinbegeleiders. Er zijn reeds kleine haarden vanstakingen geweest als protest vanuit de sector. De mensen moeten ook beseffen dat de treinbegeleiders er niet alleen zijn om te controleren. Ze zijn er ook om te helpen daar waar nodig. Ze zijn er om een helpende hand toe te steken. Ze zouden daarvoor toch een zekere beloning of waardering moeten krijgen. Mijnheer de locominister, ik ben blij dat de NMBS blijkbaar toch vrij belangrijke inspanningen levert om het probleem te verhelpen.

Il se pourrait que les chiffres ne révèlent pas de différences manifestes entre la Flandre et la Wallonie parce que les accompagnateurs de train n'effectuent tout bonnement plus de contrôles sur certaines lignes, ce qui limite le nombre d'agressions. Selon nous, une politique de tolérance comme celle-là est inacceptable.

05.05 Guido De Padt (VLD): Nous ne pouvons minimiser ce problème. Les accompagnateurs de train n'ont pas pour unique mission de contrôler les voyageurs. Ils sont également là pour les aider et méritent dès lors de la considération. J'espère que la SNCB et le ministre fourniront davantage d'efforts pour faire reculer le phénomène des agressions dont sont victimes les accompagnateurs de train.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Vraag van de heer Geert Lambert aan de vice-eerste minister en minister van Begroting en Overheidsbedrijven over "het afschaffen van de minibardienst op het treinnet" (nr. P105)

06 Question de M. Geert Lambert au vice-premier ministre et ministre du Budget et des Entreprises publiques sur "la suppression du service de mini-bar sur le réseau ferroviaire" (n° P105)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken)
(La réponse sera fournie par le vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur)

06.01 Geert Lambert (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijn vraag handelt inderdaad over de koffie, alsook over de suikerwafels die worden aangeboden in de trein.

Mijnheer de vice-eerste minister, ik dank u omdat u bereid bent te antwoorden namens uw collega, vice-eerste minister Vande Lanotte.

Gisteren bereikte ons de jammerlijke tijding – ik spreek als treingebruiker en ervaringsdeskundige, mijnheer Goris, die geregeld meer dan een uur in de trein zit – dat de NMBS heeft beslist om het contract te verbreken met haar privé-leverancier die de minibardienst verzekert in de trein.

Dit is jammer omdat dergelijke kleine zaken een service-uitbreiding betekenen voor de treingebruiker. Het is misschien niet het doorslaggevend argument voor mensen om de trein te gebruiken,

06.01 Geert Lambert (sp.a-spirit): J'ai appris hier par l'intermédiaire de la presse que la SNCB a décidé de ne pas prolonger le contrat qui la lie à la société fournissant le service minibar dans les trains de voyageurs. Or, j'estime que la SNCB doit au contraire offrir davantage de services aux voyageurs. En l'espèce, je songe notamment à la possibilité d'équiper les trains d'accès à l'internet. J'admets néanmoins que le coût élevé du service minibar ne se justifie pas mais je

maar het is wel een element. Ik ben immers ervan overtuigd dat de NMBS alles moet doen om haar cliënteel zo optimaal mogelijk te bedienen. Enkele weken geleden heb ik een voorstel gedaan om ook een internetverbinding mogelijk te maken op de treinverbindingen. Dit is niet absurd, dit wordt straks op de Thalys-treinen aangeboden. Dit past allemaal in het kader van een service-uitbreiding.

Tegelijkertijd merkte ik dat NMBS blijkbaar een zeer grote kostprijs veil had om deze service te verlenen. Ik deel de visie van de NMBS dat deze kostprijs niet te verantwoorden is., maar ik dring toch erop aan dat deze service behouden blijft.

Graag vernam ik van de regering in welke mate zij bij de NMBS zal aandringen om de offerte te herzien en nieuwe offertes uit te schrijven, desnoods lijn per lijn. Het is vanzelfsprekend geen noodzaak op de noord-zuidverbinding in Brussel, maar op de langere treinverbindingen vanuit de buitenprovincies zou het aangewezen zijn deze dienst verder kunnen aanbieden.

(Applaus)

(Applaudissements)

06.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, blijkens het applaus van sommigen zijn er niet alleen een aantal treingebruikers, maar ook een aantal bargebruikers in dit halfroond.

Minister Vande Lanotte vraagt mij u mee te delen dat vanaf 1 januari van volgend jaar de NMBS zich genooddaakt ziet om te stoppen met het aanbieden van die minibardienst aan boord van de binnenlandse treinen. De dienstverlening was niet rendabel. Ligt het aan het aanbod of aan de vraag, dat weet ik niet. Hoe dan ook, de leverancier van deze dienst, Sodexho, werd hiervan effectief op de hoogte gebracht. Momenteel wordt er nog altijd overleg gepleegd tussen Sodexho en de NMBS om de praktische modaliteiten te regelen aangaande de betrokken personeelsleden.

Ter informatie kan ik u meedelen dat het stopzetten van deze activiteit voor de NMBS een besparing van ongeveer 2 miljoen euro per jaar zal inhouden. Misschien kan er evenwel naar alternatieven worden gezocht.

06.03 **Geert Lambert** (sp.a-spirit): Mijnheer de vice-eerste minister, een kostprijs van 2 miljoen euro is inderdaad niet te verantwoorden voor deze service. Ik ben echter ervan overtuigd dat deze dienst op bepaalde lijnen – te horen aan de reacties, vanmorgen tijdens mijn treinrit – wel rendabel moet kunnen zijn. Ik hoop dat de regering initiatieven zal ontplooien om desnoods op bepaalde lijnen deze service te verlenen.

Mijnheer de vice-eerste minister, zodra ik u ontmoet in de trein trakteer ik u met veel plezier op een koffie met een suikerwafel.

De **voorzitter**: Hopelijk is er ook nog wat anders dan koffie en wafels.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

me demande si la SNCB ne pourrait pas lancer un nouvel appel d'offres. Je pense que l'on pourrait envisager de maintenir ce service au moins sur les lignes longue distance.

06.02 **Patrick Dewael**, ministre: Il est exact que la SNCB est contrainte de mettre un terme au service minibar à compter du 1er janvier 2004, ce service n'étant pas rentable. Une concertation est organisée avec Sodexho sur l'avenir des membres du personnel concernés. L'abandon de ce service représente une économie de 2 millions d'euros par an pour les chemins de fer.

06.03 **Geert Lambert** (sp.a-spirit): Je vous le répète : je suis également d'avis que le coût actuel ne se justifie pas mais je pense que le service minibar peut être rentable sur des trajets plus longs et j'espère que le gouvernement prendra des initiatives pour maintenir ce service sur ces lignes.

07 Vraag van de heer Hagen Goyvaerts aan de minister van Financiën over "de problemen bij Eurostat in verband met de Belgacom-operatie" (nr. P106)

07 Question de M. Hagen Goyvaerts au ministre des Finances sur "les problèmes relatifs à Eurostat dans le cadre de l'opération Belgacom" (n° P106)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken)

(La réponse sera fournie par le vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur)

07.01 **Hagen Goyvaerts** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik had mijn vraag gericht tot de heer Reynders. Ze werd doorgeschoven naar de heer Vande Lanotte. Nu dacht ik dat mevrouw Moerman mij zou antwoorden, maar het zal de heer Dewael zijn. Iedereen welgekomen.

Waarover gaat het? We kennen allemaal het verhaal van het pensioenfonds van Belgacom. Zowel tijdens de begrotingsbesprekingen als tijdens de bespreking in de commissie voor de Infrastructuur, waar collega Jan Mortelmans het dossier heeft behandeld, is dat verhaal aan de orde geweest. Zowel voor het jaar 2003 als voor het jaar 2004 zal de regering het begrotingstekort wegcijferen door middel van een eenmalige operatie met het pensioenfonds van Belgacom. In 2004 wordt er dan nog het dossier van de fiscale amnestie aan gekoppeld, waarover ook nogal wat vragen zijn. Ook de Europese Commissie staat er sceptisch tegenover.

Over het pensioenfonds van Belgacom was de minister aanvankelijk nogal positief ingesteld, in die zin dat hij ervan overtuigd was het akkoord van Eurostat erover te krijgen. Immers, in Portugal en Frankrijk werden gelijkaardige initiatieven genomen, die de goedkeuring van Eurostat zouden krijgen. Het zou slechts een kwestie van een paar weken zijn om het akkoord te krijgen. Vorige dinsdag is er echter een vergadering geweest met de mensen van het Instituut voor de Nationale Rekeningen en met Eurostat. Op het einde van de vergadering kwam er geen akkoord of goedkeuring, onder andere omdat er een discussie is over de vraag of het pensioenfonds van Belgacom moest worden beschouwd als niet gefinancierd of, zoals men het in het Engels noemt, unfunded. Bijgevolg moet de regering overgaan tot de procedure van consultatie van de Europese lidstaten, waarbij deze individueel hun akkoord moeten geven. Bij de stemming moet er een gewone meerderheid van 50 + 1 zijn.

Mijnheer de minister, over deze problematiek zou ik u graag een aantal vragen stellen.

Ten eerste, buiten het argument van het unfunded zijn, heeft Eurostat nog andere bemerkingen bij deze hele operatie?

Ten tweede, wanneer wordt de procedure van consultatie opgestart en binnen welke termijn zal zij worden afgerond?

Ten derde, welke verwachtingen had de minister van Begroting over de eindbehandeling door Eurostat daaromtrent?

De **voorzitter**: De vice-eerste minister zal antwoorden loco de minister van Financiën.

07.01 **Hagen Goyvaerts** (VLAAMS BLOK): Nous connaissons tous, entre-temps, l'histoire du fonds de pension de Belgacom. Le ministre Reynders pensait que l'approbation d'Eurostat n'était qu'une question de semaines, comme dans le cas du Portugal et de la France, où des initiatives similaires ont été prises, mais aucun accord n'a pu être conclu lors d'une réunion jeudi passé. La discussion bute sur la question de savoir si le fonds de pension est «funded» ou non. Puisqu'il n'y a pas d'accord, les Etats membres seront consultés individuellement et prendront en fin de compte une décision à la majorité simple.

Eurostat a-t-il encore formulé d'autres observations? Quand débutera cette consultation? Quelles sont les attentes du ministre en la matière?

07.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ten eerste, het Instituut voor de Nationale Rekeningen, het INR, heeft op 29 oktober 2003 het dossier-Belgacom ingeleid bij Eurostat. De regering en de experts van het INR zijn van oordeel dat de opbrengst ingevolge de overname van de pensioenverplichtingen ten aanzien van de statutaire personeelsleden van Belgacom het vorderingssaldo van de overheid verbetert. Er is overigens een publicatie van Eurostat van 21 oktober 2003, die deze zienswijze versterkt. Er zijn ondertussen bilaterale contacten aan de gang tussen experts van Eurostat en het INR over het dossier.

Ik zal nu concreet op uw tweede vraag antwoorden. Indien na de bilaterale contacten – we zullen hierop niet vooruitlopen – zou blijken dat de experts van Eurostat en van het INR het niet eens geraken over de kwestie, moet inderdaad, zoals u zelf al hebt aangegeven, een consultatieprocedure worden aangevraagd bij de voorzitter van het comité voor monetaire, financiële en betalingsbalanstechieken.

In dat comité hebben vertegenwoordigers van de nationale instituten voor de statistieken en van de centrale banken van de EU-lidstaten zitting. De standaardprocedure is gebruikelijk ingeval van interpretatieverschillen tussen de lidstaten enerzijds, en Eurostat anderzijds.

07.03 **Hagen Goyvaerts** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

Het antwoord dat hij mij heeft gegeven, kon ik evenwel vanmorgen ook in de krant lezen. De Financieel Economische Tijd heeft daarvan melding gemaakt. Ik ben dus niet veel wijzer geworden over hoe het nu verder moet.

Mijnheer de minister, de procedure is inderdaad lopende, maar ik vermoed dat er ook iets anders aan de hand is. U weet dat er vorige week een discussie is geweest over het al of niet aanvaarden van het deficit van Frankrijk en Duitsland in het kader van het Stabiliteitspact. De minister van Financiën was daar met stoere borst naartoe getrokken en we zouden dat niet aanvaarden. Blijkbaar is de discussie zo gekanteld dat men dat dan toch heeft toegestaan. Ik vermoed dat er in de wandelgangen al werd gesproken over het Eurostat-probleem. Ik kan natuurlijk niet vooruitlopen op wat de uitslag daarvan zal zijn, maar ik zal minister Vande Lanotte daarover volgende week opnieuw ondervragen. Ik denk dat daar immers meer aan de hand is dan alleen maar de beschouwing over het al of niet gefinancierd zijn van het Belgacom-fonds.

De **voorzitter**: Wij wensen minister Vande Lanotte aldus een vlot en volledig herstel toe.

07.04 Minister **Patrick Dewael**: Ik kan hier natuurlijk geen voorspellingen doen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 **Vraag van de mevrouw Nahima Lanjri aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de politieschool van de stad Antwerpen en de financiering ervan" (nr. P107)**

08 **Question de Mme Nahima Lanjri au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'école**

07.02 **Patrick Dewael**, ministre: L'Institut des comptes nationaux a introduit le dossier auprès d'Eurostat le 29 octobre 2003. La conception selon laquelle la vente du fonds de pension améliore le solde de financement de l'Etat est d'ailleurs soutenue par une publication d'Eurostat. Si la concertation avec cette organisation ne conduit pas à un accord, une consultation aura effectivement lieu. C'est la procédure standard en cas de divergences d'interprétation.

07.03 **Hagen Goyvaerts** (VLAAMS BLOK): La presse s'en est déjà fait l'écho. Je crois que les vraies raisons sont ailleurs. La Belgique a renoncé à la vive opposition qu'elle exprimait face aux déficits budgétaires de la France et de l'Allemagne. Une solution verra probablement le jour dans les couloirs.

de police de la ville d'Anvers et son financement" (n° P107)

08.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in de regel wordt de basisopleiding van het politiepersoneel georganiseerd in federale scholen of in erkende meestal provinciale scholen of provinciaal georganiseerde VZW's die door de federale overheid worden gefinancierd op basis van een dotatie per student. Dat is ook gedeeltelijk het geval voor de provincie Antwerpen, hoewel de situatie daar enigszins anders is. Het opleidingsinstituut in Antwerpen POTVA wordt namelijk voor een groot deel gefinancierd met middelen van de stadsbegroting. Alleen al het bedrag voor de loonkosten bedraagt in Antwerpen bijna 3 miljoen euro. De federale dotatie bedraagt 700.000 euro. De stadsbijdragen aan POTVA bedragen 2 miljoen euro. Ik heb het dan nog niet over andere kosten zoals infrastructuur en werkingskosten.

Mijnheer de minister, ik heb hierover de volgende vragen.

Vindt u het normaal dat er voor één stad, voor één provincie een bijzondere regeling geldt die vergaande financiële gevolgen heeft? Geldt hier niet het gelijkheidsprincipe? De gelijke financiering van het politieonderwijs is in de praktijk alvast erg verschillend. Uw voorgang, minister Duquesne, heeft ook altijd beloofd dat de politieopleiding volledig zou worden gedragen door de federale overheid. Wat is de reden dat dit tot op de dag van vandaag nog altijd niet het geval is?

Overweegt u om ook voor Antwerpen in een analoge financiering te voorzien zoals voor de overige provincies, zeker wanneer u weet dat een deel van de mensen in het opleidingsinstituut van Antwerpen niet in het korps van Antwerpen terechtkomt, maar in andere korpsen buiten de stad en zelfs buiten de provincie? Zoals u weet is het belangrijk om politiemensen in grootsteden te behouden. Er is een regeling uitgewerkt in Brussel, de zogenaamde Brusselpremie. Jammer genoeg werd voor de andere grootsteden niet in een premie voorzien. Is het ook niet voor Antwerpen en andere grootsteden nodig en nuttig dat er een dergelijke premie komt?

Uit berichten in de kranten van gisteren blijkt dat er onvoldoende middelen zouden zijn voor de opleidingen. Klopt dat, mijnheer de minister? Hoeveel budget werd uitgetrokken voor de opleidingen? Hoeveel kost gemiddeld een basisopleiding per agent? Indien er een tekort voor de vorming in de begroting zou zijn, betekent dit dan dat Antwerpen niet nog meer het kind van de rekening wordt en dus nog meer zal moeten betalen?

Ik dacht, mijnheer de minister, dat politiehervorming een synoniem was voor een gelijk statuut en voor uniformiteit, ook inzake opleiding. Het is aan u, mijnheer de minister, om dat aan te tonen en op het terrein waar te maken.

De **voorzitter**: Mevrouw Lanjri, u bent een nieuw lid, maar ik wil u er toch op wijzen dat de minister op dergelijk gedetailleerde vragen die vanmorgen om 10 uur werden ingediend in een dergelijk korte tijdsbestek niet gedetailleerd kan antwoorden.

08.02 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, de cijfers mag

08.01 Nahima Lanjri (CD&V): La formation de base du personnel policier est généralement dispensée dans des écoles fédérales ou provinciales subventionnées par l'Etat fédéral. A Anvers uniquement, c'est l'administration communale qui finance la majeure partie des frais de l'école de police locale. Au total, l'école coûte 2 millions d'euros à la ville. Pourquoi existe-t-il un règlement distinct dans une seule ville? Le financement des écoles de police ne se fonde-t-il pas sur le principe d'égalité? Le ministre Dewael prendra-t-il des mesures appropriées?

Le ministre Duquesne a toujours promis que l'Etat fédéral prendrait en charge l'intégralité des frais de formation de la police. Pourquoi cet engagement n'a-t-il toujours pas été mis en oeuvre?

De nombreux policiers diplômés de l'école de police d'Anvers vont travailler dans d'autres zones de police. Pourquoi les policiers d'Anvers et des autres grandes villes ne reçoivent-ils pas une prime, comme c'est le cas à Bruxelles?

Selon la presse, les moyens disponibles pour la formation du personnel de police sont insuffisants. Quel est le budget disponible? Quel est le coût moyen de la formation par personne?

Le **président**: Le texte déposé ne permettait pas de deviner que Mme Lanjri allait poser tant de questions de détails. De plus, Mme Lanjri lit sa question.

u gerust achteraf geven.

08.03 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, de bedoeling was wellicht die die u zonet aangaf. Men heeft aan de goede collega gezegd: u moet zo'n zinnetje op papier zetten en dan zeer gedetailleerde vragen stellen. Dan kan u misschien aantonen dat de minister geen antwoord kan geven. Dat is de bedoeling van de politiek.

Laten wij misschien beginnen met hetgeen gisteren in de krant stond. De titel van dat artikel was volgens mij de aanleiding tot uw vraag: "Geen geld om agenten op te leiden." Dat was een misleidende titel in een overigens goede krant die ik gisteren gelezen heb.

Mevrouw Lanjri, u moet ervan uitgaan dat onze politiescholen eigenlijk gefinancierd worden per leerling. U mag er dus altijd van uitgaan dat het in het belang is van de politieschool om zoveel mogelijk leerlingen te hebben. U mag er ook vanuit gaan dat een politieschool zal lobbyen en zal proberen te communiceren met de media om te zeggen dat zij onvoldoende middelen heeft. Zij wil namelijk zoveel mogelijk leerlingen naar die school kunnen lokken, ongeacht de behoefte. Dat lijkt mij echter een verkeerd uitgangspunt te zijn. Ik zal daarover in fine nog iets zeggen.

De basis van de financiering van de politiescholen is dus het aantal leerlingen. Dat moet u niet ontkennen, zoals u nu doet. Naast het aantal leerlingen zijn er een aantal bijkomende opleidingen in de richting van specialisaties en dergelijke meer. Dat is een eerste vaststelling.

Mijn tweede vaststelling is de volgende. Toen ik aantrad op mijn departement was er in de begroting-2003 eigenlijk nog voldoende geld om een achthonderdtal opleidingen voor aspiranten te kunnen financieren. Het aanbod was veel groter, maar ook de vraag was veel groter. Er was behoefte aan twaalfhonderd aspiranten. In de begrotingscontrole 2003, die in de commissie werd besproken – u was er toen niet, want anders had u dat toen kunnen vernemen –, hebben wij het budget voor 2003 opgetrokken om vierhonderd bijkomende opleidingen te kunnen financieren, dus van achthonderd naar twaalfhonderd.

Het derde element van antwoord is het volgende. Voor de begroting-2004 vroegen de politiescholen om opnieuw te kunnen voorzien in twaalfhonderd opleidingen. Ik denk dat duizend opleidingen kunnen volstaan. Ik heb bewust ook niet meer middelen gevraagd tijdens het begrotingsconclaaf, omdat ik – daarmee kom ik terug op het eerste element van mijn antwoord – graag zou willen zien dat de noodzakelijke aantallen niet zouden vertrekken vanuit de vraag van de politiescholen, maar wel vanuit de vraag van de politiezones.

De essentie van de politiehervorming is de volgende. Ik zou willen komen tot een systeem waarbij elke zone, ieder voor zich, een soort van behoefteplan zou opmaken. We kunnen dan vanuit de reële behoeften van de zones vertrekken en op die basis kunnen wij daaraan budgettair al dan niet gevolg geven. Ik heb de indruk, het gevoel en zelfs de overtuiging dat wij voor een stuk meer aan het redeneren zijn in termen van de financiering van scholen dan de financiering van werkelijke behoeften. Bij de toepassing van dat

08.03 **Patrick Dewael**, ministre: Les écoles de police sont financées en fonction du nombre d'élèves. Elles ont donc tout intérêt à attirer le plus grand nombre possible d'élèves puisque c'est sur cette base qu'elles pourront demander des moyens supplémentaires, quels que soient leurs besoins. J'estime que le principe de base de ce mode de financement est mauvais.

Lorsque j'ai commencé à exercer mes fonctions ministérielles, il y avait de l'argent en suffisance pour la formation de 800 aspirants. Lors du contrôle budgétaire 2003, j'ai veillé à obtenir les moyens suffisants pour financer 1.200 aspirants, nombre qui correspondait aux besoins de l'époque. Dans le budget 2004 a été réservé un crédit pour la formation de 1.000 policiers, ce qui me paraît suffisant sur la base des besoins actuels. Le nombre de places de formation doit dépendre de la demande des zones de police et non des desiderata des écoles de police. Je veux donc mettre en place un nouveau système basé sur ce principe. Les zones devront élaborer un plan axé sur leurs besoins. Ainsi, toutes les écoles de police seront traitées sur un pied d'égalité.

Je répondrai par écrit aux autres questions de Mme Lanjri.

systeem zullen grootsteden zoals Antwerpen en andere zones allemaal op voet van gelijkheid worden behandeld. Ik heb aan de federale politie gevraagd om een dergelijk plan op te stellen. Ik denk dat wij dat plan echter moeten afwachten.

Andere detailvragen nopens de precieze kostprijs van één opleiding en dergelijke, zal ik schriftelijk beantwoorden.

08.04 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, in deze tijden van begroting neem ik het u niet kwalijk dat u niet alle cijfers uit uw hoofd kent en dat ik die eventueel achteraf schriftelijk krijg maar ik had toch een aantal politieke vragen gesteld waarop ik nog altijd geen antwoord gekregen heb. Onder meer is er nu in Antwerpen een heel ander systeem van financiering waardoor Antwerpen heel veel moet bijdragen. U knikt neen maar mijn collega gemeenteraadslid van uw partij, de heer Marinower, en ook de andere collega's van de andere fracties zullen dat bevestigen.

Ik ben toch blij, mijnheer de minister, dat u nu vooropstelt dat u het systeem wil aanpassen en naar een nieuw plan wil gaan waarbij het gelijkheidsprincipe wordt ingevoerd. Dat is alvast een element van uw antwoord waarmee ik tevreden ben.

Ik heb ook gevraagd naar de premies. Voor Brussel hebt u premies ingevoerd die een succes zijn geworden, of beter, uw voorganger heeft dat gedaan. Dat zou ook in de andere grootsteden zo moeten zijn willen wij daar het politiepersoneel kunnen behouden. Jammer genoeg wil u daar nu geen antwoord op geven. Ik stel vast dat dit nochtans niets te maken heeft met het opzoeken van cijfers. Ik stel ook niet voor dat het onmiddellijk zou gebeuren maar ik wil wel weten of u het van plan bent?

08.05 Minister Patrick Dewael: Ik wil wel nog twee zaken aanvullend meegeven. Ten eerste, - u kunt de berekeningen zelf maken - voor de aanwerving van 400 extra rekruten - van 800 naar 1.200 voor 2003 - heb ik op het begrotingsconclaaf een bijkomend bedrag bekomen van 8,9 miljoen euro. In deze tijden van begrotingsrondes is dat een concreet cijfer.

Ten tweede, er was het historische personeelstekort dat in de Brusselse zones kon worden vastgesteld. Dat is natuurlijk de reden geweest voor de positieve discriminatie tijdens de vorige legislatuur onder mijn voorganger. Men heeft toen voorrang gegeven aan alle geslaagden van het selectie-examen die zich kandidaat hadden gesteld voor de Brusselse politieschool. Wat ik wel vaststel - en daar zal de economische situatie ook wel iets mee te maken hebben - is dat er massale belangstelling bestaat, zelfs vandaag de dag, voor de Brusselse zones zodat daar het deficit van het verleden stilaan wordt omgebogen.

08.06 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, ik geef u volledig gelijk. Uiteraard is het zo dat wanneer u een premie invoert, de tekorten die er waren verminderd kunnen worden of zelfs volledig opheffen. Wij stellen nu vast dat er in Antwerpen, waar een personeelsbehoefteplan is, nog ruimte is om mensen aan te werven. Maar die mensen zijn er niet, die komen niet naar de stad als zij kunnen kiezen tussen de stad en de rand. Dan gaan zij

08.04 Nahima Lanjri (CD&V): Il est réjouissant d'entendre que le ministre est partisan d'un nouveau système de financement conforme au principe d'égalité. Certains parlementaires de la majorité pourront confirmer que la ville d'Anvers est traitée d'une manière différente. Je n'ai nullement entendu parler de l'opportunité de primes pour le personnel policier dans d'autres grandes villes que Bruxelles.

08.05 Patrick Dewael, ministre: A Bruxelles, il était question d'une pénurie de personnel résultant d'une évolution historique. C'est la raison pour laquelle les autorités fédérales ont veillé à introduire une forme de discrimination positive. A l'heure actuelle, on constate un intérêt massif des candidats pour les zones de police de Bruxelles. La pénurie de personnel appartiendra donc rapidement au passé.

08.06 Nahima Lanjri (CD&V): En effet. Anvers aurait besoin de davantage de policiers, mais il est impossible d'en trouver. C'est la raison pour laquelle je plaide pour l'octroi d'une prime à Anvers également.

uiteraard liever in de rand werken. Daarom ook is die premie van belang, om het personeelstekort dat er is aan te zuiveren. Mijn vraag was uiteraard een politieke vraag: zorg ervoor dat die premies er komen. Dan zullen wij meer blauw op straat kunnen brengen, zoals u altijd belooft. Dat zijn zaken die wij willen realiseren.

08.07 Minister **Patrick Dewael**: Wij zullen dat doen.

08.07 **Patrick Dewael**, ministre: Nous allons nous y atteler.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 **Vraag van de heer Francis Van den Eynde aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie en Grootstedenbeleid over "de opportuniteit van een inschrijvingsstop in het licht van het Rotterdamse voorbeeld" (nr. P110)**

09 **Question de M. Francis Van den Eynde à la ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale et de la Politique des grandes villes sur "l'opportunité d'un gel des inscriptions à la lumière de l'exemple de Rotterdam" (n° P110)**

09.01 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Mevrouw de minister, u moet niet denken dat ik aan het stalken ben, omdat ik u twee weken na elkaar ondervraag. Ik wend me tot u in uw hoedanigheid van minister van grotestedenbeleid.

In de programmawet, die ter goedkeuring ligt, is ergens een heel klein puntje ingeslopen dat evenwel niet van belang is ontbloomt, namelijk het schrappen van artikel 18 van de vreemdelingenwet. Dat artikel van de vreemdelingenwet van 1980, de wet-Gol, wordt geschrapt en dit werd gisteren door de heer Dewael, minister van Binnenlandse Zaken, met zoveel woorden en met veel klem bevestigd in de commissie.

Ik wil dit eventjes vergelijken met het beleid in de stad Rotterdam. Dit is niet enkel het beleid van wat overblijft van de Lijst Fortuyn maar van alle partijen, onder meer de PvdA, de socialistische partij in Rotterdam. Zij nemen precies een tegenovergestelde maatregel. Zij willen de bevolking in bepaalde wijken in balans brengen. Dat betekent dat, wanneer zij geconfronteerd worden met een teveel aan asielzoekers en vreemdelingen, zij daarop een limiet willen zetten. Dat is precies het tegenovergestelde van wat hier gebeurt.

Waarom wend ik mij tot u? U bent minister van het grotestedenbeleid. U weet dat een van de lijnen van het moderne grotestedenbeleid in dit land – dat is niet de keuze van het Vlaams Blok – de sociale mix is. Ik heb de indruk dat u zich alle mogelijkheden ontnemt om de sociale mix, die men in Rotterdam nastreeft, tot stand te brengen wanneer artikel 18 van de wet van 1980 wordt afgeschaft. Ik kom u in uw hoedanigheid van verantwoordelijk minister en specialiste van wat in de grootsteden gebeurt vragen of u niet kunt bemiddelen om de wet-Gol overeind te houden.

09.02 Minister **Marie Arena**: U spreekt over het stadsproject in Rotterdam. Zoals u weet, ben ik tegen dit project, omdat het tegen de elementaire principes gaat van sociale gemengdheid. Ik kan niet akkoord gaan met dit project. Wij zullen aan een nieuwe wet werken voor de asielzoekers. Deze nieuwe wet zal begin 2004 in het

09.01 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): La future loi-programme abrogera l'article 18 de la loi de 1980 sur les étrangers, encore appelée «loi Gol». La Belgique va ainsi à contre-courant de la politique mise en œuvre à Rotterdam, notamment soutenue par le PvdA. Cette politique consiste à équilibrer la population dans certains quartiers en tendant vers une mixité sociale.

La ministre compte-t-elle intervenir en vue du maintien de la loi Gol?

09.02 **Marie Arena**, ministre: Je suis opposée au projet mis en œuvre à Rotterdam parce qu'il est contraire aux principes élémentaires de diversité sociale.

Parlement worden behandeld.

La nouvelle loi sur les demandeurs d'asile sera examinée au Parlement au début de 2004.

09.03 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Ik wil in de eerste plaats de minister bedanken voor haar antwoord.

Mevrouw de minister, wij zullen de Nederlandse regering en het stadsbestuur van Rotterdam ervan op de hoogte brengen dat volgens de Belgische regering het beleid in Nederland niet meer wenselijk is, de rechten van de mens schendt enzovoort.

Mevrouw de minister, als men zelfs in het progressieve, in het naar uw normen extreem verdraagzame Nederland overgaat tot die maatregelen, dan denk ik dat het getuigt van ideologische blindheid om niet te willen weten wat de resultaten van zo'n beleid zijn. Ik kan alleen maar vaststellen dat ik bots op het dogma van de multiculturele maatschappij. Ik betreur dat.

09.03 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Nous ferons savoir au gouvernement néerlandais et à l'administration communale de Rotterdam que le gouvernement belge juge leur politique irrespectueuse des droits de l'homme.

Si même les Pays-Bas - un Etat progressiste - mettent en œuvre de telles mesures, c'est faire preuve d'aveuglement idéologique que d'ignorer délibérément les résultats d'une telle politique. Je regrette d'avoir à me heurter au dogme de la société multiculturelle.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10 Question de Mme Catherine Doyen-Fonck à la ministre de l'Environnement, de la Protection de la consommation et du Développement durable sur "le respect par la Belgique des objectifs définis par le protocole de Kyoto" (n° P111)

10 Vraag van mevrouw Catherine Doyen-Fonck aan de minister van Leefmilieu, Consumentenzaken en Duurzame Ontwikkeling over "de naleving door België van de doelstellingen in het Kyoto-protocol" (nr. P111)

(La réponse sera fournie par la secrétaire d'Etat à l'Organisation du travail et au Bien-être au travail, adjointe au ministre de l'Emploi et des Pensions)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Arbeidsorganisatie en Welzijn op het werk, toegevoegd aan de minister van Werk en Pensioenen)

10.01 Catherine Doyen-Fonck (cdH): Madame la ministre, chers collègues, la Suède et la Grande-Bretagne sont des pays où il fait bon vivre! En tout cas, ce sont des pays qui respectent les objectifs en matière de réduction des émissions à effets de serre. Par contre, la Belgique me semble être un très mauvais élève puisque, à l'aube de 2010, alors que nous nous étions engagés à réduire de 7,5% nos émissions, celles-ci seront en augmentation de plus de 15%, ce qui représente une différence de plus de 23% par rapport à ce qui était prévu. A mesure que les jours passent, on a l'impression que l'on s'éloigne de plus en plus des objectifs de départ.

Il y a urgence, madame la ministre, si l'on veut à la fois que les objectifs soient atteints et qu'il y ait un véritable changement des mentalités.

Votre collègue Mme Van den Bossche m'avait dit en commission de l'Environnement que la Commission nationale Climat serait effective dans un cadre légal au 15 novembre. Or, nous sommes le 5

10.01 Catherine Doyen-Fonck (cdH): Ik moet vaststellen dat België een slechte leerling is wat de vermindering van de uitstoot van broeikasgassen betreft. De uitstoot neemt integendeel net toe, met 15%. Er moet dringend werk gemaakt worden van het halen van de doelstellingen, en van een mentaliteitswijziging. Uw collega Freya Van den Bossche heeft laten weten dat de Nationale Klimaatcommissie per 15 november operationeel zou zijn. We zijn vandaag 4 december, en de commissie is nog altijd maar een officieus orgaan. Er moet dringend een globaal plan worden

décembre et cette commission est toujours officieuse. Elle parle des problématiques, des constats et ergote sur les répartitions entre les Régions et, malheureusement, il y a une certaine inertie. Il est vraiment urgent que cette Commission Climat soit véritablement et officiellement installée.

Par ailleurs, il est également urgent d'avoir un plan précis, global, qui tienne compte, avec des deadlines bien établies, de tous les impacts importants; la série de mesurètes proposées récemment comme, par exemple, celle concernant l'isolation n'est pas suffisante.

Madame la ministre, je voudrais savoir où en est le gouvernement par rapport aux engagements qu'il a pris.

10.02 Kathleen Van Brempt, secrétaire d'Etat: Chère collègue, il est vrai que si l'on regarde les projections de nos émissions de gaz à effets de serre pour la période 2008-2012, on constate que la Belgique, malheureusement, connaît une augmentation considérable, mais de là à dire que nous sommes un des plus mauvais élèves, c'est excessif.

La Belgique n'a pas connu de changement structurel de ses industries ces dernières décennies, comme c'est le cas pour le Royaume-Uni, le Luxembourg et l'Allemagne. Ces pays ont considérablement réduit leurs émissions grâce à des réformes structurelles qui n'ont rien à voir avec une politique de changement climatique spécifique.

En fait, la Belgique est un élève moyen, ce qui n'empêche pas que si nous voulons faire partie du groupe des meilleurs élèves, nous devons faire tout notre possible lorsqu'il s'agira d'implémenter les mesures additionnelles. C'est pour cette raison que les travaux qui nous attendent dans la Commission nationale Climat sont tellement importants. La Belgique a un besoin urgent d'un cadre de mesures additionnelles pour pouvoir réduire ses émissions dans le futur.

Monsieur le président, chers collègues, Mme la ministre Van den Bossche désire changer cette situation au plus vite et entamer la discussion fondamentale en Commission nationale Climat, qui sera installée lundi prochain.

10.03 Catherine Doyen-Fonck (cdH): Monsieur le président, je tiens à remercier Mme la secrétaire d'Etat d'avoir accepté de remplacer sa collègue. Je suis très heureuse d'apprendre que la Commission nationale Climat sera mise sur pied lundi prochain. Voilà une information claire et précise.

Madame la secrétaire d'Etat, vous avez dit que nous étions un élève moyen. Non! Je suis désolée, mais nous sommes un mauvais élève.

Permettez-moi, monsieur le président, de lire les chiffres. Nous nous situons entre le Danemark, l'Espagne, l'Irlande et l'Autriche, mais nous sommes bien haut, entre 25 et 30% par rapport aux promesses qui avaient été faites. Sur cette base, nous pouvons malheureusement dire que nous sommes un très mauvais élève.

Par ailleurs, Mme la ministre Van den Bossche se réjouit presque du mauvais bulletin de la Belgique car cela lui permettra de mettre la

aangenen, en we moeten afstappen van halfslachtige maatregeltjes. In hoeverre komt de regering de aangegane verbintenissen intussen al na?

10.02 Staatssecretaris Kathleen Van Brempt: De uitstoot van broeikasgassen neemt inderdaad toe in België, maar ons land is geen slechte leerling. In tegenstelling tot België hebben landen als Duitsland en Groot-Brittannië hun industrie structureel gereorganiseerd, zonder daarom een specifiek klimaatbeleid te voeren. België bengelt niet achteraan, maar behoort tot de middenmoot. De Nationale Klimaatcommissie heeft belangrijke werkzaamheden in de steigers gezet. Er moet dringend een kader van bijkomende maatregelen worden uitgewerkt. De minister wil hier verandering in brengen. De Nationale Klimaatcommissie wordt aanstaande maandag ingesteld.

10.03 Catherine Doyen-Fonck (cdH): Dat is uitstekend nieuws. Ik blijf België echter bestempelen als een slechte leerling omdat het 25 tot 30% meer uitstoot dan was beloofd. Verheugt dat slecht rapport mevrouw de minister niet omdat het haar in staat stelt druk uit te oefenen?

pression. Cela sous-entend-il que Mme la ministre n'a pas autorité pour faire entendre nos exigences?

En tout cas, je me réjouis de la mise sur pied de la Commission nationale Climat et je m'assurerais que ce sera effectivement le cas la semaine prochaine.

Pour terminer, monsieur le président, je voudrais faire une dernière remarque. Si nous commençons aujourd'hui à nous activer, nous allons devoir faire tous les deux ans ce que nous aurions dû et pu faire en dix ans.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Incident de procédure Procedure-incident

10.04 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, we hebben een heel eigenaardig scenario meegemaakt. Om 13.50 uur wordt mevrouw Van der Auwera die een vraag heeft ingediend, gericht aan mevrouw Simonis, staatssecretaris voor het Gezin, opgebeld door een lid van het kabinet met de mededeling dat mevrouw de minister de vraag niet goed kan lezen. Ik ga ervan uit dat mevrouw Simonis kan lezen en schrijven. Na vijftientwintig minuten wordt in datzelfde telefoongesprek terloops vermeld dat de minister niet aanwezig kan zijn. Ik heb de lijst van de verhinderingen gecheckt. Mevrouw Simonis was niet verhinderd.

Mijnheer de voorzitter, u bent me een uitleg verschuldigd. Waarom kan mevrouw Simonis niet aanwezig zijn in het halfroond. Het kan absoluut niet door de beugel dat ministers die niet vooraf hebben gemeld dat ze verhinderd zijn, niet komen opdagen om te antwoorden op vragen.

Mijnheer de voorzitter, het Parlement heeft een probleem met de af- en aanwezigheid van ministers. Gisteren waren de eerste minister en de minister van Landsverdediging onaangekondigd aanwezig. In de stijl van een Spaanse junta, Milas Delbos, Tejero en anderen indachtig, hebben zij, in uw Parlement, de Internationale Zaal ingepalmd om een uitleg te geven die niet passend was. Dat is het probleem van de aanwezigheid die niet aangekondigd is. Vandaag worden we geconfronteerd met de onaangekondigde afwezigheid. Dit kan niet door de beugel!

Mijnheer de voorzitter, u zou hemel en aarde bewegen om uw Parlement in de spotlights te brengen, maar ik stel vast dat minister Simonis onaangekondigd afwezig is. Daartegen teken ik formeel protest aan.

De **voorzitter**: Mijnheer De Crem, u kent de regels terzake.

Minister Vande Lanotte heeft vanmorgen telefonisch gemeld dat hij ziek is en zich niet kan verplaatsen.

Indien een minister niet als afwezig is aangeduid op de lijst die wij regelmatig aanvullen, dan moet hij of zij aanwezig zijn in het Parlement.

10.04 Pieter De Crem (CD&V): Pourquoi la secrétaire d'Etat Simonis n'est-elle pas présente au Parlement pour répondre à une question de Mme Van der Auwera? L'absence d'un ministre n'ayant pas fait savoir à l'avance qu'il avait un empêchement est inadmissible. Je proteste formellement contre ce genre de comportement.

Le **président**: Lorsqu'un ministre n'a pas averti de son absence, le ministre - ou le secrétaire d'Etat - doit se rendre au Parlement, sauf circonstances exceptionnelles. Je partage l'avis de M. De Crem et je propose que Mme Van der Auwera patiente jusqu'à l'arrivée

Indien een speciale commissievergadering plaatsheeft, wachten we tot de minister beschikbaar is. Dit was het geval voor mevrouw Moerman.

de la secrétaire d'Etat. Si celle-ci devait ne pas nous rejoindre, je suggère que Mme Van der Auwera ne pose pas sa question.

Op mijn vraag waarom minister Simonis thans niet aanwezig is in dit halfroond kreeg ik geen afdoend antwoord. Bijgevolg ga ik ervan uit dat zij aanwezig zou moeten zijn. Ik treed uw standpunt terzake bij, mijnheer De Crem. Het kan niet door de beugel dat ministers die aanwezig kunnen zijn, afwezig blijven.

10.05 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, vorder mevrouw Simonis.

10.05 Pieter De Crem (CD&V): Le président requiert-il la présence la ministre compétente?

De **voorzitter:** Mijnheer De Crem, er zijn twee mogelijkheden. Ik kan mevrouw Van der Auwera verzoeken nog een beetje geduld te oefenen omdat ik niet alles tegelijk kan doen. Indien mevrouw Simonis nog kan aanwezig zijn, zal ik op dat ogenblik de besprekingen onderbreken om mevrouw Van der Auwera toe te laten haar vraag te stellen. Dat gebeurt wel eens meer. Indien dit niet kan, stel ik voor dat mevrouw Van der Auwera haar vraag niet stelt.

Le **président:** Non. Je lui demande de se rendre au Parlement.

Ik kan mevrouw Simonis moeilijk naar hier slepen.

10.06 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, dit is een procedure-incident. Ik wens van u te vernemen of u mevrouw Simonis vordert of niet? Vordert u al dan niet de bevoegde minister in het Parlement?

De **voorzitter:** Ik vraag haar naar het Parlement te komen. Is dat duidelijk?

10.07 Pieter De Crem (CD&V): Dank u, mijnheer de voorzitter.

Questions (*continuation*)

Vragen (*voortzetting*)

11 Question de Mme Karine Lalieux à la ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la politique scientifique sur "la position de la Belgique sur le mandat de la Commission européenne à l'OMC" (n° P109)

11 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid over "het Belgische standpunt over het mandaat van de Europese commissie bij de WHO" (nr. P109)

11.01 Karine Lalieux (PS): Madame la ministre, mardi, vous avez participé à un Conseil européen informel où étaient réunis les ministres du Commerce extérieur des Quinze et même des Vingt-cinq.

11.01 Karine Lalieux (PS): Vorige dinsdag nam u deel aan een informele Europese Raad, waar de ministers van Buitenlandse Handel van de vijftien, en zelfs van de vijfentwintig lidstaten aanwezig waren. Volgens de pers zou commissaris Lamy een mededeling hebben gedaan over de Europese strategie met betrekking tot de WHO. Hij

Une fois de plus, je prends mes informations dans la presse puisqu'il n'y a pas eu de discussion sur ces questions en commission. A la lecture de la presse, il semble que le commissaire Lamy ait fait une communication sur la stratégie européenne par rapport à l'OMC. Il a rappelé trois éléments: d'abord, il a signifié son attachement au multilatéralisme; ensuite, plus inquiétant, il a montré sa conviction sur la nécessité d'avancer, en comité restreint, avec les pays

acceptant de négocier à propos des sujets de Singapour; enfin, il a demandé davantage de flexibilité pour négocier au sein de l'OMC, mais pas une réelle renégociation de son mandat.

Je voudrais juste rappeler que son mandat lui a été attribué en 1999. Depuis lors, beaucoup d'eau a coulé sous les ponts: il y a eu Doha et les priorités au développement, il y a eu les négociations AGCS avec le danger pour nos services publics, il y a eu Cancun et son échec; il y a également eu les quatre sujets de Singapour.

Quelques questions, madame la ministre: avez-vous soutenu sans nuance le commissaire Lamy et les propositions de la Commission lors de ce Conseil informel? Avez-vous plaidé pour la redéfinition des priorités dans l'agenda européen de l'OMC? Avez-vous plaidé pour essayer de régler en urgence les questions de développement?

Dans la presse, vous rappelez aussi votre attachement au multilatéralisme, mais vous êtes décidée à foncer sur un thème évoqué à Singapour avec des pays acceptant d'avancer en notre compagnie. Je vous pose une question directe: plaidez-vous pour des coopérations renforcées sur les thèmes de Singapour?

Pour terminer, avez-vous demandé un approfondissement du dialogue avec les pays du Sud, en particulier avec les pays ACP?

bevestigde zijn gehechtheid aan het multilateralisme. Hij kondigde aan dat er een akkoord zou bestaan om in een beperkt comité verder te gaan met die landen die de thema's van Singapore concreet vorm willen geven. Hij vroeg meer flexibiliteit in de uitvoering van zijn mandaat op het stuk van de onderhandelingen met de WHO.

Welnu, dit mandaat werd in 1999 verleend. Sindsdien is er al heel wat water door de Rijn gestroomd. Hebt u ervoor gepleit dat er in de Europese agenda over de WHO prioriteiten zouden worden vastgelegd? Volgens de pers zou u bereid zijn om de in Singapore behandelde thema's aan te pakken. Bent u voorstander van een versterkte samenwerking in verband met deze thema's? Hebt u erop aangedrongen dat de dialoog met het Zuiden zou worden verdiept?

11.02 Fientje Moerman, ministre: Comme vous le dites, madame Lalieux, le Conseil informel des ministres du Commerce extérieur de l'Union européenne a eu lieu le 2 décembre ici à Bruxelles. J'y ai participé pour la Belgique et j'avais déjà promis en commission des Affaires étrangères d'y revenir après la tenue du Conseil formel Affaires générales qui a lieu la semaine prochaine, pour en faire le compte rendu. Vous anticipez sur mon programme avec votre question. Il n'empêche que c'est une question très importante qui a été discutée.

Tout d'abord, la communication de la Commission telle qu'elle a été présentée par le commissaire Lamy a été rendue publique. Vous la trouverez certainement sur internet. Le document fait une très bonne analyse de l'échec de Cancun, c'était le consensus général. J'ai également dit que nous soutenions, comme les 24 autres pays - les futurs Etats membres étaient également présents - l'approche générale de la Commission en la matière.

Vous demandez si mon soutien a été sans nuance. J'ai fait ajouter que je soutenais l'approche générale de la Commission. Pourquoi l'approche générale? Parce que depuis 1999, date à laquelle le mandat a été dévolu à la Commission, il y a eu Doha, l'échec de Cancun et toutes les évolutions dans le monde concernant le développement.

Cela dit, la préparation de ce Conseil informel a eu lieu selon les procédures normales, incluant notamment des préparations techniques. Pour les spécialistes, ce sont les comités 113 et P11. En outre, les positions soutenues et défendues ainsi que les accents des uns et des autres ont été repris dans mon intervention. J'ai insisté

11.02 Minister Fientje Moerman: De mededeling van commissaris Lamy is een openbare verklaring. Ze staat op het internet. Het document maakt een uitstekende analyse van de mislukking van Cancun. Ik heb gezegd dat we ter zake de algemene benadering van de Commissie volgen. Ik benadruk de term "algemeen". De nuance vindt haar oorsprong in alles wat er sinds 1999 is gebeurd. Deze informele raad werd volgens de gebruikelijke procedures voorbereid. Ik heb de standpunten van alle partijen vertolkt, nl. de opzet om nog meer de nadruk te leggen op de dialoog met de ontwikkelingslanden. Inzake Singapore heb ik gesteld dat wij met onze open economie die grotendeels beheerst wordt door de KMO's het meeste belang hechten aan de bevordering van de handel.

Verder heb ik aangestipt dat wij voorstanders zijn van een multilaterale benadering. Ik meen

pour que l'on insiste davantage sur l'importance du dialogue avec les pays en voie de développement, notamment les plus pauvres d'entre eux.

Une grande discussion est intervenue au sujet des quatre thèmes dits de Singapour. J'ai indiqué que, pour notre pays, en tant qu'économie ouverte presque totalement dominée par les PME, la facilitation du commerce, "trade facilitation", représente le point le plus important.

Par ailleurs, j'ai défendu l'approche multilatérale, et non la coopération renforcée - vous faites une comparaison avec ce mécanisme de l'Union européenne - qui était une option de la Commission. J'ai dit préférer l'option multilatérale en cette matière.

Vous demandez si j'ai insisté sur l'approfondissement des dialogues. Oui, bien entendu. J'ai aussi ajouté une réflexion personnelle que je tiens à rappeler ici. En notre qualité d'Union, nous ne parvenons pas à faire passer suffisamment le message qu'en juin de cette année, notre politique agricole commune a été profondément réformée. Cette réforme est tellement profonde qu'elle est totalement différente de ce qui existait auparavant et est moins nuisible pour les intérêts des pays en voie de développement. J'ai suggéré que la Commission consente des efforts supplémentaires pour faire passer ce message dans le reste du monde.

11.03 Karine Lalieux (PS): Madame la ministre, je vous remercie pour cette réponse détaillée. Dès que je le pourrai, je viendrai vous écouter en commission des Affaires étrangères mais on ne peut pas être partout en même temps. Si la commission continue dans cette direction, il n'y aura pas de prise en compte des intérêts et d'un rééquilibrage au niveau mondial et on continuera dans la voie d'une mondialisation débridée. Je suppose que nous aurons bientôt une discussion approfondie sur cette question dans cette assemblée.

dat men op het niveau van de Unie er niet in slaagt om voldoende duidelijk te maken dat we het gemeenschappelijk landbouwbeleid grondig hebben hervormd. Dit beleid berokkent de belangen van de ontwikkelingslanden voortaan minder schade.

11.03 Karine Lalieux (PS): Als de Commissie zo doorgaat, komt er geen herstel van het evenwicht op wereldschaal en zullen wij op een mondialisering van de ontwikkelingslanden blijven afstevenen.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

12 Question de Mme Zoé Genot au ministre de la Coopération au développement sur "le financement de Fedasil par le budget de la coopération" (n° P108)

12 Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over "de financiering van Fedasil via de begroting van ontwikkelingssamenwerking" (nr. P108)

(La réponse sera fournie par la ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid)

12.01 Zoé Genot (ECOLO): Monsieur le président, nous sommes nombreux à nous inquiéter de la tendance au tripatouillage dans les budgets de la Coopération au développement. Ce budget baisse déjà de manière apparente comme celui des ONG. En outre, nous constatons une tendance de plus en plus forte vers une coopération qui nous rapporte, une coopération un peu égoïste. M. Dewael a très clairement parlé de conditionner la coopération au développement au fait que les pays acceptent le retour de leurs ressortissants. Nous constatons aussi que le budget de la Coopération est confondu avec celui de l'accueil des réfugiés. En effet, dans le cadre de ce budget

12.01 Zoé Genot (ECOLO): Het gemorrel aan de begroting Ontwikkelingssamenwerking leidt tot heel wat ongerustheid. Een ontwikkelingssamenwerking die zout in het laatje brengt, wordt meer en meer de trend. De begroting 2003 trekt 70 miljoen uit voor de opvang van asielzoekers tijdens het eerste jaar van hun

2003, le Conseil des ministres d'octobre a décidé d'accorder 70 millions pour le séjour des demandeurs d'asile au cours de la première année de leur séjour. Ces 70 millions qui sont actuellement inscrits dans le budget de la Coopération "viennent" du budget Intégration.

La Cour des comptes elle-même ne comprend pas quelle circonstance exceptionnelle ou quelle urgence justifierait ce type de manœuvre. Qui plus est, on constate la disparition simultanée d'une autre ligne budgétaire de la Coopération de 74 millions. On m'annonce qu'elle sera payée en janvier. C'est une pratique assez bizarre. S'agit-il de la somme prévue pour l'affiliation à l'Association internationale de développement, qui disparaît du budget 2003 et est utilisée pour financer l'accueil des demandeurs d'asile? N'est-ce pas le cas? Je ne comprends pas et la Cour des comptes elle-même émet des remarques sur la façon dont ce budget d'accueil des demandeurs se retrouve en Coopération au développement.

12.02 Fientje Moerman, ministre: Monsieur le président, grâce à Mme Genot, j'ai appris un nouveau mot aujourd'hui, "tripatouillage", qui m'était inconnu jusqu'ici!

En réponse à votre question, loco mon collègue M. Verwilghen, la raison principale d'avoir accepté cette délibération au Conseil des ministres était la libéralisation de moyens afin de financer des activités à déployer en Irak et un financement pour le Fonds européen de développement.

Cette délibération est comprise dans le troisième feuillet d'ajustement du budget général des dépenses 2003 qui sera débattu en commission Finances et Budget mardi prochain.

12.03 Zoé Genot (ECOLO): Madame la ministre, si je vous comprends bien, la Cour des comptes ne remet pas en cause les dépenses pour l'Irak ou le Fonds européen de développement, mais elle remet en cause clairement le budget de 70 millions qui est stricto sensu destiné à l'accueil des demandeurs d'asile et qui n'a rien à faire dans ce budget de coopération.

verblijf in België. Dat geld komt van de begroting Integratie en wordt opgenomen in de begroting Ontwikkelingssamenwerking, wat geen genade vindt in de ogen van het Rekenhof. Parallel verdwijnt merkwaardig genoeg in de begroting Ontwikkelingssamenwerking een begrotingslijn van 74 miljoen.

12.02 Minister Fientje Moerman: De hoofdreden is dat wij middelen willen losmaken om activiteiten in Irak evenals het Europees ontwikkelingsfonds te financieren.

12.03 Zoé Genot (ECOLO): Het Rekenhof stelt de begroting van 70 miljoen ter discussie. Dat geld komt overeen met het budget voor de asielzoekers en heeft niets uit te staan met de begroting voor Ontwikkelingssamenwerking.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

De **voorzitter**: Mevrouw Van der Auwera, ik heb mevrouw Simonis laten oproepen. Zodra zij aanwezig is en ik een moment heb tussen twee wetsontwerpen of –voorstellen zal ik u het woord geven.

Ik heb genoteerd dat het amendement waarover de heer Borginon het daarstraks had namens de commissie voor Justitie afgehandeld is. Ik zal straks het woord verlenen voor het mondeling verslag. Dat is blijkbaar goedgekeurd. Ik zal nog even wachten. Het amendement moet nog rondgedeeld worden.

Ontwerpen en voorstellen

Projets et propositions

13 **Projet de loi modifiant l'article 627, 6°, du Code judiciaire (303/1-2)**

13 **Wetsontwerp tot wijziging van artikel 627, 6°, van het Gerechtelijk Wetboek (303/1-2)**

Discussion générale
Algemene bespreking

La discussion générale est ouverte.
 De algemene bespreking is geopend.

13.01 Melchior Wathelet, rapporteur: Monsieur le président, je me réfère à mon rapport écrit.

13.01 Melchior Wathelet, rapporteur: Ik verwijs naar mijn schriftelijke verslag.

Le **président**:
 Quelqu'un demande-t-il encore la parole? (*Non*)
 Vraagt nog iemand het woord? (*Nee*)

La discussion générale est close.
 De algemene bespreking is gesloten.

Discussion des articles
Bespreking van de artikelen

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 85, 4) **(303/1)**

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 85, 4) **(303/1)**

Le projet de loi compte 2 articles.
 Het wetsontwerp telt 2 artikelen.

Aucun amendement n'a été déposé.
Er werden geen amendementen ingediend.

Les articles 1 et 2 sont adoptés article par article.
De artikelen 1 en 2 worden artikel per artikel aangenomen.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.
 De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

14 **Projet de loi portant assentiment au Traité entre le Royaume de Belgique, le Royaume de Danemark, la République fédérale d'Allemagne, la République hellénique, le Royaume d'Espagne, la République française, l'Irlande, la République italienne, le Grand-Duché de Luxembourg, le Royaume des Pays-Bas, la République d'Autriche, la République portugaise, la République de Finlande, le Royaume de Suède, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (Etats membres de l'Union européenne) et la République tchèque, la République d'Estonie, la République de Chypre, la République de Lettonie, la République de Lituanie, la République de Hongrie, la République de Malte, la République de Pologne, la République de Slovénie, la République slovaque relatif à l'adhésion de la République tchèque, de la République d'Estonie, de la République de Chypre, de la République de Lettonie, de la République de Lituanie, de la République de Hongrie, de la République de Malte, de la République de Pologne, de la République de Slovénie et de la République slovaque à l'Union européenne, et à l'Acte final, faits à Athènes le 16 avril 2003 (336/1-2)**

14 **Wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek**

Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek betreffende de toetreding van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek tot de Europese Unie, en met de Slotakte, gedaan te Athene op 16 april 2003 (336/1-2)

(Transmis par le Sénat / Overgezonden door de Senaat)

Discussion générale
Algemene bespreking

La discussion générale est ouverte.
De algemene bespreking is geopend.

14.01 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mag ik eerst een vraag stellen over een zaak die we hebben afgesproken in de Conferentie van voorzitters? U ging een ontwerp van agenda voor volgende week laten circuleren.

De **voorzitter**: Dat doe ik op het einde, zoals altijd.

14.02 Pieter De Crem (CD&V): Ik zou graag hebben dat u de agenda zou bedelen wanneer u klaar bent met het drukken ervan.

Ten tweede. Ik stel vast dat we een bijzonder belangrijke bespreking aanvatten: de uitbreiding van de Unie. Ik stel vast dat er geen regeringslid is dat op een of andere manier een bevoegdheid heeft over Buitenlandse Zaken en dat bij deze bijzonder belangrijke bespreking aanwezig is.

De minister van Buitenlandse Zaken is verontschuldigd wegens verblijf in het buitenland, dat weet ik. Er zijn nog een aantal andere mensen. De eerste minister kan er ook niet zijn. Er is in dit land nog altijd een staatssecretaris, ondertussen gepromoveerd tot staatssecretaris met rang van minister, de heer Simonet. Ik kan mij niet inbeelden dat in om het even welk ander parlement van de oude landen van de Unie dan wel van toetredende landen deze belangrijke bespreking zou doorgaan zonder dat een lid van de regering dat zelfs van ver een bevoegdheid heeft, deze bespreking zou meemaken. Ik had graag uw mening daarover gekend en ook die van de fractieleiders van de meerderheid.

De **voorzitter**: Ik deel uw mening en ik deel ze zo sterk dat mijnheer Michel hier binnen enkele minuten zal zijn. Hij is op een NAVO-vergadering in Evere en men meldt mij dat hij deze pas verlaten heeft. De agenda is wat vlugger gegaan dan verwacht.

Mijnheer Michel zal hier zijn. Mijnheer de eerste minister is, zoals u weet, in Finland. Ik heb hier dus de vice-eerste minister, mevrouw Onkelinx. De vice-premier Louis Michel zal hier ook aanwezig zijn. Zoals u weet en naar goede traditie moet de regering niet aanwezig zijn bij de verslaggeving die een parlementaire activiteit is. Ik heb verslag laten geven door Herman Van Rompuy, maar ik ga met u akkoord: ik zal er over waken dat Louis Michel hier is als wij het debat beginnen.

14.03 Pieter De Crem (CD&V): Voorzitter, over deze bijzonder

14.02 Pieter De Crem (CD&V): Me référant à l'accord passé en conférence des présidents, je demande de faire distribuer le projet d'ordre du jour pour la semaine prochaine dès qu'il sera imprimé.

L'élargissement de l'Union est un thème important. Si le premier ministre et le ministre des Affaires étrangères sont empêchés, j'estime que M. Simonet, à tout le moins, devrait être présent. Il est inconcevable que nous débattons sans la présence d'un membre du gouvernement. Le président partage-t-il cette opinion?

Le **président**: Absolument. Le ministre Louis Michel sera là dans quelques minutes. Il vient de quitter une réunion à l'Otan à Evere. Le premier ministre se trouve en Finlande. La vice-première ministre Laurette Onkelinx est présente. Je propose que M. Van Rompuy présente déjà le rapport et que nous débattons lorsque le ministre Louis Michel sera arrivé.

14.03 Pieter De Crem (CD&V):

belangrijke bespreking stel ik voor dat wij de bespreking en zelfs de verslaggeving aanvatten op het moment dat de bevoegde minister hier is.

Ce thème revêt à mes yeux une telle importance que j'estime qu'il ne faudrait pas commencer la lecture du rapport avant l'arrivée de M. Michel!

De **voorzitter**: Dat is niet nieuw. Ik wil ook zeggen, zonder de zaken te vermengen, dat we reeds gisteren zowel in de Commissie voor advies in Europese aangelegenheden als in de Commissie voor Buitenlandse Zaken, weliswaar op een ander vlak, een eerste interessant debat in commissieverband hebben gehad. U was daar trouwens de eerste spreker. Ik persoonlijk was verheugd over wat gisteren is gebeurd.

Le **président**: Comme bon vous semble. Alors nous allons entamer l'examen d'un autre point de l'ordre du jour.

Nu zijn er twee mogelijkheden. Ofwel zegt u dat u niet wilt dat mijnheer Van Rompuy zijn verslag brengt zo lang mijnheer Michel hier niet is. Dat kan, parlementair. Dat is niet nieuw. Men mag verslag laten uitbrengen door een verslaggever, zelfs als de regering hier niet zou zijn. Ik wil wel een ander onderwerp behandelen om de zaken te laten verlopen zoals u het wenst. Ik heb daar geen probleem mee. Ik moet alleen maar het tijdstip afwachten waarop de vice-premier hier kan zijn na zijn aanwezigheid te Brussel op de NAVO. Als u dat vindt, zal ik een ander onderwerp behandelen en wacht ik een beetje. Ik heb daar geen probleem mee.

14.04 Pieter De Crem (CD&V): Voorzitter, gezien het belang van deze aangelegenheid zou ik dat willen.

De **voorzitter**: Dat is goed. We zullen de dagorde dan een beetje moeten omkeren.

15 Proposition de loi modifiant la loi du 22 mars 1995 instaurant des médiateurs fédéraux (502/1-2)
15 Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen (502/1-2)

(Déposée par / Ingediend door: Willy Cortois, André Frédéric – Sans rapport / Zonder verslag)

Discussion générale **Algemene bespreking**

La discussion générale est ouverte.
 De algemene bespreking is geopend.

15.01 Raymond Langendries (cdH): Monsieur le président, je ne serai pas très long.

La règle demande que les amendements déposés en séance publique le soient pendant le débat et pas pendant la discussion des amendements. Je vais donc profiter de ce débat pour déposer un amendement. Que je commenterai au moment voulu.

15.01 Raymond Langendries (cdH): Ik wil alleen maar een amendement indienen staande de vergadering, conform het Reglement.

Le **président**: Je reçois donc un amendement signé par MM. Arens, Langendries et Mme Gerken.

De **voorzitter**: Ik heb dus twee amendementen ontvangen, een van de heer Langendries en een van mevrouw Gerken.

15.02 Jacqueline Galant (MR): Monsieur le président, madame la ministre, chers collègues, cette proposition sur les médiateurs

15.02 Jacqueline Galant (MR): Dit voorstel met betrekking tot de

fédéraux, ou plutôt l'initiative identique qui l'a précédée, a connu un cheminement parlementaire pour le moins chaotique. Modifiée à plusieurs reprises par le Sénat, elle n'avait pu aboutir à la fin de la cinquantième législature.

Je ne m'attarderai pas sur le fond des divergences constatées entre les deux assemblées. On sait que la Chambre voulait un examen ouvert à tous et que le Sénat était davantage partisan d'un système d'évaluation des médiateurs en place. Nous avons discuté longuement de ces questions, peu avant la dernière dissolution des Chambres. Les deux thèses ont leurs mérites et leurs défauts. Un consensus s'est porté à nouveau sur l'option Chambre. Nous la soutenons, d'autant que le problème est pressant. Dans l'attente de notre décision, le mandat des deux médiateurs fédéraux a, en effet, été artificiellement prolongé. Cela a trop duré et il faut aujourd'hui trancher.

Sur la forme, les choses ont donc été un peu compliquées et cela ne s'est pas arrangé en ce début de législature. On s'était entendu au sein d'un groupe de travail pour relever le précédent projet de caducité et le voter au plus vite, vote qui aurait mis un terme définitif à la problématique. Pour une raison qui nous échappe un peu, il faut le reconnaître, deux partis de la majorité ont décidé d'accélérer encore les choses en déposant une nouvelle proposition de loi qui reprend fidèlement le texte relevé de caducité. Nous avons voté cette proposition en commission, mais nous craignons qu'elle soit à nouveau évoquée par le Sénat.

A notre estime, la voie du projet initial aurait été la plus sage. Certes, il convenait d'attendre la publication au Moniteur belge de la loi relevant ce projet de caducité avant d'entamer nos travaux, mais nous aurions été certains qu'il s'agissait-là du dernier examen en la matière. Nous verrons ce qu'il adviendra dans les semaines qui viennent.

Je voudrais ajouter un dernier mot sur la procédure précise de l'examen. Cette procédure reste à imaginer. Elle n'est pas fixée dans la loi. Nous veillerons à ce qu'elle présente des garanties en termes d'objectivité et de transparence.

Le président:

Quelqu'un demande-t-il encore la parole? (*Non*)

Vraagt nog iemand het woord? (*Nee*)

La discussion générale est close.

De algemene bespreking is gesloten.

Discussion des articles

Bespreking van de artikelen

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 85, 4) **(502/1)**

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 85, 4) **(502/1)**

Le projet de loi compte 5 articles.

Het wetsontwerp telt 5 artikelen.

federale ombudsmannen maakte al heel wat omzwervingen. Kamer en Senaat brachten terzake uiteenlopende adviezen uit. De Kamer wilde een examen dat voor iedereen zou openstaan, de Senaat verkoos een evaluatiesysteem van de dienstdoende ombudsmannen.

Binnen de werkgroep werd een akkoord bereikt. Om onduidelijke redenen dienden twee meerderheidspartijen, om de zaken sneller te doen gaan, een nieuw wetsvoorstel in, dat een getrouwe weergave is van de van verval ontheven tekst. Het voorstel werd in commissie goedgekeurd, maar we vrezen dat het opnieuw door de Senaat zal worden geëvoceerd. Ik ben van oordeel dat het voorzichtiger was geweest te werken op basis van het bestaande ontwerp en te wachten tot de wet waarbij het ontwerp van verval ontheven wordt in het *Belgisch Staatsblad* was gepubliceerd, om onze werkzaamheden aan te vatten. In dat geval hadden we de zekerheid dat we ons voor de laatste keer over die tekst bogen.

De examenprocedure is niet nader omschreven. Er is in elk geval nood aan waarborgen inzake objectiviteit en transparantie.

Amendements déposés:

Ingediende amendementen:

Art. 2

- 1: *Josy Arens, Raymond Langendries, Muriel Gerkens (502/2)*

- 2: *Muriel Gerkens, Raymond Langendries (502/2)*

15.03 Raymond Langendries (cdH): Monsieur le président, cet amendement vise à retrouver une logique présente maintenant dans le système Copernic, dans les hautes sphères des fonctionnaires de l'Etat, c'est-à-dire à la fois donner un mandat de six ans, renouvelable une fois, pour les médiateurs fédéraux, mais aussi donner l'occasion au médiateur fédéral d'être évalué à l'occasion de la fin de son premier mandat.

Il y va de la logique d'avoir l'occasion d'évaluer des fonctionnaires qui occupent une très haute responsabilité au sein de l'Etat, de l'Etat fédéral en particulier. Si cette évaluation est négative, il sera alors possible de procéder à un appel aux candidats et, par voie d'examen, de permettre d'en nommer d'autres.

Dans la pure logique de Copernic, de ce qui a été fait depuis longtemps, puis-je m'étonner aussi de la manière dont s'est déroulé l'examen de la proposition de loi au sein de la commission de l'Intérieur?

15.04 Muriel Gerkens (ECOLO): Effectivement, comme l'a dit Mme Galant tout à l'heure, les discussions ont été longues et âpres, caractérisées par de longs allers et retours, le conflit portant sur l'opportunité d'ouverture à d'autres candidatures en cas d'évaluation en fin de premier mandat. Je m'aperçois que ce débat est toujours aussi vif maintenant et qu'il prend selon moi des connotations allant à l'encontre du respect de l'institution des médiateurs, du respect de l'indépendance de leur fonction. Au moyen de mon amendement, je voudrais ouvrir une autre voie, proposer une alternative dont nous n'avons pas encore discuté. C'est une pratique usuelle dans d'autres États européens et qui consiste à n'autoriser qu'un mandat aux médiateurs fédéraux. Six ans, c'est trop peu pour un mandat vu la complexité de la tâche et la complexité du réseau de travail qu'il faut mettre en place. Je propose donc un mandat unique de huit ans suite à quoi on nomme un nouveau médiateur pour prendre la relève. Ceci peut renforcer l'indépendance du médiateur et empêcher des querelles ou des discussions qui sont parfois plus politiciennes que respectueuses de l'institution et de ses fonctions.

15.03 Raymond Langendries (cdH): We moeten terugkeren naar de principes van de Copernicushervorming. Wat we voorstellen is een eenmalig verlengbaar mandaat van zes jaar en een mogelijkheid tot evaluatie op het einde van het eerste mandaat. Het is logisch dat de topambtenaren die een grote verantwoordelijkheid dragen geëvalueerd worden. Bij een negatieve evaluatie zal men alle mogelijke kandidaten kunnen oproepen.

Ik spreek bovendien mijn verbazing uit over de wijze waarop het wetsontwerp in de commissie Binnenlandse Zaken werd besproken.

15.04 Muriel Gerkens (ECOLO): Zoals mevrouw Galant reeds heeft gesteld, sleepten de besprekingen lang aan. Er bestaat een meningsverschil over het al dan niet openstellen van het mandaat voor andere kandidaten. Het debat is nog altijd even levendig en krijgt een bijklank die van weinig eerbied voor de onafhankelijkheid van de ombudsman getuigt. In andere Europese lidstaten kan een ombudsman slecht eenmalig het mandaat opnemen. Zes jaar is een erg korte periode. Er kan gedacht worden aan een mandaat van acht jaar. Dit zou de onafhankelijkheid van de ombudsman versterken en discussies voorkomen die eerder zijn ingegeven door politieke overwegingen dan dat zij blijken van eerbied voor de instelling.

Le président: Je crois que votre amendement est un peu plus radical que celui de M. Langendries car vous voulez prolonger de 6 à 8 ans

De voorzitter: Vermits het amendement van mevrouw

alors que M. Langendries prévoit une nouvelle procédure. Je mettrai Gerkens fundamentele is, wordt donc votre amendement au vote en premier lieu avant celui de M. het eerst behandeld. Langendries.

*Le vote sur les amendements et l'article est réservé.
De stemming over de amendementen en het artikel wordt aangehouden.*

*Les articles 1, 3 à 5 sont adoptés article par article.
De artikelen 1, 3 tot 5 worden artikel per artikel aangenomen.*

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements et l'article réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.
De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen en artikel en over het geheel zal later plaatsvinden.

Je vais avoir un petit problème. Je suis en train de me renseigner auprès de Mme Onkelinx pour savoir quand le ministre Michel pourrait nous rejoindre.

Mevrouw Van der Auwera, mevrouw Simonis komt naar de Kamer, maar ik weet niet precies wanneer. Op een half uur na kan ik het niet zeggen.

15.05 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): (...)

De **voorzitter**: Wat zegt u? Uw fortuin komt nog.

(...): (...)

De **voorzitter**: Als ik u kan helpen dan zegt u het maar.

Bon, je vais voir quand le ministre Michel sera là.
Je me renseigne sur le moment de son arrivée pour savoir quel sort réserver à la discussion. Mme Onkelinx me répondra dans quelques instants.

15.06 **Laurette Onkelinx**, ministre: Monsieur le président, M. Michel est en route. Dans cinq ou six minutes au maximum, il sera là, me dit-il.

Le **président**: Puisque nous avons convenu que nous ne commençons pas sans M. Michel, je vais suspendre la séance durant quelques minutes. Nous reprendrons nos travaux à 16.15 heures pour entendre le rapport de M. Van Rompuy en présence du vice-premier ministre et ministre des Relations extérieures.

De vergadering is geschorst.
La séance est suspendue.

*De vergadering wordt geschorst om 16.00 uur.
La séance est suspendue à 16.00 heures.*

*De vergadering wordt hervat om 16.15 uur.
La séance est reprise à 16.15 heures.*

16 **Projet de loi portant assentiment au Traité entre le Royaume de Belgique, le Royaume de Danemark, la République fédérale d'Allemagne, la République hellénique, le Royaume d'Espagne, la République française, l'Irlande, la République italienne, le Grand-Duché de Luxembourg, le Royaume des Pays-Bas, la République d'Autriche, la République portugaise, la République de Finlande, le Royaume de Suède, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (Etats membres de l'Union européenne) et la République tchèque, la République d'Estonie, la République**

de Chypre, la République de Lettonie, la République de Lituanie, la République de Hongrie, la République de Malte, la République de Pologne, la République de Slovénie, la République slovaque relatif à l'adhésion de la République tchèque, de la République d'Estonie, de la République de Chypre, de la République de Lettonie, de la République de Lituanie, de la République de Hongrie, de la République de Malte, de la République de Pologne, de la République de Slovénie et de la République slovaque à l'Union européenne, et à l'Acte final, faits à Athènes le 16 avril 2003 (336/1-2)

16 Wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag tussen het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek betreffende de toetreding van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek tot de Europese Unie, en met de Slotakte, gedaan te Athene op 16 april 2003 (336/1-2)

(Transmis par le Sénat / Overgezonden door de Senaat)

Discussion générale (Continuation)

Algemene bespreking (Voortzetting)

16.01 **Pieter De Crem** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de heer Van Rompuy is rapporteur. Hij vraagt of hij tegelijk zijn toelichting mag geven.

De **voorzitter**: Dat is geen probleem. Dat gebeurt wel meer. Na verslag te hebben uitgebracht, kan de heer Van Rompuy onmiddellijk daarna een andere pet opzetten en aan zijn betoog beginnen.

16.02 **Herman Van Rompuy**, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het verslag van onze commissie over het wetsontwerp over de uitbreiding van de Europese Unie kan kort zijn, vermits in dat historisch debat zoals mevrouw Neyts...

De **voorzitter**: Collega's, ik weet niet of het te wijten is aan het orgaan van wie ook, het luisterend of het sprekende, maar ik moet u vragen om respect te hebben voor de spreker. De sonoriteit is niet optimaal. De heer Van Rompuy heeft het woord als ik de collega's voor hun aandacht mag danken.

16.03 **Herman Van Rompuy** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het kan aan mijn orgaan niet liggen.

In elk geval is het zo dat toen wij de historische stemming hebben uitgebracht in de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, er slechts drie sprekers waren geweest, waaronder uw dienaar en de heren Jean-Pol Henri en Tastenhoye. Mijn verslag kan dus zeer kort zijn. Ik verheug mij erover dat wij het wetsontwerp hebben goedgekeurd met negen stemmen voor en één onthouding. Niemand heeft zich daar dus tegen verzet.

Dat is op zichzelf een heel belangrijke gebeurtenis, omdat de uitbreiding – en dat is het eerste punt in mijn persoonlijke uiteenzetting, voor de rest verwijs ik naar het schriftelijk verslag – eigenlijk een van de grootste politieke operaties is in de Europese Unie van na de oorlog. De meeste van de toetredende landen – niet

16.03 **Herman Van Rompuy**, rapporteur: Je serai très bref en ce qui concerne les travaux de la commission qui s'est penchée sur le projet de loi relatif à l'élargissement de l'Union européenne. Ce vote historique a couronné un débat réduit à trois orateurs : M. Henry, M. Tastenhoye et moi-même. L'élargissement a été approuvé par neuf voix et une abstention. L'absence de votes défavorables revêt son importance. Pour le surplus, je renvoie au rapport écrit.

alle Oost-Europese landen treden toe – hebben een jarenlange communistische dictatuur achter de rug. De toetreding maakt het hun mogelijk de democratie te verankeren en de politieke stabiliteit in die regio te vrijwaren. Ze kunnen de democratie dus verankeren. Zoals de vroegere fascistische landen Spanje, Portugal en Griekenland ook tot de Unie zijn toegetreden, treden nu de ex-communistische landen in de Unie, zodanig dat de Unie de belangrijkste pool van parlementaire democratieën in de wereld wordt. Dat is haar natuurlijke roeping, dat is een van de centrale waarden die Europa in de wereld uitdraagt. Daarom alleen is de uitbreiding historisch.

Ze draagt ook bij tot de politieke stabiliteit in Europa. De grenzen van een aantal landen zijn nog in betwisting – denk aan minderheden van het ene land die in het andere land wonen – en men kan zich niet voorstellen dat wij in die tien nieuwe landen toestanden zouden meemaken, zoals in ex-Joegoslavië, precies wegens de uitbreiding van de Unie. De Unie is een factor van stabiliteit en vrede om te vermijden dat het Balkan-scenario zich in andere landen opnieuw zou kunnen voordoen.

De uitbreiding is dus een waarde op zichzelf. Ze kan niet gekoppeld worden aan andere overwegingen in verband met de Europese eenmaking. Ze is niet afhankelijk van wat in de Conventie of in de Intergouvernementele Conferentie gebeurt. Ze is een waarde op zichzelf. Dat is een heel belangrijk standpunt en daarom moeten wij daar nu over stemmen en niet nadat we de resultaten van de Intergouvernementele Conferentie daarover kennen.

De uitbreiding op zichzelf is een belangrijke politieke optie geweest en het blijft een belangrijke politieke optie als zodanig. Ik heb de indruk dat sommigen dat wel willen koppelen, omdat zij de uitbreiding onderhuids eigenlijk niet genegen zijn. Ik kon er gisteren jammer genoeg niet zijn, maar men verwijst naar de belangrijke uiteenzetting van de heer Dehousse, die niet alleen een gebrek aan enthousiasme toonde in verband met de uitbreiding, maar nog verder ging en de uitbreiding zelf ter discussie stelde.

Ik weet dat die voor problemen zorgt en soms angsten en onzekerheden bij de bevolking oproept. Ik denk echter dat dit ten onrechte is en ik zal straks heel kort zeggen waarom dat zo is. Wij koppelen dat op geen enkel ogenblik aan om het even welk ander Europees dossier.

Een tweede bedenking is dat dit niet wil zeggen dat het verbeteren van de besluitvorming in Europa die nu het voorwerp uitmaakt van intergouvernementele conferenties geen belangrijk onderdeel zou zijn. Het moet eigenlijk de uitbreiding meer leefbaar maken omdat de besluitvorming in Europa soepeler en gemakkelijker moet gebeuren in een Unie van 25 landen dan in een Unie van 15.

Ik weet dat het onderwerp van vandaag de uitbreiding is. Ik wil echter één zaak zeggen over de Conventie. Ik weet wel dat men tot optimisme verplicht is. Ik kan mij echter toch meer vinden in de reactie van de Duitse minister van Buitenlandse Zaken Fischer. Hij zei dat hij pessimistischer was teruggekeerd na de besprekingen van vorige week in Napels dan ervoor. Het mag met de resultaten van de Conventie in verband met het ontwerp van grondwet niet zijn zoals met de haai van Ernest Hemingway in *The old man and the sea*. De

Personnellement, je me réjouis de l'élargissement. Les pays adhérents ont vécu de longues années sous la dictature communiste. L'élargissement va permettre d'y ancrer la démocratie, comme cela s'est fait en Espagne, au Portugal et en Grèce, des pays qui ont adhéré à l'Union après avoir subi une dictature fasciste. L'Union devient ainsi le plus grand pôle de la démocratie parlementaire au monde.

L'élargissement contribue à la stabilité politique en Europe, où certaines frontières sont toujours remises en question et où des minorités se font entendre. L'élargissement garantit en quelque sorte que le scénario des Balkans ne se reproduira pas. Il importe donc de réaliser que l'élargissement constitue une valeur en soi. C'est aujourd'hui et pas plus tard que nous votons sur le projet. Ce dossier doit être abordé de manière autonome. Seuls les ennemis de l'élargissement suggèrent de lier ce projet à d'autres dossiers.

Pour que l'Union élargie soit viable, il faut assouplir les processus décisionnels. La Convention et le projet de Constitution ne doivent pas connaître le sort du requin d'Ernest Hemingway, en proie aux piranhas et réduit à l'état de squelette lorsqu'il arrive au port. Je compte sur le gouvernement belge pour qu'il mette tout en oeuvre pour que l'on adhère aussi fidèlement que possible à la Convention.

Les nouveaux pays qui adhèrent à l'Union doivent remplir tous leurs contrats, même les plus sensibles comme celui de la sécurité alimentaire. S'ils ne le font pas, ils s'exposent à une nouvelle exclusion.

Le financement de l'élargissement

oude man ving een haai in hoge zee, een prachtige vis. Naarmate hij echter de kust naderde, werd hij aangevallen door piranha's en hij voer de haven binnen met een skelet. De Conventie en het ontwerp van Grondwet mogen het voorbeeld van Ernest Hemingway en *The old man and the sea* niet volgen. Ik heb heel veel redenen om daarover ongerust te zijn, maar ik heb vertrouwen dat ook onze regering zich zal inspannen om zich zo dicht mogelijk bij de resultaten van de Conventie aan te sluiten.

Collega's, de nieuwe landen treden toe door de uitbreiding. Zij moeten zich natuurlijk houden aan de afspraken die ook op heel gevoelige domeinen werden gemaakt. Ik denk aan één domein, met name de voedselveiligheid. Wij hebben daarmee helaas veel ervaring en de bevolking hecht daaraan bijzonder veel belang. Indien men zich niet houdt aan de afspraken, moet men durven kiezen voor de vrijwaringsclausules waardoor het mogelijk wordt een land tot maximum drie jaar na de toetreding van een deel van de Europese binnenmarkt uit te sluiten. Ik denk dat we daarvoor niet mogen terugdeinzen indien we die uitbreiding geloofwaardig willen maken.

Ten tweede, de uitbreiding op zich zal enorme budgettaire eisen stellen. Wij wisten dat. We hebben lange tijd gedaan alsof we dat niet wisten. Bovendien moet de uitbreiding worden gefinancierd binnen het inkomensplafond dat op dit ogenblik geldt en dat niet volledig is uitgeput - 1,27% -, maar mag dat geenszins overschrijden. Dat zal aanleiding geven tot heel belangrijke budgettaire keuzes.

Wij moeten de uitbreiding zelf onverkort en zonder bijgedachte durven verdedigen ten overstaan van de publieke opinie. Er bestaat de vrees dat de uitbreiding weegt op de werkgelegenheid en op de economische activiteit. Die vrees hebben wij al gekend in 1958 toen zes landen toetraden. Achteraf is gebleken dat België, en Vlaanderen nog meer dan andere delen van het land, baat hebben gehad bij de Euromarkt van zes landen. Wij hebben nieuwe kansen gecreëerd en er gingen nieuwe afzetmarkten open. Hetzelfde gebeurde toen het Verenigd Koninkrijk en andere landen toetraden.

Dat zal nu ook het geval zijn. De mogelijkheden voor onze economieën zijn groter dan de moeilijkheden. De delokalisaties die plaatsvinden om dicht bij de markt te zijn, zullen minder effect hebben dan de nieuwe exportmogelijkheden. Hiervoor is natuurlijk één voorwaarde: wij moeten onze economieën competitief en sterk maken. Het is daarom ook zo jammer dat het zogenaamde Lissabon-proces, waardoor wij de meest performante kenniseconomie van de wereld zouden willen worden - wat grotesk! -, in panne is gevallen, zoals de Europese Commissie nog zei. Bovendien scoort België in de Lissabon-agenda slechter dan de meeste andere, Europese landen.

Wij hoeven dus geen schrik te hebben van de uitbreiding, op voorwaarde dat wij een competitieve en levenskrachtige economie hebben. Ik ben er echter niet van overtuigd dat daartoe op Europees en nationaal vlak alle nodige inspanningen worden geleverd.

De uitbreiding moet ook een andere vrees wegnemen, namelijk de vrees voor een grotere migratie. Het is net door de uitbreiding dat deze landen economische groei zullen noteren en hun inwoners een perspectief zullen hebben op een hogere levensstandaard en

ne doit pas dépasser certaines limites, ce qui devrait nous inciter à faire des choix budgétaires importants.

Il s'agit aussi de plaider la cause de l'élargissement face à l'opinion publique. Une des craintes de la population des Etats membres actuels, c'est que l'élargissement exerce une influence néfaste sur l'emploi. Mais en 1958, cette crainte habitait déjà les esprits. On s'est rendu compte alors que la construction européenne présentait des avantages certains pour la Belgique. Il en sera de même aujourd'hui à condition que nous préservions la compétitivité de notre économie. Malheureusement, selon l'agenda de Lisbonne, nous avons peu de chances de réaliser notre ambition de devenir le centre mondial de la connaissance.

Les gens craignent aussi que l'immigration n'explose. Pourtant, il semble très vraisemblable que les habitants des nouveaux Etats membres soient moins enclins à immigrer dans nos pays au fur et à mesure que l'économie de leurs pays sera fouettée par de nouvelles impulsions. C'est là un message important que nous devons faire passer.

Ils craignent également que la criminalité n'augmente. Mais l'élargissement pourrait bien, au contraire, être un moyen de la faire baisser.

L'élargissement qui se prépare ne sera pas le dernier. Les négociations avec la Turquie commenceront peut-être très bientôt, à condition qu'un certain nombre de conditions soient remplies. Mais pour l'heure, ces négociations ne sont pas à l'ordre du jour. D'ailleurs, la position du CD&V en la matière n'est pas non plus arrêtée. La question la plus importante est de savoir si l'adhésion de la Turquie, dont une grande partie du territoire est

daardoor geneigd zullen zijn om minder te migreren dan sommigen vrezen. Niemand kan voorspellen en geen enkele wetenschappelijke studie kan aantonen – men mag ze mij tonen, ik zal ze niet geloven – wat het effect van de uitbreiding op de migratie zal zijn. Ik weet één ding: hoe sterker de economische activiteit in Oost-en Midden-Europa toeneemt, hoe meer jobs er worden gecreëerd en hoe minder groot de neiging zal zijn om te migreren naar het Westen. In plaats van vrees te wekken, moet de uitbreiding dus eigenlijk hoop wekken. In plaats van de vrees voor meer migratie te bevestigen, zal de uitbreiding de migratie kunnen doen afnemen. Dat is ook een heel belangrijke boodschap, die wij moeten brengen.

Een andere vrees houdt verband met de toename van de criminaliteit, mede door de migratie. Dat is een heel terechte vrees. Ook op dat vlak moet de uitbreiding volgens mij door meer politionele en justitiële samenwerking, waarmee men nu al wat gevorderd is, de ongecontroleerde criminaliteit, die er vandaag vooral op internationaal vlak bestaat, mee helpen indijken. De uitbreiding is dus een middel om te strijden tegen internationaal georganiseerde criminaliteit. De uitbreiding zal de internationaal georganiseerde criminaliteit niet aanwakkeren. Ook dat misverstand moeten wij uit de wereld helpen.

Dan zal de uitbreiding volgens mij op een breder maatschappelijk draagvlak kunnen steunen dan op dit ogenblik het geval is.

Ik wil nog één zaak zeggen. De huidige uitbreidingsoperatie is niet de laatste. Daarna wachten immers nog andere landen op toetreding tot Europa. Wij staan ook voor het grote vraagstuk van het al dan niet openen van onderhandelingen met Turkije, indien tenminste aan een aantal economische en politieke criteria is voldaan. Dat staat vandaag niet op de agenda. De Europese Volkspartij – de federatie van christen-democratische partijen – is daar niet voor gewonnen. Mijn partij moet over deze kwestie nog een definitief standpunt innemen. Sta mij toe toch twee bedenkingen te maken.

Ten eerste, zal het mogelijk zijn dat een land, dat voor het grootste deel in Azië ligt, de grootste, meest volkrijke, Europese mogendheid wordt? Dat is een vraag die wij in gemoede moeten durven te stellen. Dat is immers het perspectief waarmee wij leven.

Mijn tweede bedenking is een paradoxale vraag. Een van de argumenten om Turkije toe te laten, is dat het naar eigen zeggen een lekenstaat is, omgeven door landen in de greep van het fundamentalisme. Het is een lekenstaat, omdat het de stok achter de deur van de militairen is. Het is echter net omdat de militairen zo een belangrijke rol spelen dat het land niet beantwoordt aan het democratische criterium en daardoor ook niet in aanmerking komt voor toetreding. De cirkel is dus rond.

Die twee paradoxen zullen we goed moeten onderzoeken wanneer wij voor een definitieve keuze staan over de kandidatuur van Turkije voor de toetreding tot de Europese Unie. Dat is vandaag echter niet aan de orde. Het is een belangrijke vraag die heel sterk bij de bevolking leeft en ook grote strategische en andere gevolgen heeft, los van wat de vox populi daarover denkt. Dat zijn vragen die volgend jaar of het jaar daarop aan de orde zijn. Mijn fractie steunt volmondig en van ganser harte, zonder bijgedachten en zonder

située en Asie, est possible et souhaitée. Elle ferait de ce pays le plus grand Etat membre de l'Union. C'est une double question à laquelle nous devons consacrer une réflexion en profondeur. Un argument que d'aucuns avancent souvent consiste à dire que la Turquie est un Etat laïque entouré de pays fondamentalistes. Mais la laïcité y est défendue par l'armée et cela, ce n'est pas un fait démocratique. Nous ne pourrions donc faire l'économie d'une analyse minutieuse de tous ces problèmes dans un avenir proche.

Le CD&V soutient pleinement l'élargissement. Il sonne définitivement le glas du communisme et contribuera à l'ancrage de ces pays dans la démocratie et dans l'économie de marché sociale.

koppelingen, de uitbreiding van de Europese Unie met tien landen omdat het een historische stap is die het einde van het communisme bezegelt dat jarenlang een schande is geweest op het Europese continent. Wij maken daar een eind aan door die landen te verankeren in de politieke democratie en in de sociale markteconomie.

16.04 Elio Di Rupo (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, mes chers collègues, le PS n'acceptera pas de voter sans conditions l'élargissement de l'Union Européenne aux dix nouveaux membres, nous divergeons donc sur la fin de l'exposé de M. Van Rompuy.

À voir l'acharnement manifesté lors de la Conférence intergouvernementale par un nombre trop grand d'États, pour compliquer le processus de décision de l'Union Européenne, les socialistes se voient contraints d'exprimer pour la première fois un doute sur la possibilité de construire une société prospère et solidaire dans l'Union élargie.

C'est pourquoi nous avons demandé un engagement ferme de la Belgique à être le moteur d'une avant-garde de pays européens qui, ensemble, ouvriront la voie d'une réelle Europe politique forte et prospère. Cette avant-garde consoliderait notre modèle de société fondé sur une intense prospérité économique, une forte protection sociale et une large diversité culturelle. Notre approbation de l'élargissement ne peut se concevoir qu'avec cet engagement ferme.

Monsieur le ministre, chers collègues, vous le savez, le PS appartient au groupe des bâtisseurs de l'Union européenne. Nous sommes des Européens convaincus et déterminés à construire une Europe politique forte et ce ne sont pas les adversités du moment qui altèrent notre détermination. Et à cet égard, nous partageons l'opinion exprimée par le rapporteur, M. Van Rompuy, dans la première partie de son exposé. Nous pensons que les Quinze se doivent de répondre positivement à l'appel des dix candidats à l'adhésion. Leur refuser l'entrée dans l'Union européenne serait une erreur historique que la Belgique ne peut commettre.

Toutefois, je comprends les inquiétudes de nos concitoyens. Je les comprends et je les partage. Vous reconnaîtrez, monsieur le ministre, que cet élargissement sans précédent de l'Union a été mal préparé. Malgré les efforts notables de notre pays et vos efforts personnels - et je tiens à vous rendre hommage -, nous devons hélas bien constater que l'ouverture ne s'accomplit pas dans des conditions optimales. En effet, la capacité à décider de l'Union pour améliorer la qualité de vie des gens risque d'être considérablement réduite, surtout dans les domaines qui vont requérir l'unanimité à 25.

Sans entrer dans le détail, parvenir à l'unanimité avec 12 Etats membres était déjà difficile et avec 15 Etats extrêmement compliqué. Personnellement, je pense que nous courons droit à des blocages durables pour trouver une unanimité avec 25 Etats membres.

Dans l'état actuel des choses, au PS, nous ne nous faisons aucune illusion: une fois l'Union européenne élargie, nous cohabiterons dans un vaste espace essentiellement économique et financier. Pour

16.04 Elio Di Rupo (PS): De PS zal de uitbreiding van de Europese Unie niet onvoorwaardelijk goedkeuren. We stelden vast dat een al te groot aantal landen er tijdens de intergouvernementele conferentie alles aan deed om het Europese beslissingsproces te bemoeilijken. Dat doet de socialisten er voor het eerst aan twifelen of het wel mogelijk is binnen de uitgebreide Unie een welvarend en solidair Europa tot stand te brengen. We willen België in de voorhoede van Europese landen, die de weg naar een politiek sterk en welvarend Europa zouden openen, een Europa dat ons maatschappelijk model kan schragen. Wij zijn overtuigde Europeanen.

We zijn van mening dat de Vijftien positief moeten reageren op de oproep van de kandidaat-lidstaten. Nochtans werd deze uitbreiding zonder weerga slecht voorbereid. Het vermogen van de Unie om beslissingen te nemen over de verbetering van de levenskwaliteit van haar inwoners zou wel eens fors ingeperkt kunnen worden. Als we met zijn vijftientwintig unaniem beslissingen moeten nemen dreigt de situatie vast te lopen. Na de uitbreiding van de Europese Unie zullen we samenleven in een uitgestrekte economische en financiële ruimte. Dat volstaat niet. Ongeveer 90 procent van de Europese burgers wensen dat de Europese Unie zich bezig houdt met sociale en milieuprioriteiten.

Weigeren om de politieke eenwording ten gunste van de burgers door te trekken, betekent zoveel als de scheiding tussen de besluitvormers en de burgers inluiden. Voor het eerst heeft men de indruk dat Europa erop

nous, c'est nettement insuffisant. Nos concitoyens méritent que l'Europe améliore leur vie quotidienne par des décisions prises adéquatement. 90% des citoyens européens souhaitent voir l'Union européenne jouer un rôle accru dans la lutte contre le chômage, l'exclusion sociale ou la pauvreté. Outre ces priorités sociales, nos concitoyens souhaitent que l'Union européenne puisse mieux gérer la protection de l'environnement, la sécurité alimentaire ou la protection des consommateurs.

Faire progresser l'Union dans tous ces domaines requiert bien plus que l'établissement d'un vaste marché unique. Cela implique une véritable coopération de tous les Etats membres. A cet égard, parfois, on doute de cette volonté d'une réelle coopération - les exemples ne manquent pas, je n'ai nul besoin de vous les répéter. Il nous faut aussi une Commission européenne capable d'agir positivement pour tous les citoyens.

Refuser d'avancer vers davantage d'intégration politique au service des citoyens, c'est consacrer un divorce entre les décideurs et les citoyens. Ce divorce, nous n'en voulons pas et pour la première fois de son histoire peut-être, on a le sentiment que l'Europe pourrait régresser. C'est la raison pour laquelle nous avons demandé que la ratification de l'élargissement s'accompagne d'une résolution de notre assemblée, résolution qui amènera la Belgique à jouer un rôle moteur dans la mise sur pied de cette avant-garde volontariste, d'un noyau dur d'Etats qui souhaitent avancer plus rapidement, notamment dans les domaines économiques et sociaux.

A cet égard, monsieur le ministre, je tiens à remercier les membres de la majorité, à vous remercier pour avoir œuvré à l'élaboration de cette résolution.

Monsieur le ministre, chers collègues, bâtir une Europe davantage politique, tel est bien entendu le défi auquel s'est attelée la Convention européenne. Le projet de Constitution rédigé par la Convention a très partiellement rempli cet objectif. Si ce projet est franchement insuffisant, car il est insuffisant, il a au moins le mérite de préserver, dans une large mesure, la dynamique communautaire, ce en faveur de tous les citoyens européens. C'est pourquoi, dès l'ouverture des travaux de la Conférence intergouvernementale, la Belgique, vous-même, avez eu pour priorité de consolider les acquis de la Convention. La Belgique espérait même pouvoir améliorer le texte. Parmi les suggestions belges figurait une extension plus large de la majorité qualifiée, en particulier dans le domaine social, fiscal, dans le domaine de la politique étrangère. La Belgique souhaitait également davantage de souplesse dans les procédures permettant de modifier la future Constitution.

Mes chers collègues, deux mois après le lancement de la Conférence intergouvernementale, que constate-t-on?

Peu à peu, le compromis patiemment élaboré par la Convention européenne est détricoté par certains Etats comme l'Espagne, la Pologne et le Royaume-Uni. Ce compromis, qui était minimal, est aujourd'hui très largement remis en cause; c'est tout particulièrement le cas dans trois domaines, celui du mode de calcul de la majorité qualifiée, celui de la composition de la Commission et celui de l'extension du vote à majorité qualifiée. Le conclave qui s'est tenu ce

achteruit zou kunnen gaan. De bekrachtiging van de uitbreiding zou ons inziens dan ook gepaard dienen te gaan met een motie die de voortrekkersrol van België bevestigt. De Conventie was de uitdaging aangegaan, de politieke dimensie van Europa te versterken. Het resultaat is onvoldoende; toch werd de Europese dynamiek grotendeels veilig gesteld. België hoopte de tekst te kunnen verbeteren en de procedures te kunnen versoepelen. Het door de Conventie bereikte minimumcompromis wordt echter hoe langer hoe meer uitgehold.

Indien die trend zich doorzet, eindigen we met een Europa dat niet langer in staat is beslissingen in het belang van alle Europeanen te nemen. De onderhandelingen in de intergouvernementele conferentie gaan zodanig de slechte kant op, dat een aantal staten voorstelt bepaalde essentiële punten uit te stellen. Dat is onaanvaardbaar. De socialisten kiezen een slecht verdrag van Nice boven een zeer slechte Grondwet. Nu het groene licht wordt gevraagd voor de uitbreiding van de Europese Unie, kunnen we niet anders dan de ratificatie van het verdrag afhankelijk maken van de elementen vervat in de resolutie.

week-end à Naples n'y a rien changé.

Si cette évolution des négociations se confirme, quelle Europe aurons-nous? Tout simplement, me semble-t-il, une Europe qui, durablement, sera incapable de décider dans l'intérêt de tous les Européens. La Commission européenne, par exemple, se trouverait fondamentalement affaiblie; elle comprendrait, en effet, plus de trente membres alors qu'elle est censée constituer une équipe qui décide collégialement. Je ne sais pas comment vous travaillez, mais décider collégialement à trente issus de vingt-cinq pays, selon moi, c'est infaisable!

Le vote à la majorité qualifiée ne serait pas étendu à des sujets essentiels comme la politique étrangère ou des questions de justice et de sécurité. Or, la Convention avait accompli des pas à cet égard. Par ailleurs, les règles de révision de la future Constitution risquent d'être tellement rigides qu'il serait quasi impossible pour l'Union d'ouvrir de nouveaux champs d'action.

Les négociations en cours à la Conférence intergouvernementale me paraissent tellement mal embarquées que certains Etats, à nouveau les mêmes, c'est-à-dire l'Espagne, la Pologne et le Royaume-Uni, suggèrent même de repousser à un rendez-vous ultérieur les points difficiles de la négociation. Bien entendu, ce serait totalement inacceptable. Les points qui fâchent aujourd'hui: le calcul et l'extension, la majorité qualifiée, la composition de la Commission sont, en fait, en débat depuis Amsterdam, depuis 1997.

Ces "left over" d'Amsterdam, comme on le dit en jargon, avaient fait l'objet d'une déclaration annexe. Il m'en souvient pour avoir été à l'époque membre du gouvernement avec d'autres: il y avait une déclaration annexe au Traité d'Amsterdam, déclaration souscrite par la Belgique, l'Italie et la France qui indiquait que ces questions institutionnelles devaient être tranchées avant l'élargissement de l'Union. Bien entendu, de cette sage décision, il ne reste plus rien! Après Amsterdam, Nice non plus n'a pas débouché sur une solution satisfaisante. On a alors eu Laeken qui a mis sur pied la Convention européenne, qui a trouvé un compromis, certes léger mais qui reste acceptable. Et on voudrait maintenant repousser, une fois encore, les difficultés. Pour nous, c'est une fuite en avant que nous n'acceptons pas.

Monsieur le président, chers collègues, je voudrais vous le dire avec beaucoup de solennité, les socialistes préfèrent encore un mauvais Traité de Nice plutôt qu'une très mauvaise Constitution. Si la régression de la Conférence intergouvernementale devait se confirmer, les socialistes s'opposeraient à cette Constitution qui sortirait de la Conférence intergouvernementale.

Mes chers collègues, c'est dans ce contexte qu'il faut comprendre la résolution sur la CIG qui nous est soumise aujourd'hui en même temps que la ratification de l'élargissement.

Cette résolution vise un double objectif: d'une part, indiquer au gouvernement que la Chambre s'alarme de l'évolution des négociations et, d'autre part, annoncer clairement à nos partenaires européens que, si cette Conférence devait porter atteinte aux acquis essentiels de la Convention, nous nous engagerions résolument dans

une Europe à deux vitesses.

Vous en conviendrez, chers collègues, à l'heure de donner le feu vert à l'élargissement de l'Union, il est essentiel – c'est la position du PS – d'assortir la ratification du traité à cet engagement clair pour notre pays et pour nos concitoyens.

Pour les socialistes, il est en effet hors de question de laisser la Belgique, les Belges, les habitants de notre pays s'enfermer dans une Union européenne qui irait à contresens des intérêts des citoyens. Il est, dès lors, hors de question d'accepter une Constitution qui empêcherait la concrétisation d'un modèle de société prospère et solidaire.

17 Agenda

17 Agenda

17.01 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, na de uiteenzetting van collega Di Rupo zou ik voor de goede gang van zaken toch de werkzaamheden van deze agenda willen kennen. Zoals u gisteren zei: le tout est dans le tout. Het is echter heel duidelijk dat de behandeling en de binding van de resoluties, en de bespreking daarvan die wij gisteren hebben aangevat, niet het voorwerp van deze agenda uitmaken.

Wij hebben hier een debat over de uitbreidingsverdragen van de Unie. Als wij ook de resoluties bespreken, dan spelen wij vandaag in een andere agenda. Wij bespreken hier vandaag de uitbreidingsverdragen van de Unie. Als het hier gaat over uitbreidingsverdragen gekoppeld aan de bespreking van de resoluties, waarvan zelfs geen verslag is gemaakt, dan spelen wij in deze agenda niet mee.

De **voorzitter**: Ik ben aan het nakijken wat de stand van zaken was in de werkzaamheden van de commissie gisteren. Ik ben nu aan het vragen of er een rapporteur is aangeduid - ik vermoed het wel -, of er een verslag is geweest – dat vermoed ik ook – en of er een mondeling verslag is gevraagd, wat ik niet vermoed. Zodra ik hiervan de bewijzen heb, kom ik daarop terug.

17.02 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, voor het vervolg van deze bespreking en de agenda van vandaag, staan wij voor een bijzonder belangrijk feit. Ik hoor dat hier uit de plechtigheid van sommige toespraken op het spreekgestoelte. Ik wens eraan te herinneren dat er geen wijziging van de agenda is geweest. Hier hebben wij het over het rapport en de bespreking van de uitbreidingsverdragen. Er is geen koppeling met de bespreking van de resoluties van gisteren.

De **voorzitter**: Tot nu toe is niet gevraagd de resoluties aan deze agenda toe te voegen, dat is duidelijk.

17.03 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, wij gaan hier heel goed afspreken. Ik wens van u, vooraleer deze bespreking wordt voortgezet, te weten wat de agenda van deze plenaire vergadering is.

De **voorzitter**: Ik kom daarop terug binnen een paar minuten.

17.04 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter,

17.01 Pieter De Crem (CD&V): L'ordre du jour mentionne uniquement la discussion du rapport et le débat sur l'élargissement. La discussion des résolutions ne figure pas à l'ordre du jour. S'il est ici question des traités d'élargissement liés aux résolutions, nous ne sommes pas d'accord.

17.04

Gerolf Annemans

ik was ook sterk onder de indruk van de toespraak van de heer Di Rupo. Voor zover ik weet is het de eerste keer dat wij hem zo lang en zo grondig mogen beluisteren. Ik vermoed zelfs dat dit het eerste teken is dat de heer Di Rupo zelf zal solliciteren om commissaris van de Europese Unie te worden. Dat is zeker nieuws voor de heer Verhofstadt. Indien de Kamer zou oordelen om de resoluties vandaag te behandelen, dan zullen wij daaraan meewerken. Voor zover zij goedgekeurd zijn, moet dat wel mogelijk zijn. Indien u ons amendement terzake ook zou behandelen, zijn wij in ieder geval bereid om die resoluties nu te bespreken.

17.05 Claude Eerdeken (PS): Monsieur le président, je reconnais l'inscription à l'ordre du jour du point qui a justifié le rapport de M. Van Rompuy ainsi que l'inscription d'une série d'intervenants, dont M. Di Rupo.

Mais comme vous le savez, une proposition de résolution nr. 501/1 a été déposée. Elle doit déboucher sur un vote en séance plénière tout à fait distinct du vote à intervenir sur la ratification de l'élargissement. Il existe un lien tellement évident entre les deux sujets – celui de la ratification et celui de la résolution – que nous avons intérêt bien entendu à traiter ces deux points lors de la même séance. Dans la mesure où il y a eu une discussion hier, qu'il y a eu adoption de cette résolution au travers d'un vote, que le rapport écrit est de toute façon rédigé et qu'il peut être déposé sur les bancs dans les cinq minutes suite à la réunion qui s'est clôturée hier en fin d'après-midi, rien ne s'oppose à un second vote à ajouter à l'ordre du jour.

Le **président**: Vous êtes ancien dans le métier mais pour l'instant, nous avons un ordre du jour. Le compléter ou le modifier relève d'une autre décision. J'ai devant moi les épreuves de la résolution d'hier et je suis en train de vérifier quelles sont les modifications, qui me paraissent mineures – mais c'est un autre débat. Je vais poursuivre avec ce qui est à l'ordre du jour. S'il y a une modification selon le souhait de la Chambre, ce sera à un autre moment. Je sais bien que tout est dans tout et réciproquement mais ce débat-ci a lieu maintenant.

17.06 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik meen dat een verslag over de resoluties van gisteren niet het voorwerp kan uitmaken van een omkering van de agenda. De bespreking van gisteren wordt afgerond met een verslag. De rapporteur, de heer Deseyn, behoort tot onze fractie en hij heeft niet de opdracht gekregen om hier vandaag over de resoluties verslag te komen uitbrengen. Ik vraag van u een formele bevestiging van de agenda van vandaag. Anders vragen wij een schorsing van deze vergadering.

De **voorzitter**: Ik laat nu het punt dat bezig is verder afhandelen. De debatten terzake zijn begonnen. Als dat gedaan is, zal ik wel zien wat wij doen.

17.07 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil u toch wijzen op een eigenaardigheid die zich gisteren heeft voorgedaan. Er is daar een grote verwarring geweest over de vraag welke vergadering bezig was. Op zeker ogenblik was het Adviescomité voor Europese Aangelegenheden bezig, samen met de

(VLAAMS BLOK): Le Vlaams Blok est disposé à débattre également aujourd'hui des résolutions si notre amendement est pris en considération.

17.05 Claude Eerdeken (PS): Er is een verband tussen de ratificatie en de resolutie. We hebben er belang bij deze twee punten tijdens dezelfde vergadering te behandelen. Gisteren hebben we met stemming een resolutie aangenomen. We beschikken dus over een geschreven versie die in vijf minuten op de banken kan worden rondgedeeld.

De **voorzitter**: Wij hebben een dagorde te volgen. Weten of deze moet worden aangepast, is een andere vraag. Hier hebben wij een debat.

17.06 Pieter De Crem (CD&V): Nous ne pouvons pas voter sur les résolutions car, en pareil cas, le rapport des discussions d'hier doit être soumis aux membres. Le rapporteur est M. Deseyn, un membre de notre groupe, et il ne s'est pas vu confier la mission de rédiger un rapport pour aujourd'hui.

17.07 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): La réunion d'hier s'est déroulée de manière singulière. Nous avons débuté avec le Comité d'avis pour les

premier. Toen is de heer Eerdeken van de dagorde afgeweken en is hij daar over zijn resolutie begonnen. Hij heeft daar een algemene uiteenzetting gehouden over zijn resolutie. Daarop zijn ook andere sprekers over hun eigen resoluties en amendementen beginnen interveniëren. Met andere woorden, de algemene bespreking van die resoluties, die eigenlijk achteraf in de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen had moeten plaatsvinden, heeft plaatsgevonden in dat Adviescomité voor Europese Aangelegenheden, waar zij niet thuishoorde. Ik vraag mij af hoe men daarvan een ordentelijk verslag zal kunnen maken.

De **voorzitter**: Ik zal daar heel kort op antwoorden. Daarna gaan we de zaken voortzetten.

U kunt niet over een resolutie stemmen in het Adviescomité voor Europese Aangelegenheden, die bestaat uit leden van het Europees Parlement, uit senatoren en uit kamerleden. Daarom is er een eerste vergadering geweest van het Adviescomité, waar de premier heeft gesproken over de Conventie en over hetgeen volgende week op de vergaderingen in Brussel zal gebeuren. Daarna is die vergadering gesloten en heeft mevrouw Neyts in haar commissie, zonder senatoren en Europese parlementsleden, de resoluties behandeld. Als ik goed ben ingelicht, is er over deze resoluties gestemd. Dat is een andere dagorde. Er was geen andere wijze om dat te behandelen. Dat lijkt mij duidelijk te zijn.

Ik zal daarop terugkomen als deze zaak afgehandeld is.

17.08 Raymond Langendries (cdH): Monsieur le président, j'ai cru comprendre que M. Di Rupo estime que les deux votes doivent avoir lieu aujourd'hui. Je parle bien évidemment du vote sur la ratification du traité et de celui sur la résolution. Il semble, en effet, lier les deux matières.

En tout cas, les deux sujets ont été liés lors de la discussion que nous avons eue hier dans deux instances différentes: le comité d'avis et la commission de la Chambre.

Peu importe que ces votes aient lieu aujourd'hui ou un autre jour. Je demande simplement que M. Di Rupo soit présent. Des choses importantes ont, en effet, été dites à la tribune par le premier orateur.

Si le débat et le vote ont lieu aujourd'hui, nous devons le savoir maintenant. En effet, soit les interventions qui vont avoir lieu à la tribune concerneront en même temps le projet et la proposition, comme cela a été le cas au cours de la discussion hier, soit seront séparées. En tout cas, mon discours sur l'élargissement de l'Union européenne est prêt.

Si nous décidons de discuter aujourd'hui de la proposition de résolution, même si cela n'était pas prévu à l'ordre du jour, il est évident que nous élargissons le débat. Par conséquent, il faudra nous permettre d'intégrer cet état de choses. Sinon, nous discutons aujourd'hui du projet d'élargissement, et nous discuterons éventuellement ultérieurement de la proposition de résolution.

Je ne suis pas contre le fait que la discussion sur la proposition de résolution ait lieu aujourd'hui. Mais une décision doit être prise en la

questions européennes. Au milieu de la discussion, M. Eerdeken a soudainement commencé à parler de sa résolution, et d'autres sont alors intervenus sur le même sujet. En fait, cette discussion aurait dû se dérouler ultérieurement, au cours d'une réunion de la commission des Relations extérieures.

Le **président**: Il est impossible de voter sur des résolutions de membres de la Chambre pendant une réunion du Comité d'avis. A l'issue de la réunion du Comité d'avis, Mme Neyts, la présidente de la commission des Relations extérieures, a ouvert la réunion de la commission, et c'est là qu'ont eu lieu les votes sur les résolutions.

17.08 Raymond Langendries (cdH): Uit het betoog van de heer Di Rupo meen ik te kunnen opmaken dat we vandaag zullen stemmen. In zijn ogen is er blijkbaar een verband tussen de ratificatie en de stemming over de resolutie. Gisteren werden beide op een hoopje gegooid. Voor mij is het om het even wanneer we stemmen, maar ik wens dat de heer Di Rupo daarbij aanwezig is. We moeten nu beslissen of het debat en de stemming vandaag doorgaan. Mijn toespraak gaat over de uitbreiding. Indien we het ook over het voorstel van resolutie hebben, wordt het debat verruimd.

matière.

Le **président**: Monsieur Langendries, il est évident que vous pouvez vous exprimer au sujet de l'élargissement. Mais il s'agit d'un sujet extrêmement vaste. M. Van Rompuy et M. Di Rupo se sont exprimés. Toujours est-il, qu'aujourd'hui, c'est le projet de loi portant sur l'élargissement de l'Union européenne qui est à l'ordre du jour. Lorsque cette discussion sera terminée, nous verrons si nous pouvons examiner un autre point. Mais il faut que cette éventualité figure dans le Règlement et soit conforme à nos prescrits.

17.09 Daniel Bacquelaine (MR): Monsieur le président, il me semble totalement vain de vouloir circonscrire un débat sur l'avenir de l'Europe soit à l'élargissement, soit à la Convention, soit au résultat de la Conférence intergouvernementale. Il est clair que le débat sur l'avenir de l'Europe concerne à la fois l'élargissement et le résultat, la traduction, de la Convention européenne. C'est d'ailleurs dans cet esprit que l'on a discuté, hier, en présence du premier ministre, de la Conférence intergouvernementale. Nous avons parlé de la Convention, de la Constitution européenne et, bien entendu, de l'élargissement conformément à l'ordre du jour du comité d'avis.

Nous avons ensuite voté, en commission des Relations extérieures, selon la procédure, la résolution concernant la Conférence intergouvernementale.

Il me semble difficile de saucissonner ces débats. En effet, s'ils devaient avoir lieu à des moments différents, nous devrions tenir plus ou moins deux fois le même discours, ce qui n'est pas une preuve d'efficacité pour notre institution.

Selon moi, il y avait urgence quant à la prise en considération de la résolution signée par les quatre chefs de groupe de la majorité. Elle a d'ailleurs été mise immédiatement à l'ordre du jour de la commission des Relations extérieures afin que nous puissions la voter cette semaine. Il me semble donc normal qu'elle soit discutée rapidement, et pourquoi pas aujourd'hui, en séance plénière afin que nous puissions débattre d'un plan d'ensemble en ce qui concerne l'avenir de l'Union européenne.

17.10 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, heel duidelijk zijn er vandaag dus twee debatten? Het debat dat nu gevoerd wordt, is dat over de uitbreiding van de Europese Unie.

De **voorzitter**: Ja, en het zal gevolgd worden door een stemming.

17.11 Pieter De Crem (CD&V): Dat debat wordt dus vervolgd en afgesloten met een stemming. Nadien schorst u de vergadering en legt u de Kamer het voorstel voor de agenda te wijzigen waarbij de resoluties die gisteren in de commissie Buitenlandse Zaken, voorafgegaan door het Europees Adviescomité, zijn besproken en kijken wij of daarover een consensus bestaat om ze vandaag nog te behandelen. In elk geval is er dus geen gemengde bespreking en geen gemengde stemming? Dat wil ik formeel weten.

De **voorzitter**: Het staat u vrij over de uitbreiding te spreken. Het gaat echter om een breed dossier. We vatten de bespreking aan en beslissen nadien of dat punt nog op de agenda staat.

17.09 Daniel Bacquelaine (MR): Het is zinloos het debat te willen beperken tot de uitbreiding, de Conventie of de IGC. Het debat gaat zowel over de uitbreiding als over de toepassing van de besluiten van de Europese Conventie. In die geest bespraken we gisteren de Conventie, de Grondwet en de uitbreiding. In commissie keurden we een voorstel van resolutie over de IGC goed. Het is niet eenvoudig het debat op te splitsen. Ik meen dat we dringend over de resolutie moeten stemmen. Daarom ook werd ze ingeschreven op de agenda van de commissie. Indien we dat punt vandaag behandelen, kunnen we het debat over de toekomst van de Europese Unie meteen aanvatten.

17.11 Pieter De Crem (CD&V): Je demande au président de nous confirmer formellement que le débat relatif à l'élargissement de l'Union européenne est dissocié de l'examen des résolutions sur lesquelles nous nous sommes penchés hier. A l'issue du premier débat, le président pourrait suspendre la séance et proposer de modifier l'ordre du jour, pour

De **voorzitter**: Een gemengde stemming komt er niet. Wij zullen hierover stemmen wanneer dit debat uitgeput is. Men heeft dan een brede waaier van betogen gehad. U gaat toch niet zeggen – nu spreekt u buiten het debat – dat dit debat niet belangrijk is? Straks zullen wij over dit debat stemmen. Indien de Kamer zegt dat wij ook de resoluties behandelen en daarvoor een stemming is, kunnen wij die apart behandelen. Dat zullen wij straks zien.

Mevrouw Vautmans, kom, u hebt het woord.

Discussion générale (Continuation)
Algemene bespreking (Voortzetting)

17.12 Hilde Vautmans (VLD): Mijnheer de voorzitter, collega's, iemand die vandaag 20 jaar wordt, had amper 6 kaarsjes uitgeblazen toen de Berlijnse Muur viel. Het is goed mogelijk dat hij/zij reeds een citytrip naar Praag of Budapest heeft gemaakt. Dat is intussen reeds even normaal als de oude klassiekers zoals Parijs, Rome of Londen. Hij of zij heeft Estland of Letland het Eurovisiesongfestival zien winnen. Indien hij/zij straks een jaartje op Erasmus gaat, kan het best zijn dat hij/zij er een Pools, Cypriotisch of Tsjechisch lief opdoet. Voor die generatie is het Europa van het westen en het Oostblok iets van horen zeggen. Laten we duidelijk zijn. In onze geesten is Europa reeds lang niet meer in tweeën gespleten. Het komt aan ons toe, dit te vertalen in een politieke realiteit. De eerste minister deed dit reeds door namens België het toetredingsverdrag in Athene te ondertekenen. Het Parlement wordt nu gevraagd zijn fiat te geven.

Met de goedkeuring van het wetsontwerp geven wij althans voor België onze goedkeuring aan het meest ambitieuze project van deze generatie op dit continent. Het project stoelt op vrijheid, gelijkheid, openheid, vrede, vooruitgang en welvaart. Deze uitbreiding heeft voordelen. Er schuilt ook een aantal gevaren in. Deze uitbreiding is vooral een uitdaging. We krijgen de kans een brug te bouwen, niet alleen naar onze burens, maar ook tussen ons verleden en onze toekomst, een betere toekomst.

Wat de voordelen betreft, kan men stellen dat naar alle waarschijnlijkheid de uitbreiding een win-win-situatie wordt. De eenheidsmarkt zal de afzetmogelijkheden voor de producten van de huidige lidstaten én van de nieuwe lidstaten vergroten. Zoals voordien zal de mix van vrijhandel, onderlinge samenwerking, democratisering en financiële solidariteit van de rijkere met de armere regio's bijdragen tot de ontplooiing en de groei van alle lidstaten.

De voordelen reiken echter verder dan een economische impuls, die iedereen graag meepikt in tijden van economische twijfel. Deze uitbreiding geeft ons de mogelijkheid de schandelijke Oost-West-verdeling, die ons continent bijna 50 jaar verdeelde, te overbruggen. In 1989 haalden we de Muur neer. In 2004 bouwen een brug.

que nous puissions également examiner les résolutions. Il ne peut cependant être question d'une sorte d'examen et de vote mixtes.

Le **président**: A l'issue du débat sur l'élargissement de l'Union européenne, nous voterons sur cette question. Si une majorité décide d'examiner également les résolutions, nous pourrions éventuellement le faire. Il faudra toutefois attendre le résultat du vote.

17.12 Hilde Vautmans (VLD): Une personne âgée de 20 ans aujourd'hui, venait à peine de souffler les bougies de son sixième anniversaire lorsque le mur de Berlin est tombé. Pour les jeunes, l'Europe "de l'Ouest" et le "bloc de l'Est" appartiennent depuis longtemps au passé. L'unité de toute l'Europe est devenue une évidence. Il ne reste plus qu'à convertir cet état de fait en une réalité politique. Telle a été l'attitude du premier ministre lorsqu'il a signé le traité d'adhésion à Athènes au nom de la Belgique. Il est à présent demandé au Parlement d'approuver le projet le plus ambitieux de cette génération sur ce continent.

L'élargissement contribuera au développement économique et politique de tous les Etats membres, pas seulement des nouveaux adhérents. Il permet d'effacer la honteuse partition Est-Ouest. En 1989, nous avons fait tomber le mur et en 2004 nous construirons un pont.

L'intégration de la Grèce, de l'Espagne et du Portugal au sein de l'Union fut un succès. Lors de leur adhésion, ces pays étaient de jeunes démocraties accusant un retard et une émigration économiques. Le nouvel

Met deze uitbreiding zijn we echter niet aan ons proefstuk toe. Griekenland, Spanje, Portugal verkeerden bij hun toetreding in een gelijkaardige toestand: jonge democratieën, economische achterstand en economische emigratie. Velen waren er niet gerust in. Van die economische achterstand valt niet veel meer te merken. Over hun democratisch gehalte valt niet meer te twijfelen. Die landen zijn nu immigratielanden geworden. Collega's, dit succesverhaal is voor herhaling vatbaar.

In vergelijking met vorige uitbreidingen, ligt de specificiteit van deze uitbreiding in de ruime geografische omvang en de diversiteit in situatie van de aangesloten landen. Deze landen hebben zich in ruime mate een aanzienlijke en tevoren nooit geziene inspanning getroost inzake de modernisering en herstructurering van de economische, politieke en maatschappelijke organisatie.

Met deze uitbreiding vergroten wij de haven van stabiliteit, vrijheid, democratie en respect voor de rechten van de mens in de wereld. Een haven van rust in een woelige zee. Verwend zoals wij zijn, vergeten wij soms dat die waarden niet overal vanzelfsprekend zijn.

Laten wij ons echter niet blind staren op de voordelen. De uitbreiding houdt ook risico's in. Een trapsgewijze uitbreiding in plaats van de big bang die nu komt, zou waarschijnlijk op organisatorisch vlak beter geweest zijn. De druk op de instellingen, het gevaar van verlamming of verwatering zou kleiner geweest zijn.

Politiek gezien was dit echter niet mogelijk. De huidige Europese Unie heeft te veel belang bij een politieke en economische stabilisatie en verankering van onze naaste oosterburen. De economische en politieke instabiliteit die veroorzaakt werd door de ineenstorting van de Sovjet-Unie heeft Wit-Rusland en Albanië naar de rand van de afgrond geduwd. Dezelfde instabiliteit, gecombineerd met etnische spanningen, heeft ex-Joegoslavië in de afgrond geduwd. Daarom kunnen wij niet afwachtend blijven toekijken hoe onze naaste buurlanden evolueren.

Een tweede risico schuilt in de werking van de Europese Unie en haar instellingen, maar eigenlijk noem ik dat liever een uitdaging. Critici verwijten Europa veel. Eurosceptici verwijten Europa alles, zoals gebrek aan democratische legitimiteit, gebrek aan transparantie, gebrek aan efficiëntie, bureaucratisering, besluiteloosheid, onkunde tot gezamenlijke actie of reactie, overdreven bemoeizucht en regelneverij. Een aantal van die verwijten zijn zeker terecht. De uitbreiding zal het de Europese Unie niet makkelijker maken om die problemen op te lossen, maar die problemen zijn geen problemen van de uitbreiding op zich. Ze zijn het gevolg van wat Europa is en reeds was. Europa is niet sexy. Europa is niet duidelijk. Europa is eigenlijk te veel een compromis. Europa is het werk van diplomaten, bureaucraten, eurocraten, technocraten, maar niet van helden of revolutionairen.

Het Belgische initiatief tot de creatie van de Europese Conventie over de toekomst van Europa is een aanzet om een aantal van de vernoemde problemen op te lossen. Het ontwerp van Europese Grondwet tracht het gebrek aan transparantie, democratische legitimiteit en efficiëntie aan te pakken. In die zin ben ik ook tevreden met het signaal dat de meerderheidspartijen geven met hun

élargissement est principalement caractérisé par la dimension géographique et les situations divergentes des nouveaux Etats membres. La stabilisation et l'ancrage politiques et économiques de ces pays revêtent une grande importance pour l'Union européenne d'aujourd'hui.

L'élargissement de l'Union ne facilitera pas le fonctionnement des institutions. L'initiative belge de création d'une Convention européenne constitue l'amorce d'une solution à certains problèmes institutionnels. Le projet de Constitution européenne vise à remédier au manque de transparence, de légitimité démocratique et d'efficacité.

Des efforts considérables ont été consentis pour combler le fossé entre les régions riches et les régions pauvres. Nous franchissons à nouveau un pas supplémentaire sur la voie d'une Europe unifiée.

En tant qu'entité géographique, l'Europe est un concept très élastique. L'identité européenne n'est pas univoque non plus. Un des facteurs de succès de l'Union est son ouverture : elle s'ouvre aux pays qui satisfont aux critères de Copenhague.

Le plus grand danger qui menace l'Union est son empressement. Pour que l'Union européenne soit une réussite, nous avons besoin de perspectives, de fermeté, de persuasion, de finalité et d'intelligence. L'élargissement ne peut entraîner une paralysie ni une dilution de l'Union, surtout en cette époque où les événements internationaux requièrent une Europe énergique, forte et unanime.

Le processus décisionnel doit gagner en clarté et en transparence. Des choix difficiles nous attendent, par exemple en

resolutie. Indien sommige landen het Europees integratieproces trachten te belemmeren, dan zullen wij en onze geestesgenoten samen doorgaan.

Europa is vooral een opportuniteit, een uitdaging. Nergens is de samenwerking tussen nationale staten zo groot als in de Europese Unie. In Europa zijn wij bruggenbouwers. Nergens worden zo veel inspanningen geleverd om de kloof tussen rijke en arme regio's te dichten. Nooit eerder is iemand erin geslaagd dit continent op een vreedzame manier te verenigen. Nooit heeft er een unie bestaan die vrijwel alle Europese staten en volkeren omvat en die principieel niemand uitsluit. Nu komen wij een stap dichterbij dat verenigd Europa.

Wat is Europa? Wie is Europa? Wanneer men spreekt over het begrip Europa of over de Europese identiteit, kan men moeilijk zeggen dat men het heeft over welomschreven, duidelijk afgelijnde en duidelijk afgebakende begrippen. Als geografisch begrip is Europa zeer elastisch. Ik geef een voorbeeld. Er is de Europese Unie, de Eurozone, de Europese Muntunie, de Europolzone, het Europees Ruimtevaart Agentschap en de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa. Ze hebben allemaal een eigen deels overlappende, deels verschillende ledensamenstelling.

Ook de Europese identiteit is niet eenduidig. Wanneer men spreekt over de Europese identiteit wordt er vaak verwezen naar een groepsgevoel. Een groep wordt echter steeds ook gedefinieerd door haar grenzen. Wie is er lid van de groep en wie niet? Als ik één van mijn leermeesters mag geloven, dan is die negatieve connotatie van wat Europa is – of beter niet is – reeds aanwezig sinds de oude Grieken. Er werd herhaaldelijk gesteld dat Europa geen exclusieve club is, maar een inclusieve club. Het eigen van de Unie en een factor van haar succes is haar openheid. De Unie staat open en zal blijven openstaan voor de landen die voldoen aan de criteria van Kopenhagen.

Voor mij schuilt het allergrootste gevaar voor de Unie in voortvarendheid. Deze uitbreiding wordt geen makkie. De komende uitbreidingen worden dat ook niet. Om de Europese Unie te vrijwaren als succesverhaal gaan we andere kwaliteiten dan snelheid aan de dag moeten leggen. We hebben eerder visie, doortastendheid, overtuigingskracht, doelgerichtheid en verstand nodig. Collega's, de uitbreiding mag niet leiden tot een verlamming of verwatering van de Unie. Dat mag zeker niet op een ogenblik dat de internationale gebeurtenissen een krachtadig, sterk en eensgezind Europa vereisen.

De kloof met de burger moet gedicht worden. Op 1 mei van volgend jaar moet dat meer dan ooit. De Europese besluitvorming moet duidelijker en transparanter worden. Op 1 mei van volgend jaar moet dat meer dan ooit. De bevoegdheidsverdeling tussen de Europese Unie en de lidstaten en tussen de Europese instellingen onderling moet worden uitgeklaard. Paralyserende consensusbeslissingen moeten geleidelijk aan vervangen worden door beslissingen die met een gekwalificeerde meerderheid kunnen genomen worden. Indien we niet een nieuwe Toren van Babel willen worden, zullen er harde keuzes gemaakt moeten worden op het vlak van de werktalen van de Europese Unie. Met deze uitbreiding gaan we van 11 naar 20 talen.

ce qui concerne les langues de travail de l'Union.

L'unité de l'Europe est à présent à portée de la main. L'Europe ne doit pas uniquement être démocratique, pluraliste et solidaire. L'Europe doit également être forte et jouer un rôle de premier ordre sur l'échiquier mondial. Il doit s'agir d'une Europe qui puisse prendre la direction des opérations sur les plans politique et économique, parallèlement aux autres grandes puissances démocratiques de ce monde.

Il nous incombe à présent d'expliquer cet élargissement à la population, de la rassurer et de la convaincre.

Ik zie de tolkencabines in het Europees Parlement hun omzet al vergroten.

Collega's, al deze veranderingen zullen op 1 mei van volgend jaar meer dan ooit actueel zijn. Al deze veranderingen en inspanningen zullen tijd vergen. Ook de kandidaat-lidstaten hebben meer tijd nodig dan ze soms zelf willen geloven. Wijlen de Franse president Mitterand zei ooit: "Il faut laisser du temps au temps."

Geachte voorzitter, beste collega's, we maken historische momenten mee. De vreedzame vereniging van Europa is een fundamentele revolutie in haar geschiedenis.

Op de tijdslijn die leerkrachten op het bord zullen tekenen om leerlingen te helpen met het visualiseren van de geschiedenis zal het volgende staan:

1951: Ondertekening van het EGKS-verdrag. 1957: Verdrag van Rome tot de oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en Euratom.

1967: oprichting van de Europese Gemeenschap. 1989: val van de Berlijnse Muur.

1992: Verdrag van Maastricht, Europese Unie. 2002: invoering van de eenheidsmunt.

2004: afkondiging van een Europese Grondwet en de eerste uitbreiding van de Unie met landen van het voormalige Oostblok.

De eenheid van Europa ligt nu binnen handbereik.

Na twee wereldoorlogen met onnoemelijk veel leed en smart herrijst Europa als een feniks uit zijn as. Het moet niet alleen het democratisch, pluralistisch en solidair Europa zijn, maar ook een sterk Europa dat een prominente rol speelt op wereldvlak, dat zijn zeg doet en krijgt en vooral dat zijn ideeën en waarden universeel weet uit te dragen. Kortom, wij willen een Europa dat zowel op politiek als economisch vlak leiding kan nemen en leiding kan geven naast andere democratische grootmachten in de wereld. Concreet gesproken, een Europa dat zelf actie onderneemt in de Balkan, een Europa dat zijn verantwoordelijkheid opneemt buiten zijn eigen grenzen, om te beginnen in Afrika, het continent dat zoveel historische banden met Europa koestert maar vandaag afschuwelijk lijdt onder armoede, ziekte en oorlog.

Mijnheer de voorzitter, collega's, het is nu aan ons, volksvertegenwoordigers, om de uitbreiding uit te leggen aan de bevolking en om de mensen gerust te stellen en te overtuigen. Ik ben Europeaan, Belg, Vlaming en Limburger, kortom een wereldburger.

De **voorzitter**: Collega's, dat was mevrouw Vautmans' maiden speech.
Gefeliciteerd, mevrouw Vautmans.

Le **président**: Je félicite Mme Vautmans pour son *maiden speech*.

17.13 Daniel Bacquelaine (MR): Monsieur le président, madame et monsieur les vice-premiers ministres, chers collègues, nous allons effectivement aborder aujourd'hui un thème majeur de l'avenir de l'Europe, celui de son élargissement qui est, comme M. Van Rompuy l'a dit tout à l'heure, une valeur en soi. Je partage cette analyse. Mais il est évidemment normal que, lorsque l'on parle de l'élargissement de l'Europe, lorsque l'on parle de l'élargissement de l'espace européen, on aborde aussi son fonctionnement. Son fonctionnement

17.13 Daniel Bacquelaine (MR): We hebben het thans over de uitbreiding die een hoofdthema is voor Europa en een waarde op zich.

Maar als men over de uitbreiding spreekt moet men ook het

dépend beaucoup de l'avenir de la Convention européenne. Comment cette avancée significative que contient la Convention va-t-elle se traduire en termes de fonctionnement de nos institutions, la Commission, le Conseil des ministres, et de fonctionnement de sa majorité?

Je voudrais d'emblée dire que la Convention européenne, je l'ai signalé hier et on oublie de le répéter, est bien sûr une idée belge. C'est une idée portée par le gouvernement belge, dans le cadre de la déclaration de Laeken, et c'est une idée selon laquelle il est utile d'approfondir nos institutions, le fonctionnement de celles-ci, de les rendre plus efficaces, plus performantes, et de faire en sorte que nous puissions progresser dans le cadre d'une Europe plus politique.

On a beaucoup parlé d'élargissement qui constituerait en fait le simple agrandissement d'un espace économique. C'est sans doute vrai mais c'est faire fi et oublier un peu trop facilement que l'Europe est d'abord un corpus juridique qui traite avant tout de la paix, des droits de l'homme et des libertés. À mon sens, c'est en ce sens que l'élargissement est un acte historique. Quel est le résultat premier de cet élargissement? C'est d'abord la création d'un espace européen régi par le droit et marqué par la possibilité de vivre en paix dans une certaine stabilité. C'est dans ce sens que l'élargissement constitue évidemment un progrès substantiel et une valeur en soi, une valeur de paix et de stabilité.

On imagine sans peine que, si cet élargissement ne devait pas aboutir, on pourrait se retrouver dans une Europe avec, à ses frontières et très près de ses frontières internes, des endroits où la guerre pourrait revenir facilement. On a connu ce qui s'est passé dans les Balkans, en Yougoslavie; on peut imaginer que sans l'élargissement, à l'est de l'Europe, la paix ne soit pas garantie. C'est en ce sens que l'élargissement a une valeur de fond, une valeur historique qui n'est pas, à mon sens, discutable sur ce plan. Sur ce plan-là, l'élargissement nous garantit la paix, la stabilité en Europe pour longtemps. C'est évidemment essentiel.

Parallèlement, l'Europe est aussi un corpus juridique qui traite de la production des biens, des échanges, de la liberté économique. C'est vrai et, à mon sens, il n'y a pas de liberté tout court sans liberté économique, il est donc bon que celle-ci puisse s'exercer. Est-ce suffisant? Non, bien sûr. Je partage l'opinion de ceux qui considèrent que l'on ne peut pas se contenter à la fois d'un espace de paix, ce qui est pourtant déjà beaucoup, et d'un espace économique, ce qui est utile. Il faut, en plus, un espace social, et qui dit « espace social » dit aussi « espace fiscal » parce qu'il n'y aura pas d'harmonisation sociale sans harmonisation fiscale. C'est aussi la nécessité, dans le prolongement de cet espace de paix que nous voulons, de faire en sorte qu'en matière de défense, en matière de sécurité, nous puissions aussi progresser.

À mon sens, c'est le contenu de la Convention de dire qu'il est possible d'avancer sur le plan fiscal, sur le plan social, sur le plan de la défense européenne par le biais de coopérations renforcées qui restent ouvertes à ceux qui veulent s'y associer.

Je suis inquiet et surpris, mais surtout inquiet, non pas de l'élargissement mais que l'élargissement puisse provoquer ce qui me

vraagstuk van de werking van de Unie aansnijden. De Conventie heeft de knelpunten geformuleerd: de werking van de Commissie, van de Raad van Ministers en van de meerderheden. Ik wijs er nogmaals op dat de Conventie een Belgisch initiatief is dat onze regering in het kader van de top van Laeken heeft genomen.

Hoe kan de werking van de instellingen verbeterd worden? Men heeft gesproken over de uitbreiding van de Europese economische ruimte. Europa is echter meer dan dat. Het is een juridische entiteit die borg staat voor de vrede, de mensenrechten en de vrijheden. Dit resulteert in een Europese ruimte waarin het recht, de vrede en de stabiliteit zegevieren.

Zonder deze constructie waren er opnieuw niet ver van ons oorlogen losgebarsten zoals we die in de Balkan hebben gekend. Zonder de uitbreiding staat de vrede op losse schroeven. Om die reden kan de uitbreiding niet ter discussie gesteld worden. Het is immers een waarde van essentieel belang.

Daarnaast is de Europese constructie ook een juridisch corpus, dat onder meer het verkeer van goederen, diensten en personen regelt.

Geen vrijheid zonder economische vrijheid. We moeten dus werken aan een economische ruimte, maar ook aan een sociale, fiscale en defensieruimte. Dat alles is vervat in de Conventie en is mogelijk via versterkte en open samenwerkingsverbanden.

Het verwondert me dat de uitbreiding een nationale reflex uitlokt. De bevolking stelt zich vragen omdat de politici niet de juiste argumenten gebruiken. Waarom zouden we de uitbreiding in verband brengen met delokalisatie en met clandestiene

semble parfois relever d'un nouveau repli ou d'un certain néo-nationalisme. Il est vrai que la population se pose des questions, notamment parce que le politique véhicule aussi parfois certains arguments qui ne me paraissent pas exacts. Par exemple, assimiler élargissement et délocalisation est une erreur intellectuelle; assimiler élargissement et immigration clandestine est aussi une erreur. Et il faut bien le dire, nous avons besoin et, comme nous, la population a besoin d'une pédagogie politique en la matière.

Dire que les délocalisations suivront automatiquement l'élargissement, c'est évidemment une interprétation qui ne me semble pas exacte: les délocalisations existent déjà et elles existeront en Ukraine et dans d'autres pays, en Chine et ailleurs; elles continueront probablement à exister encore dans d'autres pays, indépendamment de l'élargissement. Au contraire, par le fait qu'il rapprochera les niveaux de vie des pays adhérents du nôtre, l'élargissement fera en sorte que l'incitation à la délocalisation diminuera.

Même remarque pour l'immigration: le fait que les conditions de vie s'améliorent dans les pays adhérents fera en sorte que l'incitation à l'émigration pour les habitants de ces pays diminuera aussi. L'élargissement signifiera sans doute la possibilité à terme de réduire les délocalisations. C'est sans doute aussi diminuer les vagues d'immigration incontrôlées.

Je pense donc que, dans ces deux domaines, il faut redire combien l'élargissement recèle une valeur positive plutôt que négative.

Bien entendu, puisque nous serons 25, il faudra fonctionner à 25, en tout cas pour le corpus de base, que ce soit les droits de l'homme, les libertés fondamentales, la liberté économique, la possibilité des échanges, mais nous pourrons aussi progresser à 25 ou à moins si nécessaire vers l'Europe sociale, vers l'Europe fiscale, vers l'Europe de la défense par le biais des coopérations renforcées, reprises dans l'esprit conventionnel.

Ces coopérations renforcées seront sans doute utiles dans une série de matières. Nous devons faire en sorte d'en rester les précurseurs. Nous détenons une position particulière: nous sommes parmi les fondateurs de l'Union européenne, de l'Europe des Six, de la Communauté européenne; nous sommes aussi ceux qui ont unifié l'esprit conventionnel. A ce titre, nous sommes donc les précurseurs de tout ce qui peut renforcer les institutions européennes.

Nous resterons vigilants – et je sais combien le premier ministre et le ministre des Affaires étrangères sont vigilants – pour nous assurer que ce qui sortira de la CIG soit un progrès par rapport au Traité de Nice. Est-ce assuré? Non, il est impossible de l'assurer, mais il est clair que nous assortissons cela: nous évaluerons les résultats de la CIG pour déclencher des processus nous permettant des coopérations renforcées dans tous les domaines où nous trouverons des partenaires pour avancer.

Ces partenaires peuvent être les partenaires historiques de l'Europe. Mais il faut arrêter de dire que, par définition, les pays adhérents sont de mauvais européens. Cette assertion me paraît inacceptable. J'ai même entendu hier un parlementaire européen dire que les pays

immigratie? De uitbreiding zal er integendeel toe leiden dat het verschil in levensstandaard tussen de toetredende en de huidige lidstaten afneemt, wat het probleem van de delokalisatie en de ongecontroleerde immigratie de kop zal indrukken.

Een Unie met vijftientwintig leden draaiende houden is natuurlijk niet eenvoudig! Versterkte samenwerking is nodig. Ons land is een van de stichtende leden van de Unie en moet dan ook zijn pioniersrol blijven spelen. Wij zullen ervoor zorgen dat de IGC een vooruitgang inhoudt ten opzichte van het Verdrag van Nice.

Onze fractie blijft de idee van de Europese identiteit en dus van de uitbreiding zeer genegen. Waarom zouden van oudsher Europese landen niet aan die Europese constructie kunnen meewerken? De regering moet haar beleid voortzetten en wij stellen voor dat België het voortouw neemt op het stuk van de versterkte samenwerking.

adhérents allaient entrer dans la maison européenne pour jeter les meubles par la fenêtre. Cessons d'être insultants vis-à-vis des pays adhérents. Évidemment, on ne va pas leur accorder une confiance absolue, on va rester vigilant par rapport à ce qu'ils apportent et à ce qu'ils peuvent donner à l'esprit européen et à l'identité européenne. Mais prétendre qu'ils vont venir pour jeter les meubles par la fenêtre ne me paraît pas faire œuvre utile pour la construction européenne. Il faut rester raisonnable en la matière.

Monsieur le vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères, sachez que le groupe MR reste profondément attaché à l'idée, à l'identité européenne, que cette idée européenne ne peut que bénéficier de cet élargissement. Nous ne pouvons pas continuer à créer les conditions permettant à l'Europe des Quinze d'augmenter inexorablement son train de vie en laissant sur le côté des pays historiquement européens et qui se verraient privés d'une participation, à nos côtés, à l'essor européen, à l'idée européenne. C'est l'idée de l'internationalisme, je le rappelle. Alors, que l'internationalisme change de camp, ma foi, c'est possible. Mais il m'apparaît que c'est une valeur intéressante et qu'il faut la cultiver. Tout ce qui touche au protectionnisme, au néo-nationalisme – on parle souvent de néo-libéralisme, laissez-moi parler de néo-nationalisme – n'est pas positif pour l'avenir européen.

Nous souhaitons donc que le gouvernement poursuive résolument son action pour faire en sorte que ce qui sort de la Convention soit nettement positif par rapport au Traité de Nice. C'est l'esprit de la résolution que nous voulons voter également et que nous avons proposé. S'il n'était pas possible d'avancer suffisamment sur le plan institutionnel, nous proposons que la Belgique soit le précurseur de coopérations renforcées utiles dans les domaines sociaux, fiscaux, de défense, de politique étrangère qui nous semblent des domaines essentiels pour l'avenir de l'Europe.

17.14 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de vice-eerste minister, mijnheer de vice-minister, collega's, zowel de leden van mijn politieke partij en van mijn fractie die met de Europese politiek bezig zijn, als ikzelf hebben al een paar maanden een ongemakkelijk gevoel. Wij zijn ongerust en wij hebben grote twijfels omtrent het moment van de waarheid waarvoor wij op Europees vlak worden geplaatst.

Daarstraks werd gesproken over de val van de Berlijnse Muur. Welnu, ik werd lid van het Parlement vier maanden voor de val van de Muur. Onmiddellijk na de val van de Muur begon in dit Parlement het debat over wat onder anderen door mevrouw Vautmans werd bestempeld als een van de grote historische opdrachten, met name het opnieuw verenigen van Europa. van de grote historische opdrachten. De Belgen bereikten een consensus omtrent het feit dat de Unie moest worden verdiept alvorens er een uitbreiding zou komen. Waarom? Zeer eenvoudig omdat wij van oordeel waren dat de nieuwe landen uit Centraal-Europa opnemen in een half afgewerkt huis zonder dak, zonder ramen, een slechte operatie zou zijn, in de eerste plaats voor die landen zelf. In dat geval zouden zij immers niet kunnen worden opgenomen in een goed georganiseerde, solidaire familie. Wij dachten dat ze daarvan zelf het slachtoffer zouden zijn. Dat is niet gebeurd.

17.14 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): D'aucuns, dont moi-même, sont mal à l'aise: il s'agit en effet pour l'Europe de l'heure de vérité et les résultats futurs sont très incertains.

Je suis devenu parlementaire quatre mois avant la chute du mur de Berlin. Le débat relatif à la réunification de l'Europe a démarré immédiatement après cet événement. A l'époque, il existait un consensus dans notre pays: l'approfondissement de la construction européenne devait intervenir avant l'élargissement. On considérait en effet qu'héberger les pays d'Europe centrale dans une habitation en chantier leur porterait préjudice et nuirait à l'Union.

L'Europe centrale devait

Volgens mij liep het al fout bij de schoktherapie die moest worden toegepast op Centraal-Europa. Er was geen geleidelijke overgang in die landen. Het gevolg daarvan is – en dat is hier onvoldoende geweten – de armoede die zich in die landen voordoet, vooral bij ouderen, bij veel mensen die hun werk hebben verloren in de vroegere staatsbedrijven. Dat is ons groot probleem. Er was veel schok, maar weinig therapie.

Ik maak mij werkelijk ongerust over die uitbreiding. Wij evolueerden in België van een consensus inzake verdieping en vervolgens inzake uitbreiding, naar een stelling van verdieping en uitbreiding tegelijk.

Wij moeten ons thans uitspreken over een uitbreiding – die wij zullen goedkeuren omwille van het feit dat dit in 2001 werd afgesproken in Goteburg en dat wij onze afspraken nakomen – zonder evenwel enig zicht te hebben op de verdieping. Wat mij bijzonder ongerust maakt zijn de standpunten van deze tien nieuwe lidstaten – vanaf 2007 komen er nog twee bij. Ik verzoek dan ook de Europese federalisten onder ons zich even te buigen over die standpunten.

Ik vraag u niet naar alles te kijken, maar de Belgische doctrine inzake Europa is samen te vatten in drie puntjes: ten eerste, een sterke Commissie die daadkrachtig is, want dat is in het belang van de kleine en zwakke landen, ten tweede, zoveel mogelijk gekwalificeerde meerderheidstemmingen om vooruitgang te boeken op alsmear meer domeinen en, ten derde, het luttel belang dat wij in België hebben gehecht aan de berekeningswijze van de meerderheden in de Raad. Welnu, wanneer u kijkt naar de stand van de Intergouvernementele Conferentie op die drie punten, die over de kern van onze Belgische doctrine gaan, dan nemen de tien nieuwe lidstaten een standpunt in dat diametraal staat tegenover het standpunt dat ik de Belgische federale doctrine voor Europa zou willen noemen. Hun standpunt gaat daar frontaal en diametraal tegen in.

Wat is nu het drama? Het drama in het Europa van de 15 is dat wij, Belgen, samen met anderen die Europees federaal denken, enige vooruitgang geboekt hebben en die ook nog hopen te boeken.

17.15 Minister **Louis Michel**: De houding die u aan die tien landen verwijt, is eigenlijk niet verschillend van andere Europese landen die al lid zijn.

17.16 **Dirk Van der Maelen** (sp.a-spirit): Het drama is, mijnheer de minister, dat die tien landen zich gaan voegen bij een reeks landen die reeds lid zijn en die dezelfde niet-federaal getinte visie op Europa hebben. Elkeen in dit Huis die federaal denkt inzake de Europese toekomst, zou hierbij moeten stilstaan. Het drama is dat na de uitbreiding wij in het Europa van de 25 geconfronteerd worden met een meerderheid van landen die tegen een federale toekomst voor Europa is.

Sommige collega's zijn het met mij niet eens, maar ik vraag u te kijken naar de standpunten. Zij zijn de grote verdedigers van een grote Commissie van 30. Zij zijn samen met anderen van de 15 tegenstander van de uitbreiding van gekwalificeerde meerderheidstemmingen. Zij zijn de verdedigers van een systeem van berekeningswijzen van de stemmen in de Raad dat afwijkt van

cependant subir une thérapie de choc. Il n'était pas question d'une transition progressive avec toutes les conséquences que cela implique. La pauvreté - en particulier chez les personnes âgées et les chômeurs - constitue le principal problème. Ces pays ont subi nombre de chocs sans pour autant bénéficier d'une thérapie.

Les socialistes flamands adopteront le projet d'élargissement conformément à ce qui a été convenu à Göteborg en 2001. Nous sommes cependant préoccupés. Le consensus a effectivement été envoyé par le fond. Approfondissement européen et élargissement doivent désormais aller de pair. Qu'advient-il de l'approfondissement?

La doctrine fédérale belge concernant l'Europe peut se résumer en trois points : une commission forte et énergique, la plus grande partie des votes à la majorité qualifiée, une atténuation de l'importance du mode de calcul des majorités au Conseil. L'attitude des dix nouveaux Etats membres est diamétralement opposée à cette doctrine.

17.15 **Louis Michel**, ministre: Certains pays membres actuels donnent le mauvais exemple.

17.16 **Dirk Van der Maelen** (sp.a-spirit): C'est précisément ce qui est dramatique : les dix nouveaux membres se joignent aux obstructionnistes, de sorte que se formera au sein de la grande Europe à 25 une majorité dépourvue de l'esprit fédéral nécessaire. Les pays adhérents sont en effet partisans d'une vaste Commission européenne de 30 commissaires et d'un système de pondération des voix qui déroge à la lettre de la Convention. Ils sont également opposés à une

hetgeen in de Conventie werd overeengekomen. Dat is de essentie van onze Belgische visie op de toekomst van Europa.

Straks zal ik de uitbreiding mee goedkeuren, maar ik zeg u dat ik het met zeer veel lood in de schoenen doe. Als blijkt dat wij inzake de Intergouvernementele Conferentie de uitkomst krijgen die ik vrees, dan denk ik dat wij door de goedkeuring van de uitbreiding, een vergissing zullen begaan hebben.

De eerste stelling die ik wil onderstrepen, is dat ik als federalistisch denkend Europeaan zeer ongerust ben over hetgeen wij straks zullen goedkeuren.

Ten tweede, ik ben niet alleen een Europees federalist, maar ik ben ook een Europees socialist. Ik ben altijd voor de Europese integratie geweest, zonder een seconde te aarzelen, wegens de historische opdracht die daarmee vervuld werd, namelijk de aartsvijanden Frankrijk en Duitsland verzoenen.

Ik heb aanvaard dat we niet in één beweging naar een Europese politieke unie konden gaan en dat we moesten starten met een economische integratie, om dan stap voor stap ook verdieping van de Unie na te streven op een aantal vlakken die mij en mijn fractie zeer na aan het hart liggen. Ik zou ze willen omschrijven als het Europees sociaal-economisch model dat we hier in de verschillende lidstaten van West-Europa hebben uitgebouwd: een gecorrigeerde markteconomie, gekoppeld aan een sociale welvaartsstaat. Onder druk van de globalisering moeten we proberen om dit in de Europese Unie te verankeren. Daarom moeten we vooruitgang krijgen op het sociale, het economische en het fiscale vlak en op het vlak van milieu.

Opnieuw wil ik de collega's erop wijzen dat er een risico schuilt in de houding die de tien nieuwe lidstaten innemen op dit vlak. Al wie de discussies volgt, weet dat er een absoluut verzet is van een aantal oude lidstaten van de vijftien: het Verenigd Koninkrijk, Ierland en, in mindere mate, Luxemburg. Opnieuw, wat betreft vooruitgang op het sociale en het fiscale vlak, voegen die tien landen zich bij wat een minderheid is in de vijftien. Door hun komst wordt dit een meerderheid. Wij hebben met veel moeite, bijvoorbeeld op fiscaal vlak met de Europese spaarrichtlijn, vooruitgang geboekt. Het wordt mij koud om het hart als ik mij probeer in te beelden hoe we nog vooruitgang kunnen maken op sociaal vlak, zowel wat betreft de zogenaamde hard law of verordeningen en richtlijnen, als soft law of coördinatiemethoden op sociaal vlak, maar ook op het fiscale vlak. Het gaat decennia duren voor we met het Europa van de vijfentwintig in de positie gaan komen waarin we nu zijn met de vijftien, namelijk vooruitgang boeken op sociaal en fiscaal vlak.

Ik ga dus ook met veel belangstelling uitkijken wat de uitkomst zal zijn van de IGC wat betreft gekwalificeerde meerderheidsstemmingen op sociaal en fiscaal vlak. Ik heb het er gisteren in de commissie al over gehad. In het Italiaanse voorstel wordt de deur dichtgedaan. De passerelle, zoals men dat noemt. Voor domeinen waar nu nog geen gekwalificeerde meerderheid kan zijn, bijvoorbeeld het fiscaal domein, wordt nu de deur dichtgedaan. Het volstaat niet meer dat je een unanieme beslissing hebt onder de regeringsleiders die in de Europese Raad zetelen: de zaak wordt ook

extension des votes à la majorité qualifiée. C'est dès lors avec beaucoup de réticence que je vote en faveur de l'élargissement. Si mes appréhensions se confirment, nous devons admettre que l'élargissement était une erreur.

Socialiste européen dans l'âme, j'ai toujours été partisan, sans la moindre réserve, de l'intégration européenne. J'ai souscrit à l'idée que l'Union n'écloso pas dans un *big bang* mais naisse plutôt d'une gestation graduelle commencée avec l'intégration économique et aboutissant à un modèle socio-économique européen associant une économie de marché corrigée à l'Etat-providence. Nous devons nous efforcer d'ancrer cette idée dans l'Union, ce qui implique la nécessité impérieuse d'enregistrer des progrès sur les plans social, économique, fiscal et écologique.

La manière dont se positionneront les dix nouveaux Etats membres par rapport à tous ces points comporte un risque. En effet, quand ces dix nouveaux venus seront entrés dans l'Union, nous serons confrontés à une majorité de pays qui sera en mesure de contrecarrer des directives fiscales, sociales et écologiques. Comment, dans ces conditions, l'Europe pourra-t-elle encore progresser? Je fais référence à la proposition italienne qui ferme la "passerelle", ce qui signifie que pour prendre des décisions fiscales à la majorité qualifiée, une décision unanime des chefs de gouvernement ne suffira plus car les vingt-cinq parlements devront aussi marquer leur accord. Nous ferons donc du surplace.

J'espère simplement que la prochaine CIG sera couronnée de succès et qu'elle débouchera sur un fonctionnement correct de la Commission et une extension des majorités qualifiées. Mais s'il devait en être autrement, notre résolution représente alors la

nog eens gestuurd naar de vijftientig parlementen die alle vijftientig akkoord moeten gaan om te beslissen in de toekomst bijvoorbeeld op fiscaal vlak met gekwalificeerde meerderheid te mogen stemmen.

Welnu, ik denk dat er slechts twee mogelijkheden zijn. Ik hoop uit de grond van mijn hart dat de eerste zich realiseert. We krijgen een uitkomst van de IGC die ons toelaat om met een goed functionerende Commissie en met voldoende mogelijkheid op gekwalificeerde meerderheid op een aantal nieuwe domeinen, zoals het sociale en het fiscale, te stemmen. Ofwel krijgen we die uitkomst niet. Ik denk dan dat wat in onze resolutie staat, ook de enige uitweg is. Als blijkt dat de IGC onder de lat van de Conventie door gaat, dan rest al degenen die Europees federaal denken – ik hoop dat er velen zijn in dit Huis – en die van oordeel zijn dat de Europese constructie dient om het Europees sociaal-economisch model te verankeren in een Europese overeenkomst, slechts een weg.

Er rest ons maar één weg: de weg van het kern-Europa, de weg van het avant-garde-Europa, waar wij met een aantal andere landen beslissen dat zij die niet meewillen, blijven op het niveau waarop de Intergouvernementele Conventie hen brengt, maar waar wij samen met een reeks andere landen beslissen om verder te gaan op de weg van een federaal en geïntegreerd Europa dat een volheid van bevoegdheden bezit, niet alleen op het politieke en economische vlak, maar ook op het sociale en het fiscale vlak.

U moet maar eens kijken, collega Neyts, naar de positie van die 10 nieuwe lidstaten met betrekking tot een gemeenschappelijk buitenlands beleid en veiligheidsbeleid. Zij zitten allemaal op een Angelsaksische lijn. Daarmee gaan wij dus ook nog problemen hebben. Als wij bijvoorbeeld op het vlak van defensie en een eigen buitenlands en veiligheidsbeleid – wat de premier, de minister van Buitenlandse Zaken en ook mijzelf zo na aan het hart ligt – willen vooruitgaan, dan zullen wij het moeten doen met een avant-garde-Europa. Daarvan ben ik stellig overtuigd.

17.17 Raymond Langendries (cdH): Monsieur le président, avant de commencer, j'ai d'abord une question préjudicielle qui vous concerne. Si j'ai bien compris, nous pouvons faire effectivement une intervention qui mélange les deux éléments. Dès lors, puis-je préjuger du fait que nous allons aujourd'hui voter sur la proposition de résolution?

Le **président**: Si la Chambre accepte cette addition à notre ordre du jour, il en sera ainsi.

17.18 Raymond Langendries (cdH): Cela me permet, à ce moment-là, dans mon intervention, de parler aussi des amendements que je veux déposer à la proposition de résolution.

Le **président**: Je n'y vois aucune objection. Tout est dans tout et réciproquement.

17.19 Raymond Langendries (cdH): Monsieur le vice-premier ministre, ce soir nous aurons, modestement reconnaissons-le, l'occasion d'apporter notre contribution à réparer une injustice, fruit de l'histoire chaotique du continent européen.

seule issue. Tous ceux qui défendent la logique fédérale et qui souhaitent assurer l'ancrage d'un modèle social européen doivent s'unir dans une sorte d'Europe d'avant-garde, c'est-à-dire une Europe fédérale intégrée disposant de compétences pleines sur les plans social, fiscal, de politique étrangère et de sécurité. En ce qui concerne précisément la sécurité et la défense, les nouveaux Etats membres, sans exception, suivent la ligne anglo-saxonne. C'est la raison pour laquelle nous plaçons, en cas d'échec de la CIG, pour la mise en place plus rapide d'un noyau-Europe.

17.19 Raymond Langendries (cdH): Vanavond kunnen wij ons steentje bijdragen tot het herstel van een historische onrechtvaardigheid, die gegroeid

Le destin a fait, en 1945, des pays de l'Europe centrale et orientale et surtout de leurs citoyens, des victimes d'un totalitarisme odieux, des victimes de la volonté de puissance des uns mais aussi de l'indifférence, voire de la prudence des autres. Si le mur est tombé en 1989, c'est aujourd'hui que nous pouvons, avec cet élargissement, complètement réparer l'injustice de 1945. Pour la première fois depuis son histoire, pratiquement tout le continent européen sera réuni pacifiquement et durablement sous une même structure politique: l'Union européenne.

L'élargissement du 1er mai 2004 aux dix pays candidats sera une formidable revanche de la démocratie sur le totalitarisme. L'Union européenne va réussir en 2004 là où, tour à tour, Hitler et Staline ont échoué après avoir mis l'Europe à feu et à sang.

Je tiens à rappeler solennellement aujourd'hui qu'il ne peut y avoir de doute sur cet engagement qui est partagé par l'ensemble des partis démocratiques. Si j'ai cependant quelques regrets, c'est d'abord sur la manière dont notre pays, notre gouvernement, a préparé nos concitoyens à cet événement historique. Suite à l'absence d'un véritable débat public - et cela signifie aussi un débat à l'extérieur de cette enceinte - sur les impacts de l'élargissement tant pour la Belgique que pour la construction européenne, le citoyen belge est devenu, selon les derniers sondages, un des plus opposés à l'élargissement, après le citoyen français. Alors que nous étions traditionnellement des "europhiles", de véritables défenseurs de cette Union européenne, le déficit d'information est regrettable en ce sens qu'il a transformé les citoyens belges en personnes très interrogatives quant à l'avenir de cette Union européenne.

Faut-il rappeler aussi que dans une enquête menée en septembre 2003 par l'Union wallonne des entreprises, parmi 4.000 dirigeants d'entreprises, beaucoup évoquent des appréhensions quant à l'élargissement de l'Union européenne de mai 2004?

Nous ne pouvons décemment pas nier aujourd'hui que cet élargissement aura un coût. Certains craignent en effet un coût social par les délocalisations, d'autres, un coût financier ou des aides moindres à la politique agricole commune.

Certes, aujourd'hui on doit rappeler que nos échanges avec les dix pays candidats sont relativement modestes - 2,5% de nos exportations, 1,6% de nos importations -, que la balance des échanges entre les Quinze et les candidats nous est largement favorable et que cet élargissement signifie des possibilités de débouchés supplémentaires pour nos entreprises et donc, nous l'espérons, de l'emploi en plus.

Même si les analyses ne prédisent pas de délocalisations massives ni d'immigrations en masse, notre responsabilité de politiques est d'anticiper et de prévoir. C'est ainsi que face à des disparités salariales importantes, parfois de 1 à 7, il est plus que jamais temps de renforcer les structures d'une véritable Europe sociale, afin d'éviter toute concurrence déloyale dont la première victime serait le travailleur, qu'il soit de l'Ouest ou de l'Est. Même si la productivité du travail dans ces pays anéantit l'avantage en coûts salariaux, l'enquête menée en 2002 par la FEB montre que la productivité de ces entreprises a augmenté et est perçue par nos entreprises entre

is uit de Europese geschiedenis. Vrijwel heel het Europese vasteland zal op een vreedzame manier samensmelten. Aldus neemt de democratie op een buitengewone manier wraak op het totalitarisme. Er mag geen twijfel bestaan over deze gedeelde verbintenis van alle democratische partijen. Toch betreuren wij de manier waarop de regering de bevolking op de uitbreiding heeft voorbereid. Door een gebrekkige communicatie met de Belgische burger is deze één van de meest fervente tegenstanders van de uitbreiding geworden. Wij kunnen niet ontkennen dat deze uitbreiding sociale en financiële kosten met zich zal meebrengen. Toch zal zij ons ook toelaten nieuwe afzetmarkten te verkennen. Nu wij met aanzienlijke loonongelijkheden worden geconfronteerd, is het hoog tijd dat wij de structuren van een echt sociaal Europa verstevigen, zodat wij oneerlijke concurrentie kunnen voorkomen.

De invoering van een Europees arbeidsrecht, de implementatie van het sociaal handvest en de harmonisering van de vennootschapsbelasting moeten bijdragen tot een betere sociale bescherming in de toekomstige Europese Unie. In België moeten we de nadruk leggen op de opleiding van de laaggeschoolde arbeidskrachten. Daarnaast moet ons land aantrekkelijk blijven voor rechtstreekse buitenlandse investeerders. Nog belangrijker in dat opzicht, vooral dan voor de KMO's met minder dan 50 werknemers, zijn de loonkosten.

De migratiestromen vormen helemaal geen probleem. Immigratie zal weliswaar de kosten voor de gezondheidszorg doen toenemen, maar zal een positief effect hebben op de groei ten belope van 0,3 procent van het BBP. Welke gevolgen zal de uitbreiding tot een Unie van

50 et 75% du niveau belge.

Dès lors, la création d'un véritable droit du travail européen, l'intégration de la charte sociale mais aussi l'harmonisation des systèmes d'imposition des sociétés doivent concourir à tirer vers le haut la protection sociale de l'ensemble de la future Union. Mais nous devons aussi en Belgique, et plus que jamais, mettre l'accent sur la formation des travailleurs les moins qualifiés qui seront sans doute des cibles de choix pour les délocalisations.

Un autre challenge pour l'économie belge sera de garantir son attractivité par rapport aux investissements directs étrangers. Si la raison essentielle de ces investissements reste l'accès à de nouveaux marchés, la présence de main-d'œuvre bon marché est le deuxième motif cité par l'enquête de la FEB, paradoxalement surtout par les PME de moins de 50 personnes.

Quant au flux migratoire engendré par l'élargissement, il serait indécent de polémiquer sur cet aspect. En effet, si l'on se base sur les estimations de la Commission européenne et du Bureau du plan, ce flux migratoire sera pour la Belgique de 12.000 personnes en 2010, ce qui engendrera sans doute une augmentation de nos dépenses de santé, mais qui sera plus que largement compensée par un effet positif sur notre croissance de l'ordre de 0,3% du PIB.

Nous sommes, par ailleurs, beaucoup plus inquiets par l'impact d'une Europe à 25 sur l'avenir de la construction européenne, sur sa capacité à décider et sur les implications sous-estimées de l'élargissement sur l'ensemble de nos politiques communes. A cet égard, un débat sur la ratification du traité implique que l'on pose ces problèmes également. Même si le Conseil européen a provisoirement garanti l'avenir de la PAC, de lourdes inconnues subsistent, en particulier le plafonnement à 1% de l'augmentation annuelle maximale, après 2006, des aides liées au marché et des aides directes. Même si le Sommet de Bruxelles a permis en 2002 d'assurer l'avenir financier global de l'Union, se pose la question fondamentale du maintien du budget européen et de ses recettes.

Actuellement, le financement du budget est principalement assuré par des ressources propres, mises à disposition par les Etats membres et plafonnées à 1,27% de l'ensemble des PIB de l'Union.

Pour notre part, nous estimons qu'il faut abandonner à terme le plafonnement du budget à 1, 27%, puisque cela aboutirait à faire payer certaines initiatives nécessaires à l'élargissement au détriment d'autres politiques, en particulier la politique agricole commune.

Comme vient de le rappeler le président de la BEI, M. Maystadt, l'équation va bientôt devenir intenable. Si l'on veut respecter la stratégie pour l'emploi définie à Lisbonne, l'élargissement, le maintien de véritables politiques de cohésion régionale et une PAC ambitieuse, une augmentation modérée du budget européen doit être envisagée. Faut-il rappeler, comme le faisait le président de la BEI, que le budget actuel de l'Union est à peine l'équivalent du total des aides d'Etat aux entreprises encore à charge des budgets nationaux?

Il faudra non seulement réviser les mécanismes de la politique agricole commune et des fonds structurels, mais surtout augmenter

vijfentwintig leden hebben voor de besluitvorming en de gemeenschappelijke beleidslijnen? Dat vraagstuk moet in het kader van het debat over de ratificatie aan de orde worden gesteld.

Ook al heeft de Raad het voortbestaan van het GLB en de financiële toekomst van de Unie veilig gesteld, toch is er een fundamenteel probleem. Op dit ogenblik vertegenwoordigen de eigen middelen van de Unie slechts 1,27 procent van het totale bbp. Men dient van deze begrenzing af te stappen, omdat zij er onvermijdelijk toe leidt dat de voor de uitbreiding noodzakelijke maatregelen ten koste van het GLB zullen gaan. De Europese begroting dient dus te worden opgetrokken.

Een ander belangrijk punt is het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid, alsook het defensiebeleid.

Ik ben er niet van overtuigd dat alle landen die zullen toetreden, op dezelfde golflengte zitten. Welnu, dit beleid is van fundamenteel belang als wij het hoofd willen kunnen bieden aan de grensoverschrijdende criminaliteit van morgen, vooral op het stuk van de mensenhandel.

Wij zijn voorstander van de uitbreiding en beseffen dat dit een historisch ogenblik is. Maar de uitbreiding zal slechts een succes zijn als de basisstructuur van de Europese Unie wordt versterkt - en dat is net de taak van de Europese Conventie.

De fractieleiders van PS en sp.a hadden het over het belang van de ruimere toepassing van de stemming bij gekwalificeerde meerderheid en van de slagkracht van de Ministerraad. De twee amendementen die we gisteren bespraken, liggen in dezelfde lijn. De eerste minister veegde ze

la part des ressources propres dans le budget européen alors qu'en 2006, 90% de celui-ci proviendront des contributions nationales, ressources propres qui pourraient, dès lors, s'accroître naturellement avec les dividendes du marché unique. Cette condition budgétaire est indispensable à la réalisation des nombreuses ambitions dont nous dotons l'Europe, aujourd'hui. Nous attendons de notre gouvernement qu'il fasse des propositions concrètes dans ce sens au Conseil européen, et ce bien avant 2006.

Enfin, je voudrais aussi rappeler que, demain, l'Union devra relever les défis d'une véritable politique extérieure et de son bras armé, la défense. Je ne suis pas convaincu, même si je ne souhaite pas lever les mêmes anathèmes que Jacques Chirac, que tous les pays qui nous rejoindront en mai prochain soient, dès à présent, sur la même longueur d'onde que nous. Doit-on rappeler encore qu'ils ont tous pris une position avant le conflit en Irak, peu conforme avec celle défendue par la "vieille Europe".

Demain, l'Union devra faire face à une criminalité transfrontalière et au trafic qu'elle génère, en particulier celui qui touche actuellement les êtres humains. Demain, les risques qui pèsent sur notre environnement seront plus que jamais présents et ces risques ne connaissent, eux non plus, pas de frontières.

Pour toutes ces raisons, nous sommes favorables au principe même de l'élargissement et nous sommes conscients du moment historique qu'il représente pour tous les Européens.

Mais cet élargissement, le plus important de tous, ne pourra être un succès que s'il est aussi l'occasion de renforcer les structures fondamentales de l'Europe. C'est évidemment ce que vient de réaliser la Convention européenne avec son projet de Traité constitutionnel.

La Conférence intergouvernementale, qui vient d'entamer ses travaux, doit garantir, à nos yeux, les acquis de la Convention et sauver l'échec désastreux du Traité de Nice. Il doit amener l'Europe à assumer l'élargissement et à être demain plus forte pour faire face aux défis qui l'attendent. Il serait dramatique pour tous qu'un élargissement raté au niveau institutionnel n'aboutisse qu'à affaiblir alors qu'il vise à renforcer. Nous sommes, comme bien d'autres, aujourd'hui, très inquiets sur le travail de démontage mené par certains gouvernements au sein de cette CIG.

Il nous est évidemment difficile d'anticiper le résultat de cette CIG sans en connaître le contenu. Dès lors, tout en émettant, aujourd'hui, un vote positif sur le Traité d'adhésion, nous serons, comme d'autres, particulièrement attentifs au résultat de celle-ci. Nous serons aussi particulièrement attentifs au vote de la proposition de résolution que nous serons amenés à discuter, monsieur le président, et sans doute à voter dans la foulée de la ratification du Traité.

Je souhaiterais soulever les remarques importantes formulées par le président du parti socialiste et par le chef de groupe du sp.a à cette tribune, qui ont relayé les propos tenus par les membres de leur parti au sein de la commission qui s'est tenue hier après-midi, en particulier sur la problématique de la majorité qualifiée et de l'efficacité d'un Conseil des ministres réduit.

echter van tafel en oordeelde dat ik te ver was gegaan. Ik wees erop dat de geamendeerde tekst een letterlijke herhaling is van de regeerverklaring. Het tweede amendement, waarvan ik de tekst intussen lichtjes wijzigde, herneemt een deel van de beleidsverklaring van de minister van Buitenlandse Zaken.

Ik vraag de socialisten en de liberalen deze amendementen, die slechts een herhaling zijn van wat al in de regeerverklaring van juli 2003 stond, goed te keuren.

Monsieur Di Rupo, hier, à l'occasion de la discussion de cette proposition de résolution, j'ai déposé deux amendements, que je souhaite redéposer, aujourd'hui. Ils vont exactement dans le sens que vous souhaitez.

Le premier de ces amendements a été rejeté d'un revers de la main par le premier ministre qui était présent. Il m'a fait remarquer que j'allais beaucoup trop loin dans ce qu'il fallait défendre pour la Belgique, à l'occasion de la discussion au sein de la CIG. J'ai rappelé au premier ministre, - vous pouvez le vérifier - que le texte de l'amendement que je souhaite déposer en complément de la proposition de résolution, est mot pour mot, virgule pour virgule, parenthèse pour parenthèse identique à la déclaration gouvernementale de juillet 2003, au chapitre "L'Europe solidaire", point 1, alinéa premier. Identique!

Donc, j'aimerais que, dans la proposition de résolution, le gouvernement réaffirme une deuxième fois, au moment où il doit entamer un processus de négociation et de discussion avec ses partenaires, la volonté qu'il nous a donnée lors de sa déclaration de juillet 2003. Pour l'avenir de l'Europe, pour l'avenir des institutions européennes: il faut aller dans le sens indiqué.

Le deuxième amendement que j'ai déposé, que j'ai légèrement sous-amendé, monsieur le président, par rapport à hier, reprend à l'identique, mot pour mot, virgule pour virgule, les termes employés par le ministre des Affaires étrangères dans sa déclaration de politique générale. Donc, dans cette matière, tant pour la première, en ce qui concerne la majorité qualifiée, que pour ce qui concerne le bon fonctionnement de la Commission, reprendre simplement les termes de l'accord gouvernemental me semble logique et naturel.

Je vous remercie à l'avance, messieurs les socialistes, messieurs les libéraux, de bien vouloir approuver ces amendements qui ne font que confirmer ce que vous avez accepté dans la déclaration de juillet 2003.

17.20 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, het verdrag dat we vandaag behandelen en dat ertoe strekt tien nieuwe lidstaten op te nemen in de Europese Unie mogen we ongetwijfeld een historische gebeurtenis noemen. Het is eigenlijk het trekken van een streep onder een beroerde periode in onze westerse geschiedenis, met name het bestaan van het IJzeren Gordijn en de communistische dictaturen die daar decennia lang de mensen hebben verdrukt. Wij mogen ons verheugen over het wegvallen van dat IJzeren Gordijn en over het feit dat deze landen in de toekomst aansluiting zullen kunnen vinden bij de rest van Europa en daar wellicht – neen, zeker – beter van zullen worden. De welvaart en het welzijn zullen verhogen.

Wat misschien nog het meest van belang is, collega's, is dat deze uitbreiding naar Oost-Europa vooral de vrede in Europa zal dienen. Wij mogen ons er toch over verheugen dat door het bestaan van de NAVO en door het bestaan van de Europese Unie West-Europa nu toch al bijna zestig jaar vrede kent. Het doet ons dan ook groot genoeg dat ook de landen van achter het vroegere IJzeren Gordijn

17.20 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): L'adhésion à l'Union européenne de dix anciens Etats du bloc de l'Est est un événement historique. Elle marque la fin d'une période trouble de l'histoire durant laquelle des millions de citoyens ont ployé sous le joug de dictatures communistes. L'adhésion contribuera au bien-être dans les dix pays concernés.

L'élargissement servira surtout la paix au sein de l'Union. Grâce à l'existence de l'OTAN et de l'Union européenne, l'Europe de l'Ouest connaît la paix depuis 60 ans déjà. Les pays qui se trouvaient de l'autre côté du

nu aansluiting kunnen vinden in die Europese ruimte en hopelijk eveneens van deze vrede zullen kunnen blijven genieten in de toekomst. De omvang van de uitbreiding is natuurlijk opmerkelijk, collega's. Het is bij mijn weten de grootste uitbreiding die in één keer gebeurd is als men dat ziet qua oppervlakte en aantal inwoners. We gaan namelijk naar een verhoging van de Europese bevolking met 20%. Er zijn dus 75 miljoen nieuwe EU-onderdanen die aansluiten bij Europa. Het gaat om een vergroting van de oppervlakte met 23%.

Wat de verhoging van het bruto Europees product betreft, liggen de cijfers veel minder hoog. Die tien nieuwe landen samen vertegenwoordigen slechts vier procent van het bruto Europees product. Hun vertegenwoordiging qua economische sterkte is dus vijf keer minder dan wat ze qua bevolking en oppervlakte vertegenwoordigen. Om het een beetje aanschouwelijker te maken, die tien nieuwe Europese landen hebben allemaal samen een economische sterkte die ongeveer gelijk is aan die van Nederland. Om u maar te zeggen dat daar nog veel werk aan de winkel is. Wij betreuren het een beetje dat men heeft gewild dat die tien nieuwe Oost-Europese landen in één beweging bij de Europese Unie moeten aansluiten. Wij hadden in dit opzicht liever de weg van de geleidelijkheid bewandeld. Wij hadden eigenlijk liever land per land bekeken of het aan alle criteria van Kopenhagen voldoet en, zo ja, het dan te laten aansluiten. Dat zou afzonderlijk kunnen of in kleine groepjes. Dat maakt niet zo veel uit, maar dan had men geleidelijk kunnen te werk gaan en was de omschakeling niet zo drastisch geweest. Nu heeft men ervoor geopteerd om – om zuiver politieke redenen, want ik vind er geen andere – dat in een big bang te doen. Alle landen komen er ineens bij, in één beweging, hoewel men objectief toegeeft dat heel wat van die landen er nog niet klaar voor zijn. Een aantal zijn er wel klaar voor, zoals Slovenië, Cyprus, Malta en Tsjechië. Die landen zijn ongeveer op de hoogte gekomen van de landen die in de huidige EU een beetje aan het staartje hangen, zoals Portugal en Griekenland. De landen die ik daarnet heb genoemd, zijn ongeveer op die hoogte gekomen. Er zou dus geen probleem zijn om die in een eerste fase reeds te doen aansluiten.

Er zijn andere landen, die nu ook reeds aansluiten – de Baltische landen Estland, Letland en Litouwen – die heel wat minder ver staan. Dan is er het grootste land dat aansluit en dat met 40 miljoen inwoners meer dan helft uitmaakt van de totale bevolking die aansluit, een land zo groot als Spanje, dat er helemaal niet klaar voor is. Alle economen bevestigen dat. Er zijn ook rapporten van de Europese Unie zelf die dat bevestigen. Het laatste rapport dateert van begin november en daarin wordt, onder andere, gezegd dat het Europees controlesysteem dat erop moet toezien dat de agentschappen die het Europese subsidiegeld voor landbouw moeten beheren goed zouden functioneren, op dit ogenblik nog helemaal niet op punt is gesteld.

Dat is toch essentieel voor een land als Polen dat in hoofdzaak nog altijd een agrarisch land is. Ook in de visserijsector moet nog heel wat gebeuren op het gebied van controle, inspectie en marktbeleid. We hebben in Polen dan ook nog het probleem van het eigendomsrecht. Polen wil koste wat het kost zijn eigendomsrecht beschermen en verhinderen dat Westerse investeerders er massaal grond kunnen opkopen. Ik begrijp die vrees wel, maar het is toch een zaak die niet is uitgeklaard. Zij hebben nog problemen met hun

rideau de fer vont à présent eux aussi pouvoir en profiter.

Cet élargissement est le plus important dans l'histoire de l'Union. D'un seul coup, la population européenne augmentera de 75 millions de personnes, soit 20 pour cent de la population, tandis que la superficie croîtra de 23 pour cent. En revanche, le produit européen brut ne connaîtra pas de hausse spectaculaire. Ces dix nouveaux pays ne représentent que 4 pour cent du PEB. S'ils gonflent les chiffres démographiques, ils n'apportent guère de richesses économiques. Ensemble, ils représentent à peine la puissance économique des Pays-Bas!

Voilà pourquoi nous déplorons l'adhésion simultanée de ces dix pays. Nous aurions préféré que chaque pays soit évalué séparément à la lumière des critères de Copenhague. En pareil cas, ils auraient pu adhérer chacun à leur tour ou par petits groupes.

Pour des raisons politiques, on a opté pour un scénario de *Big Bang*, bien qu'il soit admis que les dix pays ne sont pas tous prêts. Si certains peuvent rejoindre le peloton de queue de l'Union, les Etats baltes et surtout le plus grand Etat candidat à l'adhésion, la Pologne, sont loin d'être prêts comme le confirment du reste des rapports de la Commission européenne. Etant donné l'importance que le secteur agricole revêt dans ce pays, le fait que la Pologne ne soit pas encore prête en ce qui concerne le contrôle agricole n'est pas anodin. Par ailleurs, d'autres problèmes se posent dans les domaines de la pêche, du droit de propriété des étrangers, de la législation en matière de concurrence et de la lutte contre la corruption et la fraude, sans parler du délabrement de l'économie... Il aurait été préférable de hisser tout

concurrentiewetgeving en met de strijd tegen corruptie en fraude. Dat zijn allemaal zaken die niet werden opgelost of uitgeklaard. Zij maken dat Polen op dit ogenblik niet klaar is en we spreken dan nog niet over de belabberde economische situatie.

Het ware beter geweest om in fases te werken, om door die landen de nodige steun te geven en er de nodige associatie- en handelsverdragen mee te sluiten hen eerst ongeveer op ons sociaal-economisch welvaartsniveau te brengen en ze dan te laten aansluiten. Maar goed, men heeft voor deze big-bangformule gekozen en we zullen moeten proberen daarvan het beste te maken.

De aansluiting van tien nieuwe Oost-Europese landen brengt met zich mee dat onze buitengrenzen gigantisch lang worden. Er komen duizenden kilometers buitengrenzen bij die allemaal moeten bewaakt worden. Die buitengrenzen zijn echter zo lek als een zeef. Het zijn vooral de grenzen aan de oostzijde, met landen als Oekraïne, Wit-Rusland en wat verder Rusland zelf, die moeten worden afgeschermd tegen een al te grote immigratie van economische vluchtelingen. Helaas staan we daarmee op dit ogenblik absoluut niet ver genoeg. Er bestaan wel plannen van de Europese Commissie voor de oprichting van een Europees agentschap voor de bewaking van de buitengrenzen. Dat agentschap zou echter niet zelf instaan voor de bewaking, maar zou die moeten coördineren. Dat is echter allemaal nog in een embryonaal stadium en staat absoluut nog niet op punt. Ik verwacht ook niet dat men, wanneer die landen toetreden op 1 mei 2004, een waterdicht controlesysteem zal hebben dat die duizenden kilometers lange grenzen efficiënt kan bewaken. Nochtans is de bewaking van de buitengrenzen een van de bouwstenen van de Europese Unie, of zou dat althans moeten zijn in de strijd tegen de illegale immigratie.

Een andere piste die men volgt, maar waarover evenmin waterdichte beslissingen zijn genomen, is het afsluiten van akkoorden met landen van oorsprong waar veel zogenaamde asielzoekers – het zijn hoofdzakelijk economische vluchtelingen – vandaan komen, over de heropname in die landen. Men wil dat Europees organiseren, maar men staat nog maar in een beginfase. In dit opzicht gaat men ook weeral te vroeg van start met deze grootscheepse operatie.

Er zijn ook plannen in Europees verband om te komen tot een lijst van veilige landen. Asielzoekers, vluchtelingen of illegalen afkomstig uit landen die wij als veilig bestempelen, zouden niet meer tot de nieuwe uitgebreide Europese Unie worden toegelaten. Ook daarmee is men niet klaar. Het debat over de veilige landen maakt deel uit van een richtlijn over een Europese harmonisering van de asielprocedure, maar dat voorstel zit inmiddels reeds drie jaar in de wachtkamer. Het had tegen het einde van dit jaar afgerond moeten zijn.

Volgens recente inlichtingen – de minister kan mij verbeteren mocht mijn informatie niet up-to-date zijn – zijn de dossiers omtrent de bewaking van de grenzen, het terugsturen van asielzoekers naar de landen van oorsprong, de heropname, het opstellen van lijsten en werken met veilige landen en de invoering van een voorstel van Groot-Brittannië om zogenaamde 'safe heavens' op te richten aan de grenzen van de Europese Unie, nog niet afgerond.

d'abord les candidats à l'adhésion à notre niveau socio-économique.

Avec l'élargissement, des milliers de kilomètres vont s'ajouter aux frontières extérieures de l'Union. Il est essentiel que ces frontières soient efficacement surveillées mais, dans la pratique, elles sont une véritable passoire. Sur le flanc est surtout, les frontières doivent être fermées aux migrations de réfugiés économiques. Dans ce domaine, nous ne sommes pas encore suffisamment avancés. Les projets de création d'une agence européenne chargée de coordonner la surveillance des frontières en sont toujours au stade embryonnaire.

Je puis supposer qu'il n'y aura toujours pas de système de contrôle hermétique quelques mois après que l'élargissement sera devenu un fait. La surveillance des frontières extérieures devrait constituer une des pierres angulaires de la lutte contre l'immigration illégale. L'Union ne s'est toujours pas dotée d'une réglementation en ce qui concerne la reprise par les pays d'origine des demandeurs d'asile déboutés. Les projets visant à établir une liste des pays sûrs n'ont toujours pas fourni de résultats. La liste en question devrait être inscrite dans une directive sur l'harmonisation de la procédure d'asile européenne.

Cette directive aurait dû être prête pour la fin de cette année mais ce ne sera vraisemblablement pas le cas. La proposition britannique de créer des *safe havens* aux frontières, où une première sélection serait opérée entre réfugiés économiques et politiques, n'a pas encore été mise en oeuvre.

Nous sommes également préoccupés par la criminalité qui peut se déplacer vers l'Ouest. Des rapports d'Europol prévoient une

In dat verband geef ik het volgende voorbeeld. Voor de opvang van vluchtelingen uit Irak, Iran en Afghanistan bestond het Britse voorstel erin om bijvoorbeeld in Turkije, een 'safe heaven' op te richten. In die 'safe heaven' zou men een eerste selectie maken en nagaan wie economische vluchteling is en wie politieke vluchteling. De economische vluchtelingen zouden dan worden teruggestuurd naar hun land van herkomst en de politieke vluchtelingen die vallen onder de Conventie van Genève, zouden mogen doorreizen naar een EU-land. Daarover zouden afspraken gemaakt worden. Ook dat is allemaal nog niet geregeld. Men staat daar in feite nog nergens, het blijft allemaal bij vage plannen.

Waarover wij ons eveneens zorgen maken, mijnheer de voorzitter, is over de criminaliteit die samen met de aansluiting van die tien Oost-Europese landen naar het Westen zou kunnen komen. Niet het Vlaams Blok zegt dit, maar dat staat in de rapporten van Europol. Immers, "Samen met de uitbreiding van de Europese Unie staan wij voor een zware opstoot van de georganiseerde misdaad, wanneer in mei volgend jaar tien nieuwe landen toetreden tot de Europese Unie. De Europese Unie is nog lang niet klaar om die Oost-Europese bendes efficiënt aan te pakken.", aldus Europol. Meer nog, terecht wordt erop gewezen dat onze politionele en gerechtelijke systemen veel te weinig aan elkaar zijn aangepast en op elkaar ingespeeld om die fenomenen van toenemende criminaliteit het hoofd te kunnen bieden.

Bijna elke lidstaat van de Europese Unie zal, meer nog dan nu reeds het geval is, een land van doorvoer en bestemming voor criminele goederen en diensten worden. Vooral mensenhandel en de sociale en politieke gevolgen ervan worden volgens Europol een echte bedreiging voor de Europese Unie, zelfs bedreigender dan de drugstrafiek.

Collega's, de 25 politieapparaten en 25 gerechtelijke systemen zal men op een of andere manier een beetje met elkaar moeten kunnen laten samenwerken. Omdat men hierin niet of onvoldoende in slaagt, is de vrees dat de georganiseerde misdaad telkens voldoende gaatjes in de samenwerking zal kunnen vinden om de politieapparaten telkens een stapje voor te zijn. Nu al bereiden de Oost-Europese bendes zich voor op de uitbreiding. Zij sturen reeds hun eerste verkenners naar hier om de netwerken te vormen. Zo hebben het voorbije jaar de Europese politiediensten, wat toch opmerkelijk is, 1.000 nieuwe bendes in kaart kunnen brengen. Volgens schattingen van de Europese politiediensten bevinden er zich op dit ogenblik ongeveer 4.000 criminele bendes in Europa, die goed zijn voor 40.000 gangsters. De politiediensten zijn absoluut niet gewapend om hen de baas te kunnen. Degenen die zo snel willen gaan, realiseren zich dat onvoldoende en sluiten er te veel de ogen voor.

Een ander probleem dat ik wil aankaarten, is het probleem van de delokalisatie en van de migratiebeweging. Er dreigen zich namelijk twee fenomenen voor te doen.

Het ene fenomeen, delokalisatie, is eigenlijk al volop bezig. Bedrijven van bij ons verhuizen naar Oost-Europa en openen er nieuwe vestigingen vanwege de lage loonkosten. Dat gaat natuurlijk ten koste van de werkgelegenheid bij ons.

recrudescence du crime organisé après l'élargissement. L'Union européenne n'est pas encore prête, loin s'en faut, à mener la lutte contre les bandes organisées d'Europe de l'Est: les appareils policiers et judiciaires des Etats membres sont encore trop peu harmonisés à cet effet. La traite des êtres humains, plus encore que le trafic de drogue, devient la véritable menace pour l'UE. Lorsque vingt-cinq dispositifs policiers et judiciaires devront collaborer, il ne sera pas difficile pour les milieux du crime organisé de trouver des failles et, ainsi, de toujours garder une longueur d'avance sur les autorités. Les bandes criminelles envoient déjà des éclaireurs en Europe occidentale: au cours de l'année écoulée, les services de police ont répertorié 1.000 nouvelles bandes. A l'heure actuelle, on estime à environ 4.000 le nombre de bandes actives, représentant 40.000 malfaiteurs. Il est évident que la police n'est pas armée pour faire face à pareille augmentation de la criminalité.

Deux autres problèmes se posent: la délocalisation et la migration. Nombre d'entreprises ont déjà quitté notre pays où, de surcroît, travaillent déjà au noir et pour des salaires de misère, d'innombrables travailleurs immigrés. A compter du 1er mai 2004, ils pourront travailler chez nous en toute légalité, probablement suivis par des dizaines de milliers d'autres. La combinaison de cette double évolution aboutira à accroître le chômage des Belges. Le gouvernement y prête trop peu attention.

Le secrétaire d'Etat Jacques Simonet s'est employé à me rassurer en citant un rapport de la Banque Européenne pour la Reconstruction et le Développement dont les auteurs jugent peu probable un envahissement du marché de

De andere beweging is ook al ten dele bezig, zij het op het ogenblik vooral illegaal. Oost-Europeanen komen naar hier om tegen heel lage lonen werk, op het ogenblik meestal zwartwerk, te verrichten. Vanaf 1 mei 2004 worden deze illegalen echter plotseling legaal. Dan zullen al deze Oost-Europese landen immers aangesloten zijn. Wellicht zullen er dan nog tienduizenden andere Oost-Europeanen volgen.

De combinatie van deze twee fenomenen – fabrieken die hier wegtrekken, naar het Oosten gaan en hier dus werkloosheid veroorzaken, enerzijds, en tienduizenden Oost-Europeanen die naar hier komen om tegen lage lonen te werken, anderzijds – zal wellicht tot gevolg hebben dat er nog meer werkloosheid onder onze eigen bevolking zal ontstaan.

Ik denk dat dit een fenomeen is waar veel te weinig rekening mee gehouden is. Mijnheer de minister, ik heb de staatssecretaris voor Europese Zaken, de heer Simonet, over dat fenomeen al kunnen ondervragen. De heer Simonet heeft geprobeerd mij gerust te stellen op dat vlak. Hij heeft gezegd: nee, dat zal niet zo'n vaart lopen; wij hebben daarover rapporten; wij denken niet dat er massale migratiebewegingen van het Oosten naar hier zullen plaatsvinden. Een recent rapport dat daarop wijst is dat van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO), die half november jongstleden nog schreef dat de uitbreiding van de Europese Unie wellicht niet zou leiden tot het gevreesde overspoelen van de West-Europese arbeidsmarkt door goedkope Oost-Europeanen.

Goed, men denkt dat dit niet zal gebeuren. Maar waterdichte garanties dat het niet zal gebeuren heeft men niet. Nu weet ik wel, mijnheer de minister, dat er een procedure is afgesproken waarbij landen – de huidige EU-landen – gedurende maximum zeven jaar aan de nieuwe lidstaten beperkingen kunnen opleggen wat het vrije verkeer en de vrije vestiging van personen betreft. Het gaat om een periode van twee jaar die verlengbaar is met drie jaar en dan nog eens opnieuw met twee jaar. Collega's, ik bespaar u de technische details die daaraan verbonden zijn, maar als men alles optelt en alle procedures correct toepast, kan men dus gedurende zeven jaar beperkende maatregelen opleggen inzake het vrije verkeer van personen en de vrije vestiging van personen. Ik meen te weten dat landen als Oostenrijk en Duitsland daar gebruik van zullen maken. Wat ik nu graag van de minister van Buitenlandse Zaken verneem, is voor welke formule België zal opteren.

Gaan wij opteren voor geen beperkingen? Gaan wij opteren voor een beperking van twee jaar? Voor een beperking van vijf jaar? Of voor de maximale beperking van zeven jaar? Dat is toch een vraag die niet zonder belang is, denk ik, vooral gezien de centrale ligging van België in Europa en de aantrekkingskracht die België heeft, mede doordat Brussel de hoofdstad is van Europa en dat hier ook de NAVO gevestigd is, enzovoort. Dat alles maakt van Brussel uiteraard een aantrekkingspool. Ik had dus graag van de minister van Buitenlandse Zaken vernomen welke beperkingen ons land zal willen opleggen.

In dit verband verwijs ik graag naar de beslissing van de Deense regering. Denemarken heeft gisteren zijn beperkingen aangekondigd

l'emploi ouest-européen par de la main-d'œuvre bon marché. Toutefois, il ne donne à cet égard aucune garantie absolue. Aujourd'hui, les pays de l'UE ont la possibilité d'imposer durant sept ans au maximum des restrictions aux nouveaux Etats membres en matière de libre circulation des personnes. L'Autriche et l'Allemagne ont déjà annoncé qu'elles feraient usage de cette possibilité. Pour quelle formule la Belgique optera-t-elle : pas de restrictions ou des restrictions pendant deux, cinq ou sept ans? Un citoyen d'un nouvel Etat membre ne pourra obtenir de permis de séjour au Danemark s'il n'a pas de contrat de travail et, s'il en a un, il devra retourner dans son pays une fois ce contrat terminé. L'exemple du Danemark devrait être médité.

Le déficit démocratique de l'élargissement est criant. Alors qu'une consultation populaire est organisée dans tous les pays adhérents, il n'en a pas été ainsi au sein des Etats membres actuels. Le pouvoir de décision appartient exclusivement à une poignée de responsables politiques. On nous présente dès lors un traité qui est à prendre ou à laisser. Un scénario analogue risque de se produire en ce qui concerne la Constitution européenne. Je me réjouis de constater que Spirit et les libéraux sont partisans d'une consultation populaire et je propose d'agir en ce sens, à tout le moins à l'échelle européenne. Cette consultation pourrait très bien aller de pair avec les élections européennes.

L'adhésion de Chypre débouchera sur l'étrange situation suivante: un Etat membre sera partiellement occupé par un candidat à l'adhésion. Toutes mes questions à ce propos ont été esquivées.

MM. Verhofstadt et Michel sont favorables à un démarrage rapide des négociations d'adhésion avec

inzake de tewerkstellings- en verblijfsmogelijkheden voor nieuwe EU-burgers afkomstig van de tien nieuwe lidstaten. De Deense minister van Werkgelegenheid heeft aangekondigd dat de tewerkstellings- en verblijfsmogelijkheden stevig zullen worden ingeperkt. Nieuwe EU-burgers zullen slechts een verblijfsvergunning krijgen op voorwaarde dat ze een jobaanbieding in Denemarken op zak hebben. Inwoners van de Oost- en Centraal-Europese lidstaten zullen een contract van een Deense werkgever moeten kunnen voorleggen vooraleer ze Denemarken mogen betreden. Verblijfsvergunningen zouden vervallen op het ogenblik dat het arbeidscontract beëindigd wordt. Dit betekent dat de Oost-Europeanen moeten terugkeren naar hun land van herkomst na afloop van het arbeidscontract. Dat heeft Denemarken gisteren beslist! De Deense minister van Werkgelegenheid besluit, ik citeer: "Onze bevolking kan op beide oren slapen".

Mijnheer de minister van Buitenlandse Zaken, onze Belgische bevolking kan niet op beide oren slapen. België heeft soortgelijke maatregelen zoals Denemarken absoluut nog niet genomen en is bij mijn weten evenmin van plan dergelijke maatregelen te nemen. Ik raad de regering aan het Deense voorbeeld te volgen en een strakke vestigings- en verblijfspolitiek te voeren.

De **voorzitter**: Mijnheer Tastenhoye, het zou mij genoeg doen als u nu zou willen afronden.

17.21 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, u weet dat, als u iets mooi vraagt, ik het altijd doe.

Ik wens tot besluit dieper in te gaan op het gebrek aan democratie, het democratische deficit waarmee dit soort hervormingen wordt doorgevoerd. Tien landen zullen toetreden tot de Europese Unie. In deze landen werd overal een volksraadpleging gehouden met de vraag of de bevolking akkoord ging met een toetreding tot de Europese Unie. Met vrij grote meerderheid was het antwoord "ja". Aan ons, de ontvangende landen, heeft men niets gevraagd. In geen enkel van de huidige vijftien lidstaten heeft men een referendum georganiseerd om te weten te komen of de bevolking akkoord ging met de toetreding van een bepaald land tot de Europese Unie. Aan ons wordt niets gevraagd! Het wordt bedisseld door een kransje van Europese toppolitici en topdiplomaten die alles onder mekaar beslissen. Dit Parlement krijgt een verdrag voorgeschoteld dat te nemen of te laten is!

We kunnen het alleen maar goedkeuren of afkeuren. We hebben daarover geen enkele zeggenschap gehad.

Hetzelfde dreigt te gebeuren met de Europese Grondwet. Men wil nu volgende week – als het lukt, ik wil dat eerst nog zien – komen tot een ontwerpverdrag van nieuwe Europese Grondwet. Ik heb hier een voorstel dat getekend is door Els Van Weert en Geert Lambert van spirit. Zij vragen dat er een volksraadpleging zou worden gehouden over de toekomstige Europese Grondwet. Als ik mij niet vergis, zijn er terzake ook voorstellen ingediend door de liberale fracties. Ik zou hier een oproep willen doen tot – vooral – de liberalen. Ze schrijven de volksraadpleging toch steeds hoog in het vaandel. Het is in de huidige constitutionele context mogelijk om in België een niet-bindende volksraadpleging te houden over die nieuwe Europese Grondwet. Men zou dat natuurlijk liefst in Europees verband moeten

la Turquie. Une décision devrait intervenir à ce sujet d'ici à la fin 2004. La Turquie ne dispose donc que d'une année pour atteindre les critères de Copenhague. Des progrès ont été accomplis, le parlement d'Ankara a travaillé dur mais les nouvelles lois n'ont pratiquement pas été mises en œuvre. L'armée et la police conservent un pouvoir démesuré, la torture a toujours cours et le respect des minorités, notamment les Kurdes, demeure lettre morte. Il me paraît totalement impossible pour la Turquie de parvenir à respecter les normes de Copenhague en l'espace d'un an.

organiseren. Dat zou perfect kunnen in juni van volgend jaar wanneer de Europese verkiezingen worden gehouden.

Ik wil ook nog iets zeggen over de toetreding van Cyprus. Dat blijft immers ook nog voor problemen zorgen. Op 1 mei zal Cyprus dus deel uitmaken van de Europese Unie. We gaan dan voor de heel ongewone situatie staan dat een land van de Europese Unie voor een stuk bezet zal zijn met troepen door een ander land dat in de wachtkamer zit om kandidaat-lid te worden van de Europese Unie.

Ik heb de ministers daar reeds verschillende keren mee geconfronteerd. Men krijgt daarop dan ontwijkende antwoorden zoals "er zijn nog enkele maanden te gaan" en "we zullen nog wel praten op basis van de voorstellen van Koffi Annan". Ik heb daarbij mijn grootste twijfels. Als over enkele maanden Cyprus toetreedt, dan zitten we met die zeer ongewone situatie. Ik vraag mij af hoe het gaat aflopen. Men heeft daarop geen antwoord.

Een ander probleem is Turkije. Ik heb het reeds aangehaald toen ik over Cyprus sprak. We weten allemaal dat de Belgische minister van Buitenlandse Zaken en de Belgische eerste minister voorstanders zijn van het starten van onderhandelingen met Turkije. De ministers hebben reeds herhaaldelijk in interviews en ook hier in het Parlement toegegeven dat ze daarvan voorstanders zijn.

Mijnheer de minister, men moet redelijk zijn. Men zou eind volgend jaar, eind 2004 beslissen over die toetredingsonderhandelingen. Dat betekent dat er nog slechts één jaar te gaan is. Turkije zou in die korte tijdspanne van één jaar moeten proberen om de criteria van Kopenhagen te halen. Er is het rapport dat de Europese Commissie begin vorige maand uitgebracht heeft over Turkije. Daarin wordt gezegd dat er een zekere vooruitgang geboekt is. Ik geef dat ook toe. Het Parlement in Ankara heeft hard gewerkt. Ik heb er geen probleem mee om dat te erkennen. Ze hebben hele pakken wetgeving herwerkt en geprobeerd om ze op Europese leest te schoeien. Dat hebben ze inderdaad gedaan. Totnogtoe blijft dat echter allemaal papieren wetgeving.

In de praktijk is hiervan nauwelijks iets geïmplementeerd.

Dan worden de grote gebreken opgesomd waarmee Turkije nog steeds te kampen heeft. Het blijven dezelfde gebreken, namelijk de enorme macht van het leger, de buitengewone impact van de politie, de martelingen in de politiekantoren, de slechte toestanden in de gevangenissen en de blijvende onderdrukking van minderheden zoals de Koerden, hoewel op papier wordt beweerd dat er maatregelen voor de minderheden zullen worden genomen. Al die grote gebreken blijven bestaan.

Volgens mijn bescheiden mening is het absoluut onmogelijk om binnen een tijdsspanne van één jaar Turkije op zo'n niveau te tillen dat het voldoet aan de criteria van Kopenhagen om te kunnen toetreden tot de Europese Unie. Of is dat niet de bedoeling, mijnheer de minister.

17.22 Minister **Louis Michel**: Nee, de bedoeling is een datum te bepalen voor de toetreding binnen één jaar. Het is niet de bedoeling te voorspellen wat er binnen een jaar zal gebeuren. U moet niet

17.22 **Louis Michel**, ministre: Dans un an, nous examinerons à quelle date les négociations

dubbelzinnig zijn en u mag geen misverstand creëren. Er werd beslist dat binnen een jaar zal worden nagegaan op welke datum de onderhandelingen al dan niet kunnen aanvatten. U spreekt met een vooroordeel.

Principieel ben ik uiteraard een voorstander van de toetreding, op voorwaarde dat aan de criteria wordt beantwoord. Ik heb dat altijd gezegd, samen met de eerste minister. Wij hebben nooit beweerd dat Turkije zonder enige voorwaarde tot de Europese Unie zou kunnen toetreden. Wij hebben altijd gezegd dat dit op eigen verdienste moest gebeuren; dat was trouwens de gebruikte formule.

De **voorzitter**: Mijnheer Tastenhoye, u hebt uw spreektijd al lang overschrijden en ik verzoek u te besluiten.

17.23 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): mijnheer de minister, volgens u is het aanvatten van toetredingsonderhandelingen niet hetzelfde als het bepalen van een datum. U maakt een nuance. Wij blijven evenwel bij ons voorstel. Als liberaal kunt u er toch niets op tegen hebben dat onze bevolking wordt geconsulteerd om na te gaan of zij akkoord gaan met de toetreding van Turkije. Ik verwijs naar de Europese Commissie zelf die om de zes maanden een opiniepeiling organiseert. Dat is de fameuze eurobarometer. De jongste eurobarometer die hieraan aandacht besteedde was deze van maart 2003. Dat is dus zeer recent. Daaruit blijkt dat 70% van de Belgische bevolking gekant is tegen de aansluiting van Turkije bij de Europese Unie. Met dat cijfer moet u toch ernstig rekening houden.

Tot slot wil ik nog iets zeggen over het voorstel van de heer Eerdekens waarachter alle fracties van de meerderheid in dit Parlement zich scharen, dat hierin bestaat dat wanneer volgende week op de Top van Brussel geen akkoord wordt bereikt omtrent een nieuwe Europese Grondwet, een kleine groep van staten, een klein clubje als het ware, een avant-garde zouden vormen en zelfs – ik hoorde het de eerste minister gisteren zeggen – een federatie binnen de Europese Unie zouden vormen.

Welnu, mijnheer de minister van Buitenlandse Zaken, sta mij toe daar toch zware bedenkingen bij te hebben, zeker om dat juist op dit ogenblik te zeggen, op een ogenblik waarop er tien landen aansluiten bij de Europese Unie. Die hebben natuurlijk ook allemaal hun verzuchtingen en hun wensen. Zij maken die kenbaar. Dan begint u die onder druk te zetten en zegt u hen dat als ze niet akkoord gaan u hen in de steek laat en dat ze maar moeten blijven zitten. Wij gaan dan met een klein kopgroepje door en laten de rest ter plaatse trappelen. Ik denk dat dit niet de juiste manier is om het aan te pakken. Het getuigt ook niet van een echte Europese ingesteldheid. U zegt die landen dat ze er nu wel bij mogen komen maar voor de rest moeten ze zwijgen, mogen ze geen eisen stellen en moeten ze doen wat wij zeggen. Als ze niet doen wat wij zeggen gaan wij met een klein, beperkt groepje alleen door. Dan is het salut en de kost, trek uw plan. Ik vind dat niet getuigen van een echte Europese ingesteldheid. Mijn fractie is er ook niet voor te vinden om een dergelijk voorstel goed te keuren.

Dit gezegd zijnde, mijnheer de voorzitter, rond ik af.

De **voorzitter**: U bent al lang bezig met afronden.

pourront éventuellement être entamées. Je suis, en principe, favorable à ces négociations, à la condition que la Turquie atteigne les critères de Copenhague. Jamais je n'ai tenu d'autre discours.

17.23 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Le ministre apporte une nuance.

En tant que libéral, il ne peut s'opposer à la consultation de la population sur l'adhésion de la Turquie. L'eurobaromètre de mars 2003 indique que 70 pour cent de la population belge s'oppose à cette adhésion.

J'émets de grandes réserves quant à la proposition de M. Eerdekens, que soutiennent tous les groupes de la majorité. Cette proposition précise que si nous ne parvenons pas à un accord sur une nouvelle Constitution européenne, la semaine prochaine, lors du Sommet de Bruxelles, nous poursuivrons avec un petit groupe d'Etats comme une avant-garde. Selon le premier ministre, il pourrait même s'agir d'une fédération au sein de l'UE. Nous n'approuvons pas cette pression exercée sur les nouveaux Etats membres.

L'élargissement de l'Union à l'Europe orientale nous réjouit. Il aurait toutefois fallu emprunter la voie de l'adhésion progressive. Nous exprimerons notre inquiétude en nous abstenant lors du vote.

17.24 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik ben begonnen met te zeggen dat wij de uitbreiding naar Oost-Europa toejuichen. Het is een lange verzuchting en de mensen zijn eindelijk onder het communistische juk vandaan kunnen komen. Zij vinden nu aansluiting bij West-Europa en wij juichen dat toe. Vervolgens heb ik in mijn uiteenzettingen zoveel mankementen en gebreken opgesomd om duidelijk te maken dat men veel te snel is gegaan met heel die operatie. Men had de weg van de geleidelijkheid moeten bewandelen. Precies om uitdrukking te geven aan onze bezorgdheid hieromtrent gaan wij ons bij de stemming onthouden.

17.25 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le président, madame la ministre, chers collègues, s'il reste une utopie, un rêve, un dessein pour les générations actuelles et futures, c'est bien celui de continuer la construction d'un espace de paix et de démocratie au niveau européen. L'élargissement et la réunification européenne représentent bien tout cela.

Quatre dates balisent ce parcours: Budapest (1956), Prague (1968), Gdansk (1981), Berlin (1989). Les peuples des pays de l'Est de l'Europe expriment leur volonté de se libérer du totalitarisme et, aujourd'hui, expriment leur volonté de vivre en paix dans un espace démocratique que constitue l'Union Européenne. La décision de l'élargissement a commencé, il faudrait peut-être le rappeler aujourd'hui, en 1993. La mission a été décidée à Copenhague en 2002. En avril 2003 a été signé, à Athènes, le Traité d'adhésion entre gouvernements.

Certains en viennent aujourd'hui, à cinq mois de l'entrée de nouveaux pays dans l'Union, à se rendre compte que ce sera difficile, que ça posera des problèmes, qu'il y a un certain nombre de choses qui ne vont pas. Je regrette que M. Van der Maelen et M. Di Rupo ne soient plus présents pour m'entendre. À cinq mois, on va dire à ces pays: "écoutez, on en discute depuis 1993 mais ça ne va pas, il y a tout compte fait un problème. Mais on va tout de même voter car on ne sait jamais". Je trouve qu'il y a là une forme d'incohérence et une forme de désinvolture qui est inexplicable et que je ne peux pas partager.

Les écologistes ont depuis toujours exprimé la demande que l'approfondissement politique de l'Europe se réalise avant l'élargissement. L'histoire n'est donc pas logique. L'élargissement et la réforme des institutions vont devoir être menés de front. La décision de réunir la Convention pour l'avenir de l'Europe est liée à cette situation. Il s'agit bien, donc, d'agrandir l'Europe mais aussi de réformer son fonctionnement.

L'élargissement sera donc difficile. Le budget dégagé de 40 milliards d'euros est insuffisant. Le mode de décision à l'unanimité est paralysant dans beaucoup de domaines. Mais investir dans l'Europe nous renforce. La guerre coûte toujours plus cher que d'élargir l'espace de paix.

Il faut aussi parler vrai: l'espace économique ouvert dans les nouveaux pays depuis la chute du Mur de Berlin a bénéficié aux entreprises européennes et américaines. Notre balance commerciale est excédentaire par rapport aux nouveaux pays et, pour leurs

17.25 Marie Nagy (ECOLO): De mogelijkheid voort te bouwen aan een Europese ruimte van vrede en democratie is een utopie en een droom voor de toekomstige generaties. Er zijn vier sleuteldata: in 1956 in Boedapest, in 1968 in Praag, in 1981 in Gdansk en in 1989 in Berlijn getuigde de Oost-Europese bevolking van haar wil in vrede te leven in een democratische ruimte.

De beslissing tot de uitbreiding werd in 1993 genomen, in 2002 werd in Kopenhagen het akkoord voor de toetreding gegeven en het toetredingsakkoord tussen de regeringen werd in 2003 ondertekend. Nu pas de problemen zien, is weinig consequent en getuigt van lichtzinnigheid.

Ecolo toonde zich steeds voorstander van een politieke verdieping vóór de uitbreiding. Nu zullen we tegelijkertijd op beide terreinen actief moeten zijn.

De begroting van 40 miljard euro is natuurlijk niet toereikend, en de unanimiteit weegt loodzwaar, maar een oorlog zal altijd duurder zijn dan de uitbreiding van een ruimte van vrede.

Slechts 35 procent van de Europeanen zijn voorstander van de uitbreiding. Dat is te wijten aan het feit dat de politiek er niet in slaagt de inzet ervan te verduidelijken. Waarom werd Europa zo lang als een alibi gebruikt en waarom stuit het op

économies, l'entrée dans l'Union européenne représente plutôt une absorption.

Ayons aussi l'honnêteté de reconnaître, nous qui sommes préoccupés par une Europe sociale et respectueuse de l'environnement, que l'élargissement va amener les nouveaux pays à des niveaux d'exigence supérieurs dans le domaine social, dans le domaine environnemental, à ce qui existe aujourd'hui.

L'enjeu est donc bien pour nous, comme pour les nouveaux pays, d'établir des principes différents de gouvernance économique et sociale au niveau européen et au niveau international, notamment via l'OMC. Le résultat de la future CIG devra être à la hauteur de ces attentes.

Seulement 35% de l'opinion européenne sont favorables à l'élargissement. C'est une réelle mise en question de la capacité de nos gouvernements, de nos forces politiques à expliquer l'enjeu européen. Et l'on peut comprendre le désarroi de ces citoyens européens. Pour lutter contre cela, plutôt que d'utiliser l'Europe comme bouc émissaire, nous devrions questionner nos gouvernements, nos familles politiques et poser la question. Pourquoi l'Europe alibi a-t-elle été utilisée pendant tant d'années et a-t-elle créé tant d'incompréhension?

Comment changer la perception de l'Europe, aujourd'hui ressentie par beaucoup de nos concitoyens comme uniquement un marché intégré, une institution qui libéralise, démantèle les services publics, les mécanismes de redistribution alors que les majorités politiques - PPE, socialistes - ne l'ont jamais tenté et qu'entre le discours blairiste et le discours libéral, il n'y a pas place pour une feuille de papier à cigarette?

C'est la raison pour laquelle les écologistes sont résolument en faveur d'un référendum ou d'une consultation populaire sur la future Constitution. Peut-être alors chacun comprendra-t-il qu'il importe d'aller vers des convergences budgétaires, fiscales, économiques et sociales qui font tant défaut.

Mais n'essayons pas de faire supporter la difficulté de réformer l'Europe par les nouveaux pays. On devrait le savoir: des pays comme l'Irlande, l'Angleterre, les pays scandinaves ou l'Espagne se sont opposés au sein de la Convention à une série de propositions dont l'extension du vote à la majorité pour toutes les politiques de l'Union. Que la Pologne se soit jointe à l'Espagne sur la question de la nouvelle définition de la majorité proposée par la Convention ajoute à la difficulté, mais ne la crée pas.

Aujourd'hui, dans le débat auquel nous assistons, et hier lors du comité d'avis, c'est l'image que nous donnons: au fond, tout allait bien dans le meilleur des mondes quand nous étions à quinze; on s'entendait bien, etc.; ensuite, arrivent les nouveaux et plus rien ne va! Ils sont bien difficiles, la Pologne et les autres, compliqués! Ayons l'honnêteté de dire qu'à Amsterdam en 1997 et à Nice en 2000, ce sont les Quinze qui ont failli à l'objectif de moderniser, d'améliorer le fonctionnement de l'Union.

La Convention a donné une meilleure chance de réaliser la réforme.

zoveel onbegrip?

Ecolo pleit voor een referendum of een volksraadpleging over de toekomstige Grondwet. Misschien zal iedereen dan het belang van gemeenschappelijke doelstellingen inzien.

Ging alles goed toen we met vijftien waren? Laten we de intellectuele eerlijkheid hebben om te erkennen dat de vijftien in Amsterdam in 1997 en in Nice in 2000 hun doelstellingen niet hebben gehaald.

Ik heb een nauwkeurig opgesteld amendement ingediend omdat het al te gemakkelijk is zijn geweten te sussen door de mislukking van de IGC als voorwendsel te gebruiken voor kritiek op de uitbreiding.

Mijn amendement, waarvan de goedkeuring bepalend zal zijn voor het stemgedrag van mijn fractie, betreft de mogelijkheid verdragen met een andere dan een unanieme stemming te wijzigen. Op die manier kunnen we de werkelijke bedoelingen nagaan van diegenen die chantage plegen door de resultaten van de IGC af te wegen tegen het uitbreidingsverdrag en zodoende de Europese eenmaking gebruiken om zichzelf in het politieke debat in de schijnwerper te werken.

Les logiques intergouvernementales à l'œuvre aujourd'hui autour de la CIG risquent à nouveau de la faire rater. Pour cette raison, j'ai déposé un amendement extrêmement précis au texte de résolution proposé par la majorité. Je trouve que c'est trop facile de se donner bonne conscience en critiquant cet élargissement, presque le jour de son arrivée, en le liant à l'échec de la CIG - comme si les nouveaux devaient porter seuls cet échec - et en ne donnant pas de mandat précis au gouvernement pour pouvoir clairement évaluer si la CIG est un échec ou une réussite.

Mon amendement, et il déterminera le vote de mon groupe de cette résolution, consiste à savoir si effectivement la question de la modalité de révision des traités, et en particulier la modalité de révision de la partie 3 des traités, qui concerne les politiques, peut être faite à une majorité surqualifiée, ce que nous voulons, et pas à l'unanimité. Pour moi, c'est un élément essentiel d'évaluation de la volonté réelle de ceux qui, aujourd'hui, font une espèce de chantage entre la solution qui va être trouvée à la CIG la semaine prochaine et le lien avec le Traité d'élargissement en instrumentalisant l'unification européenne à des fins purement, je ne dirais pas de propagande, mais d'existence au sein du débat politique.

Que tout cela ne nous détourne donc pas de la question abordée aujourd'hui dans le Traité d'adhésion. Oui ou non voulons-nous élargir l'espace de démocratie et de développement en Europe? La réponse d'Ecolo est oui! Ce n'est pas une fin en soi, c'est la suite d'un processus d'intégration. Les enjeux sociaux, environnementaux, économiques, de paix dans le monde, sont énormes et sont à venir. La possibilité d'avoir une Europe élargie, construite sur cette base-là est un enjeu capital, essentiel, important, auquel je pense adhérer sans aucune restriction.

17.26 Stef Goris (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de vice-premier, waarde collega's, er zijn vandaag al heel veel dingen gezegd over de toetreding maar ik zal vandaag specifiek ingaan op twee puntjes, namelijk het Europese veiligheids- en defensiebeleid en het project Wider Europe. Europa heeft binnenkort nieuwe grenzen en een aantal nieuwe burens. Ik wil daar met u even kort op ingaan.

Eerst het defensieeluk want ook defensie lijkt mij een aangelegenheid die alleszins de moeite waard is om even te vermelden in dit debat. Toen collega Vautmans in haar voortreffelijke toespraak een aantal relevante data naar voren schoof, was er een datum die zij terecht niet vermeldde, namelijk het jaar 1954. De Franse Assemblée Nationale kelderde toen helaas de Europese defensiegemeenschap met een motie. U moet weten dat er reeds kort na de Tweede Wereldoorlog heel vergevorderde plannen bestonden om de verschillende krijgsmachten van het naoorlogse Europa te integreren. Na de ervaringen met het nazisme en het fascisme wou men die legers samenvoegen en integreren. Uiteindelijk is dit op een negatief advies gestuit van Frankrijk. Anders hadden wij nu al 50 jaar een volledig geïntegreerde Europese krijgsmacht gehad. Het idee is alleszins niet nieuw.

De voorbije maanden, jaren en decennia waren een aantal landen in het geweer om de integratie op het vlak van defensie meer zichtbaarheid en ook meer kansen te geven. België is daarin altijd

17.26 Stef Goris (VLD): J'aimerais examiner deux points: la politique de sécurité et de défense européenne ainsi que le projet *Wider Europe*.

Peu après la seconde guerre mondiale, d'aucuns avaient imaginé d'intégrer les forces armées européennes. Si l'Assemblée nationale française ne s'y était opposée en 1954, nous disposerions probablement d'une armée intégrée depuis cinquante ans déjà.

Aujourd'hui, certains pays s'emploient à élargir la coopération dans le domaine de la défense. Dans ce cadre, la Belgique fait office de pionnier. Avec l'appui des Britanniques, le sommet de Naples a approuvé nonante pour cent des résultats de ce que certains ont dédaigneusement qualifié de

een van de pioniers geweest. Ik ben daar ook erg fier op want als voorzitter van de Belgische delegatie bij de West-Europese Unie en als lid van de assemblee van de Raad van Europa komen wij, samen met andere collega's van deze Kamer, heel vaak in contact met onze parlementaire collega's van andere landen en dit zowel van de EU als daarbuiten. Ik kan u in elk geval getuigen dat er een bijzondere interesse is om ook op dat vlak de samenwerking uit te breiden en dat er een bijzondere interesse is voor de standpunten, de moed en volharding waarmee in het bijzonder de Belgische regering wil doorzetten.

Er zijn in verband met wat wij vandaag bespreken al een aantal positieve vaststellingen die ik met u wil delen. Heel belangrijk is volgens mij de recente Top van Napels van enkele dagen geleden met betrekking tot de Europese defensie. Uiteindelijk werd daar een beslissing genomen waarmee ook de Britten akkoord zijn gegaan. Dit heeft ons toch enigszins verrast maar het is wel gebeurd. Over de resultaten van wat men smalend de pralinetop noemde, hebben zowel een aantal NAVO-bondgenoten als een aantal fracties in deze Kamer zich smalend uitgelaten. Na de top van Napels blijkt dat men 90% heeft gerealiseerd van wat men ambieerde. Ik denk dat dit mag worden vermeld als een succes voor niet alleen de regering maar ook onze diplomaten die voortreffelijk werk hebben geleverd.

De mogelijkheid op een nieuwe, gestructureerde samenwerking op het vlak van defensie wordt trouwens ook in de Europese Grondwet opgenomen. Ook daar zijn er kansen om verder samen te werken. Landen die samen een stap verder willen gaan op het vlak van een gemeenschappelijke defensie kunnen dit ook doen. Gisteren heeft de eerste minister in de commissie voor de Landsverdediging van deze Kamer aangekondigd dat ook binnen de Benelux de integratie zal doorgaan. U weet dat wij op dit ogenblik reeds een volledig geïntegreerde marine hebben. De ABNL is een integratie van de marines van de Benelux. Nu gaan we nog verder. Ook de Europese Unie vindt haar wortels in de Benelux als een van de pijlers van de originele Zes die de EU gestalte hebben gegeven. Ook hier gaan wij dezelfde weg volgen en opnieuw deze stappen zetten. Ik denk dat het aanbeveling verdient om terzake de regering te steunen.

De defensiecapaciteiten van de verschillende lidstaten worden ook meer en meer op elkaar afgestemd. Dit is toe te juichen. Wij moeten inderdaad samenwerken. Wij moeten ook zien waarin wij ons kunnen specialiseren en ons verdiepen in waar wij goed in zijn, zodat er geen overlapping is van capaciteiten. Om met de Europese lidstaten samen te blijven in een component inzake jachtvliegtuigen, zitten wij bijvoorbeeld aan meer dan het dubbele van de jachtvliegtuigen van de VSA. Niemand kan zich dat voorstellen, maar toch is dit het geval. Toch hebben we maar een tiende van de efficiëntie van de VSA. Er loopt dus duidelijk iets fout met de organisatie van de samenwerking. Ik denk dat rationalisatie en herstructureringen zich alleszins aankondigen. Een goede samenwerking moet kunnen leiden tot een veel betere operationaliteit, maar ook tot een veel goedkopere en efficiëntere werking.

De clausule met betrekking tot de wederzijdse bijstand – la défense mutuelle in het jargon van het Europees veiligheids- en defensiebeleid – wordt opgenomen in het verdrag en kan tussen de lidstaten verder uitgewerkt worden. Praktisch, heel belangrijk en in dit

"sommet des pralines".

La possibilité d'une coopération dans le domaine de la défense a été inscrite dans la Constitution européenne. Le premier ministre a déjà annoncé que les pays du Benelux collaboreront plus étroitement encore.

Sur le plan des capacités de défense, il s'agit d'éviter les doublets entre les Etats membres. Si les pays européens disposent ensemble de plus du double des avions de chasse des Etats-Unis, leur efficacité est dix fois moindre. Il faut donc réduire les frais et augmenter l'efficacité.

La clause d'entraide sera insérée au Traité et pourra être affinée par les Etats membres mêmes. Depuis Naples, on s'attelle d'ailleurs à l'élaboration d'une double structure. Le quartier général du SHAPE à Casteau sera doté d'une cellule opérationnelle de la défense européenne, qui collaborera avec l'OTAN. La cellule de planification de l'Union européenne, qui a son siège à l'avenue de Kortenberg, sera renforcée. Elle préparera et conduira toutes les opérations relevant exclusivement de l'UE. Je mentionnerai également le *West European Armament Group*, et l'Agence européenne des armements. Nous sommes sur la bonne voie. Une politique étrangère européenne passe nécessairement par une capacité de défense propre.

Ceci n'est pas un discours anti-OTAN. J'ai l'intime conviction qu'une défense européenne intégrée ne peut que renforcer l'Alliance.

Il nous reste toutefois un long chemin à parcourir. Le contrôle parlementaire de la politique, en particulier, n'est pas encore optimal. De fait, la défense constitue une matière gouvernementale et certains Etats

debat absoluut vermeldenswaard is dat sinds Napels een dubbele structuur daadwerkelijk wordt uitgewerkt. We gaan naar een operationele cel, weliswaar niet in Tervuren, maar op het Shape-hoofdkwartier in Casteau bij Mons, dus het Supreme Headquarters Alliance Powers Europe. Daar komt een cel van de Europese defensie die samen met de NAVO haar eigen opdracht operationeel zal kunnen uitwerken, voor zo ver zij een beroep zal willen doen op NAVO-middelen. Laten wij eerlijk zijn, dat zal ook vaak en meestal het geval zijn in de nabije toekomst.

Die cel komt er, maar niet alleen dat. Er gaat namelijk ook een versterkte planningscel van de EU komen. Die bestaat nu al aan de Kortenberglaan, waar de Hoge Commissaris Javier Solana zijn hoofdkwartier heeft. Die cel wordt versterkt en van daaruit gaat men alle toekomstige zuivere EU-operaties voorbereiden en leiden. Dat is een belangrijke stap in de richting van een Europese geïntegreerde defensie. Dit verhaal was tot voor enkele maanden ondenkbaar, vermits een aantal belangrijke lidstaten er negatief tegenover stonden en waar de Belgische regering er uiteindelijk toch in geslaagd is om die dingen ook in de praktijk gerealiseerd te krijgen. Intussen zijn we ook lid geworden van OCCAR en is er de WEAG of Western European Armaments Group. Er komt ook een Europees wapenagentschap. Al die dingen maken dat Europa binnenkort kan beschikken over een eigen Europese defensie. Het zal u niet verbazen dat het heel belangrijk is daarover te kunnen beschikken. Indien Europa een eigen buitenlands beleid wil voeren, kan het dat maar doen op een geloofwaardige manier door te beschikken over een eigen inzetbare Europese defensie. Defensie is in buitenlands beleid altijd de sterke arm geweest om de geloofwaardigheid van een buitenlands beleid te benadrukken. Zolang Europa hierover verdeeld is en niet tot akkoorden komt en tot operationele akkoorden kan komen, staan we nergens. Welnu, we zitten in de goeie richting. Ik wil onze regering blijven aanmoedigen om de ingeslagen richting verder te volgen.

Dit discours, collega's, is geen discours tegen de NAVO. De NAVO wordt bij dit debat niet betrokken. Aangezien het gaat over Europese veiligheid en wij weten dat de NAVO de pijler bij uitstek is die ons al meer dan vijftig jaar veiligheid garandeert op dit continent, is het mijn stellige overtuiging dat een geïntegreerde en sterke Europese defensie enkel kan bijdragen tot een versterking van de NAVO. Die Europese pijler kan de NAVO enkel versterken, zodat ook de Amerikaanse bondgenoot kan terugvallen op een betrouwbare Europese partner.

Echter, het Europees veiligheids- en defensiebeleid heeft nog een lange weg te gaan, niet het minst op het vlak van parlementaire controle op dit beleid.

U weet namelijk dat defensie een gouvernementele aangelegenheid is, een aangelegenheid waarover bij voorrang door de regering van de nationale lidstaat of door de regeringen van de EU wordt gedebatteerd, waarover beslissingen worden genomen en over welk beleid het Parlement meestal slechts een ex-post controle heeft.

Vandaag stellen wij vast dat de ambitie er weliswaar is om ook het Europees Parlement op termijn bevoegd te maken voor de uitoefening van de parlementaire controle op het Europees

membres ne se départissent pas volontiers de leur souveraineté. Le Parlement européen ne peut généralement exercer qu'un contrôle *ex post*.

Dès lors, nous ne pouvons provisoirement compter que sur les parlements nationaux. Provisoirement, car l'objectif à terme est de confier au Parlement européen le contrôle en matière de politique de sécurité et de défense européenne. La Convention a cependant dû se contenter d'une sorte de formule COSAC. Il s'agit là d'une solution facultative consistant en l'envoi de délégués par les différents parlements. Aucune décision n'est toutefois prise et les ministres ne font l'objet d'aucun contrôle.

L'assemblée de l'Union de l'Europe occidentale constitue peut-être une solution temporaire. A cet égard, je renvoie à l'article 5 du Traité de Bruxelles modifié. Le ministre luxembourgeois Juncker estime qu'il est judicieux d'exercer provisoirement un contrôle parlementaire de la politique de sécurité et de défense européenne au sein de cette assemblée. Votre homologue britannique est également partisan d'une telle formule.

Je me félicite de l'initiative "Wider Europe" de la Commission. Améliorer nos relations avec les nouveaux Etats frontaliers, surtout à la frontière orientale, est un objectif important. Si nous voulons coopérer avec nos voisins dans un climat de confiance, nous devons consacrer suffisamment d'attention à la situation dans leurs pays.

veiligheids- en defensiebeleid. Momenteel is dat nog niet het geval, omdat een aantal lidstaten – niet van de minste – uiteraard in deze zeer delicate aangelegenheid niet graag afstand doen van hun soevereiniteit. Wij stellen vandaag vast dat wij enkel kunnen terugvallen op de controle via onze eigen parlementen, bijvoorbeeld via onze eigen kamercommissie. Er is in feite geen Europees georganiseerde controle.

Niettemin moet ik zeggen dat er ook nog zoiets bestaat – weliswaar op haar retour, laten we eerlijk zijn – als de West-Europese Unie. Die vrij oude assemblee – ze bestaat ook vijftig jaar – heeft een eigen verdrag, het gewijzigde verdrag van Brussel. Ze heeft een eigen artikel 5 en is samengesteld uit afgevaardigden van de verschillende lidstaten die deel uitmaken van de West-Europese Unie. Eergisteren in Parijs was ik aangenaam verrast toen wij daar in de assemblee van de West-Europese Unie van eerste minister Juncker van Luxemburg vernamen dat hij er voorstander van is om de assemblee waarin alle parlementen vertegenwoordigd zijn, de West-Europese Unie, de kans te geven om op tijdelijke basis, tot het Europees Parlement die bevoegdheid volledig zou kunnen uitoefenen, de parlementaire controle op het Europese veiligheids- en defensiebeleid te kunnen uitvoeren.

Wat staat er vandaag in de Conventie? Wij zijn helaas niet verder geraakt dan een soort van kozakformule die een vrijblijvende oplossing is, waarbij de verschillende parlementen afgevaardigden sturen. Het blijft uiteindelijk echter vooral een plaats waar gepraat wordt, maar waar geen beslissingen genomen worden en waar helaas ook geen controle is op de verschillende ministers. Het lijkt ons toch iets te weinig, want ergens een stap terug, wanneer wij vergelijken met de voormalige bevoegdheden, nota bene van de West-Europese Unie. Ik denk dat de kozakformule een te lichte formule is. Ik meen dan ook dat wij op de IGC toch nog moeten trachten om ook daar een gesprek te voeren over de eventuele mogelijkheid om een parlementaire controle in te voeren op het Europees veiligheids- en defensiebeleid.

Laten wij ook realistisch zijn: waar de Conventie niet in slaagde, zelfs met aanwezigheid van delegaties van de nationale parlementen, waar zij de belangen van die parlementen moesten verdedigen, moeten wij uiteraard ook niet nodeloos hopen op het feit dat de ministers of de regeringen de belangen van de parlementen daar met grote animo zullen verdedigen om er toch nog voor te zorgen dat er uiteindelijk een dergelijke parlementaire controle zou komen. Dat neemt niet weg dat ik hier vandaag toch nog eens wil herhalen, terwijl wij het debat voeren over de uitbreiding van de Europese Unie, dat op het vlak van het Europese veiligheids- en defensiebeleid een parlementaire controle mij heel erg aangewezen lijkt. Dat zou een mogelijke oplossing van dat probleem kunnen zijn.

Mijnheer de minister van Buitenlandse Zaken, ik wil daaraan trouwens toevoegen dat uw collega, minister Bach van het Verenigd Koninkrijk, ook voorstander was van een tijdelijke oplossing voor de assemblee van de West-Europese Unie, om het Europese veiligheids- en defensiebeleid tijdelijk te controleren en zo toch een zeker parlementair toezicht te hebben op wat er gebeurt indien wij verder willen gaan in de integratie van de Europese krijgsmacht en zolang het Europees Parlement die bevoegdheid alleszins niet

volledig zou hebben.

Tot daar wil ik het houden wat betreft het luik van de Europese defensie.

Ik wil nog heel kort wat zeggen – daarmee wil ik afronden – over het belangrijke initiatief “a wider Europe”. Dat zal u ongetwijfeld niet onbekend zijn. Het gaat om het initiatief van de Europese Commissie dat erin bestaat de relaties met de nieuwe buurstaten te verbeteren.

Het gaat nota bene over de nieuwe oostgrens die er zal komen. Indien wij willen vermijden dat er een nieuw gordijn ontstaat – weliswaar geen ijzeren gordijn, maar wat men noemt een fluwelen gordijn, a velvet curtain – moet er bijzondere aandacht worden besteed aan die nieuwe buren, in die zin dat de relaties moeten verbeterd worden. Wij moeten nagaan welke de mogelijkheden zijn met die landen, zowel op het vlak van de veiligheid, van de democratie, van de hervormingen op het politieke vlak, als op het vlak van de mensenrechten en uiteraard ook op economisch vlak.

De oostgrens begint aan de Baltische staten en loopt, van boven naar beneden, langs Wit-Rusland, Oekraïne en Moldavië, de nieuwe nabuurstaten van de uitgebreide Europese Unie. Daar merkt men dat wij met veel aandacht uitkijken naar de uitbreiding, maar tegenwoordig voelt men zich daar een beetje verloren omdat niet alleen België, maar de meeste Europese lidstaten te weinig aandacht besteden aan de situatie aldaar. Wij mogen onze aandacht ten overstaan van die landen niet laten verslappen en moeten zeer attent blijven, althans indien wij willen evolueren tot een betrouwbare buurmanschap, indien wij buren willen met wie wij kunnen samenwerken en met wie wij in de toekomst de relaties nog kunnen verstevigen.

Mijnheer de vice-eerste minister, ik verzoek u die landen niet te vergeten. Zij zijn uiteraard nog ver van een eventuele toetreding of van besprekingen daarover. Daarover is absoluut nog geen sprake van. Zij zijn evenwel onze nieuwe buren en zij verdienen onze blijvende aandacht.

17.27 Daniel Féret (FN): Monsieur le président, nous vivons - je ne suis pas le premier à le dire et je ne serai sans doute pas le dernier aujourd'hui - un moment historique, particulièrement pour moi qui, depuis une bonne quarantaine d'années, milite avec une poignée de camarades européens pour l'édification d'une grande nation européenne, d'un empire de cinq cent millions d'hommes et de femmes enfin libérés du joug des deux grandes puissances qui se sont partagé l'Europe à Yalta, à l'issue de la seconde guerre mondiale.

Durant toutes ces années, tant les socialistes que les libéraux, qui ont été si prolifiques aujourd'hui, se souciaient fort peu de la chape de plomb qui écrasait nos frères et nos sœurs dans les pays de l'Est. L'engagement paneuropéen du PS et des libéraux est très récent. Vous n'avez fait, chers collègues libéraux et socialistes, que monter dans un train en marche dont vous n'êtes pas la locomotive!

Après la chute du mur de Berlin, après que le Rideau de fer se soit écroulé, j'ai eu l'occasion, à plusieurs reprises, soit à titre personnel,

17.27 Daniel Féret (FN): Dit is een historisch ogenblik in de opbouw van een grote Europese natie, een rijk met 500 miljoen mannen en vrouwen die het juk hebben afgeworpen van de grootmachten die Europa in Yalta onder mekaar hadden verdeeld.

De pan-Europese inzet van de socialisten en de liberalen is een erg recent verschijnsel. Ze zijn op een trein gesprongen zonder dat ze er de locomotief van zijn. Na de val van de Berlijnse Muur heb ik tal van politieke vertegenwoordigers uit Centraal- en Oost-Europese landen ontmoet. Bij die gelegenheden

soit en tant que parlementaire européen, de m'adresser à de nombreuses personnalités politiques des pays d'Europe centrale et orientale, à la télévision tchèque, au Parlement slovaque, au Parlement letton, au président Lukachenko, à la Douma à Moscou, pour leur dire: "Entrez dans l'Europe sans complexe, vous vous êtes libérés de 70 ans de dictature socialiste mais nous ne nous sommes pas encore dégagés, nous pays d'Europe occidentale, de 50 années d'asservissement au capitalisme apatride et de tutelle militaire américaine". Il est d'ailleurs symptomatique de constater que notre ministre des Affaires étrangères ait été retardé, pour sa participation à ce débat historique, par une réunion de l'OTAN, ce qui prouve, s'il le fallait encore, que notre Europe n'a pas encore conquis, reconquis sa liberté.

Pour illustrer mon propos, je rappellerai seulement que les pays pour lesquels nous allons voter une loi permettant leur adhésion à l'Union européenne ont dû, préalablement, s'intégrer à l'OTAN, démarche qui fut soumise à notre approbation la semaine dernière et qui fut approuvée à l'unanimité moins une abstention - la mienne - car je ne puis donner mon aval à l'édification d'une Europe inféodée, asservie à l'oncle Sam.

J'ai un autre regret, très profond, que je tiens à exprimer. L'Europe sociale dont se gargarisent tous les partis dits socialistes européens, cette Europe sociale est toujours en panne, ce qui indique, à l'évidence, que les socialistes comme les libéraux, à l'Europe des peuples, à l'Europe des gens, préfèrent l'Europe des marchands.

Je voterai, bien entendu, avec enthousiasme en faveur de l'élargissement de l'Union européenne aux pays d'Europe centrale et orientale à l'exception de Chypre où nous devons exiger, préalablement, le retrait des troupes turques. Demain, sans aucun doute, nous devons à nos frères de l'Est notre salut parce qu'ils savent, eux, comment on fait et comment on gagne une révolution!

17.28 Geert Lambert (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, collega's, we hebben vandaag in het gevoerde debat al diverse malen gehoord – elke spreker heeft er al naar verwezen in zijn uiteenzetting – dat we hier over een historisch moment aan het spreken zijn. Het is een historisch moment, omdat een uitbreiding geen alledaags feit is. We spreken hier niet over een verdrag – we moeten er nog over stemmen – over wijnstokken en dergelijke. We spreken hier over fundamentele stappen in een Europese eenwording.

Mijnheer de voorzitter, ik vind het niet alleen historisch omdat het geen alledaags debat is. Het is ook historisch omdat we eindelijk in dit halfroond een debat willen houden over de Europese eenmaking. Laten we immers heel eerlijk zijn: we lopen daarbij altijd wat achterop. Dat we misschien te veel in debatfora over de Europese eenwording spreken, is een feit. Dat we in het Parlement te weinig grote discours over het onderwerp houden, is evenzeer een feit.

Mevrouw de voorzitter van de commissie voor de Buitenlandse Zaken, mijnheer de voorzitter van de Kamer en voorzitter van het Overlegcomité voor Europese Aangelegenheden, in de weliswaar

heb ik hun gezegd dat ze zonder complexen konden toetreden tot de Europese Unie die de ketens van vijftig jaar staatloos kapitalisme en militaire voogdij nog niet heeft kunnen afwerpen.

Het is typisch dat de minister van Buitenlandse Zaken werd opgehouden door een vergadering van de NATO. Dat bewijst dat Europa zijn vrijheid nog niet herwonnen heeft. De kandidaat-lidstaten hebben zich trouwens eerst moeten integreren in de NATO, hetgeen hier unaniem is goedgekeurd, op een stem na, de mijne, want ik weiger elke horigheid aan Uncle Sam.

Het sociaal Europa geeft nog steeds verstek. De socialisten en de liberalen gaven de voorkeur aan een Europa van de handelaars boven een Europa der volkeren.

Ik zal stemmen voor de uitbreiding, behalve voor Cyprus. Eerst moet er geëist worden dat de Turkse troepen zich van het eiland terugtrekken. Morgen moeten we ongetwijfeld ons heil verwachten van onze broeders uit het Oosten want zij weten hoe men een revolutie voert en hoe men een revolutie wint.

17.28 Geert Lambert (sp.a-spirit): Chaque orateur a déclaré que le débat d'aujourd'hui est à marquer d'une pierre blanche. L'élargissement de l'Union représente en effet une étape fondamentale dans le cadre de l'unification européenne. Par ailleurs, la tenue d'un débat sur l'Europe dans cet hémicycle peut être qualifiée d'historique. Habituellement, les hommes politiques se retranchent derrière l'Europe qui impose sa loi au lieu de mener le débat avec nos ministres sur la façon dont ils doivent traduire nos points de vue au Conseil.

Spirit n'est pas opposé à

heel korte periode dat ik in het Parlement zit, heb ik voor het eerst genoten van het debat zoals het gisteren werd gevoerd. Eindelijk was er eens een debat over de "fond", over welk Europa we willen. Al te vaak immers – laten we daarin eerlijk zijn – ontsnapt het Europese debat aan de handen van ons eigen Parlement. Al te vlug ook gaan we – ik vind dat we daarin als politici meer verantwoordelijkheid moeten nemen – Europa gebruiken als paraplu om te zeggen dat we iets moeten doen omdat Europa het ons oplegt. Tezelfdertijd weigeren we evenwel te zeggen dat wij in feite zelf Europa zijn. We weigeren te zeggen dat Europa bestaat uit onze ministers, die in Brusselse en andere fora beslissingen nemen. Al te vaak verschuilen we ons achter Europa. Al te weinig gaan we in dit halfroond stuk voor stuk het debat aan met onze ministers, die in de Europese Raad onze stellingen zouden moeten verdedigen en vertegenwoordigen. Ik doe dan ook een oproep om het Europese discours niet bij vandaag te laten, maar ook straks verder te voeren bij elk deelthema's waarvoor ons Europa bevoegd is.

Mijnheer de voorzitter, ik wil heel duidelijk zijn: ik en spirit met mij zijn geen tegenstander van de uitbreiding zoals ze vandaag voorligt. De Europese Unie heeft ons gedurende decennia stabiliteit, welvaart en zelfs welzijn gebracht. Ik ben ervan overtuigd dat de uitbreiding, zoals ze vandaag voor de deur staat, dezelfde boodschap en opdracht met zich kan brengen voor de tien nieuwe lidstaten die straks onze Europese Unie kunnen vervoegen. Het is een discours, een opdracht die we deze tien lidstaten niet kunnen onthouden. We hebben deze verantwoordelijkheid omwille van de toevallige opdeling, die er op een bepaald moment na een oorlog is ontstaan in Europa. Het is een opdracht, waarmee we vandaag deze fout uit de geschiedenis kunnen rechtzetten.

Tezelfdertijd echter worden we geconfronteerd met een discours over welk soort Europa we zullen hebben. Ik wil daarover duidelijk zijn. Wanneer we enkel over een Europa zouden spreken waarin de vrije markt zou regeren en de economie zou overheersen, over een Europa dat handelsverdragen mag afsluiten, over een Europa van privatiseringen en verboden op streekproducten, als we dus over een eigenlijke statenbond spreken, dan hoeft zo een Europa voor ons niet.

Europa is voor ons nog steeds een politieke droom. We zijn ervan overtuigd dat de samenwerking van lidstaten en volkeren in een Europees gegeven kan resulteren in een vooruitgang voor de bevolking, op economisch, maar vooral op sociaal, cultureel en ecologisch vlak. Daarom kunnen we geen tegenstander zijn van de voorgestelde verdragsuitbreiding. Tegelijkertijd willen we echter een waarschuwende vinger opsteken voor het IGC-debat dat volgende week in Brussel plaatsvindt.

De Top van Brussel moet er zorg voor dragen dat we de Europese droom kunnen behouden. De Top van Brussel moet ervoor zorgen dat we onszelf niet vastrijden in procedurele beslommingen waardoor de Europese Unie een log apparaat wordt dat niet meer kan functioneren, zeker niet op dit belangrijke moment in de wereldgeschiedenis waarin Europa een andere taak kan vervullen in de wereldpolitiek. Ik denk aan de problematiek van het pacifisme. Op dat ogenblik zal Europa operationeel moeten kunnen zijn en moet de Europese Unie slagvaardig zijn. We mogen vandaag de

l'élargissement. Pendant des décennies, l'Union européenne a assuré la prospérité et le bien-être de ses Etats membres et est en mesure de le faire pour les nouveaux adhérents. Nous avons la possibilité de mettre un terme à la division arbitraire née de la guerre. Mais la question est également de savoir quelle Europe nous envisageons. Une Europe purement économique est inutile à nos yeux. L'Europe constitue pour nous un rêve politique. Grâce à une collaboration entre les Etats et les peuples, il faut également enregistrer, outre des progrès économiques, des avancées sur le plan social, culturel et écologique. D'où notre mise en garde en vue de la CIG de la semaine prochaine: ce rêve européen doit perdurer. L'Union ne doit pas devenir un navire ingouvernable, certainement pas au moment où l'Europe peut avancer ses propres pions sur l'échiquier mondial.

Dans sa résolution, Spirit demande au gouvernement de plaider lors de la CIG en faveur de l'approfondissement. Spirit rêve d'une Europe des peuples et des régions, en réponse au problème des grands Etats qui cherchent à entraver la construction européenne. Une Europe multiple dans laquelle les peuples peuvent s'appuyer les uns sur les autres est une Europe porteuse d'avenir.

Je propose que le débat soit également mené dans la rue, avec la population, et qu'une consultation populaire soit organisée, non pour accepter ou rejeter la Constitution européenne mais pour savoir dans quelle direction les citoyens veulent s'engager avec nous.

Cet élargissement n'est qu'une étape. Des négociations avec d'autres pays sont à l'ordre du jour. Je forme le vœu que les prochaines fois, nous ne commettions plus les mêmes

geschiedenis niet missen door de uitbreiding niet goed te keuren. We mogen echter evenmin de geschiedenis missen door er volgende week voor te zorgen dat de Europese Unie een log en onwerkzaam apparaat zou worden.

Mijnheer de minister, spirit zal de uitbreiding steunen. De opdracht die we in de resolutie aan de regering geven om in het IGC-debat te pleiten voor een verdieping die er kan voor zorgen dat we kunnen blijven geloven in het Europees discours, is niet gemakkelijk, maar moet er uiteindelijk voor zorgen dat we de Europese droom kunnen realiseren.

Ik steek niet weg dat spirit droomt van een Europa van volkeren en regio's, een concept dat automatisch antwoord geeft op de grote problematiek van grote staten zoals Spanje, Polen en het Verenigd Koninkrijk, die als staat, een Europese eenwording proberen tegen te houden. Een meer divers Europa waarin de volkeren veel beter weten wat ze aan elkaar hebben en beseffen dat ze elkaar nodig hebben, kan een oplossing zijn.

Mijnheer de voorzitter, ik rond af met de vraag om het debat zoals dit in dit halfroond werd gevoerd, ook op straat te voeren met de bevolking. Het volstaat niet in dit halfroond gedurende een paar uur te spreken over Europa indien we in de afdelingen van onze politieke partijen moeten vaststellen dat de bevolking niet mee is met het politieke discours. Ik doe een oproep om het Europees debat op straat te voeren. Ik doe een oproep om daadwerkelijk na te denken over de resolutie van mevrouw Van Weert en mezelf waarin we volksraadpleging over de IGC vragen. Wij vragen geen debat over "voor" of "tegen" een Europese Grondwet in al haar moeilijke bewoordingen. We vragen wel een debat met de bevolking om te weten in welke richting de bevolking wil gaan en om te weten of de bevolking nog samen met ons de weg wil bewandelen.

Mijnheer de voorzitter, dit is een historisch debat. Het zal echter niet het laatste zijn. De uitbreiding met tien lidstaten die we vandaag goedkeuren is slechts een zoveelste etappe. Straks staan Roemenië, Bulgarije, Kroatië en Turkije op de agenda.

Laten wij binnen een paar jaar niet dezelfde fout maken die wij misschien vandaag wel gemaakt hebben: te weinig nadenken over de verdieping, om dan op het moment dat er een uitbreiding komt het debat zodanig te moeten vermengen dat wij dreigen het kind met het badwater weg te gooien.

17.29 Annemie Neyts (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de vice-premier, dames en heren collega's, ik was oorspronkelijk eigenlijk niet van plan om in dit debat het woord te voeren, maar nu doe ik dat toch even, eigenlijk hoofdzakelijk als reactie op het betoog van de heer Van der Maelen.

Ik ken de heer Van der Maelen als een bijzonder eerlijk, bewogen en ook een beetje een zorgelijk persoon die zich altijd ernstige vragen stelt en zich bekommert om situaties. Ik vind dat hij een beeld opgehangen heeft van de situatie in de tien kandidaat-lidstaten, wat naar mijn gevoel en ervaring niet strookt met de werkelijkheid. Dat wou ik hier toch wel even proberen te corrigeren.

erreurs qu'aujourd'hui et que nous menions plus tôt une réflexion au sujet de l'approfondissement.

17.29 Annemie Neyts (VLD): Je ne comptais pas monter à la tribune mais j'ai changé d'avis parce que je tenais à réagir au tableau pessimiste brossé par M. Van der Maelen à propos des dix nouveaux Etats membres. A mes yeux, cette image ne correspond pas à la réalité. S'il est vrai que l'adhésion prendra des allures de *big bang*, il ne faut pas oublier qu'elle se prépare avec acharnement depuis dix ans déjà.

Ten eerste mag de toetreding van de tien lidstaten, waarvan ik vurig hoop dat ze inderdaad zal plaatsgrijpen in mei 2004, wat het moment ervan betreft, wel een big bang zijn, allemaal in één keer. Toch is het een proces dat al meer dan tien jaar loopt en waarover ongeveer tien jaar lang is onderhandeld. In die landen is er tien jaar lang heel hard gewerkt aan de noodzakelijke aanpassingen. Men weet overigens overal dat dat proces niet ten einde is, net zo min als bij ons. Ik zou toch wel graag hulde willen brengen aan de inspanningen die door de opeenvolgende regeringen – overigens van opeenvolgende ideologische en filosofische signaturen –, parlementen en bevolkingen gedurende al die jaren zijn geleverd. Ik vind dat sommige van de vorige intervenanten daar nogal gemakkelijk en vlug overheen zijn gestapt. Anderen dan weer, zoals de heer Van der Maelen, schilderen het beeld eigenlijk somberder dan het in wezen is.

Ik denk dat wij ons moeten verheugen over de nakende uitbreiding. Zij zal Europa in elk geval sterker maken. Europa zal dan wel veel groter zijn, het zal omringd zijn door wat de heer Goris de nieuwe burenen noemde. We zullen inderdaad nieuwe burenen hebben. We zijn echter slechts een deel van de wereld. Collega's, heren vice-premiers, mijnheer de voorzitter, enkele weken geleden heb ik de gelegenheid gehad om met enkele jongere collega's naar China te gaan. Wat daar bezig is, is van nog een heel andere dimensie dan de transitie die zich in Europa aan het voltrekken is. Als wij willen voorkomen dat we in het concert van de continenten als Europa niets meer te zeggen hebben, als wij er met andere woorden voor willen zorgen dat ook de Europese stem blijft klinken, met voldoende politiek macht, met voldoende economische macht en met voldoende vastberadenheid om voor onze eigen veiligheid te zorgen, dan is die uitbreiding absoluut noodzakelijk en moeten wij haar verwelkomen.

Mijnheer Van der Maelen, ik denk dat het ook geen juist beeld is wanneer u het voorstelt alsof de tien toekomstige lidstaten automatisch in het andere kamp zullen zitten, het meer intergouvernementele kamp, dan de huidige vijftien. Collega's hebben daar reeds, terecht overigens, op gewezen. Nogmaals kan ik daar persoonlijk van getuigen, want ik ben in de weken die vanzelfsprekend overheerst werden door de regeringsformatie, de bevoegdheden voort blijven uitoefenen die de mijne waren. Die hebben met zich meegebracht dat ik over de hervorming van het landbouwbeleid heb onderhandeld, in overleg met de gewestelijke collega's en namens België.

U weet ongetwijfeld dat de ministers van die tien – plus twee – toekomstige lidstaten sedert eind april deelnemen aan de Raden van ministers. De finale onderhandelingen over het gemeenschappelijk landbouwbeleid – waarover de toekomstige lidstaten uiteraard niet meestemmen omdat zij nog geen lid zijn – waren vanzelfsprekend niet gemakkelijk. Zij kregen wel degelijk uitvoerig de gelegenheid om hun standpunt kenbaar te maken en het was dus niet zo, mijnheer Van der Maelen, dat zij zich allemaal bevonden in het kamp van degenen die geen aanpassing zouden wensen van dat landbouwbeleid.

J'aimerais rendre hommage à tous les gouvernements, parlements et populations de ces dix pays pour les efforts qu'ils ont consentis des années durant et qu'ils fourniront encore. Certains prennent les choses avec légèreté et d'autres brossent un tableau à mon avis plus sombre qu'il ne l'est en réalité.

Nous ne représentons qu'une partie du monde. Les événements qui se déroulent actuellement en Chine sont d'un tout autre ordre que la transition qui s'opère aujourd'hui en Europe. Si l'Europe souhaite encore se faire entendre sur le plan politique et économique à l'avenir, cet élargissement constitue une nécessité.

A mon sens, le scénario selon lequel les nouveaux membres se ligueraient avec les conservateurs qui sont opposés à tout changement ne tient pas la route non plus. Il n'en a certainement pas été ainsi lors des négociations sur la nouvelle politique agricole.

C'est avec grand plaisir que j'approuverai le traité.

17.30 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): (...)

17.31 Annemie Neyts (VLD): Mijnheer Van der Maelen, ik heb u niet onderbroken tijdens uw betoog, hoewel de lust om dat wel te doen groot was.

De **voorzitter**: Mijnheer Van der Maelen, ik stel voor mevrouw Neyts haar betoog te laten beëindigen.

17.32 Annemie Neyts (VLD): Mijnheer de voorzitter, tot besluit nog dit. Ik zal graag, samen met mijn fractie en de fractie van de heer Van der Maelen, het Verdrag tot toetreding en uitbreiding goedkeuren. Ik heb alleen maar een aantal van uw grootste zorgen een klein beetje willen milderen.

17.33 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik wil twee zaken zeggen. Ten eerste, wat betreft het voorbeeld dat mevrouw Neyts geeft van de contacten die zij gehad heeft met verschillende nieuwe lidstaten. Toen ging het over de onderhandelingen over het landbouwbeleid, maar ook over andere dingen, maar u had een voorbeeld gegeven.

17.34 Annemie Neyts (VLD): Dat is het laatste concrete voorbeeld.

17.35 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): Ik wil het volgende zeggen. Mijn appreciatie van de houding van de 10 nieuwe lidstaten is de volgende. Als ik het positief formuleer, dan gaan zij exclusief uit van hun eigen nationaal belang. Als ik het negatief formuleer, dan zien zij het bredere Europees algemeen belang niet. U zegt dat u met hen gepraat hebt in het kader van de landbouwonderhandelingen. Dat waren onderhandelingen waar zij moeten krijgen. Hun grote verwachting is dat zij van de grote fondsen inzake landbouwbeleid een belangrijk stuk naar hen toe zien gaan. Ik behoor tot degenen die zeggen dat zij dat inderdaad moeten krijgen en dat zij daar recht op hebben.

Als het echter erop aankomt om het bredere Europese belang te zien, dan vertrekken zij van een zeer eng nationalistische visie. Ik heb het u daarstraks van op het spreekgestoelte al gezegd. Wat is hun houding over gekwalificeerde meerderheid inzake het sociaal beleid? Dat wijzen zij absoluut af. Zij eisen het behoud van de unanimiteit.

Ten tweede, wat is hun houding met betrekking tot de samenstelling van de Commissie? Niet zoals Europese federalisten dat zien: wij willen een kleine werkbare Commissie die de motor kan zijn van de verdere Europese integratie. Zij willen een Commissie met dertig leden. Als wij Polen misschien over de streep moeten halen, dan zullen wij hen er nog meer moeten geven.

U kent de Europese politiek van ons land beter dan of minstens evengoed als ik. U weet dat dit een centraal punt geweest is van onze stelling. Over de Commissie en over de gekwalificeerde meerderheid nemen zij een houding aan die diametraal ingaat tegen een constante in onze Belgische houding. Ik herhaal het nog eens, en ik zal het debat van vandaag bijhouden, indien wij een uitkomst krijgen van de IGC zoals het er nu naar uitziet, dan voorspel ik u dat wij binnen 10 jaar met een stilstand zitten voor verdere Europese integratie: zeer moeilijk om met versterkte samenwerking voort te gaan, weinig of geen vooruitgang op het vlak van gekwalificeerde

17.35 Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit): A mon estime, les nouveaux Etats membres ne réalisent pas l'importance de l'élargissement de l'Union européenne. Ils se préoccupent avant tout d'eux-mêmes. Ils ont une conception nationaliste étriquée qui ne s'exprime peut-être pas lors d'un débat sur la politique agricole étant donné qu'ils ont tout à gagner dans ce domaine.

Ils rejettent catégoriquement la majorité qualifiée dans le domaine de la politique sociale et, en ce qui concerne la composition de la Commission, leur position est également diamétralement opposée à celle de la Belgique. Je prévois que nous continuerons à piétiner sur place pendant dix ans, que nous n'aurons pas progressé dans le dossier de la majorité qualifiée et que la Commission continuera d'occuper une position affaiblie.

meerderheid en een zeer verzwakte Commissie. U bent een andere mening toegedaan, ik heb mijn mening. Ik hoop dat wij hier binnen 5 of 10 jaar nog allebei zitten, dan zullen wij zien wie van ons beiden gelijk heeft.

17.36 Annemie Neyts (VLD): Mijnheer de voorzitter, het is een beetje mijn eigen schuld. Door de heer Van der Maelen persoonlijk aan te spreken, heb ik hem de kans gegeven alles te herhalen wat hij in zijn eerdere uiteenzetting reeds had gezegd.

Wat ik vooral wou duidelijk maken, mijnheer Van der Maelen, is dat ik uw zeer pessimistische benadering van de ingesteldheid tegenover de hele Europese constructie in de tien nieuw lidstaten niet deel. Ik blijf erbij dat uw oordeel over hen – het is uw volste recht om dat te behouden – een onfair oordeel is. Daarover wou ik hier een getuigenis afleggen, niet alleen op basis van de onderhandelingen over een heel belangrijk aspect van het Europees beleid, namelijk het gemeenschappelijk landbouwbeleid, maar ook op basis van de vele contacten die ik met verschillende politieke krachten in die landen en hoofdsteden heb gehad, niet alleen de voorbije drie jaar maar ook lang daarvoor.

Voor de rest wil ik u hier graag over vijf of tien jaar ontmoeten, maar of ik hier dan nog zal zitten, is een andere vraag. Daar zullen de kiezers over beslissen.

De **voorzitter**: Qui vivra, verra.

17.37 Louis Michel, ministre: Monsieur le président, mesdames et messieurs, je vais essayer de ne pas être trop long, d'autant que des réponses ont été apportées à certaines réticences émanant de l'une ou l'autre intervention. Le projet de loi d'assentiment qui est soumis aujourd'hui à la signature de votre assemblée concerne le cinquième élargissement de l'Union européenne. Cet élargissement est sans doute l'un des plus importants et l'un des plus singuliers de l'histoire de l'Union. On se rappellera que les quatre premières vagues avaient fait entrer le Danemark, l'Irlande et le Royaume-Uni en 1973, la Grèce en 1980, le Portugal et l'Espagne en 1986 et l'Autriche, la Finlande et la Suède en 1995.

Il est vrai que ce dernier élargissement est singulier en raison non seulement du nombre d'États concernés mais aussi de leur population, de leur diversité culturelle et historique et de leur situation géographique. Outre l'extension vers deux îles de la Méditerranée, le traité consacre aujourd'hui la réunification d'un continent déchiré par la Deuxième guerre mondiale et la Guerre froide, comme cela a déjà été dit. Les négociations d'adhésion se sont clôturées à Copenhague le 13 décembre 2002. Le Traité d'adhésion a été signé à Athènes le 16 avril 2003. L'entrée effective des nouveaux membres est prévue le 1er mai 2004. Les procédures de ratification sont en cours dans les 25 États membres. Si je mentionne encore ces faits, c'est uniquement pour rappeler que les décisions politiques concernant l'élargissement ont été déjà prises. C'est important de le rappeler. Les Européens, en tout cas les autorités politiques européennes, ont déjà pris cet acte politique, car l'élargissement est davantage un acte politique qu'un acte technique ou économique.

17.36 Annemie Neyts (VLD): Je souhaitais seulement ajouter que je ne partage pas le pessimisme de M. Van der Maelen. J'estime que sa critique des dix nouveaux États membres est injuste. Mon point de vue en la matière se fonde sur une longue expérience avec les pays en question.

17.37 Minister Louis Michel: Wij moeten ons vandaag uitspreken over het wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag dat de vijfde uitbreiding van de Europese Unie moet bekrachtigen.

Die uitbreiding is voorzeker een van de belangrijkste en merkwaardigste in de geschiedenis van Europa. Er is een duidelijk verschil met de vorige toetredingen: het aantal nieuwe lidstaten is veel groter, net als de culturele, taalkundige en historische diversiteit van de betrokken bevolkingsgroepen.

Ik wil onderstrepen dat de onderhandelingen betreffende de toetredingsaanvragen in 2002 werden afgerond. Het toetredingsverdrag werd ondertekend op 13 april 2003, en zal per 1 januari 2004 van kracht worden. De procedures voor de ratificatie van het verdrag zijn aan de gang in de onderscheiden

L'exposé des motifs qui précède le projet de loi est particulièrement complet, clair et circonstancié. Il nous renseigne sur l'histoire et sur le contenu des négociations proprement dites. Il recense les principaux défis et les difficultés survenues et détaille de manière exhaustive les résultats des négociations. Je ne m'attarderai donc pas sur ces questions et je me permettrai de vous renvoyer à cet exposé.

En revanche, j'aimerais partager avec vous une série d'arguments et une série de convictions. Je sais bien que l'élargissement suscite des craintes, des appréhensions et des incertitudes au sein de la population. Je pense qu'il nous appartient d'y répondre objectivement. C'est avant tout un exercice d'explication, je dirais même un exercice de pédagogie qu'il nous revient de mener. Il faut le faire mais sans utiliser les craintes compréhensibles des citoyens à d'autres fins. De mon point de vue, il y a beaucoup plus de raisons fortes pour vouloir l'élargissement et qui le justifient que d'éléments qui justifieraient un discours pessimiste et des réticences.

Je dirai d'abord un mot sur la nature de l'élargissement. L'élargissement fait partie de la nature même de l'Europe. Cela a été dit tout à l'heure mais il faut le rappeler: à aucun moment les pères fondateurs n'ont imaginé une Europe limitée à six États membres. Bien entendu, ce n'était pas là sa vocation. Sa vocation, son ambition était de s'ouvrir aux voisins et de propager vers l'extérieur une zone de paix, de prospérité et de démocratie.

Une Europe qui se ferme est, à terme, une Europe qui perd de son sens. Je suis tout à fait d'accord avec M. Van Rompuy lorsqu'il dit que l'élargissement est une valeur en soi, a sa propre valeur ajoutée. Mme Nagy n'a rien dit d'autre et je partage ce point de vue. Il s'agit avant tout de consolider un espace de paix et de stabilité au bénéfice de tous, à savoir des anciens et des nouveaux membres mais également des voisins de l'Europe. Ce n'est pas non plus inintéressant. Car, de toute évidence, cet élargissement génère ce que d'aucuns appellent un phénomène de contagion démocratique. Dans cette perspective, il est absolument capital qu'un dialogue politique soit mené par l'Union et ses voisins, que des coopérations, des partenariats plus étroits soient envisagés au bénéfice de tous. Je pense notamment à des domaines comme la lutte contre l'immigration clandestine et je voudrais faire une petite parenthèse. L'élargissement est, selon moi, la première véritable réponse à la fois positive et efficace aux flux migratoires qui sont parfois difficiles à gérer. Ce que j'ai entendu tout à l'heure à ce propos ne correspond pas du tout à ce qu'une étude de la Commission a produit concernant les effets de l'élargissement en termes de flux. On parle de 300.000 personnes au grand maximum et même, on dit qu'à terme, les flux risquent probablement de s'inverser. Autrement dit, des personnes qui, aujourd'hui, font partie de l'Europe des 15 pourraient trouver à s'occuper professionnellement dans ces pays-là.

La nature politique de l'élargissement se marque aussi, bien entendu, dans les conditions exigées des pays candidats pour adhérer à l'Union européenne. L'article 49, combiné à l'article 6, point 1, du Traité sur l'Union européenne précise: "Peut devenir membre de l'Union européenne tout Etat européen qui respecte les principes de la liberté, de la démocratie, du respect des droits de l'homme et des libertés fondamentales ainsi que l'Etat de droit, principes qui sont

lidstaten.

De uitbreiding is een politieke keuze, en de politieke overheden van de lidstaten hebben die keuze gemaakt. Ik zal niet nader ingaan op de memorie van toelichting, want die is duidelijk en volledig genoeg. De belangrijkste uitdagingen en het gedetailleerde verloop van de onderhandelingen worden erin uiteengezet.

Ik wil het samen met u hebben over de argumenten en opvattingen op grond waarvan wij ons moeten opwerpen als pleitbezorgers van die uitbreiding. We moeten een objectief antwoord aanreiken om de angst en onzekerheid van onze medeburgers weg te nemen, en mogen die angst niet misbruiken.

Europa stelt zich open voor nieuwe lidstaten, en dat heeft meer plus- dan minpunten.

Allereerst kadert de uitbreiding geheel in de geest van Europa. Europa moet blijk geven van openheid, een steeds grotere ruimte creëren waar vrede heerst, en de democratie en de welvaart bevorderen. De heer Van Rompuy heeft gelijk: een Europa dat zich afsluit, is in de eerste plaats een Europa dat aan betekenis inboet.

Europa bestaat uit haar lidstaten, maar ook uit de aangrenzende landen. Wat dat betreft draagt Europa bij tot een rijke dynamiek en een geest van vrede in die gebieden.

In dit opzicht is het van fundamenteel belang dat men een politieke dialoog voert en dat men nauwere banden tracht aan te halen. Ik denk met name aan de strijd tegen de illegale immigratie.

De uitbreiding is het eerste positieve en doeltreffende antwoord op de migratiestromen. Deze zijn soms moeilijk te beheersen maar zijn daarom geen

communs aux Etats membres".

En juin 1993, l'Union a également requis que soient respectés les critères dits de Copenhague. Ces critères sont de deux ordres, politique et économique. L'Union ne peut engager des négociations d'adhésion que si les critères politiques sont remplis. Les critères économiques sont, pour leur part, susceptibles d'être atteints en cours de négociation. Par rapport à la Turquie, par exemple, nous sommes continuellement occupés à utiliser l'éventuelle adhésion de ce pays comme épouvantail agité devant l'opinion publique pour exalter la peur de cette dernière, d'une manière d'ailleurs parfois douteuse.

Je rappelle simplement deux choses. La première ne sera, en tout cas, pas contestée. Le fait d'avoir un statut de candidat à l'adhésion a été un catalyseur, a littéralement encouragé la Turquie à faire des avancées substantielles dans toute une série de domaines. La Turquie d'aujourd'hui ne serait pas ce qu'elle est, même s'il reste encore une marge à combler et des pas immenses à franchir, elle ne serait pas à son stade actuel sans cet appel du statut de candidat à l'Union européenne.

Deuxième élément, on l'a toujours dit, la Turquie entrera selon ses propres mérites et comme, en fait, elle a un statut en décalage dans le temps, ce sera assez facile de voir ses propres mérites.

Voulez-vous que je vous donne une explication un peu plus fine sur cette question-là? On savait parfaitement que les dix candidats qui s'apprêtent à entrer ne seraient pas entrés séparément mais bien en même temps. Tout le monde savait ça. Qu'il y ait eu, à ce niveau-là, un peu plus d'approximation dans l'observation et dans l'évaluation que l'on faisait du degré d'avancement par rapport à l'acquis, je peux en convenir.

Pour ce qui concerne la Turquie, elle sera jugée isolément et elle devra donc être en règle, en ordre, par rapport aux critères de Copenhague et par rapport aux critères économiques. Qu'on arrête de nous parler sans cesse de cela; je peux vous donner d'autres raisons pour lesquelles il peut être important que la Turquie rejoigne à un moment donné l'Union Européenne. Je peux en tout cas vous donner beaucoup de raisons pour lesquelles il me paraît extrêmement dangereux de tout le temps utiliser la Turquie avec, d'ailleurs, une argumentation que l'on ne dit pas mais qui a quelque chose d'un peu indélicat, pour ne pas dire autre chose.

Que disent les critères? Que tout pays candidat doit avoir des institutions stables, garantissant la démocratie, l'État de droit, les droits de l'homme, le respect des minorités et leur protection. Qu'il doit aussi avoir une économie de marché viable ainsi que la capacité de faire face à la pression concurrentielle et aux forces du marché à l'intérieur de l'Union. Qu'il doit avoir la capacité d'assumer les obligations de l'adhésion et, notamment, de souscrire aux objectifs de l'union politique, économique et monétaire. Un critère supplémentaire fut ajouté à Madrid en 1995, à savoir la nécessité pour un pays candidat de créer les conditions de son intégration par l'adaptation de ses structures administratives.

Troisième considération, je crois, comme cela a été dit ici tantôt, que

ramp. Een studie over de gevolgen van de uitbreiding toont aan dat er een instroom van maximum 300.000 personen zou ontstaan, en dat er zelfs een uitstroom op gang zou komen.

De politieke dimensie van de uitbreiding komt ook tot uiting in de voorwaarden die men de kandidaat-lidstaten oplegt. Volgens artikel 49, in combinatie met artikel 6.1, van het Verdrag betreffende de Unie kan elke Europese staat die de gemeenschappelijke beginselen van de Lidstaten inzake de vrijheid, de democratie, de eerbied voor de mensenrechten, de fundamentele vrijheden en de rechtsstaat naleeft, lid worden van de Unie.

In 1993 voerde de Unie tevens de voorwaarde in dat de criteria "van Kopenhagen" zouden worden nageleefd. De onderhandelingen over de toetreding nemen slechts een aanvang indien aan de politieke criteria is voldaan; de economische criteria mogen tijdens het onderhandelingsproces worden bereikt.

Wat Turkije bijvoorbeeld betreft, speelt men de mogelijke toetreding van het land uit als schrikbeeld ten aanzien van de publieke opinie. In dit verband wil ik twee dingen in herinnering brengen.

Ten eerste heeft Turkije, sinds het het statuut van kandidaat-lidstaat van de Europese Unie heeft verworven, op verschillende gebieden aanzienlijke vooruitgang geboekt. Ook al heeft Turkije nog een erg lange weg te gaan, zonder dit statuut zou het land nooit zover zijn gekomen.

Ten tweede zal de toetreding van Turkije afhankelijk zijn van de verdiensten van het land zelf. De tien landen die nu toetreden werden veeleer globaal beoordeeld, terwijl in het geval

l'élargissement à l'Est est un devoir historique. C'est une obligation morale. C'est réunir un continent artificiellement divisé. C'est rassembler des peuples fondamentalement européens dans le cadre d'un projet fondé sur le respect, la tolérance et la compréhension mutuelle.

De ce point de vue, je voudrais juste faire un peu d'histoire. Quand nous nous sommes battus à Nice pour avoir le principe d'une convention, je me souviens très bien que, dès qu'on utilisait le mot "Constitution", un certain nombre, pour ne pas dire un nombre certain de participants, de représentants des différents États s'y opposaient. Le mot "Constitution" était tabou. C'était un mot interdit. J'observe que, s'il y a une chose dont on peut à peu près être sûr, ce n'est pas encore sur le contenu complet de la Constitution, mais on peut en tout cas être sûr qu'il y aura une Constitution européenne.

La Constitution, j'oserais presque le dire, c'est la concrétisation du fait que l'Europe est une vision politique de la société, qu'elle est une vision politique de l'homme, qu'elle traduit un certain nombre de valeurs et de protections personnelles, pour l'individu, pour le citoyen. Donc, avoir une Constitution européenne, ce n'est quand même pas mince. Et quand on exprime ici certaines réticences par rapport aux résultats que l'on peut ou que l'on doit escompter pour la CIG – et l'on verra bien ce que ça donnera, nous allons nous battre, en tout cas – cette Constitution est déjà un premier apport qui n'est évidemment pas négligeable.

A l'époque où nous avons déclenché la Convention, beaucoup se seraient déjà satisfaits du principe d'une Constitution pour dire que c'était un succès.

Je considère que nous n'avons pas l'exclusivité de l'identité européenne. Je rejoins volontiers Jacques Delors lorsqu'il affirme "que les gènes de l'histoire européenne sont autant à Budapest, à Varsovie ou à Prague qu'à Paris, Londres ou Rome." Ces pays, cela a été dit – et il faut le répéter – ont souffert sous le régime communiste. Ils présentent, c'est vrai, par rapport à nos démocraties occidentales de profondes disparités dans leur développement économique et social. Même si, aujourd'hui, ils n'ont pas encore tous l'appétence pour la dimension politique de l'Europe comme nous, ils y viendront si nous savons répondre à leurs soucis, notamment à leur souci de sécurité.

J'ouvre ici une parenthèse brève sur la nécessité d'une défense européenne. Ce projet figure aujourd'hui à l'agenda européen et a été notamment porté par notre premier ministre. Le conclave de Naples des 28 et 29 novembre a mis en lumière un consensus et une vraie percée sur la volonté d'avancer ensemble vers une défense commune.

J'en viens à ma quatrième considération. On dirait vraiment que l'élargissement, c'est un peu le chaos annoncé ou, en tout cas, le risque de chaos comme si rien n'avait été préparé, comme si cet élargissement n'était pas un acte maîtrisé.

Cette préparation a notamment été assurée pour le développement d'une stratégie de pré-adhésion. Je vous renvoie plus spécifiquement à l'exposé des motifs qui détaille les différents éléments de cette

van Turkije individueel zal worden nagegaan of het land voldoet aan de criteria van Kopenhagen en aan de economische criteria.

Volgens die criteria moet elke lidstaat over stabiele instellingen beschikken, die een waarborg zijn voor de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten, de eerbiediging en de bescherming van de minderheden. Voorts moet het land een markteconomie hebben en opgewassen zijn tegen de concurrentie en de interne markt van de Unie. Het moet achter de doelstellingen van de politieke, economische en monetaire unie staan. In Madrid werd daar in 1995 als bijkomende voorwaarde de aanpassing van de administratieve structuren aan toegevoegd.

Ten derde is de uitbreiding naar het Oosten onze historische plicht én een morele verplichting. Met de uitbreiding verenigen we een continent dat op kunstmatige wijze werd verdeeld, en brengen we de Europese volkeren bijeen in een project waaraan respect, verdraagzaamheid en wederzijds begrip ten grondslag liggen.

Tijdens de top van Nice riep het woord "Grondwet" nog heel wat weerstand op, het was taboe. Vandaag weten we zeker dat die Europese Grondwet er komt, ook al zijn we nog niet helemaal zeker van de inhoud.

De Grondwet belichaamt de politieke visie van Europa op de maatschappij en de mens en het belang dat Europa hecht aan bepaalde waarden en aan de bescherming van het individu. De resultaten van de IGC mogen dan al enige terughoudendheid oproepen, met de Grondwet wordt hoe dan ook een eerste, belangrijke stap genomen.

Daarenboven ben ik de mening toegedaan dat de Europese identiteit niet onze exclusieve

stratégie, véritable accompagnement des pays candidats.

Je précise également que les négociations ont été menées en se fondant sur trois principes essentiels: la différenciation, la flexibilité, le monitoring. La Belgique a toujours fortement insisté sur cet aspect jugé primordial. Il s'agit de vérifier si les engagements pris par les pays candidats sont mis en œuvre. Le récent rapport de la Commission a apporté la preuve que ce monitoring est efficace, qu'il porte ses fruits. Les conclusions du commissaire Verheugen devant le Parlement européen ont été particulièrement optimistes quant à l'état de préparation des adhérents pour le 1er mai 2004.

Enfin, il est bon de noter que des dérogations temporaires ont pu être acceptées pour faire droit à certaines difficultés objectives de pays candidats. Ces dérogations sont cependant limitées par leur objet, mais aussi dans le temps et l'espace. Elles doivent être accompagnées de plans précis.

Pour ce volet, je terminerai en rappelant les conclusions du Conseil européen de Copenhague de décembre 2002 qui ont introduit deux mécanismes de sauvegarde inédits: une clause de sauvegarde marché intérieur et une clause de sauvegarde Justice et Affaires intérieures se sont ajoutées à la clause de sauvegarde économique générale appliquée lors des élargissements précédents. La Belgique veillera à ce que ces clauses soient, le cas échéant, effectivement mises en œuvre.

Pour en terminer sur les négociations, je dirai un mot sur leur caractère inclusif. Les négociations avec la Bulgarie et la Roumanie continuent à un rythme soutenu. Ces deux pays devraient pouvoir rejoindre l'Union en 2007.

eigendom is. Jacques Delors schrijft dat de genen van de Europese geschiedenis evenzeer te vinden zijn in Boedapest, Warschau of Praag als in Parijs, Londen of Rome. Die landen hebben onder het communisme geleden. Zij verschillen onmiskenbaar van onze westerse democratieën op het stuk van de sociaal-economische ontwikkeling. Zij zullen ons echter bijbenen als wij aan hun verwachtingen, met name op het vlak van veiligheid, voldoen.

Tussen haakjes wil ik de nadruk leggen op de noodzaak van een Europese defensie. Dit project staat op de Europese agenda en werd door onze eerste minister uitgedragen. Uit het conclaaf van 28-29 november jongstleden in Napels is gebleken dat er een consensus bestaat en dat de wil aanwezig is om samen vooruit te gaan om dat project te verwezenlijken.

Vierde punt: sommigen hadden aangekondigd dat de uitbreiding op chaos zou uitlopen alsof niets was voorbereid. Maar de uitbreiding werd goed voorbereid, met name via een strategie van "voor-toetreding". De onderhandelingen werden gevoerd op basis van drie grondbeginselen: de differentiatie, de flexibiliteit en de monitoring. België legde de nadruk op de monitoring omdat het de mogelijkheid biedt na te gaan of de kandidaat-lidstaten de verbintenissen die zij aangingen, nakomen. Die monitoring is doeltreffend en werpt vruchten af. De tijdelijke afwijkingen, die voor bepaalde kandidaten toegezegd werden, zijn beperkt.

Tot slot wil ik herinneren aan twee nieuwe vrijwaringsmechanismen die door de Europese raad van Kopenhagen in 2002 werden ingevoerd: een vrijwaringsclausule "interne markt" en een clausule "Justitie en interne

Aangelegenheden". België zal erop toezien dat die clausules in voorkomend geval feitelijk worden geïmplementeerd.

In verband met de onderhandelingen ten slotte kan ik nog meedelen dat de onderhandelingen met Bulgarije en Roemenië worden voortgezet en dat beide landen wellicht in 2007 zullen toetreden.

De voordelen van de uitbreiding nu. Ik heb het reeds gezegd, het belangrijkste voordeel van de uitbreiding is de politieke stabiliteit van het continent. Op economisch vlak zijn de voordelen bijzonder groot en ze kunnen in een paar woorden samengevat worden: rechtszekerheid, nieuwe markten, nieuwe mogelijkheden, handelsmogelijkheden en investeringspotentieel. Ik denk eerst en vooral aan de consolidering van de rechtszekerheid op Europese schaal. Van nu af aan bepalen dezelfde regels de concurrentie, de staatshulp, de concentratie van ondernemingen, de rechten van intellectuele eigendom, de productnormen, enzovoort. De vereenvoudiging door de unificatie of door de harmonisering van regimes die vroeger elk land kenmerkten, is merkwaardig en zal zeer duidelijk in het voordeel uitdraaien van onze ondernemers. Meer in het bijzonder zal het een einde moeten maken aan een reeks concurrentievervalsingen en de convergentie van de economieën van de lidstaten bespoedigen. Ik ben er vast van overtuigd dat die economische convergentie op termijn het enige geloofwaardige antwoord is op het "delokaliseringsrisico".

Op dit moment moet dat risico van delokalisering gerelativeerd te worden. De kosten, en vooral die van de arbeidskrachten zijn immers lager in de nieuwe lidstaten en meer in het bijzonder in de landen van Midden- en Oost-Europa. Toch genieten de huidige lidstaten van de Unie nog steeds het voordeel van een veel groter productiviteitsvermogen. Uit recente studies blijkt dat men sommige kleine activiteitsverschuivingen naar de nieuwe lidstaten kan verwachten, maar die worden dan gecompenseerd door een bijkomende groei als resultaat van de uitbreiding.

Dankzij de uitbreiding ontstaan er ook nieuwe markten met de daarbij horende belofte van nieuwe mogelijkheden. Laten wij niet vergeten dat de bevolking van de Unie aanzienlijk zal toenemen. De behoeften van de nieuwe lidstaten in termen van verbruik, infrastructuur, uitrusting, diensten, blijven belangrijk. Er zijn evenveel handels- en investeringsmogelijkheden. De uitbreiding is vanuit die invalshoek een echte groeibron voor de Europese Unie met 25 landen. Over het algemeen zal de exploitatie van het groeipotentieel, de opening van de grenzen en de naleving van gemeenschappelijke rechtsregels de ontwikkeling van het handelsverkeer en de investeringen bevorderen.

Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dankzij de vorige uitbreidingen ontstond een aanzienlijke verbetering van de levensstandaard in de toetredende landen. Ik herinner u graag aan het spectaculaire voorbeeld van Ierland, waar het bbp van 64% van

Le principal avantage de l'élargissement réside dans la stabilité politique du continent. Sur le plan économique, l'élargissement garantira une plus grande sécurité juridique ; il permettra d'accéder à de nouveaux marchés et d'accroître le potentiel d'investissements.

Au sein de l'Union élargie, des règles identiques seront appliquées partout en matière de concurrence, d'aide publique, de droits de propriété intellectuelle, etc. L'élargissement mettra un terme à certaines distorsions de concurrence et favorisera la convergence économique des Etats membres. Il constitue également la seule réponse réaliste aux risques de délocalisation qu'il convient par ailleurs de relativiser. Si les coûts salariaux dans les pays candidats sont considérablement moins élevés que les nôtres, cette différence est compensée par notre productivité plus élevée. Certaines délocalisations interviendront certes mais seront compensées par une croissance plus forte : l'élargissement ouvre de nouveaux marchés. Les besoins en matière de consommation et d'infrastructure des nouveaux Etats membres demeurent en effet importants et constitueront une source de croissance pour l'Union européenne à 25.

L'élargissement stimulera les échanges commerciaux et les investissements. Les précédentes

het Europese gemiddelde in 1988 tot 119% in 2000 is uitgegroeid, wat een verdubbeling betekent van de relatieve rijkdom in zowat 12 jaar tijd. Vorige uitbreidingen hebben ons ook geleerd dat de nieuwe leden nogal vlug immigratielanden worden in plaats van landen van migranten. Waarom nog zijn geboortestreek verlaten om ergens anders het geluk te gaan zoeken op het moment dat het bij ons werkelijkheid wordt?

Op internationaal vlak, ten slotte, kan de uitbreiding de economische macht van de Europese Unie op wereldvlak alleen maar versterken: de uitgebreide Unie verwerft dan een vijfde van de wereldhandel. Ze zal net iets minder dan de helft van de directe buitenlandse investeringen op wereldvlak opleveren en een vierde van de binnenkomende wereldinvesteringen opslorpen.

Die bijkomende macht zal een groter gewicht geven aan onze stem in de internationale handelsfora. Deze versterking maakt van Europa een minder kwetsbaar geheel tegen externe klappen, met als gevolg een efficiënter reactievermogen. Dit versterkt eveneens de capaciteit voor de inkadering van het globaliseringfenomeen. Vanuit dit standpunt bekeken zal de uitbreiding een betere regulering moeten toelaten van de economische activiteit op wereldvlak.

De globale kostprijs van de uitbreiding werd in december 2002 in Kopenhagen bepaald. Het gaat om 40,81 miljard euro voor de tien toetredende landen, gespreid over de periode 2004-2006. Dit bedrag omvat landbouw, binnenlands beleid en bijkomende tijdelijke uitgaven. Dit bedrag omvat eveneens betalingsfaciliteiten om de begrotingsmogelijkheden van de nieuwe leden te verbeteren en compensaties om te vermijden dat sommige landen vanaf hun toetreding netto zouden moeten bijdragen. Deze bedragen overschrijden geenszins het engagementsplafond dat in 1999 in Berlijn werd bepaald. Mag ik eraan herinneren dat de impact op de begroting voor België op 370 miljoen euro wordt geraamd voor de periode 2004-2006.

Quelques mots enfin des travaux de la Convention. Après dix-huit mois de travail, la Convention a formulé un texte de compromis que nous jugeons équilibré et qui répond très largement aux exigences de simplification, de clarté, d'efficacité et de démocratie qui ont été rappelées dans la déclaration de Laeken.

Comme vous le savez, la stratégie du gouvernement belge dans le cadre des travaux de la CIG vise à maintenir les acquis de la Convention. Il ne faut pas perdre de vue que l'Union à vingt-cinq représente une véritable mutation du projet européen. Je suis personnellement convaincu qu'au-delà de la réforme nécessaire des institutions, une réflexion s'ouvre sur la différenciation. Celle-ci doit permettre de surmonter les blocages, d'éviter les impasses et de concilier hétérogénéité et intégration.

Monsieur le Président, mesdames, messieurs, je pense que notre responsabilité politique est aujourd'hui aussi d'expliquer et de rassurer. Expliquer en détaillant les multiples avantages de l'Europe élargie, rassurer en rappelant le caractère préparé, accompagné et contrôlé de l'élargissement. J'aime rappeler que l'Europe est la plus belle idée politique du siècle dernier.

vagues d'élargissement ont permis d'accroître substantiellement le niveau de vie des nouveaux Etats membres qui sont de surcroît devenus d'emblée des pays d'immigration plutôt que d'émigration.

L'élargissement renforcera considérablement la puissance économique de l'Union européenne sur le plan international.

L'Union européenne s'en trouvera renforcée et accroîtra son influence auprès des organes commerciaux. Cela permettra de mieux gérer les conséquences de la mondialisation, grâce à une meilleure régulation des activités économiques.

Les coûts de l'élargissement ont été estimés à 40,81 milliards d'euros au cours de la période 2004-2006. Ce montant ne dépasse pas le plafond fixé en 1999. Pour la Belgique, ce montant correspond à 370 millions d'euros.

De tekst van de Conventie is een evenwichtig compromis. De strategie van de Belgische regering strekt ertoe het acquis van de Conventie te garanderen. We zullen uit de impasse kunnen geraken door na te denken over differentiatie. Onze politieke verantwoordelijkheid bestaat erin uitleg te verschaffen en gerust te stellen. Europa is de mooiste politieke gedachte van de vorige eeuw, en de uitbreiding is de kroon op het werk. Als de IGC niet ambitieus of voluntaristisch genoeg zou zijn, zouden we via versterkte samenwerking vooruitgang kunnen boeken. Ik pleit ervoor dat de resolutie gekoppeld wordt aan de ratificatie.

Tot slot voeg ik er nog aan toe dat

J'ajouterai que l'élargissement représente de la même manière la concrétisation du succès de l'aventure européenne, mais aussi le témoignage le plus vivant de solidarité du XXIe siècle. Je me permets encore une fois de dire qu'il ne faut pas exalter les craintes d'une partie de la population; il faut expliquer et convaincre.

Si la CIG, j'en conviens, devait traduire un manque d'ambition ou de volontarisme, nous aurons alors l'opportunité d'user des moyens qui existent pour avancer avec ceux qui le veulent et qui le peuvent, par les coopérations renforcées. Ces coopérations renforcées sont un moyen à la fois de dynamiser, d'intégrer et d'approfondir, étant entendu qu'elles sont toujours inclusives.

Je plaide vraiment pour que la résolution accompagne la ratification. Je crois que M. Di Rupo a raison, c'est un engagement politique qui peut être extrêmement important et qui cadre les garanties en cas d'insuccès ou de manque de hauteur de la CIG.

Je voudrais encore faire une remarque parce que nous n'avons pas eu l'occasion de le dire. Je suis évidemment un chaud partisan, un très chaud partisan des majorités qualifiées et que l'on puisse utiliser les majorités qualifiées dans le plus de domaines possible: bien entendu, le domaine fiscal, le domaine social et, notamment, en politique européenne de sécurité commune. Je veux cependant dire que l'usage des majorités qualifiées pourrait bien se retourner contre ceux qui, par exemple, veulent plus d'Europe sociale. Je pense qu'il faudra nous montrer très attentifs à faire en sorte d'utiliser ce mécanisme uniquement pour faire avancer, pour améliorer l'Europe sociale. Mais il ne faudrait pas laisser croire que, parce qu'il y aurait plus de possibilités de majorités qualifiées, nous aurions automatiquement plus d'Europe sociale.

Ce serait trahir la vérité. L'Europe sociale est un engagement politique important auquel je souscris complètement. Je crois que les coopérations renforcées peuvent certainement faire beaucoup plus pour faire avancer l'Europe sociale que simplement le principe des majorités qualifiées.

Voilà, monsieur le président, chers collègues, la manière dont je voulais réagir aux excellentes interventions qui traduisaient un fond commun d'engagement européen fort large.

De **voorzitter**: Ik stel u het volgende voor. Mijn idee is om over enkele ogenblikken te schorsen. We zullen dan een halfuur later hernemen. Voor de schorsing kunnen we nog misschien de vraag die nog niet beantwoord is, aan bod laten komen.

Ik heb de vraag gekregen om het voorstel tot resolutie, waarover de minister zopas heeft gesproken en ik nog een reeks amendementen heb gekregen, aan de orde te brengen.

Mijnheer De Crem, u hebt gevraagd om een schorsing als ik dat voorstel deed. Ik zal die schorsing koppelen aan de normale schorsing voor de diensten en de middagvergadering sluiten.

17.38 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik kan ermee akkoord gaan dat u de middagvergadering schorst. Er moet in elk geval nog een mogelijkheid tot repliek kunnen bestaan op het antwoord van de vice-eerste minister, wat ik aansluitend zou laten gebeuren.

ik een vurig voorstander ben van de gekwalificeerde meerderheid, al moet ik erop wijzen dat het gebruik ervan zich tegen diegenen die een socialer Europa willen kan keren. Het mechanisme mag geen automatisme worden!

17.38 Pieter De Crem (CD&V): Je suis d'accord de clore la séance de l'après-midi. Je demande toutefois de ne le faire qu'après les répliques et d'encore permettre, avant l'interruption de

poser la question à la secrétaire d'Etat. Juste avant l'interruption, nous pourrions alors décider de la suite des travaux.

De **voorzitter**: Als er replieken zijn op het antwoord van de vice-eerste minister, dan laat ik ze toe. Daarna zal ik mijn voorstel aan de Kamer ter overweging voorleggen.

17.39 Pieter De Crem (CD&V): Ik zou na de replieken dan spreken over het verdere verloop van de werkzaamheden. We zitten nu nog in een debat.

De **voorzitter**: Ja, ik wil dat debat over de toetreding van de nieuwe lidstaten afronden.

17.40 Pieter De Crem (CD&V): Er is toch nog steeds een normale parlementaire traditie. In dergelijk debat antwoordt de minister en zijn er daarna replieken. Daarna wordt het debat gesloten.

De **voorzitter**: We zitten op dezelfde golflengte.

Je note les noms des membres qui souhaitent répliquer. Ensuite ce débat sera terminé et j'interromprai la séance.

17.41 Pieter De Crem (CD&V): Er is nog iets anders. Er is ook nog de vraag aan mevrouw de staatssecretaris.

De **voorzitter**: Die komt voor de onderbreking.

17.42 Pieter De Crem (CD&V): Vooraleer u onderbreekt, had ik dan graag de verdere werkzaamheden voor de rest van de avond gekend.

De **voorzitter**: We komen tot de replieken.

Mijnheer Van Rompuy, u bent als enige ingeschreven voor de repliek. Daarna zal ik de vragen beantwoorden die me gesteld werden.

17.43 Herman Van Rompuy (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u mag ervan overtuigd zijn dat ik vrij bondig zal zijn.

Mijnheer de minister, ten eerste, het is enkel mijn bedoeling een aantal punten die onduidelijk zijn te releveren en gebeurlijk kunnen we dan in het debat over de resolutie tot meer klaarheid komen. Ik wil in de eerste plaats zeggen dat mijn repliek minder op uw uiteenzetting betrekking heeft. Ik ben het er immers in grote mate mee eens. Ik ben het eens met wat u over Turkije hebt gezegd, maar ik vrees dat, mochten we dat debat verder voeren, we het minder met mekaar eens zouden zijn. Er komt echter een moment waarop we het debat moeten voeren, niet theologisch, niet ideologisch en niet in tegenstelling tussen degenen die open en tolerant zijn en degenen die verkrampt en bijna extreem rechts zijn wanneer ze een bepaalde houding aannemen. Het moet een debat zijn dat in volle sereniteit kan worden gevoerd.

Ten tweede, ik heb meer moeite met hetgeen ik hier heb gehoord dan met de toespraak van de bevoegde minister. Deze stemming is

17.43 Herman Van Rompuy (CD&V): Je rejoins en grande partie le point de vue de M. Michel. Il n'en va pas de même en ce qui concerne son analyse de l'adhésion de la Turquie. Mais cette question requiert un débat distinct, en dehors de toute attitude doctrinaire.

Les déclarations de certains membres me posent davantage problème. Il est bien sûr toujours possible de formuler une réserve politique mais, d'un point de vue juridique, le vote sur l'élargissement est irrévocable. Le projet de M. Di Rupo d'approuver conditionnellement l'élargissement n'est pas réalisable.

geen stemming onder voorwaarde. De heer Di Rupo heeft daarnet gezegd dat hij "voor" zal stemmen onder voorwaarde. De stemming die wij straks zullen uitbrengen over de uitbreiding is definitief, onherroepelijk en betreft de uitbreiding. Juridisch is er geen voorwaardelijkheid. Er kan een politieke voorwaardelijkheid zijn, waarbij men zegt dat men in dezelfde lijn en bijna op dezelfde dag een resolutie moet goedkeuren over de werkzaamheden van de Intergouvernementele Conferentie. De stemming die we echter uitbrengen, wat ook de resultaten van IGC mogen zijn, is definitief en onherroepelijk. Wij stemmen over de uitbreiding.

Ik kreeg in dit debat niet de indruk dat iedereen zo sterk voor de uitbreiding is. Ik heb dat niet zozeer gehoord in de uiteenzetting van de heer Di Rupo. Ik moet eerlijkheidshalve zeggen dat de heer Dehousse gisteren wel een andere klank heeft laten horen. De uiteenzetting van de heer Van der Maelen echter heeft mij helemaal niet overtuigd dat hij voorstander van de uitbreiding is. Wanneer men zoveel vragen stelt en zoveel reticenties heeft, heeft men eigenlijk een andere bedoeling. Trouwens, ik weet niet of hij in eigen naam sprak of namens de sp.a, maar hij heeft zelf gezegd dat hij het met loden voeten goedkeurt en omdat er één keer een afspraak was gemaakt. Indien die afspraak er niet was geweest, zou hij nooit "voor" hebben gestemd.

Wij stemmen met overtuiging "voor" omdat een hele reeks problemen die zich voordoen in Oost- en Midden-Europa en die hier als bedreigend worden aangezien, precies door de uitbreiding worden opgelost.

Wat de heer Di Rupo op een bepaald moment zei, deed mij denken aan een slogan van 15 jaar geleden – ik denk niet dat hij toen al in het Belgisch Parlement zetelde –: "Liever geen staatshervorming dan een slechte staatshervorming". Liever geen resultaat van de IGC indien ze slechter is dan hetgeen in Nice werd afgesproken. We moeten goed weten waarover we spreken. We zullen het straks nog kunnen hebben over dit moment van klaarheid. Er is een ondervloer en een bovenvloer. De ondervloer is Nice, de bovenvloer is de Conventie. Men kan nooit onder het Verdrag van Nice gaan, want als men geen akkoord heeft, valt men op het Verdrag van Nice. "Plus mauvais que Nice" kan niet omdat men altijd op Nice terugvalt.

Beter doen dan de Conventie of op dezelfde lijn uitkomen van de Conventie kan evenmin want vandaag zitten we er op tal van domeinen onder. Wat we nu weten van de IGC is dat men de lat van de ontwerpgrondwet niet haalt. Op een gegeven ogenblik zegt de minister zelfs dat het belangrijk zou zijn, mocht er een grondwet instaan. Als een grondwet alleen de codificatie is van de voorbijgaande verdragen, dan vraag ik mij af waarover men 15 maanden met de beste krachten in Europa bezig is geweest. Wij weten nu al dat wij voor problemen staan. De vraag zal alleen zijn hoe groot die problemen zijn en wat de meerderheid daar voor sanctie aan vastbindt.

Er is een punt waarbij met niet onder de resultaten van de Conventie kan gaan. Indien men de besluitvormingsprocedure, de wijze waarop de meerderheid tot stand komt, wijzigt, dan weet ik echt niet meer wat er overblijft van al de werkzaamheden van de Conventie. Dat moet le dernier carré zijn. Ik heb dit enkele weken geleden aan de

J'ai l'impression que tous les membres présents ne sont pas de fervents partisans de cette approche. Si j'avais autant d'objections contre l'élargissement que M. Van der Maelen, je ne l'approuverais pas.

Les résultats de la CIG ne peuvent affaiblir les accords de Nice. Par ailleurs, nous savons que l'unanimité est loin d'être acquise dans différents domaines politiques et que les ambitions de la CIG n'iront pas au-delà des propositions de la Convention européenne. Il apparaît de plus en plus clairement que ces ambitions sont en fait limitées. Si l'on ne se conforme pas aux propositions de la Convention relatives au processus décisionnel, ses travaux équivaldraient à un coup d'épée dans l'eau. Dans cette hypothèse, même le CD&V commencerait à douter.

En cas d'échec, il ne serait guère réaliste de poursuivre uniquement avec ceux aux yeux desquels seul compte l'intérêt européen et en l'absence d'accords préalables. Les gouvernements des pays concernés pourraient alors tout aussi bien privilégier avant tout l'intérêt national.

Je me demande comment sera évalué le résultat de la CIG. Le gouvernement dispose-t-il d'un mandat de négociation et des suites politiques y seront-elles données?

eerste minister gezegd. Om in de beeldspraak te blijven die ik toen heb gebruikt en die wat dubbelzinnig is, zou ik kunnen zeggen dat er rond dat meerderheidsbesluit bijna een cordon sanitaire moet bestaan. Daar komt men niet aan! Als men daar aankomt dan hebben wij zelfs een probleem en vragen wij ons af waarover men het heeft.

Men zegt dat als alles mislukt men naar een versterkte samenwerking moet gaan. Maak u niet te veel illusies. Indien er geen nieuw verdrag komt, dan kan men zelfs op het domein van de defensie geen structurele samenwerking hebben omdat er gewoon niets is voorzien in Nice. Beweren dat als het mislukt men met de zuiveren, met les pères fondateurs, met degenen die enkel het Europees belang en niet het nationaal belang voor ogen hebben, zal doorgaan, is heel betrekkelijk. Laat me niet lachen. Alsof geen enkele van die landen, zelfs van de pères fondateurs, het nationaal belang voor ogen zou houden. Hoe gaat men het resultaat van de Intergouvernementele Conferentie inschatten als men onder de Conventie en op het niveau van Nice blijft? Gaat men de regering naar de eindonderhandelingen sturen met een mandaat? Hoe gaat men dit achteraf evolueren? Ziet u de mogelijkheid om de regering te laten onderhandelen? Als men dit allemaal zo beperkt, vraag ik mij af welk politiek gevolg men daaraan op een bepaald ogenblik zal vastknopen. Dit is een vraag waar we de volgende weken en maanden duidelijkheid over zullen krijgen.

Le **président**:

Quelqu'un demande-t-il encore la parole? (*Non*)

Vraagt nog iemand het woord? (*Nee*)

La discussion générale est close.

De algemene bespreking is gesloten.

Discussion des articles

Bespreking van de artikelen

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 85, 4) **(336/1)**

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 85, 4) **(336/1)**

Le projet de loi compte 2 articles.

Het wetsontwerp telt 2 artikelen.

Aucun amendement n'a été déposé.

Er werden geen amendementen ingediend.

Les articles 1 et 2 sont adoptés article par article.

De artikelen 1 en 2 worden artikel per artikel aangenomen.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

18 Agenda

18 Agenda

Ik stel u voor om de vraag van mevrouw Van der Auwera aan staatssecretaris Simonis nog voor de

onderbreking te behandelen. Ik stel voor om daarna de dagorde te wijzigen om het voorstel van resolutie waarvan het verslag en de amendementen erop werden rondgedeeld, te behandelen. Om een en ander in de tijd te kunnen scheiden, zou ik dan na de herneming de wet betreffende het Europees aanhoudingsmandaat behandelen.

Ik zou dus schorsen na de vraag van mevrouw Van der Auwera aan staatssecretaris Simonis. Dat is mijn voorstel. Kan men daarmee akkoord gaan?

18.01 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik ga akkoord met uw voorstel om de vraag in de plenaire vergadering door mevrouw Simonis te laten beantwoorden. Wij kunnen ermee akkoord gaan dat het Europese aanhoudingsbevel na de schorsing wordt behandeld en de rest van de hangende agenda wordt afgehandeld. Onze fractie heeft echter wel een fundamenteel bezwaar tegen de gang van zaken die u voorstelt.

Wij hebben deze week twee keer een Conferentie van voorzitters gehad. Wij hebben een eerste Conferentie gehad met alle collega's van de meerderheid op woensdagvoormiddag om 11.30 uur, waar wij de agenda van de plenaire vergadering hebben gesproken. Er werd op geen enkele manier verwezen naar de gang van zaken, namelijk het bespreken van en stemmen over de resoluties die nog in de commissie voor de Buitenlandse Zaken moesten worden behandeld, volgend op de vergadering van het Europees Adviescomité. Wij hebben vandaag om 12.30 uur een nieuwe vergadering van de Conferentie van voorzitters gehad naar aanleiding van het niet aanwezig zijn van de minister van Financiën op maandag, dinsdag en woensdag. Amper anderhalf uur voor de aanvang van deze vergadering is met geen woord gerept over een wijziging van de agenda over een aantal zaken die zo fundamenteel zijn. Mijnheer de voorzitter, dat doet mij vermoeden dat u misschien niet op de hoogte was van het feit dat sommige leden van de meerderheid de intentie hadden om deze agenda te gaan wijzigen.

Wij gaan dus niet akkoord met uw voorstel om de resoluties hier te bespreken en erover te stemmen, om de eenvoudige reden dat het Reglement dit niet toelaat. Wij hebben een drukproef gekregen van een verslag van de vergadering van gisteren, waaraan ik trouwens heb deelgenomen. Ik denk dat de leden, zoals het hoort, een ontwerpverslag hebben gekregen om eventuele opmerkingen te kunnen formuleren. In de commissie werden geen afspraken gemaakt over de termijn waarbinnen dat moest gebeuren. De leden krijgen normaal gezien altijd een termijn om dat te doen.

Er is één zaak die in dit Parlement van toepassing is en dat is het Reglement. Ik zal het artikel 78, 4, lezen: "Betreffende de teksten die hen bij name zijn toegeschreven, kunnen de sprekers vooraf schriftelijk hun verbeteringen doen toekomen". Dat is niet gebeurd. Ik ga verder. "Zij worden geacht die teksten te hebben goedgekeurd, indien zij hun verbeteringen niet hebben doen toekomen binnen een termijn van drie dagen te rekenen van de dag na die waarop de teksten beschikbaar zijn". Ik lees het artikel 78, 6: "De ontwerpverslagen van de commissies worden goedgekeurd door de voorzitter van de commissie tenzij een lid vóór de stemming over het geheel van een wetsontwerp, een voorstel of een begroting, vraagt dat ze door de commissie worden goedgekeurd". In voetnoot 40 staat: "Noch bij een beslissing van de voorzitter" daarover gaat het vandaag, "noch bij een urgentieverklaring wordt het recht zelf tot

18.01 Pieter De Crem (CD&V): Nous ne nous rallions pas à la proposition du président de débattre des résolutions européennes et de les voter: le Règlement l'interdit. Nous n'avons d'ailleurs pas abordé cette question lors de la Conférence des présidents de ce midi. Je renvoie à l'article 78, 4° et 6°, du Règlement relatif aux corrections apportées au rapport et à l'approbation du projet de rapport. La note de bas de page n°40 dispose explicitement que le droit d'apporter des corrections ne peut être supprimé, pas même en cas d'urgence. Tant que les membres de la commission n'ont pas pu faire valoir leur droit à la correction, nous ne pouvons examiner ces résolutions en séance plénière aujourd'hui ni, par conséquent, les mettre aux voix. En effet, le rapport définitif n'a pas été adopté.

verbeteren ongedaan gemaakt”.

Mijnheer de voorzitter, zolang de leden van de commissie niet het recht tot verbeteren hebben kunnen uitvoeren, kunnen wij deze resoluties vandaag in de plenaire vergadering niet bespreken en er bijgevolg ook niet over stemmen.

Ik vind dus dat de agendawijziging die u voorstelt zonder voorwerp is. Het definitieve verslag is niet rondgedeeld wegens gebrek aan gelegenheid om een definitief verslag te maken. Wij wachten op het definitief verslag. Ik stel dan ook voor dat die resoluties, en de resolutie waarover het hier gaat, niet op de agenda van de plenaire vergadering komen.

Mijnheer de voorzitter, ik geef u daarvoor nogmaals de goede reden. Indien u ons daarvan had verwittigd, dan zijn voor ons alle zaken bespreekbaar. Dat is nu niet het geval. Ik verdenk u er trouwens van dat u ook, wat dat betreft, door de parlementaire meerderheid schaakmat bent gezet of in elk geval niet bent geïnformeerd. Voor ons kan dat vandaag niet.

18.02 Claude Eerdekens (PS): Monsieur le président, je pense que M. De Crem se livre à une interprétation incorrecte du Règlement. S'il est exact que l'article 16 du Règlement prévoit que la Conférence des présidents peut organiser les travaux de la séance plénière, ce qui se fait en général de manière consensuelle. Toutefois, lorsqu'il n'y a pas d'unanimité au sein de la Conférence des présidents, c'est la Chambre qui tranche en séance plénière un éventuel différend. Par ailleurs, il faut relier l'article 16 à l'article 40 du Règlement qui indique, en son alinéa 2, que le président indique, à la fin de chaque séance, le jour de la prochaine séance et l'ordre du jour, comme ce fut le cas la semaine dernière. Jeudi dernier, nous avons arrêté l'ordre du jour qui vous a été distribué.

À ce moment, nous avons décidé l'urgence pour la proposition de résolution. Quand nous avons fixé, jeudi dernier, l'ordre du jour de la séance d'aujourd'hui, nous n'avons évidemment pas statué en commission sur la proposition de résolution et pour cause, puisqu'elle a été fixée à l'ordre du jour à l'issue du comité d'avis sur les questions européennes. Comme vous avez arrêté l'ordre du jour jeudi dernier, vous ne pouviez pas préjuger du vote d'hier soir et de la décision de la commission des Relations extérieures sur la proposition de résolution.

L'urgence étant admise, je tiens à dire que l'article 78, 4°, soulevé par M. De Crem n'a pas à s'appliquer parce qu'il faut le relier à l'article 85 qui stipule que les rapports des commissions sont distribués au moins trois jours avant la discussion en séance plénière, à moins que l'urgence soit acquise conformément à l'article 51. Il faut aussi relier tout ce qui a été dit à l'article 51 qui signale, en son point 4, que "l'urgence décidée par la Chambre a pour effet de suspendre l'application des dispositions prescrivant les priorités et les délais".

Dès lors, en application de tous ces articles combinés du Règlement, c'est la séance plénière qui décide d'adapter l'ordre du jour par un vote et s'il se dégage une majorité pour inscrire, ce soir, la discussion de la proposition de résolution, cela doit avoir lieu. Si ce n'est pas le

18.02 Claude Eerdekens (PS): De heer De Crem interpreteert het Reglement op een foute manier. Artikel 16 stelt dat de Conferentie van voorzitters een bevoegdheid heeft inzake de regeling van de werkzaamheden van de plenaire vergadering. Indien er geen eenparigheid wordt bereikt, hakt de plenaire vergadering de knoop door.

Deze bepaling dient in verband te worden gebracht met artikel 40, alinea 2 dat stelt dat de voorzitter op het einde van elke vergadering kennis geeft van de dag van de volgende vergadering, alsmede van de agenda. Dit gebeurde vorige donderdag. Wij hadden toen beslist de urgentie voor de resolutie te vragen. Toen de agenda vorige donderdag werd vastgesteld, kon u niet weten dat de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen gisteren een beslissing over de resolutie zou nemen. Vermits de urgentie werd toegestaan, is artikel 78,4 bovendien niet van toepassing gezien de voorwaarden van artikel 85. Dit artikel bepaalt dat de termijnen voor de ronddeling van de verslagen niet van toepassing zijn in geval van urgentie. Bovendien bepaalt artikel 51 dat de urgentie

cas, ce sera reporté à la semaine prochaine.

de toepassing van de bepalingen inzake voorrang en termijnen opschort.

De agenda dient dus het voorwerp uit te maken van een beslissing van de vergadering.

18.03 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het verwondert mij dat collega Eerdekenen vanmiddag op de Conferentie van voorzitters het licht nog niet had gezien. Het is heel duidelijk dat hier een externe logica speelt, zeker als ik de plechtige déclaration solennelle van zijn partijvoorzitter, die links van hem zit, hier heb gehoord. Er speelt duidelijk een verborgen agenda. Er zijn een aantal andere factoren die hier spelen. Ik heb hierin trouwens een niet te verbergen sollicitatie voor een Europees mandaat in de Europese Commissie gezien. Ik wil ook zeggen aan de collega's van de VLD dat een partijvoorzitter, weliswaar aangeduid lid voor de Conventie namens de Kamer toen hij nog lid was van het Vlaams Parlement, het kan schudden als toekomstig Europees commissaris. Er waren niet veel leden van de VLD-fractie tijdens deze bespreking, maar ik kan u wel zeggen dat we hier heel duidelijk la postulation solennelle hebben gehoord van de voorzitter van de PS voor het vacant te verklaren mandaat in de Europese Commissie.

Ik zeg u nog meer, mijnheer de voorzitter. De voetnoot nummer 40 van het Reglement van de Kamer is niet voor interpretatie vatbaar. Ik herhaal die voetnoot 40 en ik richt mij tot alle democratische leden van democratische fracties. Ik citeer: "Noch bij een beslissing van de voorzitter overeenkomstig artikel 78, noch bij een urgentieverklaring wordt het recht zelf tot verbeteren ongedaan gemaakt". Met andere woorden, het verslag dat is gemaakt door de verslaggever naar aanleiding van de bespreking gisteren en waarvan een drukproef op onze banken is rondgedeeld, moet eerst het voorwerp uitmaken van een lezing door de leden van de commissie en het moet nadien het voorwerp uitmaken van een goedkeuring door de leden van diezelfde commissie. Deze commissie dient eerst samen te komen en nadien moet de verslaggever zijn goedkeuring geven aan dit verslag. Daarvoor heeft hij de in het Reglement bepaalde termijnen. Daar kan u niet van afwijken.

De **voorzitter**: Ik stel het volgende voor. Ik zal om 20.30 uur een korte Conferentie van voorzitters houden. Ik breng nu de vraag van mevrouw Van der Auwera aan de orde. Je suspends la séance après.

18.03 Pieter De Crem (CD&V): La réaction de M. Eerdekenen repose sur une logique externe, c'est-à-dire un agenda caché. J'en suis intimement convaincu après avoir entendu son président de parti qui, dans sa déclaration, a clairement sollicité le mandat vacant au sein de la Commission européenne.

Le droit individuel d'apporter des corrections ne peut être supprimé ni par décision du président, conformément à l'article 78, ni en cas d'urgence. La note de bas de page n° 40 est claire et ne souffre pas d'interprétation. L'épreuve doit d'abord être lue par les membres de la commission et doit ensuite être approuvée par ceux-ci. Il ne peut être dérogé sans raison à cette procédure ni aux délais y afférents.

Le **président**: Je propose d'examiner la question lors d'une nouvelle conférence des présidents, à 20.30 heures. Mme Van der Auwera peut à présent poser sa question orale.

Vragen (voortzetting)

Questions (continuation)

19 Vraag van mevrouw Liesbeth Van der Auwera aan de staatssecretaris voor het Gezin en Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over "de staten-generaal van het gezin" (nr. P112)

19 Question de Mme Liesbeth Van der Auwera à la secrétaire d'Etat aux Familles et aux Personnes handicapées, adjointe au ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur "les Etats-généraux de la famille" (n° P112)

19.01 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, eerst en vooral dank ik mevrouw de staatssecretaris dat zij is gekomen.

Mevrouw de staatssecretaris, een paar weken geleden was ik aanwezig toen u uw beleidsverklaring aflegde aangaande het gezin. Die beleidsverklaring handelde eigenlijk alleen over de organisatie van een staten-generaal voor het gezin. Het was de bedoeling dat die staten-generaal zou werken rond vijf thema's, waaronder het thema "gezinsondersteuning, ouderschapsondersteuning en kinderopvang".

Ik heb er u toen onmiddellijk op gewezen dat deze onderwerpen eigenlijk behoren tot de bevoegdheden van de deelstaten. U heeft ook een stuurcomité in het leven geroepen, waarin u de federale regeringsleiders die daarmee bezig zijn, heeft ingeschakeld. Wij hebben u toen gevraagd hoe u ervoor zou zorgen dat die werkgroep wat opvoedingsondersteuning en gezinsondersteuning betreft, zou kunnen werken, als er geen medewerking of deelname was van de deelstaten.

Enige weken na de start van de staten-generaal kondigde de Gezinsbond aan uit de werkgroep te stappen, precies omwille van het feit dat de Vlaamse noch de Waalse deelstaat zich ertoe engageert om hieraan medewerking te verlenen, hetzij de maatregelen die daar worden besproken concreet te maken. Ik had graag van u een antwoord gekregen op de vraag hoe u ervoor zult zorgen dat die werkgroep toch resultaten kan boeken.

19.02 **Isabelle Simonis**, secrétaire d'Etat: Monsieur le président, chère collègue, dans le cadre des Etats généraux, le gouvernement s'est engagé à pouvoir aborder la question du soutien à la parentalité. Il était donc impensable, dans le cadre de ce projet, de ne pas traiter de la question d'accueil de la petite enfance, de la question de soutien à l'éducation, des questions de responsabilité parentale notamment.

Nous avons insisté, notamment en commission, lorsque je suis allée présenter la note de politique générale, pour dire que bien évidemment, il s'agissait là de compétences qui relevaient des Communautés et des Régions. Le Conseil des ministres a d'ailleurs, lors de la présentation du projet, insisté pour dire que les Communautés et les Régions soient présentes dans le groupe qui s'intitule "Soutien à la parentalité".

Ce groupe s'est effectivement réuni une fois. A ma connaissance, "De Gezinsbond" est toujours membre du groupe et très soutenante d'ailleurs par rapport à la démarche. Par ailleurs, j'ai appris par fax que Mme Byttebier ne désirait plus participer à ce groupe et à ses travaux. Je propose donc de reprendre contact avec Mme Byttebier. Cela étant, l'ensemble des autres Communautés et Régions font partie du groupe. Aussi, je ne pense pas que cela demande un examen complémentaire.

Toutefois, j'aimerais que l'ensemble soit présent dans le groupe de manière à pouvoir dégager ce qui est repris dans les objectifs généraux de cette démarche sans empiéter sur les compétences mais pour en tirer des approches toutes particulières, des mesures

19.01 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Dans sa déclaration de politique générale, la secrétaire d'Etat a longuement évoqué les Etats-généraux de la famille. Ces derniers s'occupent des domaines politiques qui relèvent des compétences des entités fédérées: le soutien des familles, le soutien éducatif et l'accueil des enfants. Au bout de quelques semaines, le Gezinsbond s'est retiré du groupe de travail parce que les entités fédérées refusaient de collaborer.

Comment la secrétaire d'Etat fera-t-elle en sorte que le groupe de travail tout de même engranger des résultats?

19.02 Staatssecretaris **Isabelle Simonis**: In het kader van de staten-generaal heeft de regering er zich toe verbonden de ouderschapssteun ter sprake te brengen. Het is ondenkbaar dat men de thema's kinderopvang, hulp bij de opvoeding en verantwoordelijkheid van de ouders links zou laten liggen. In de commissie heb ik onderstreept dat dit een bevoegdheid van de Gewesten en de Gemeenschappen is. De Ministerraad heeft erop aangedrongen dat de Gewesten en de Gemeenschappen zouden vertegenwoordigd zijn in de werkgroep "Ouderschapssteun".

De werkgroep is een keer samengekomen. De Gezinsbond is nog steeds lid en steunt de demarche. Overigens werd ik op 1 december per fax op de hoogte gebracht van het feit dat mevrouw Byttebier niet langer wil meewerken. De andere Gemeenschappen en Gewesten

spécifiques.

Je vous transmettrai également la liste des membres de ce groupe en sachant que pour ce qui est des autres groupes de travail qui portent sur d'autres thématiques, il est bien évident que lorsque nous aborderons des questions plus spécifiques qui touchent aux compétences des Communautés et des Régions, je les inviterai, cela va de soi.

Gemeenschappen en Gewesten maken deel uit van de groep. Ik denk dus dat er geen aanvullend onderzoek moet komen.

Wat de andere werkgroepen betreft die andere thema's behandelen is het duidelijk dat ik de Gewesten en Gemeenschappen zal uitnodigen als een thema dat hun bevoegdheden raakt ter sprake komt.

19.03 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Mevrouw de minister, ik zou ten eerste kunnen antwoorden: "Et pour les Flamands la même chose." Ik dank u vriendelijk om mij in mijn landstaal te willen antwoorden.

19.03 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Et pour les Flamands la même chose, je suppose?

Ten tweede, ik stel vast dat u toegeeft dat er op dit ogenblik geen medewerking is van de deelstaten voor de organisatie van de staten-generaal betreffende het onderwerp. Het standpunt van de Gezinsbond is heel duidelijk. Wij doen niet mee aan een praatbarak waar er wordt gepraat om te praten en waaruit geen concrete maatregelen kunnen voortvloeien. Het jaarverslag van de kinderrechtencommissaris is ook op dat punt heel duidelijk. Hij zegt dat er duidelijk prioriteiten moeten worden gesteld inzake gezinsondersteuning, opvoedingsondersteuning en kinderopvang.

La secrétaire d'Etat admet que les entités fédérées ne coopèrent actuellement pas aux états-généraux de la famille. Le Gezinsbond ne souhaite pas participer à de vaines palabres dont il ne sortirait rien de concret. Bref, les états-généraux sont une coquille vide. La secrétaire d'Etat devra travailler ferme pour aboutir à des résultats d'ici au mois de février 2004.

Ik koesterde, samen met u misschien, de hoop dat de staten-generaal daaraan iets zouden kunnen doen. Ik moet echter vaststellen dat ze eigenlijk een lege doos zijn. Wil u in februari 2004 tot resultaten komen, dan zal u nog hard moeten werken en sleuren om toch medewerking te bekomen.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

De **voorzitter**: De Conferentie van voorzitters vindt plaats in zaal 1 om 20.25 uur.

De vergadering is gesloten.
La séance est levée.

La séance est levée à 20.20 heures. Prochaine séance à l'issue de la Conférence des présidents.
De vergadering wordt gesloten om 20.20 uur. Volgende vergadering na de Conferentie van voorzitters.

ANNEXE**BIJLAGE****SÉANCE PLÉNIÈRE****PLENUMVERGADERING****JEUDI 04 DÉCEMBRE 2003****DONDERDAG 04 DECEMBER 2003****DECISIONS INTERNES****INTERNE BESLUITEN****COMMISSION PARLEMENTAIRE DE
CONCERTATION****PARLEMENTAIRE OVERLEGCOMMISSIE****Décisions****Beslissingen**

Conformément à l'article 14, alinéa 1er, de la loi du 6 avril 1995 organisant la commission parlementaire de concertation prévue à l'article 82 de la Constitution et modifiant les lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, je vous communique que la commission parlementaire de concertation a pris les décisions suivantes en sa réunion de ce matin:

Conformément à l'article 12, § 2, de la loi précitée et en application de l'article 80 de la Constitution, la commission a déterminé les délais dans lesquels le Sénat aura à se prononcer sur les projets de loi suivants, pour lesquels le gouvernement a demandé l'urgence:

a) pour le projet de loi modifiant le Code de la Taxe sur la Valeur ajoutée (n° 431/1-2003/2004)

La commission a décidé de fixer le délai d'évocation à 5 jours et le délai d'examen à 15 jours.

b) pour le projet de loi-programme (n° 473/1-2003/2004)

La commission a décidé de fixer le délai d'évocation à 5 jours et le délai d'examen à 15 jours.

Pour information

COMMISSIONS**Composition**

Modifications proposées par le groupe PS:

Commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique
Membres effectifs

Remplacer M. Charles Picqué par Mme Annick Saudoyer.

Overeenkomstig artikel 14, eerste lid, van de wet van 6 april 1995 houdende inrichting van de parlementaire overlegcommissie bedoeld in artikel 82 van de Grondwet en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, deel ik u mee dat de parlementaire overlegcommissie in haar vergadering van deze voormiddag volgende beslissingen heeft genomen:

Overeenkomstig artikel 12, § 2, van de voormelde wet en met toepassing van artikel 80 van de Grondwet, heeft de commissie de termijnen bepaald waarbinnen de Senaat zich moet uitspreken over de volgende wetsontwerpen, waarvoor de regering de spoedbehandeling heeft gevraagd :

a) voor het wetsontwerp tot wijziging van het Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde (nr. 431/1-2003/2004)

De commissie heeft beslist de evocatietermijn op 5 dagen en de onderzoekstermijn op 15 dagen vast te stellen.

voor het ontwerp van programmawet (nr. 473/1-2003/2004)

De commissie heeft beslist de evocatietermijn op 5 dagen en de onderzoekstermijn op 15 dagen vast te stellen.

Ter kennisgeving

COMMISSIES**Samenstelling**

Wijzigingen voorgesteld door de PS-fractie:

Commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt
Effectieve leden

De heer Charles Picqué vervangen door mevrouw Annick Saudoyer.

Membres suppléants

Remplacer Mme Annick Saudoyer par M. Charles Picqué.

Commission de la Justice**Membres effectifs**

Remplacer Mme Annick Saudoyer par Mme Alisson De Clercq.

Membres suppléants

Remplacer Mme Alisson De Clercq par Mme Annick Saudoyer.

Plaatsvervangers

Mevrouw Annick Saudoyer vervangen door de heer Charles Picqué.

Commissie voor de Justitie**Effectieve leden**

Mevrouw Annick Saudoyer vervangen door mevrouw Alisson De Clercq.

Plaatsvervangers

Mevrouw Alisson De Clercq vervangen door mevrouw Annick Saudoyer.

DEMANDES D'INTERPELLATION**Demandes**

1. M. Jo Vandeurzen au ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur "les effets inacceptables, pour notre système d'assurance maladie, du traitement de patients britanniques dans les hôpitaux belges".

(n° 124 – renvoi aux commissions réunies des Affaires sociales et de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société)

2. M. Francis Van den Eynde au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "l'attitude agressive du ministre des Affaires étrangères à l'égard de la presse lors du sommet de Naples".

(n° 125 – renvoi à la commission des Relations extérieures)

3. M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les rapports linguistiques et la connaissance de l'autre langue au sein de la police bruxelloise".

(n° 126 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

4. M. Pieter De Crem au premier ministre sur "le rétablissement du système des compensations économiques dans le cadre de l'acquisition de matériel militaire et de procédures d'achat".

(n° 127 – renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture)

5. M. Richard Fournaux à la vice-premier ministre et ministre de la Justice sur "la politique pénitentiaire du gouvernement Verhofstadt II".

(n° 128 – renvoi à la commission de la Justice)

6. M. Filip De Man au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'échec de la politique de recrutement menée au sein de la police".

INTERPELLATIEVERZOEKEN**Ingekomen**

1. de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over "de onaanvaardbare effecten op de Belgische ziekteverzekering van de behandeling van Britse patiënten in Belgische ziekenhuizen".

(nr. 124 – verzonden naar de verenigde commissies voor de Sociale Zaken en voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing)

2. de heer Francis Van den Eynde tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de agressieve houding van de minister van Buitenlandse Zaken ten overstaan van de pers naar aanleiding van de Top van Naples".

(nr. 125 – verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

3. de heer Bart Laeremans tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de taalverhoudingen en de taalkennis bij de Brusselse politie".

(nr. 126 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

4. de heer Pieter De Crem tot de eerste minister over "het opnieuw toestaan van economische compensaties bij de aankoop van militair materieel en de aankoopprocedures".

(nr. 127 – verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw)

5. de heer Richard Fournaux tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het penitentiair beleid van de regering-Verhofstadt II".

(nr. 128 – verzonden naar de commissie voor de Justitie)

6. de heer Filip De Man tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het falend aanwervingbeleid bij de politie".

(n° 129 – renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

7. M. Geert Bourgeois au premier ministre sur "la situation en ce qui concerne les cellules d'audit internes".

(n° 130 – renvoi à la commission des Finances et du Budget)

8. M. Servais Verherstraeten au vice-premier ministre et ministre du Budget et des Entreprises publiques et à la ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "le non-fonctionnement des audits internes".

(n° 131 – renvoi à la commission des Finances et du Budget)

9. Mme Simonne Creyf au ministre de la Mobilité et de l'Economie sociale sur "les vols de nuit".

(n° 132 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et de Entreprises publiques)

10. M. Luc Sevenhans au premier ministre sur "la réinstauration des compensations économiques".

(n° 133 – renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture)

11. M. Bart Laeremans au ministre de la Mobilité et de l'Economie sociale sur "l'accord intervenu en ce qui concerne la répartition des nuisances sonores causées par l'aéroport de Zaventem".

(n° 134 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

12. M. Olivier Maingain au ministre de la Mobilité et de l'Economie sociale sur "les suites données à l'arrêt de la cour d'appel de Bruxelles du 18 novembre 2003 en matière de nuisances sonores".

(n° 135 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

13. Mme Marie Nagy au ministre de la Mobilité et de l'Economie sociale sur "l'adoption du plan de dispersion des nuisances sonores par le gouvernement".

(n° 136 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

(nr. 129 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

7. de heer Geert Bourgeois tot de eerste minister over "de stand van zaken aangaande de interne auditcellen".

(nr. 130 – verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting)

8. de heer Servais Verherstraeten tot de vice-eerste minister en minister van Begroting en Overheidsbedrijven en tot de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "het niet-functioneren van interne audit".

(nr. 131 – verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting)

9. mevrouw Simonne Creyf tot de minister van Mobiliteit en Sociale Economie over "de nachtvluchten".

(nr. 132 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

10. de heer Luc Sevenhans tot de eerste minister over "het opnieuw invoeren van economische compensaties".

(nr. 133 – verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw)

11. de heer Bart Laeremans tot de minister van Mobiliteit en Sociale Economie over "het bereikte akkoord in verband met de spreiding van de lawaaihinder van de luchthaven van Zaventem".

(nr. 134 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

12. de heer Olivier Maingain tot de minister van Mobiliteit en Sociale Economie over "het gevolg dat is gegeven aan het arrest van 18 november 2003 van het hof van beroep te Brussel inzake geluidhinder".

(nr. 135 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

13. mevrouw Marie Nagy tot de minister van Mobiliteit en Sociale Economie over "de goedkeuring door de regering van het spreidingsplan voor de vluchten over Brussel".

(nr. 136 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

14. Mme Joëlle Milquet au ministre de la Mobilité et de l'Economie sociale sur "l'accord politique intervenu au kern sur le survol de Bruxelles".

(n° 137 – renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

PROPOSITIONS

Demande d'avis au Conseil d'Etat

Par lettre du 28 novembre 2003, le président de la Chambre a demandé l'avis du Conseil d'Etat sur la proposition de loi de M. Claude Eerdekens et Mme Muriel Gerken modifiant les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, et l'article 15ter de la loi du 4 juillet 1989 relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales engagées pour les élections des chambres fédérales, ainsi qu'au financement et à la comptabilité ouverte des partis politiques (n° 217/1) ainsi que sur les amendements repris dans les documents n°s 217/2, 217/4 et 217/6.

Pour information

Autorisation d'impression

1. Proposition de loi générale (MM. Yves Leterme et Jo Vandeurzen) d'administration (n° 496/1).

2. Proposition de loi (M. Melchior Wathelet) modifiant le Code judiciaire afin de permettre aux juges consulaires et sociaux de siéger au-delà de l'âge de soixante-sept ans (n° 497/1).

3. Proposition de loi (MM. Servais Verherstraeten et Tony Van Parys) modifiant l'article 19 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851 afin d'instaurer un privilège général sur les meubles en faveur des victimes d'infractions criminelles (n° 498/1).

4. Proposition de loi (Mmes Simonne Creyf et Greta D'hondt) relative aux droits des bénévoles (n° 499/1).

5. Proposition de loi (Mme Trees Pieters) modifiant le tableau A de l'annexe à l'arrêté royal n°20 du 20 juillet 1970 fixant le taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux (n° 500/1).

14. mevrouw Joëlle Milquet tot de minister van Mobiliteit en Sociale Economie over "het binnen het kernkabinet bereikte politieke akkoord betreffende de spreiding van de vluchten over Brussel".

(nr. 137 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en Overheidsbedrijven)

VOORSTELLEN

Verzoek om advies van de Raad van State

Bij brief van 28 november 2003 heeft de voorzitter van de Kamer het advies van de Raad van State gevraagd over het wetsvoorstel van de heer Claude Eerdekens en mevrouw Muriel Gerken tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973, alsook van artikel 15ter van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de federale kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen (nr. 217/1) alsmede over de amendementen opgenomen in de stukken nrs 217/2, 217/4 en 217/6.

Ter kennisgeving

Toelating tot drukken

1. Voorstel van algemene wet (de heren Yves Leterme en Jo Vandeurzen) bestuursrecht (nr. 496/1).

2. Wetsvoorstel (de heer Melchior Wathelet) tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, teneinde de rechters in sociale zaken en in handelszaken de mogelijkheid te bieden zitting te hebben tot na de leeftijd van zevenenzestig jaar (nr. 497/1).

3. Wetsvoorstel (de heren Servais Verherstraeten en Tony Van Parys) tot wijziging van artikel 19 van de hypotheekwet van 16 december 1851 houdende invoering van een algemeen voorrecht op roerende goederen ten voordele van de slachtoffers van strafrechtelijke misdrijven (nr. 498/1).

4. Wetsvoorstel (de dames Simonne Creyf en Greta D'hondt) betreffende de rechten van de vrijwilliger (nr. 499/1).

5. Wetsvoorstel (mevrouw Trees Pieters) tot wijziging van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven (nr. 500/1).

6. Proposition de résolution (MM. Claude Eerdeken, Daniel Bacquelaine, Rik Daems et Dirk Van der Maelen) sur la Conférence intergouvernementale (n° 501/1).

7. Proposition de loi (MM. Willy Cortois et André Frédéric) modifiant la loi du 22 mars 1995 instaurant des médiateurs fédéraux (n° 502/1).

8. Proposition de loi (MM. François-Xavier de Donnea, Jos Ansoms et Jean-Jacques Viseur) modifiant l'article 98, § 2, de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques en vue de donner aux autorités régionales et locales la faculté d'établir une redevance pour l'occupation du domaine public par les opérateurs de télécommunication (n° 503/1).

9. Proposition de loi (Mme Greet van Gool et M. Daan Schalck) relative à l'accès des chiens d'assistance aux lieux et bâtiments destinés au public ou à l'usage collectif (n° 505/1).

10. Proposition de loi (MM. Tony Van Parys, Servais Verherstraeten, Carl Devlies et Geert Bourgeois) modifiant diverses dispositions en vue de créer des tribunaux de première instance francophones et néerlandophones et de scinder le ministère public près le tribunal de première instance dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde (n° 506/1).

11. Proposition de loi (M. Jan Mortelmans, Mmes Nancy Caslo et Marleen Govaerts, MM. Bart Laeremans et Jaak Van den Broeck et Mme Gerda Van Steenberge) visant à modifier la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs (n° 507/1).

12. Proposition (MM. Jan Mortelmans, Koen Bultinck et Guy D'haeseleer) de modification du Règlement de la Chambre des représentants en vue de supprimer la motion pure et simple (n° 508/1).

13. Proposition de loi (M. Geert Bourgeois) modifiant la loi du 17 juillet 1997 relative au concordat judiciaire (n° 509/1).

14. Proposition de loi (M. Geert Bourgeois) modifiant l'arrêté royal du 8 janvier 1996 relatif aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services et aux concessions de travaux publics et l'arrêté royal du 10 janvier 1996 relatif aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services dans les secteurs de l'eau, de l'énergie, des transports et des télécommunications (n° 510/1).

6. Voorstel van resolutie (de heren Claude Eerdeken, Daniel Bacquelaine, Rik Daems en Dirk Van der Maelen) betreffende de Intergouvernementale Conferentie (nr. 501/1).

7. Wetsvoorstel (de heren Willy Cortois en André Frédéric) tot wijziging van de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen (nr. 502/1).

8. Wetsvoorstel (de heren François-Xavier de Donnea, Jos Ansoms en Jean-Jacques Viseur) tot wijziging van artikel 98, § 2, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, teneinde de gewestelijke en lokale overheden de mogelijkheid te bieden een retributie te heffen voor het gebruik van het openbaar domein door de Telecommunicatieoperatoren (nr. 503/1).

9. Wetsvoorstel (mevrouw Greet van Gool en de heer Daan Schalck) inzake de toegang voor assistentiehonden tot ruimten en gebouwen die voor het publiek of voor gemeenschappelijk gebruik bestemd zijn (nr. 505/1).

10. Wetsvoorstel (de heren Tony Van Parys, Servais Verherstraeten, Carl Devlies en Geert Bourgeois) tot wijziging van diverse bepalingen met het oog op de oprichting van Nederlandstalige en Franstalige rechtbanken van eerste aanleg en de splitsing van het parket bij de rechtbank van eerste aanleg in het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde (nr. 506/1).

11. Wetsvoorstel (de heer Jan Mortelmans en de dames Nancy Caslo en Marleen Govaerts, de heren Bart Laeremans en Jaak Van den Broeck en mevrouw Gerda Van Steenberge) tot wijziging van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers (nr. 507/1).

12. Voorstel (de dames Jan Mortelmans, Koen Bultinck en Guy D'haeseleer) tot wijziging van het Reglement van de Kamer van volksvertegenwoordigers, tot afschaffing van de eenvoudige motie (nr. 508/1).

13. Wetsvoorstel (de heer Geert Bourgeois) tot wijziging van de wet van 17 juli 1997 op het gerechtelijk akkoord (nr. 509/1).

14. Wetsvoorstel (de heer Geert Bourgeois) tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken en van het koninklijk besluit van 10 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten in de sector water, energie, vervoer en telecommunicatie (nr. 510/1).

15. Proposition de loi (M. Geert Bourgeois) modifiant l'arrêté royal n° 236 du 20 janvier 1936 simplifiant certaines formes de la procédure pénale à l'égard des détenus (n° 511/1).

16. Proposition de loi (M. Luc Goutry et Mmes Greta D'hondt et Nahima Lanjri) visant à améliorer la situation de revenus des personnes en incapacité de travail (n° 512/1).

17. Proposition de loi (MM. Bert Schoofs et Bart Laeremans et Mme Frieda Van Themsche) modifiant la loi sur les baux à ferme en ce qui concerne le droit d'action du preneur en cas de vente du bien à une administration publique ou à une personne juridique de droit public (n° 513/1).

18. Proposition de loi (M. Geert Bourgeois) insérant un article 442bis dans le Code d'instruction criminelle (n° 514/1).

19. Proposition de loi (M. Dirk Van der Maelen) modifiant le Code de la nationalité belge en vue de simplifier et d'instaurer une double nationalité pour les Belges qui acquièrent volontairement une nationalité étrangère (n° 515/1).

20. Proposition de loi (Mmes Marie Nagy et Karine Lalieux et M. Alain Courtois) modifiant les articles 768 et 1107 du Code judiciaire et insérant un article 29bis dans le Code d'instruction criminelle (n° 516/1).

21. Proposition de résolution (Mmes Annemie Turtelboom et Maggie De Block) concernant la simplification de la réglementation relative à l'obligation de désigner des coordinateurs de sécurité sur les chantiers de construction privés de taille modeste (n° 517/1).

22. Proposition de loi spéciale (MM. François-Xavier de Donnea, Olivier Maingain, Daniel Bacquelaine, Alain Courtois et Philippe Monfils) modifiant la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises (n° 518/1).

23. Proposition de loi (Mme Zoé Genot) modifiant le Code civil en ce qui concerne la reconnaissance de filiation (n° 520/1).

24. Proposition de loi (M. Geert Bourgeois) modifiant l'article 43quater de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire (n° 523/1).

25. Proposition de loi (M. Geert Bourgeois) modifiant le cadre linguistique et le nombre des magistrats de la Cour de cassation (n° 524/1).

26. Proposition de loi (M. Geert Bourgeois) précisant l'obligation de motivation du juge (n° 525/1).

15. Wetsvoorstel (de heer Geert Bourgeois) tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 236 van 20 januari 1936 tot vereenvoudiging van sommige vormen van de strafvordering ten opzichte van de gedetineerden (nr. 511/1).

16. Wetsvoorstel (de heer Luc Goutry en de dames Greta D'hondt en Nahima Lanjri) tot verbetering van de inkomenssituatie van arbeidsongeschikte personen (nr. 512/1).

17. Wetsvoorstel (de heren Bert Schoofs en Bart Laeremans en mevrouw Frieda Van Themsche) tot wijziging van de Pachtwet wat betreft het vorderingsrecht van de pachter in geval van verkoop van het goed aan een openbaar bestuur of een publiekrechtelijk persoon (nr. 513/1).

18. Wetsvoorstel (de heer Geert Bourgeois) tot invoeging van een artikel 442bis in het Wetboek van strafvordering (nr. 514/1).

19. Wetsvoorstel (de heer Dirk Van der Maelen) tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit met het oog op vereenvoudiging en de invoering van een dubbele nationaliteit voor Belgen die een vreemde nationaliteit aannemen (nr. 515/1).

20. Wetsvoorstel (de dames Marie Nagy en Karine Lalieux en de heer Alain Courtois) tot wijziging van de artikelen 768 en 1107 van het Gerechtelijk Wetboek en tot invoeging van een artikel 29bis in het Wetboek van strafvordering (nr. 516/1).

21. Voorstel van resolutie (de dames Annemie Turtelboom en Maggie De Block) over de vereenvoudiging van de reglementering met betrekking tot de verplichte aanstelling van veiligheidscoördinatoren op particuliere bouwwerven van bescheiden omvang (nr. 517/1).

22. Voorstel van bijzondere wet (de heren François-Xavier de Donnea, Olivier Maingain, Daniel Bacquelaine, Alain Courtois en Philippe Monfils) tot wijziging van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen (nr. 518/1).

23. Wetsvoorstel (mevrouw Zoé Genot) tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erkenning van de afstamming betreft (nr. 520/1).

24. Wetsvoorstel (de heer Geert Bourgeois) tot wijziging van artikel 43quater van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken (nr. 523/1).

25. Wetsvoorstel (de heer Geert Bourgeois) tot wijziging van de taalverhouding en het aantal magistraten bij het Hof van Cassatie (nr. 524/1).

26. Wetsvoorstel (de heer Geert Bourgeois) tot precisering van de motiveringsplicht van de rechter (nr. 525/1).

27. Proposition de loi (M. Daniel Bacquelaine) modifiant la loi sur les hôpitaux, coordonnée le 7 août 1987 (n° 526/1).

28. Proposition de loi (MM. Guy D'haeseleer et Koen Bultinck) instaurant un statut unique pour les travailleurs salariés (n° 527/1).

29. Proposition de loi (M. Melchior Wathelet) complétant l'article 17 du Code judiciaire et l'article 3 du titre préliminaire du Code d'instruction criminelle en vue d'instaurer au profit des associations une action d'intérêt collectif (n° 528/1).

30. Proposition de résolution (Mme Trees Pieters et MM. Hendrik Bogaert, Dirk Claes, Carl Devlies et Jo Vandeurzen) relative à l'instauration d'un taux réduit de TVA pour les services de restauration (n° 529/1).

31. Proposition de loi (MM. Guy D'haeseleer et Koen Bultinck) modifiant l'article 8 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs (n° 530/1).

32. Proposition de loi (M. Geert Bourgeois) modifiant l'article 17, § 2, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat (n° 531/1).

33. Proposition de résolution (M. Koen Bultinck et Mme Frieda Van Themsche) visant à reconnaître pleinement l'aéroport de Coutrai-Wevelgem et à l'intégrer dans l'accord de coopération du 30 novembre 1989 entre l'Etat et les gestionnaires des aéroports régionaux (n° 532/1).

34. Proposition de loi (MM. Guy D'haeseleer et Koen Bultinck) précisant explicitement, dans la loi du 31 décembre 1983 de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone, que la Communauté germanophone est habilitée à rendre obligatoires les conventions collectives de travail ou les dispositions des conventions collectives de travail conclues dans des matières relevant de sa compétence (n° 533/1).

35. Proposition de loi (Mme Hilde Claes) modifiant l'article 90ter du Code d'instruction criminelle (n° 534/1).

36. Proposition de loi (MM. Koen Bultinck, Guy D'haeseleer, Luc Sevenhans et Bert Schoofs) modifiant l'arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants (n° 535/1).

27. Wetsvoorstel (de heer Daniel Bacquelaine) tot wijziging van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987 (nr. 526/1).

28. Wetsvoorstel (de heren Guy D'haeseleer en Koen Bultinck) tot invoering van een eenheidsstatuut voor werknemers (nr. 527/1).

29. Wetsvoorstel (de heer Melchior Wathelet) tot aanvulling van artikel 17 van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 3 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering met het oog op de instelling ten voordele van de verenigingen van een rechtsvordering ter verdediging van collectieve belangen (nr. 528/1).

30. Voorstel van resolutie (mevrouw Trees Pieters en de heren Hendrik Bogaert, Dirk Claes, Carl Devlies en Jo Vandeurzen) tot invoering van het verlaagd BTW-tarief voor restauratiediensten (nr. 529/1).

31. Wetsvoorstel (de heren Guy D'haeseleer en Koen Bultinck) tot wijziging van artikel 8 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders (nr. 530/1).

32. Wetsvoorstel (de heer Geert Bourgeois) tot wijziging van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (nr. 531/1).

33. Voorstel van resolutie (de heer Koen Bultinck en mevrouw Frieda Van Themsche) tot volwaardige erkenning van de luchthaven van Kortrijk-Wevelgem en de integratie ervan in het samenwerkingsakkoord van 30 november 1989 tussen de Staat en de Gewestelijke luchthavenbeheerders (nr. 532/1).

34. Wetsvoorstel (de heren Guy D'haeseleer en Koen Bultinck) strekkende tot de expliciete bevestiging, in de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, van het feit dat de Duitstalige Gemeenschap bevoegd is voor de algemeen verbindend verklaring van de collectieve arbeidsovereenkomsten of de bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten die betrekking hebben op aangelegenheden die tot haar bevoegdheid behoren (nr. 533/1).

35. Wetsvoorstel (mevrouw Hilde Claes) tot wijziging van artikel 90ter van het Wetboek van Strafvordering (nr. 534/1).

36. Wetsvoorstel (de heren Koen Bultinck, Guy D'haeseleer, Luc Sevenhans en Bert Schoofs) tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten (nr. 535/1).

37. Proposition de loi (M. Servais Verherstraeten et Mme Greta D'hondt) concernant la pension de retraite du secteur public en cas de séparation de fait et de divorce (n° 536/1).

38. Proposition de loi (Mme Colette Burgeon et MM. André Frédéric et Yvan Mayeur) modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 afin d'instaurer une prise en charge partielle des frais de garde d'enfants malades (n° 537/1).

39. Proposition de loi (Mme Greta D'hondt) modifiant la législation relative à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, en vue d'augmenter le taux d'emploi des travailleurs âgés (n° 538/1).

40. Proposition de résolution (MM. Richard Fournaux et Raymond Langendries) relative à la mise en oeuvre d'un système structurel d'avances dans le versement des additionnels communaux par l'Etat fédéral (n° 539/1).

41. Proposition de loi (M. Dirk Van der Maelen et Mmes Anne-Marie Baeke et Annemie Roppe) modifiant la loi du 28 décembre 1983 sur le débit de boissons spiritueuses et sur la taxe de patente (n° 540/1).

37. Wetsvoorstel (de heer Servais Verherstraeten en mevrouw Greta D'hondt) betreffende het rustpensioen in de openbare sector bij feitelijke scheiding en echtscheiding (nr. 536/1).

38. Wetsvoorstel (mevrouw Colette Burgeon en de heren André Frédéric en Yvan Mayeur) houdende wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 met het oog op de invoering van de gedeeltelijke aftrekbaarheid van de kosten voor de opvang van zieke kinderen (nr. 537/1).

39. Wetsvoorstel (mevrouw Greta D'hondt) tot wijziging van de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, met het oog op de verhoging van de werkgelegenheidsgraad van oudere werknemers (nr. 538/1).

40. Voorstel van resolutie (de heren Richard Fournaux en Raymond Langendries) betreffende de instelling van een structurele voorschottenregeling voor de storting van de gemeentelijke opcenten door de federale Staat (nr. 539/1).

41. Wetsvoorstel (de heer Dirk Van der Maelen en de dames Anne-Marie Baeke en Annemie Roppe) tot wijziging van de wet van 28 december 1983 betreffende het verstrekken van sterke dranken en betreffende het vergunningsrecht (nr. 540/1).

COMMUNICATIONS

COMMISSIONS

Rapports

Le rapport suivant a été déposé:
au nom de la commission des Finances et du Budget,
par M. Eric Massin, sur le projet de loi modifiant la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux, la loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et la loi du 6 avril 1995 relative au statut des entreprises d'investissement et à leur contrôle, aux intermédiaires financiers et conseillers en placements (n° 383/3).

SENAT

Projets de loi transmis

MEDEDELINGEN

COMMISSIES

Verslagen

Volgend verslag werd ingediend:
namens de commissie voor de Financiën en de Begroting,
door de heer Eric Massin, over het wetsontwerp houdende wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld, de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen en de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en beleggingsadviseurs (nr. 383/3).

SENAAT

Overgezonden wetsontwerpen

Par message du 27 novembre 2003, le Sénat transmet, en vue de la sanction royale, le projet de loi relevant de caducité certains projets de loi réglant une matière visée à l'article 78 de la Constitution, le Sénat ne l'ayant pas amendé (n° 174/8).

Pour information

Par messages du 27 novembre 2003, le Sénat transmet, tel qu'il les a adoptés en séance de cette date, les projets de loi suivants:

- projet de loi portant assentiment à l'Arrangement de Locarno instituant une classification internationale pour les dessins et modèles industriels, et à l'Annexe, signés à Locarno le 8 octobre 1968 et modifié le 28 septembre 1979 (n° 521/1);
- projet de loi portant assentiment à l'Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République du Costa Rica concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements, signé à Bruxelles le 26 avril 2002 (n° 522/1).

Renvoi à la commission des Relations extérieures

Projets de loi adoptés

Par message du 27 novembre 2003, le Sénat fait connaître qu'il a adopté en séance de cette date le projet de loi relevant de caducité certains projets de loi réglant une matière visée à l'article 77 de la Constitution (n° 175/5).

Pour information

Evocation

Par message du 26 novembre 2003, le Sénat informe qu'il a évoqué, en application de l'article 78 de la Constitution, le 26 novembre 2003, le projet de loi relatif aux infractions terroristes (n° 258/6).

Pour information

GOUVERNEMENT

Dépenses faites en marge du budget

Par lettre du 28 novembre 2003, le premier ministre transmet, en exécution de l'article 44, § 1er, alinéa 2, des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991, des exemplaires de la délibération n° 3194 prise par le Conseil des ministres, relative à des dépenses faites en marge du budget.

Bij brief van 27 november 2003, zendt de Senaat over, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, het niet geamendeerde wetsontwerp houdende opheffing van het verval van sommige wetsontwerpen die een aangelegenheid regelen als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet (nr. 174/8).

Ter kennisgeving

Bij brieven van 27 november 2003, zendt de Senaat de volgende wetsontwerpen over, zoals hij ze in vergadering van die datum heeft aangenomen:

- wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst van Locarno tot instelling van een internationale classificatie voor tekeningen en modellen van nijverheid, en met de Bijlage, ondertekend te Locarno op 8 oktober 1968 en gewijzigd op 28 september 1979 (nr. 521/1);
- wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Republiek Costa Rica inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, gedaan te Brussel op 26 april 2002 (nr. 522/1).

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen

Aangenomen wetsontwerpen

Bij brief van 27 november 2003 meldt de Senaat dat hij in vergadering van die datum het wetsontwerp houdende opheffing van het verval van sommige wetsontwerpen die een aangelegenheid regelen als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet, heeft aangenomen (nr. 175/5).

Ter kennisgeving

Evocatie

Bij brief van 26 november 2003 deelt de Senaat mede dat hij op 26 november 2003, met toepassing van artikel 78 van de Grondwet, het wetsontwerp betreffende terroristische misdrijven heeft geëvoceerd (nr. 258/6).

Ter kennisgeving

REGERING

Uitgaven gedaan buiten de begroting

Bij brief van 28 november 2003 zendt de eerste minister, in uitvoering van artikel 44, § 1, tweede lid, van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, exemplaren over van de beraadslaging nr. 3194 door de ministerraad getroffen betreffende uitgaven gedaan buiten de begroting.

*Renvoi à la commission des Finances et du Budget**Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting*

Budget général des dépenses 2003

Algemene uitgavenbegroting 2003

En exécution de l'article 15, 2ème alinéa, des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale transmet:

- par lettre du 24 novembre 2003, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le SPF Budget et Contrôle de la Gestion pour l'année budgétaire 2003;
- par lettres du 24 novembre 2003, deux bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le SPF Emploi, Travail et Concertation sociale pour l'année budgétaire 2003.
- par lettres des 25 et 28 novembre 2003, deux bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le SPF Mobilité et Transport pour l'année budgétaire 2003;
- par lettres du 26 novembre 2003, deux bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le SPF Santé publique, Sécurité de la Chaîne alimentaire et Environnement pour l'année budgétaire 2003;
- par lettre du 27 novembre 2003, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant l'administration des pensions pour l'année budgétaire 2003;

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

In uitvoering van artikel 15, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over:

- bij brief van 24 november 2003 een lijst met herverdelingen van basisallocaties voor het begrotingsjaar 2003 betreffende de FOD Budget en Beheerscontrole;
- bij brieven van 24 november 2003 twee lijsten met herverdelingen van basisallocaties voor het begrotingsjaar 2003 betreffende de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg;
- bij brieven van 25 en 28 november 2003 twee lijsten met herverdelingen van basisallocaties voor het begrotingsjaar 2003 betreffende de FOD Mobiliteit en Vervoer;
- bij brieven van 26 november 2003 twee lijsten met herverdelingen van basisallocaties voor het begrotingsjaar 2003 betreffende de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu;
- bij brief van 27 november 2003 een lijst met herverdelingen van basisallocaties voor het begrotingsjaar 2003 betreffende de administratie der pensioenen.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Plan directeur de la Défense

Stuurplan van Defensie

Par lettre du 3 décembre 2003, le ministre de la Défense transmet le Plan directeur de la Défense.

Bij brief van 3 decembre 2003 zendt de minister van Landsverdediging het Stuurplan van Defensie over.

*Distribution**Rondgedeeeld*

COUR D'ARBITRAGE

ARBITRAGEHOF

Arrêts

Arresten

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- l'arrêt n° 151/2003 rendu le 26 novembre 2003 concernant le recours en annulation du décret de la Région flamande du 29 mars 2002 "portant confirmation des autorisations urbanistiques accordées par le Gouvernement flamand le 18 mars 2002 en application du décret du 14 décembre 2001 pour quelques permis de bâtir auxquels s'appliquent des raisons obligatoires de grand intérêt public", introduit par la commune de Beveren et autres;

(n° du rôle: 2502)

- l'arrêt n° 152/2003 rendu le 26 novembre 2003 concernant le recours en annulation du décret de la Région flamande du 29 mars 2002 portant instauration du tarif zéro pour la redevance radio et télévision, introduit par B. Van Mengsel;

(n° du rôle: 2541)

- l'arrêt n° 153/2003 rendu le 26 novembre 2003 relatif à la question préjudicielle concernant l'article 28, § 5, alinéa 1er, de la loi du 13 mars 1973 relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante, posée par la Commission relative à l'indemnité en cas de détention préventive inopérante par décision du 23 décembre 2002 en cause de J. Poncelet contre le ministre de la Justice;

(n° du rôle: 2592)

- l'arrêt n° 154/2003 rendu le 26 novembre 2003 concernant les questions préjudicielles relatives à l'article 151 du décret de la Région flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire, posées par le tribunal de première instance d'Ypres par jugement du 7 février 2003 en cause de la Région flamande contre la SA Floralux;

(n° du rôle: 2637)

- l'arrêt n° 155/2003 rendu le 26 novembre 2003 relatif à la question préjudicielle concernant l'article 60 du décret du Conseil flamand du 22 décembre 1993 contenant diverses mesures d'accompagnement du budget 1994 (remise ou modération du précompte immobilier), posée par la cour d'appel d'Anvers par arrêt du 4 mars 2003 en cause de la SA Immo Kips contre l'Etat belge;

(n° du rôle: 2665)

- het arrest nr. 151/2003 uitgesproken op 26 november 2003 betreffende het beroep tot vernietiging van het decreet van het Vlaamse Gewest van 29 maart 2002 "houdende bekrachtiging van de stedenbouwkundige vergunningen verleend door de Vlaamse Regering op 18 maart 2002 in toepassing van het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden" ingesteld door de gemeente Beveren en anderen;

(rolnummer: 2502)

- het arrest nr. 152/2003 uitgesproken op 26 november 2003 betreffende het beroep tot vernietiging van het decreet van het Vlaamse Gewest van 29 maart 2002 houdende invoering van het nultarief inzake het kijk- en luistergeld, ingesteld door B. Van Mengsel;

(rolnummers: 2541)

- het arrest nr. 153/2003 uitgesproken op 26 november 2003 betreffende de prejudiciële vraag over artikel 28, § 5, eerste lid, van de wet van 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis, gesteld door de Commissie betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis bij beslissing van 23 december 2002 inzake J. Poncelet tegen de minister van Justitie;

(rolnummer: 2592)

- het arrest nr. 154/2003 uitgesproken op 26 november 2003 over de prejudiciële vragen betreffende artikel 151 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Leper bij vonnis van 7 februari 2003 inzake het Vlaamse Gewest tegen de NV Floralux;

(rolnummer: 2637)

- het arrest nr. 155/2003 uitgesproken op 26 november 2003 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 60 van het decreet van de Vlaamse Raad van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 (kwijtschelding of vermindering van onroerende voorheffing), gesteld door het hof van beroep te Antwerpen bij arrest van 4 maart 2003 inzake de NV Immo Kips tegen de Belgische Staat;

(rolnummer: 2665)

- l'arrêt n° 156/2003 rendu le 26 novembre 2003 concernant la question préjudicielle relative à l'article 52, § 2, du Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine, avant sa modification par le décret de la Région wallonne du 27 novembre 1997, posée par la présidente f.f. du tribunal de première instance de Nivelles par ordonnance de référé du 8 août 2003 en cause de J.-M. Borsus et D. Dumont de Chassart contre I. Gryspeerd.

(n° du rôle: 2776)
Pour information

Recours en annulation

En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

- le recours en annulation de l'article 4 de la loi du 2 avril 2003 "modifiant la loi du 15 avril 1994, relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire, et réglant le transfert de certains agents du Service de la Sûreté de l'Etat dans le domaine de l'énergie nucléaire", introduit par l'ASBL Ardennes liégeoises et J.-M. Vanguestaine;

(n° du rôle: 2813)

- le recours en annulation partielle des articles 357 et 362 du Code judiciaire tels que modifiés par la loi du 22 avril 2003, introduit par l'ASBL "Nationaal Verbond der magistraten van eerste aanleg" et autres.

(n° du rôle: 2830)
Pour information

Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie:

- la question préjudicielle relative à l'article 418 du Code des impôts sur les revenus 1992, tel qu'il était applicable avant sa modification par la loi du 15 mars 1999, posée par le tribunal de première instance de Liège par jugement du 27 octobre 2003 en cause de R. Recq de Malzine contre l'Etat belge;

(n° du rôle: 2811)

- la question préjudicielle relative à l'article 89, alinéas 2 et 3, du Code d'instruction criminelle, posée par la cour d'appel de Liège par arrêt du 16 octobre 2003 en cause de B. Maadouri.

- het arrest nr. 156/2003 uitgesproken op 26 november 2003 over de prejudiciële vraag betreffende artikel 52, § 2, van het Waalse Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedebouw en Patrimonium, vóór de wijziging ervan bij het decreet van het Waalse Gewest van 27 november 1997, gesteld door de wnd. voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel bij beschikking in kort geding van 8 augustus 2003 inzake J.-M. Borsus en D. Dumont de Chassart tegen I. Gryspeerd.

(rolnummer: 2776)
Ter kennisgeving

Beroepen tot vernietiging

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- het beroep tot vernietiging van artikel 4 van de wet van 2 april 2003 tot wijziging van de wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle en tot regeling van de overdracht van sommige personeelsleden van de Dienst Veiligheid van de Staat op het gebied van de kernenergie, ingesteld door de VZW "Ardennes liégeoises" en J.-M. Vanguestaine;

(rolnummer : 2813)

het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van de artikelen 357 en 362 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd bij de wet van 22 april 2003, ingesteld door de VZW Nationaal Verbond der magistraten van eerste aanleg en anderen.

(rolnummer : 2830)
Ter kennisgeving

Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van:

- de prejudiciële vraag over artikel 418 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, in de versie die van toepassing was vóór de wet van 15 maart 1999, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Luik bij vonnis van 27 oktober 2003 inzake R. Recq de Malzine tegen de Belgische Staat;

(rolnummer: 2811)

- de prejudiciële vraag over artikel 89, tweede en derde lid, van het Wetboek van Strafvordering, gesteld door het hof van beroep te Luik bij arrest van 16 oktober 2003 inzake B. Maadouri.

(n° du rôle: 2825)
Pour information

(rolnummer: 2825)
Ter kennisgeving

COUR DES COMPTES

REKENHOF

Observations

Opmerkingen

Par lettre du 26 novembre 2003, la Cour des comptes fait connaître qu'elle a reçu copie de la délibération n° 3193, adoptée le 7 novembre 2003 par le Conseil des ministres, autorisant l'engagement, l'ordonnancement et le paiement de dépenses à concurrence de 89,4 millions d'euros pour la dotation à FEDASIL, la reconstruction et la réhabilitation de l'Irak et le Fonds européen de Développement.

En ce qui concerne l'application de la procédure prévue à l'article 44 des lois coordonnées de l'Etat, son Collège formule les observations suivantes.

La Cour des comptes a constaté que la rubrique de la délibération relative à la dotation d'un montant de 70 millions d'euros à FEDASIL ne répond pas au prescrit de l'article susmentionné. La section 44 – SPF Intégration sociale, Lutte contre la pauvreté et Economie sociale, contient en effet encore suffisamment de crédits pour FEDASIL..

En outre, l'urgence invoquée par la délibération n'est pas fondée puisque les dépenses peuvent être imputées sur l'actuelle allocation de base, et ce jusqu'au vote du troisième ajustement du budget pour l'année budgétaire 2003. Cet ajustement budgétaire régularise cette délibération budgétaire, de sorte que celle-ci est immédiatement exécutoire.

Compte tenu de l'existence de crédits, il apparaît qu'aucune circonstance exceptionnelle ou imprévisible ne peut être invoquée.

Concernant les crédits créés pour la reconstruction et la réhabilitation de l'Irak et pour le Fonds européen de Développement, la Cour des comptes peut approuver le recours à la procédure de l'article 44 susmentionné.

Pour information

Cahier d'observations

La Cour des comptes a transmis, en exécution de l'article 180 de la Constitution, le fascicule Ier de son 160ème cahier d'observations.

Bij brief van 26 november 2003 deelt het Rekenhof mede dat het een afschrift heeft ontvangen van de beraadslaging nr. 3193 die de Ministerraad op 7 november 2003 heeft aangenomen en waarbij machtiging wordt verleend tot het vastleggen, het ordonnanceren en het betalen van uitgaven ten belope van een bedrag van 89,4 miljoen EUR, bestemd voor de dotatie aan FEDASIL, de wederopbouw en de rehabilitatie van Irak en het Europees Ontwikkelingsfonds.

Zijn college heeft, wat de aanwending betreft van de procedure voorzien in artikel 44 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, in het onderhavige geval volgende opmerkingen te formuleren.

Het Rekenhof heeft vastgesteld dat het onderdeel van beraadslaging met betrekking tot de dotatie ten bedrage van 70 miljoen EUR aan FEDASIL niet aan de voorwaarden gesteld in het voormelde artikel 44 voldoet. Op de sectie 44 – POD Maatschappelijke integratie, armoedebestrijding en sociale economie zijn immers nog voldoende kredieten beschikbaar voor FEDASIL..

Daarenboven kan de dringendheid van de beslissing niet worden verantwoord aangezien de uitgaven nog steeds kunnen worden aangerekend op de huidige basisallocaties en dit tot op het ogenblik van de goedkeuring van de derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2003. Deze aanpassing regulariseert deze begrotingsberaadslaging, zodat deze onmiddellijk uitvoerbaar is.

Aangezien reeds kredieten zijn voorzien, blijkt ten slotte dat geen uitzonderlijke of onvoorzienbare omstandigheden kunnen worden ingeroepen.

Inzake de in het leven geroepen kredieten voor de wederopbouw en de rehabilitatie van Irak en voor het Europees Ontwikkelingsfonds kan zijn college zijn akkoord betuigen met de aanwending van de hogervermelde procedure van artikel 44.

Ter kennisgeving

Boek van opmerkingen

Het Rekenhof heeft, in uitvoering van artikel 180 van de Grondwet, het deel I van het 160e boek van opmerkingen overgezonden.

Dépôt au greffe et à la bibliothèque et renvoi à la commission des Finances et du Budget

Ingediend ter griffie en in de bibliotheek en verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

RAPPORTS ANNUELS

JAARVERSLAGEN

Association belge des Banques

Belgische Vereniging van Banken

Par lettre du 25 novembre 2003, l'administrateur délégué de l'Association belge des Banques transmet le rapport annuel 2003 "La Banque dans la Société" (N) de l'Association belge des Banques.

Bij brief van 25 november 2003 zendt de gedelegeerd-bestuurder van de Belgische Vereniging van Banken het jaarverslag 2003 "De Bank in de Samenleving" (N) van de Belgische Vereniging van Banken over.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Selor

Selor

Par lettre du 1er décembre 2003, l'administrateur délégué de Selor transmet le rapport annuel 2002 de Selor.

Bij brief van 1 december 2003 zendt de afgevaardigd-bestuurder van Selor het jaarverslag 2002 van Selor over.

Renvoi à la commission des Affaires sociales

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken

RESOLUTIONS

RESOLUTIES

Parlement européen

Europees Parlement

Par lettre du 25 novembre 2003, le secrétaire général du Parlement européen transmet le texte d'une résolution adoptée par cette assemblée:

Bij brief van 25 november 2003 zendt de secretaris-generaal van het Europees Parlement de tekst over van een resolutie aangenomen door deze vergadering:

- résolution sur la communication de la Commission sur la taxation des voitures particulières dans l'Union européenne.

- resolutie over de mededeling van de Commissie inzake belasting van personenauto's in de Europese Unie.

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission des Finances et du Budget et au comité d'avis chargé de Questions européennes

Verzonden aan de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, aan de commissie voor de Financiën en de Begroting en aan het adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

MOTIONS

MOTIES

Par lettre du 27 novembre 2003, le bourgmestre de la commune de Galmaarden transmet une motion, adoptée par le conseil communal, concernant la scission de la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde et de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles.

Bij brief van 27 november 2003 zendt de burgemeester van de gemeente Galmaarden een door de gemeenteraad aangenomen motie over betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en van het gerechtelijk arrondissement Brussel.

Renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique et à la commission de la Justice

Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt en naar de commissie voor de Justitie